

శ్రీ
శ్రీకృష్ణాయ నమః.

ఆంధ్రచరిత్రవిమర్శము.

51

(నామాంతరము)

వీరభద్రీయఖండనము.

శ్రీజటప్రోలుసంస్థానము విద్వాంసు లగు

వెల్లాల సదాశివశాస్త్రిగారిచే

వ్రాయఁబడినది.

శారదాంబావిలాస ముద్రాదాయంత్రమునందు

ముద్రించఁబడినది.

1913.

చెన్నపురి.

May 30 '90

112

విషయ సూచిక.

విషయసంఖ్య.	విషయములు.	పుటసంఖ్య.
1.	బేతిరెడ్డి జ్యేష్ఠుండనుట సరిగాదు.	5-8
2.	గణపతిదేవునిరాజ్యకాలములో బేతిరెడ్డిమరణించియున్నాడనుట తప్పు.	8-20
3.	బేతిరెడ్డినిగూర్చి బట్టులసత్యములైనయినేకగాథలు కల్పించినా రనుట పొరపాటు.	20-25
4.	వెలుగోటి వారివంశచరిత్రమునఁ జెవిరెడ్డివేంకటగిరి... సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడని వ్రాయుట సరికాదనునాక్షేప మసంబద్ధము.	25-32
5.	బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁడనుటనుగూర్చి పద్నాయకచరిత్రాదులలో వ్రాసిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధము లనుట భ్రమమూలము.	32-34
6.	బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డియని నామము లేదనుట నిరాధారము.	34
7.	బేతిరెడ్డి పై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడైన బేతాళనాయఁడు కాఁడనుట వ్యర్థప్రతిజ్ఞ.	35
8.	దీనిపై వ్రాసిన హేతున స్తకముయొక్క ఖండనము.	36-81
9.	బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁడనుట నిష్కేతుకము.	81-84
10.	దీనికై వ్రాసినవి హేత్వాభాసంబు లేకాని హేతువులు కావు.	84-96
11.	పల్నాటియుద్ధము 1182 లో జరిగినదనుట యపసిద్ధాంతము.	96-156
12.	ఆక్షేపసమాధానసంగ్రహము.	156-160
13.	వెలమశర్మభార్యనిర్వచనము సరి గాదు.	161-163
14.	వెలమలు మిశ్రజాతివా రనుట తప్పు.	163-173

విషయసంఖ్య.	విషయములు.	పుటసంఖ్య.
15.	వెలమవారు పల్లవులనుట సరిగాదు.	173—176
16.	వెలమవారు తెలికె తెగలో జేరినారనుట భ్రమము.	176—178
17.	పద్మనాయకులు వెలమలలోనుండి యేర్పడిన వారుకా రనుట తప్పు.	178—191
18.	వెలుగోటివారియు రావువారియు సంశ్చరిత్రములు రావుగారు స్వకృతసాధకము లని తలంచుట పొరపాటు.	191—198
19.	పద్మనాయకచరిత్రములోనిపద్యములు రావుగారు స్వసిద్ధా న్నమన కనుకూలము లని వ్రాయుట సరిగాదు.	198—205
20.	పద్మనాయకులను వర్ణించుట వ్యాహరణం బనుట తప్పు.	205—208
21.	పద్మజ పద్మనాయక పద్మనాయకకుల శబ్దార్థము రావుగారు రెఱుంగమి.	208—214
22.	పద్మనాయకులు క్షత్రియు లని చెప్పుకొన్నారని దూఱుట సరిగాదు.	214—216
23.	కాకతివారు గూఢ్రు లనుట తప్పు.	216—227
24.	పద్మనాయకులు రెడ్లకుఁబ్రతిఘటించి తేనికులమును సంపాదించుకొన్నారనుట యనుచితము.	228—233
25.	హైందాయిలు గొల్లవా రని చెప్పబడిన స్థలముల తప్పు.	233—235
26.	పల్లవాదిత్యాదివిరుదములు గలవారు తత్తత్తులముగలవా రనునది స్పష్టపాలకల్పితము.	235—240
27.	దామానాయకాదిచరిత్రములు సందర్భానుసారముగఁ గూర్చబడ లేదనుట తప్పు.	240—253
28.	ఆక్షేపసమాధానసంగ్రహము.	253—256

శ్రీ ర స్త్య.

విజ్ఞాపనము.

మహాశయలారా! “మానాధీనా మేయసిద్ధిః” అనుటను బట్టి ప్రమేయసిద్ధి ప్రమాణాధీన మైన దనియుఁ బ్రమాణవిరుద్ధం బైన ప్రమేయకల్పనము నిలుచునది కాదనియు మీరఁ తెలింగినవారిలే కదా! ఇటులుండ నిమగ్నము జలుకూగువీరభద్రరావుగారు తమయాంధ్రుల చరిత్రమునఁ బ్రమాణవిరుద్ధంబు లైన పెక్కువిషయములఁ బ్రకటించి యున్నారు. అయ్యవి సామాన్యముగ నెంతవారిల్లకైనను యథార్థములుగఁ దోచును. ఇట్టిచరిత్రగ్రంథములను విమర్శించి వాస్తవము సరయువారలు దక్కున. కాబట్టి జనసామాన్యమున కదియే నిజమని నమ్మకము గలుగును. అందువలన సత్యము మఱుగుపడును. కావున సిట్టివిషయములలోఁ బ్రతిపేధానమునేయుట ముఖ్యమైనవనిగా నున్నది. వారు ప్రాసంగికప్రతిపేదయము నెందుఁ జూపుట సాధ్యపడదు. కాబట్టి దిద్దెత్తెత్తముగఁ జూచుచున్నాఁడను.

మనయాంధ్రదేశములోఁ గలనాలవనర్జనులలో వెలమ కమ్మ కాపు అను పేరగలవారు త్రిమశూద్రులు గనంపవారనుట యెల్లవారఁ తెలుగుదురు. ఈతెగలవారు శూద్రులలోఁగల తక్కిన తెగలవారలకు నేవ్యులైన యే యుండఁగలవారిలు గాని యెంతసామాన్యస్థితిలో నుండి నను దైవ్యమునువహించి యొకరియొద్ద నేవకులై యుండరు. ఇదిచెత్యక్షప్రమాణగోచరము గాబట్టి వివరణంబునపేక్షింపదు మఱియునీశాఖలవారు నాలవజాతిలో నుత్తిములుగాఁ జేర్కొనం బడుచుండిరని శాసనగ్రంథాదులు చాటుచున్నవి. శ్రీనాథమహాకవి తన భీమఖండంబున

“ఉ. కైటభదైత్యవైరిపద • కంజమునం దుదయంబునొందె మి
 న్నేటికి భూతధాత్రికి • నెంతయు నచ్చిన తోడఁబట్టువై
 హాటకగర్భముఖ్యనిఖి • లామరమాళిమహామణిప్రభా
 పాటలవర్ణ మైన యొక • పాననవర్ణ ముద్గీర్ణంపదన్.”

౪. అప్పణ్యనలశంబు కంసాసురవిధ్వంసిచరణపల్లవంబు దన
 కుఁ బట్టినెల్లుగావునఁ గారణగుణసంక్రమంబునంబోలెఁ జామరతోమర
 చ్చత్రధనుఃఖిద్వాదిచిహ్నోపశోభితంబై, చనలేటినిటివలని సోదరీయ
 న్నేహలబ్ధంబులుంబోని పావనత్వ శుచిత్వ గాంభీర్య మాధుర్యంబులు
 చరితమునస్వభావనచనంబుల ధరియించి పైదోడుంబొదివి విశ్వవిశ్వం
 భరాక్షీడనంబు దనకువిడిచిన పరమశాంతి యంతరంగంబున నంత
 రించి నిఖిలప్రపంచంబునకు నాధారంబై ప్రవర్తిల్లె. అందుఁ బర్వనా
 యకు లనువెలమలనఁ గన్పులన సరిసర్గన వింటగ్గన బహుప్రకార
 శాభోపశాఖాభిన్నంబులై.”

అని వ్రాసియున్నాఁడు. ఇందునకు సంవాదంబులు పెక్కులు
 గలవు. ఇట్టిమూఁడుతెగలవారిపూర్వులు స్థాపించినశిలాశాసనములు
 వీరుత్తమశూద్రులుగా నుండి రని యుద్ధోషించుచున్నవి.

“ఈశాదేశా త్వరసిజభువః కుర్వత స్సర్వసర్గం
 నిత్యస్తుత్యా చ్చరణకమలా ద్వేదవిద్భి ర్నహాద్భిః
 తుర్యం వర్యం సమజని కులమ్

విష్ణో స్తచ్చరణా ద్విజిష్ణు రుదభూ ద్వర్తో గుణాణ్ణోనిధిః”

ఇత్యాదిశాసనములు గ్రంథమున వెల్లడి చేయఁగలను. కాబట్టి పై
 మూఁడుశాఖలవారు శూద్రులలో నుత్తములుగా నెన్నఁబడుచున్నవా
 రనుటకు శాబ్దప్రమాణము గూడఁ జూపట్టుచున్నది. ఇట్లు ప్రత్యక్ష
 ప్రమాణముచేతను శాబ్దప్రమాణముచేతను సిద్ధం బగుచున్న యర్థము

నవలపించి వీరభద్రరావుగా రీయాంధ్రులచరిత్రముయొక్క ద్వితీయ భాగమధ్యయుగమునఁ బదవప్రకరణమున వెలమ కమ్మ కాపు తెగల వారు మిశ్రజాతివా రనియు గొల్లజాతివారియుఁ బల్లెజాతివారియు సప్తేశనమున నుదయించినా రనియు నేమియేమియో ప్రమాణదూఁ బైనవిషయమును యథార్థ మనునట్లు వ్రాసి యున్నారు. అవిష యము నుపేక్షించినచో బై చెప్పినరీతిగ సత్యము మఱుగుపడును. కాబట్టి దానినిజము తెలుపుటకై యత్నించుట యావశ్యకమై యున్నది.

ఇదిగాక పై మధ్యయుగమున 6 వ ప్రకరణమున నావ్రాసిన వెలుగోటివారివంశచరిత్రములోనివిషయములు కొన్నిసరియైనవి కావని వీరభద్రరావుగారు నిరాకరించి యున్నారు. ఇట్లగునపుడు

“కృతేచ ప్రతికర్తవ్య మేష ధర్మ ససాతనః”

అనున్వాయమున నేనుబ్రతివిధానము చేయుట కర్తవ్యంబుగా నున్నది.

ఇంతేకాదు. తద్గ్రంథభూమికయందు కే. వి. లక్ష్మణరావు ఎం. ఏ. గారు “వీరియభిప్రాయములు (వీరభద్రరావుగారి యభిప్రాయ ములు) కొందఱకు సమ్మతములు గాక పోవచ్చును. కొన్నిసందర్భముల నయ్యవి ప్రమాదజనితంబు లయినను గావచ్చును. కాని ఏవిషయ మును గుఱించి యైనను, నుపక్రమించువారు సంపూర్ణముగఁ దమహృ దయంబును విప్పి చెప్పినం గాని చర్చనీయాంశంబులు వెల్లడియగుట లేదు. అందువలన వారికిఁ గొంతస్వాతంత్ర్యం బిచ్చుట ధర్మ మని తలంచి మే మిగ్రంథకర్తగారియభిప్రాయముల విషయమున జోక్యము గలుగఁ జేసికొనినవారము గాము. సహృదయు లగు చదువరు లిందు సంస్కారంబు లవశ్యము లని తోచినచో మాకును గ్రంథకర్త గారికిని దెలిసినఁ గృతజ్ఞులమై యుండుఁ గలము” అని మాఖోటిచదు

వరులయందు నిరవగ్రహానుగ్రహభరంబునఁ గొంత స్వాతంత్ర్యము గలుగఁ జేసి యున్నారు.

గ్రంథకర్తగారు అవతారికయొక్క 14 వ పేజీలో « వెలు గోటివారి వంశచరిత్రముయొక్క ప్రతి నొక్కదానిని దయచేయగా ... స్వీకరించి యామూల్యము బహించితిని. అందు చరిత్రబద్ధములు గానివిషయము లనేకము లుండుటచేత నాయభిప్రాయభేదమును తెలుపవలసి వచ్చినది. అందులకు మిక్కిలి చింతించుచున్నాను. చరిత్రమునందు వారివంశవిషయమై నేఁజేసినసిద్ధాంతములను సహేతుకముగా దోషము లని నిరూపించినయెడల వానిని దీనికనుబంధముగాఁ బ్రకటింతును » అని ప్రతివిధానమున కనుమతిప్రదానంబు చేసి యున్నారు.

ఇవన్నియు మదీయాంతరంగంబునఁజేరి యుత్సాహమునుష్ఠించి జేయ నే నివసికఁ బూనుచున్నాఁడను.

నదయహృదయులు సారాసారవివేక చతురులునగు సహృదయ శిరోమణులు రాయంచలు నీరక్షీరవివేకంబు చేయుధంగి నేతద్ద్రంధ్ర ద్వయగతంబు లై నవిషయంబుల యుక్తాయుక్తంబులు పరిశీలింప మిక్కిలి యభ్యర్థింపఁబడుచున్నారు.

ఇట్లు విద్యద్విధేయుఁడు

వె - సదాశివశాస్త్రి.

ఈవుస్తకము వలయువారు నెల్లారుజల్లా చేంకటగిరిబాను నివాసులగు తి. జగన్నాథముగారికి వ్రాసికొనిన నుచితముగ లభించును.

శ్రీ రస్తు.
శ్రీ గణేశాయ నమః.

ఆంధ్ర చరిత్ర విమర్శము.

శ్లో. ప్రశ్నాహపూహశమనం ప్రణిపత్య గజాననమ్
అకాణ్డతాణ్డనః కోఽపి యథామతి నివార్యతే. ౧
పరస్మాదయాహరణైకక్రవీణతాదృగ్వచస్సమాశ్మప్తాః
అపి మత్ప్రియాస మేనం సఫలీకుర్వంతు సర్వథా సుధియః.

శ్రీచిలుకూరు వీరభద్రరావుగారు 1912 వ సంవత్సరము
మే నెల 30 తేదీని, విజ్ఞానచంద్రికా గ్రంథమాలలో, బ్రకటింపఁబడిన
తమ ఆంధ్రచరిత్ర ద్వితీయభాగమధ్యయుగము నాటప్రకరణమున
178 వ పేజీలో “రేచర్ల బేతిరెడ్డి రేచర్ల నామిరెడ్డి” అని
యుపక్రమించి 181 వ పేజీ తుదివఱకు బేతిరెడ్డి నామిరెడ్డి కన్న
మైనట్లును గాక తిగఱఫతి రాజ్యకాలమువఱకు జీవించియుండనట్లును
వ్రాసియున్నారు. అయ్యది క్రిందివిధముగ నున్నది.—

“వీర లిఱువురును (బేతిరెడ్డి నామిరెడ్డి) సోదరులు, అయిన
నిం దెతడు పెద్దయో ఎతడు పిన్నయో నిశ్చయింప నాకరము గాన
రాకయున్నది.....రేచర్ల నామిరెడ్డి క్రీ. శ. 1195 వ సంవత్సర
మునఁ బిల్లలమఱ్ఱిగ్రామమున.....శాసనము వ్రాయించెను.
.....ఈశాసనమందుఁ దనతల్లిదండ్రులనామములను మా
త్రమే పేర్కొనియెను గాని, తనవంశము వర్ణించి యుండ లేదు. తా
నెచ్చటివాఁడో తనకుఁ గలబిరుదావళు తెట్టిపూ వానినిసయితము
బేర్కొనియుండ లేదు. అయినను క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమునఁ

బిల్లలమఱ్ఱిగ్రామమునందు.....మరియొకశాసనము ప్రాయం
చెను, ఆశాసనములోఁ దనవంశమును దనకు గలబిరుదావళులను బేర్కొ
నెను.....ఇతనిశాసనములో నెచ్చటను బేతిరెడ్డినామము గానం
బడదు. సకలగుణగణాలంకార, ఆమనగంటిపురవరేశ్వర, వీరలక్ష్మీనిజే
శ్వర, దోర్భలభీమ, రణరంగరామ, వితరణకర్ణ, శౌర్యనంపన్న, పతి
హితాంజనేయ, శౌచగాంగేయ, సత్యరత్నాకర, దుష్టజనభీకర, మను
మకులాదిత్య, సుభలసంస్తుత్య అనుబిరుదము లీతనికిఁ గలిగి యున్న
ట్లుగా నీశాసనమునం బేర్కొనఁబడియెను. క్రీ. శ. 1208 సంవత్సర
ములో బేతిరెడ్డిభార్య యెఱ్ఱక్కసానమ్మశాసనములో నామిరెడ్డిశాస
నములోని పంశావళియే సరిగాఁ జెప్పఁబడినది.....నామిరెడ్డి
పేరెత్త లేదు. మఱియును నామిరెడ్డిశాసనములో నామిరెడ్డికిం గలబిరు
దావళుల బేతిరెడ్డికిని జెప్పఁబడియెను. ఇంతియ గాక ఎఱ్ఱక్కసానమ్మ
శాసనమునాటికి బేతిరెడ్డి బ్రతికియున్నట్లు గన్పట్టదు. అదియునుంగాక
యాశాసనములో ఎఱ్ఱక్కసానికి బేతిరెడ్డివలన మల్లారెడ్డి యనుకుమార
ుడు జనించె నని చెప్పఁబడుటయే గాక యాతనిగుణవిశేషాదులును
పౌరుషపరాక్రమములును వర్ణింపఁబడినవి.ఈశాసన
ములు మూడింటిని బరిశీలింపగా నీక్రిందివిధమునఁ దోచుచున్నది.
క్రీ. శ. 1195 సంవత్సరమున బేతిరెడ్డి యామనగల్లుదుర్గమున కధి
పతియై పరిపాలనముఁ జేయుచు ఎఱ్ఱక్కసానిశాసనములో నుదాహ
రింపఁబడినబిరుదావళులను వహించి యుండె ననియు, ఆకారణముచేత
సతనితమ్ముడైన నామిరెడ్డి అప్పటి కాబిరుదములను వహించియుండ లే
దనియు, క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమునాటికి నామిరెడ్డి యాబిరుదములను
వహించుటచేత నప్పటికి బేతిరెడ్డి మృతినొంది యుండె ననియు, అతని
మరణానంతరము తమ్ము కాబిరుదములనే వహించి యామనగల్లుదుర్గ

మున కథిపఠియై యుండెననియు దేటపడుచున్నది. క్రీ. శ. 1208 సంవత్సరమునాటికి బేతిరెడ్డి బ్రతికియున్నయెడల క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమున నతనితమ్ము డైననామిరెడ్డి అన్నగారిబిరుదములను వహించఁ బాలడు. తనకు తనసోదరునకు నట్టిభేదభావమే లేనియెడల క్రీ. శ. 1195 సంవత్సరమున నట్టిబిరుదావళులు ధరింప కుండుట తటస్థింపదు. కాబట్టి రేచర్ల బేతిరెడ్డి మొదటిప్రతాపరుద్రునికాలములోనే యుండెను గాని గణపతిచక్రవర్తికాలములో లే డని చెప్పవలసి నచ్చుచు న్నది " అని.

దీనిసాంగత్యాసాంగత్యములు తేటపఱచుటకు మున్ను గ్రంథ కర్తగారు వ్రాసిన పై విషయములలోని కొన్నియంశములు విమర్శించి గ్రంథస్వభావమును దేటపఱచుచున్నాను.

అవధరింపుడు. తొలుత, "వీర లిటుపురును సోదరులు, అయిన నిం దెతడు పెద్దయో ఎతడు పిన్నయో నిశ్చయింప నాకరము గాన రాక యున్నది." అని వ్రాసి తరువాత నామిరెడ్డి శాసనస్వరూపము నుపన్యసించునపుడు " ఇతనిశాసనములలో నెచ్చటను బేతిరెడ్డి నామము గానంబడదు " అనియు ఎఱ్ఱక్కసానమ్మ శాసనస్వరూపము నుపన్యసించునపుడు " నామిరెడ్డి పే రెత్త లేదు " అనియు పైసంశయమునే దృఢపఱచి వారల జ్యేష్ఠకానిత్యనిర్ణయం బెచటను జేయకయే, తుదకు " అతనితమ్ము డైననామిరెడ్డి " అని మొదలుగా నామిరెడ్డి కనిష్ఠుఁ డైనట్లును బేతిరెడ్డి జ్యేష్ఠుఁ డైనట్లును నిశ్చయమును దెలిపి యున్నారు. తరువాతిగ్రంథమున నైన బేతిరెడ్డి జీవన మరణకాలములనే యన్వయవ్యతిరేకంబులతో నిర్ధారించిరి గాని యీవిషయము నెత్తికొనరైరి. ఇందువలనఁ బూర్వాపరస్వగ్రంథవిరోధంబు నవధరింపలే దని యేర్పడుచున్నది. ఈవిషయము ముందు సవిస్తరముగ వ్రాయఁబడును.

మఱియు “నామిరెడ్డిశాసనములో నామిరెడ్డికిం గల బిరుదావళులే బేతిరెడ్డికిని జెప్పబడియెను” అనియు “అతనిమరణాంతరము తమ్ము డాబిరుదములనే వహించి” అనియు నిర్ధారణముగ వ్రాసియున్నారు. అట్లు వ్రాయుట గ్రంథకర్తగారి పారపాటును జాటుచున్నది. నామిరెడ్డికిం గల బిరుదావళులే బేతిరెడ్డికిని జెప్పబడియెను అనుటవలన నాబిరుదములుమాత్రమే చెప్పబడినవి కాని తదరిక్తంబు లగు బిరుదములు చెప్పబడ లే దని యర్థ మగుచున్నది కదా! ఎట్టిక్క-సానమ్మశాసనములో బేతిరెడ్డికి “స్వామిద్రోహరగండ బేతనదండ” అను రెండుబిరుదములు, నామిరెడ్డికి లే నట్టివి చెప్పబడి యుండినను, ఈయాంధ్రచరిత్రమున నామిరెడ్డికి బరనారీ దూర అనుబిరుదము గాన రాక యుండినను, వీరభద్రరావుగారు నామిరెడ్డికిం గల బిరుదావళులే బేతిరెడ్డికిని జెప్పబడియెను అని వ్రాయుట ఏవకారార్థం బరయమిని గలిగినపారపాటని తేటపడక మోనదు. ఇట్లు “అతనిమరణాంతరము తమ్ముడాబిరుదములే వహించి” అని వ్రాయుటయుఁ బైయర్థమును బలపఱచుచున్నది. తమ్ముని బిరుదములలోఁ బైమూఁడుబిరుదములు లేనపుడు అన్న బిరుదములే తమ్ముఁడు వహించినవాఁ డెట్లగును? గ్రంథకర్తగా రాయాళిలాశాసనములను చాము స్వయముగఁ జూచినవారు గాకున్నను, నేపట్టనఁ దమ గ్రంథమునకు మాతృక యైన వెలుగోటివారిపంశ చరిత్రములో వెల్లడిపఱుపబడిన శాసనములను దుదివఱకుఁ జదివికొనియైన వ్రాయుట యుచితంబై యుండె. అట్లు వ్రాయమిచేఁ బైదోషములు ప్రసక్తించుటయే కాక యీయాంధ్రులచరిత్రముయొక్క యవధానమున 24 వ పేజీలో “వెలుగోటివారిపంశ చరిత్రము నామూలాగ్రముగాఁ బఠించి తిని” అని వ్రాయుట యన్యతం బనుటయుఁ బ్రసక్తించుచున్నది.

ఇదిగోక, మహాదేవశాసనముయొక్క స్వరూపము నుపన్యసింపచు నడుచు నకారంబునాంధ్రముగ « ఇంతియగాక ఎట్టిక్కసాని శాసనమునాటికి బేతెరెడ్డి బ్రతికియున్నట్లు గన్పట్టదు » అని స్వాభిప్రాయము నావిష్కరించినారు. శాసనస్వరూపమును వివరించుచు నది తుదిముట్టనిదే నడుచు నిట్లు స్వాభిప్రాయము సుగడించుట యసంబద్ధముగాఁ జూపఁజేడిని. « ఈ శాసనములను మూడింటిని బరిశీలించగా నీక్రిందివిధమునఁ దోచుచున్నది » అనువాక్యముక్రిందిస్వాభిప్రాయ ప్రకటనగ్రంథముననే యీవాక్యము వ్రాయఁదగి యుండెను.

ఇట్టిదోషముల కీగ్రంథము పుట్టినయిల్లుగుటచే వాని నెల్ల నెత్తి చూపుట గ్రంథవిస్తరముఁ జేయు నని స్థాలీపులకన్యాయమున నితర మాత్రముఁ జూపి ప్రకృతము ననుసరించుచున్నాఁడను. చూడుఁడు.

తొలుత « ఇం దెకడు శెడ్యయో ఎతడు పిన్నయో నిశ్చయింప నొకరము గొనరాక యున్న » దని వ్రాసిన వీరభద్రరావుగారు బేతెరెడ్డి యన్న యనియు నామిరెడ్డి తమ్ముఁ డనియు నిశ్చయించి వ్రాయుట పరస్పరవిరుద్ధముగ నున్న దని వెనుక వ్రాసి యుంటిని. ఆవిషయములో నొకవేళ 180 పేజీలో వీరభద్రరావుగారు శాసనశ్రయధలితార్థమును వ్రాయునపుడు « ఈ శాసనములను మూడింటిని పరిశీలించగా నీక్రిందివిధముగఁ దోచుచున్నది » క్రి. క. 1495 సంవత్సరమున బేతెరెడ్డి యామనగల్లుదొర్లమున కధిపతియై హోవాలనము జేయుచు నెట్టిక్కసాని శాసనములో నువాహరింపబడిన బిరుదావళులను పహించి యుండె ననియు అకారణముచేత రమ్మజేయనసామిరెడ్డి యప్పటి కాచిరుదములను పహించి యుండలేదనియు » అని మొదలుగా వ్రాయుటచేత బేతెరెడ్డి యన్న యనుటకు శాశాన 1495 సంవత్సరమున బలిపాలనముఁ జేయుచు... బిరుదావళులను పహించ

చుట కారణమనియు, నామిరెడ్డి తమ్ముడనుటకు సతం డప్పటి కాబిరు దములను వహింప కుండుట కారణ మనియు వారిభావ మేర్పడుచు న్నది కదా! అని యన్నచో దాని నిష్పమర్శించెదను.

ఇయ్యది నిష్ప్రమాణ మయినకల్పనంబు. ఎందు కనిన. ఆసంపత్తరమున బేతిరెడ్డి యామనగల్లురాష్ట్రము నేలుచు బిరుదములు వహించి యుండెననుట సర్వప్రమాణములకు దూరం బైనయది. బేతిరెడ్డి యట్లు నేయుచుండెననునది మనము చూచినవారము కాము కదా! కాబట్టి యది ప్రత్యక్షసిద్ధమనుటకు వీలు లేదు. అట్లు చేసి యుండవచ్చునని యూహించుటకు సరియైన కారణము గానరాదు. అప్పటికి నామిరెడ్డి బిరుదములు వహింపకుండుటయే కారణమన్నచో సన్మోన్మాదశ్రయ దోషము ప్రసక్తించును. 1195 సంవత్సరమున బేతిరెడ్డి పరిపాలనముఁ జేయుచు బిరుదములను వహించియుండిన కారణముచేతఁ దమ్ముడగు నామిరెడ్డి యప్పటి కాబిరుదములను వహించి యుండ లే దని వ్రాసిన వీరభద్రరావుగారు నామిరెడ్డి బిరుదములను వహింప కుండిన కారణము చేత బేతిరెడ్డి వహించి యుండెనని యూహించినచో సన్మోన్మాదశ్రయ దోషము ప్రసక్తంపక మానదు కదా! ఒక వేళ సాకారణముచేతఁ దమ్ముడగు నామిరెడ్డి యనువాక్యమును వ్రాయుట తప్పని యొప్పి శాసన ప్రమాణసిద్ధం బయిన నామిరెడ్డియొక్క బిరుదపహనాభావ రూపకార్యముచేత బేతిరెడ్డి బిరుదములను వహించియుండెనను కారణము నూహించెద మన్నచో గార్యముచే గారణమనమానము శాస్త్రసిద్ధమయినను నామిరెడ్డి బిరుదములు వహింపమికిని బేతిరెడ్డి వహించుటకును గార్యకారణభావము స్పష్టము కాదు. కారణం బనఁగా గార్యనియతపూర్వవృత్తి యగునది. ఏది లేనందున నేకార్య ముదయింపదో అది దానికిఁ గారణమగును. దండచక్రకులాలాదులు లేక ఘటము జనింపదు గాన ఘట

మునకు దండాదులు కారణముగా నున్నవి. అట్లు బేతిరెడ్డి బిరుదవహనము లేనిచో నామిరెడ్డిబిరుదవహనాభావము సంభవింపనియెడల నారెంటికిఁ గార్యకారణభావము కృష్టమని చెప్ప నొప్పును. అట్లు లేదు. బిరుదములను వహించుటయు మానుటయు, ఎల్లవారటను బూర్వులబిరుదములను వహించియే తీరవలయు ననునిర్బంధముయొక్క కలిమిలేముల యధీనములు కావు. ఈవిషయము సప్రమాణముగ ముందు నిరూపింపఁగలను. కాబట్టి పైరెంటికిఁ గార్యకారణభావము కృష్టము కాదు. అది కా నపుడు నామిరెడ్డి వహింపమిచే బేతిరెడ్డి వహించి యుండె నని యూహించుట కలవి కాదు.

ఒకవేళ నీగ్రంథకర్తగారియభీప్రకారము పైరెంటికిఁ గార్యకారణభావ మంగీకరించి చూచినను నామిరెడ్డిబిరుదములను వహింప కుండుటచేత బేతిరెడ్డి వహించియుండె నని యూహించుట సాధ్యపడదు. ఎందు కనిన, నామిరెడ్డిబిరుదములను వహింప కుండుటకు, బేతిరెడ్డి వహించుచుండుటయే కాక కారణాంతరములు గూడఁ బెక్కు లుండ వచ్చును. తండ్రియో మఱియొకజ్యేష్ఠభ్రాతయో పితృవ్యాదులో రాజ్యము చేయుచుండినను వీరిమతమున నామిరెడ్డి బిరుదములు వహింపక యుండ వచ్చును గదా! ఇట్టిస్థితిలో, నామిరెడ్డి బిరుదవహనాభావరూప మైనకార్యముచేత బేతిరెడ్డియొక్క బిరుదవహనపరిపాలనములే యెట్లుహింపఁ దగును? ఇదిగాక 1195 వ సంవత్సరమునాటి నామిరెడ్డిశాసనములో, నాయన బిరుదములు వహింపనట్లు మాత్రమే యగపడుచున్నది గాని, పరిపాలింపక యుండినట్లగపడదు. ఇట్లు శాసనమున నున్నకేవల బిరుదవహనాభావముచేత నామిరెడ్డి యప్పటికి రాజ్యము చేయుచుండలే దనియు, సందువలన మఱియొకండు రాజ్యము చేయుచుండిన నుండ వచ్చుననియు మాత్రమే

వీరూహింపవచ్చును గాని బేతిరెడ్డి బిరుదవహనముచేసాలనములనే యెట్లు
 లూహింపవచ్చును? పై యూహాయుఁ బూర్వబిరుదములను బ్రతి
 పురుషుడును వహించియే తీరవలె ననియు వన్న యుద్ధరంగఁ దమ్ముడు
 చహింపఁ గూడ దనియు నిర్బంధము లున్ననే సిద్ధించును. అట్టి నిర్బం
 ధములు లే వని ముందు సప్రమాణముగ నిరూపింపఁగలను. అవి లే
 నపు డైచిక్ము లైన బిరుదవహనతదభావములచే జేయఁబడిన పైయూ
 హాలు నిరాధారములై సికతాపూర్వములవలె దమంతనే మూలిచివున్నవని
 నాయంబని లేదు. ఇందువలన బేతిరెడ్డి బిరుదములు వహించి పరిపాల
 నము నేయుచుండె ననుట యనుమానప్రమాణసిద్ధంబును గా నేరదు.

ఉపమానం బతిప్రసక్తం బనుట సుప్రసిద్ధంబు. ఇక నీవిషయము
 లో శాబ్దప్రమాణము గగనకుసుమమువలెను దుర్లభంబు. నాటికి బేతి
 రెడ్డిపై విభముగ నుండె నని బోధించు శాసనములు గాని గ్రంథములు
 గాని లేవు గదా! అవి లేనపుడు 1195 సంవత్సరము నాటికి బేతిరెడ్డి
 రాజ్యము నేలుచు బిరుదములను వహించియుండె నని చెప్పట నిర్హా
 లంబు గాక మానదు. ఇట్లు శ్రీత్యక్షాద్విప్రమాణద్వారంబై నిర్మూలమైన
 బేతిరెడ్డి బిరుదవహనముచేత, నాయన యన్నయై యుండెననియు,
 నాకారణముచేత నామిరెడ్డి తమ్ముడై యుండె ననియు నూహిం
 చుట గాని, శాసనదృష్టం బగునామిరెడ్డి బిరుదవహనాభావముచేత
 నతండు తమ్ముడై యుండె ననియు, నాకారణముచేత బేతిరెడ్డి
 యన్నయై యుండె ననియు నూహించుట గాని సామాన్యకళగం
 బనుట నిర్వివాదాంశంబు.

ఇక, ఎట్టికాసావమ్మశాసనమునాటికి బేతిరెడ్డి బ్రతికి యు
 న్నట్లు గప్పట్ట దని నిర్ణయించుటకు గ్రంథకర్తగారు పోతువు లెన్ని
 యని యెంచిరో వానివిమర్శ మిప్పు డవశ్య కర్తవ్యంబు. వెనుక

నుదాహరింపబడిన వారిగ్రంథమును జూడ క్రీ. శ. 1195 వ సంవత్సరమున నామిరెడ్డి బిరుదములను వహింపకుండి క్రీ. శ. 1202 వ సంవత్సరమున వహించి యుండుట యందుకు ముఖ్య హేతువుగా వారు దలంచినట్లు గానంబడియెడి. ఇందులో నామిరెడ్డి బిరుదములను వహింప కుండుట బేతిరెడ్డిజీవనమునకును, వహించుట మరణమునకును హేతువుగా నెంచి యుండవలెను. అయిన నివి హేతువులు కాఁజాలవు. ఎందు కనిన. నామిరెడ్డి బిరుదములు వహింపకుండుట బేతిరెడ్డిజీవించుట వలననే కాక కారణాంతరమునఁ గూడఁ గలుగ వచ్చును. మఱియొక శ్రేష్ఠభ్రాతృయండినను బిశ్మవ్యానిరాజ్యాహ్వా లుండినను గూడఁ గలుగ వచ్చును గదా! నామిరెడ్డికి బేతిరెడ్డి తక్కు నింక సోదరులు గాని, పితృవ్యాదులుగాని లేరని మన మెట్లు చెప్పవచ్చును? ఈయాంధ్రచరిత్రముయొక్క 107 పేజీలో “గణపతిచక్రవర్తికి రుద్రాంబిక యనునొక్కకూఁతురుమాత్రమే గల దని చెప్పటకు సాధ్యపడదు. గణపాంబ యనుకొమార్త మఱియొకఁడే గల దని ధాన్యకటకశాసనమునఁ జెప్పఁబడియుండ లేదా? ఇంకను సూతులు లేరని యెట్లు సిద్ధాంతీకరింపవచ్చును?” అని వీరభద్రరావుగారు కూడ వ్రాసినవారే గదా!

ఇట్లు నామిరెడ్డి బిరుదములను వహించుట బేతిరెడ్డిమరణమువలననే గాక యితరులనుగణమువలనఁ గూడఁ గలుగ వచ్చును. తనకన్న నితరులు రాజ్యాహ్వా లైనవారు లేకయే కదా నామిరెడ్డి రాజ్యమునకు వచ్చి యుండవలె. లేదా, అన్న జీవించియుండినను రాజ్యవిభాగము చేసికొనియుండినచో బిరుదములను వహించుట సులభము. కాబట్టి నామిరెడ్డి బిరుదవహనాభావముచేత బేతిరెడ్డిబ్రతుకును, అతనిబిరుదవహనముచేత బేతిరెడ్డిమరణమును నూహింప వలనుపడదు.

మఱియుఁ బ్రతిపురుషుఁడు దమపూర్వులబిరుదములు వహించియే తన వత్సనియు, అన్నయుండఁగాఁ దమ్ముఁడు బిరుదములు

వహింపఁ గూడ దనియు నిర్బంధము లుండిననే కాని యిఁకానూనా స్థిరపడఁజాలదు. అయ్యవి దుష్కభంబులు. పూర్వలబిరుదములను వహింపకయే యుండువారును, అన్నయున్నను వహించువారును, నెందఱో యగపడుచున్నారు గదా! ఈ వెలుగోటివారివంశములో 8 వ తరము మాధవరావు శా. శ. 1849 సంవత్సరమున స్థాపించిన శిలాశాసనములోఁ దమపూర్వలబిరుదములను వేనిచి దాను వహించి నట్లు వ్రాయుంపలేదు. ఇప్పటివా రెవరును బ్రాచీనులబిరుదములను దఱుచుగ వహింప రనుట సర్వానుభవసిద్ధంబు. కావున బిరుద సహన మైచ్చికమే కాని నియతము కాదు. 9 వ తరము మాదా నాయఁడు తమయన్నయైన యనపోతానాయఁడు రాజ్యధురంధరుఁడై యుండఁగనే తనచే నుమామహేశ్వరములో స్థాపింపఁబడిన శిలాశాసనములో “స్వస్తి శ్రీమకామహామండలేశ్వర రాయగాయగోవాళ గజ దళవిఫాల భుజబలభీమ ఖడ్గనారాయణ సోమకులపరశురా మేత్యాదిగా బిరుదములను వహించినట్లు వ్రాయించినాఁడు. ఈశాసనము శా. శ. 1298 సంవత్సరమున వ్రాయఁబడినది. అపుడు వీరి యన్నయగునన పోతానాయఁడు రాజ్యము చేయుచుండె ననుట వారిశాసనములవలన స్పష్టము కాఁగలదు. కాఁబట్టి అన్న యుండఁగాఁ దమ్ముఁడు బిరుదములను వహింపఁ గూడ దనునియమము దుష్కటము.

ఇదిగాక బేతిరెడ్డియొక్క జీవనమరణములను గూర్చి వీరభద్ర రావుగారుచేసిన యూహలకు మొదట బేతిరెడ్డి యన్నయే కాతముఁడు గాఁ దనియు క్రీ. శ. 1195 సంవత్సరమునాటికి బిరుదములను వహించియే యుండఁ గాని వహింపకుండ లే దనియు రెండవ సిశ్చయము లుండి తీరవలయు. అట్లేవ్రమాణముచేసిన బైగంధక గారు నిర్ణయించియుండినవారు కారు. ఇంతమాత్రమే కాక “ఇది యెఱిగియు పెద్దయో ఎఱిగియు పిన్నయో నిశ్చయింప నాకరము గా

రాక యున్న " దని వ్రాసినారు. ఇందువలన బేతిరెడ్డి పెద్దయ్యయి యుండి ననియు బిరుదములను వహించియే యుండి ననియు నిశ్చయము లేదనుట స్పష్టము. ఇది వెనుక విస్తరముగ వ్రాయుంబడియె. ఆనిశ్చయము లేనపు డీ హేతువులు బేతిరెడ్డి జీవనమరణముల నెట్లు సాధింపఁ గల్గునో? కాబట్టి ఈయవి దుష్ట హేతువులయి గ్రంథకర్త గారియభీప్రమును సాధింపఁ జాల నని యెఱుంగునది.

ఇవి దప్ప మఱి యొక హేతువు వ్రాయుంబడలేదు. ఎఱ్ఱక్కసానమ్మశాసనస్వరూపాపన్యాసమధ్యమున నాకస్మికముగ " ఇంతియ కాక ఎఱ్ఱక్కసానమ్మశాసనమునాటికి బేతిరెడ్డి బ్రతికియున్నట్లు గన్పట్టదు " అని రావుగారు వ్రాసినందున నాశాసనమున నెద్దియో వీరి యభీప్రమును సాధింపఁగలిగిన బలవత్తర మైనయాధార ముండి యిట్లు వ్రాయుటకు వీరిని దొందరపెట్టి యుండు నందుచేని చూతము. అందు బేతిరెడ్డి మృతి నొందినట్లొ ఎఱ్ఱక్కసానమ్మ వైభవ్యచిహ్నములను వహించినట్లొ యేమేని యాధారలేశం బగపట్టు నేమో.

ఆశాసనమున బేతిరెడ్డివర్ణనప్రస్తావమున.

" శ్లో. య స్తత్కాలశిఖియతే న నయతి క్రోడేన సర్వం తయమ్.

బహువిధైర్భవైర్భద్రైర్భాజితో

యః ప్రీత్యాదదతే లభితం వసు భృశం యస్తా ద్ద్విజా స్ససహః.

అనుశ్లోకములలో శిఖియతే నయతి ఆదదతే అని వర్తమానక్రియలు ప్రయోగింపఁబడినవి, శిఖియతే నయతి ఆదదతే అనునవి శిఖిణీజ్ దాధాతువులపై లట్ ప్రత్యయమున నిష్పన్నంబులైన వనియు వర్తమానే లట్ అను సూత్రమువారు లట్ ప్రత్యయము వర్తమానార్థమునఁ బ్రయోగింపఁబడుననియు వర్తమానత్వము ప్రారభాపరిసమాప్త క్రియాశ్రయత్వరూపమనియు శాస్త్రప్రసిద్ధంబే కదా.

ఇందువలన శాసనస్థాపనమునాటికి బేలిరెడ్డి జీవించియు యుండెననుట నిర్వివాదము.

ఇక కైట్టిక్కసానమ్మవర్ణనప్రస్తావనలను జూతము. అందు
 “శ్లో. సర్వేషు ధర్మేషు పతివ్రతాత్వధర్మే దధిక ప్రీతిసమన్వితాయాః
 యైవాఽఖలాశాః పరిపూరయంత్యాః ప్రీతాతిచిత్తం శివవల్లభాయాః
 గారీపదాంభోరుహాయుగ్మ భూరిభక్తిప్రభావోర్జితభవ్యభాగ్యా
 యా కల్పవల్లీసన్మతీ శ్రితానాం సంపత్సమ్మద్ధి సతతంజనానామ్”

అనుశ్లోకము లగవడుచున్నది. పేనియర్థము:—సర్వధర్మములలోఁ బతివ్రతాత్వధర్మమునందు నెక్కువప్రీతి గలదియు, సమస్తము లైనయాశలను, లేదా, యెల్లరయాశలనుబరిపూరించునదియు, నగుశివప్రియ యైన గారీదేవియొక్కచిత్తమును యేమే సంతసింపఁ జేయుచున్నదో యనియు, గారీపదామ్బుజయుగ్మమునం దధిక మైనభక్తిప్రభావముచేత మించినమనోజ్ఞ మైనభాగ్యము గలదియు, ఆశ్రితులకుఁ గల్పలతాసదృశియు జనుల కెల్లపుడు సంపత్సమ్మద్ధిరూపయు నేమియో యని యగుచున్నది. ఇందు ప్రీతాతియనువర్తమానక్రియను బట్టి శాసనస్థాపనమునాటికి కైట్టిక్కసానమ్మ గారీపూజ మొనర్చుచుండె ననుట స్పష్టము. వివాహాదినము మొదలు నిత్యము గారీపూజ నొనరించుట సువాసిని ధర్మంబే కాని విధివాధర్మంబు కాదు. అప్పటి కామే విధవయ్యు యుండె నేని వెనుకటిసువాసినిధర్మంబు లప్పుడు వర్ణించుట కరం బసమంజసం బని బ్రాయ సక్కట లేదు.

ఇ కైట్టిక్కసానమ్మ శాసనం బాసతో విప్పి చూచిన శాసనస్థాపనమునాటి కైట్టిక్కసానమ్మ సాభాగ్యచిహ్నములు వహించియుండినట్లు చెప్పికొనుటవలనను భర్త యగు బేలిరెడ్డిని వర్ణించునపుడు వర్తమానక్రియలను బ్రయోగించుటవలనను శాసనస్థాపనమునాటికి బేలి

రెడ్డి జీవించియే యుండె ననుట ప్రస్ఫుటం బగుచున్నది. ఇ దంతయుఁ జూడఁగా “భయ్యోశయాహి మంజూషాం దప్త్యాఖు ప్రేస భక్షితః” అనున్యాయమున గ్రంథకర్తగారి కిష్టసిద్ధి గాక పోవుటయే గాక పైగా సనిష్టముగూడ ఘట్టిల్లుచున్నది.

ఇందువలన వీరభద్రరావుగారు 180 వ పేజీలో “ఈశాసన ములను మూడింటిని బణిశీలింపఁగా అనిమొదలుకొని “గణపతిచక్ర వర్తికాలములో బేతిరెడ్డి లే డని చెప్పవలసియున్నది” అనువఱకు వ్రాసినగ్రంథము సుదూరనిరస్తం బగుటయే గాక 181 పేజీలో “రేచర్ల బేతిరెడ్డిని గూర్చి శాసనములవలన గ్రహింపవలసినచరిత్రం బిద్దియె. బేతిరెడ్డి క్రీ. శ. 1195 సంవత్సరమునకుఁ దర్వాత మృతి నొంది యుండ వలయును. క్రీ. శ. 1196 సంవత్సరము మొదలుకొని మొదటిప్రతాప రుద్రునిసోదరుఁ డగుమహాదేవరాజు క్రీ. శ. 1199 సంవత్సరమువఱకు బరిపాలనము జేసి ఆసంవత్సరమున దేవగిరిరా జైన జైత్రపాలునితో జరిగినయుద్ధమునందు మృతి నొందెను. ఆమనగంటిక్రభ వైనబేతిరెడ్డి గూడ మహాదేవరాజుతో యుద్ధమునకుఁ బోయి మరణము నొంది యుండవలయును” అని వ్రాసినగ్రంథముగూడ నిరస్తం బగుచున్నది.

“శ్లో. ఆపరితోపాద్విదుషాంససాధుమన్యేప్రయోగవిజ్ఞానమ్ | బల వదపిశిక్షితానామాత్మస్యప్రత్యయంచేతః” అనివక్కాణించుమహాకవి కాళిదాసున కే తనపాండిత్యమునందు నప్పుకము లేక యుండఁగా వీరభద్ర రావుగారికి స్వపాండిత్యమునం దెంత దృఢమైన నప్పుకమో ! బేతిరెడ్డి మరణమునే గాక మరణస్థానమునుగూడ నిర్ధారించుచున్నారు !

ఇంక నిట్లు వీరు చేసినవ్యవస్థ సంగీకరింపక క్రీ. శ. 1268 సంవత్సరమువఱకు బేతిరెడ్డి జీవించియే యుండె నని నిశ్చయించినచో నామి రెడ్డి క్రీ. శ. 1195 సంవత్సరమున బిరుదములు వహింపమికిఁ గారణం

బేమని యన వత్తు రేమో! అది పొసగదు. ప్రతిపురుషుడును బై వారిబిరుదములను వహించియే తీర వలయు సనినియమము లేదని వెనుక వ్రాయబడియో గదా! ఒకవేళ వారియభీష్ట ప్రకారము క్రీ. శ. 1199వ సంవత్సరమున బేతరెడ్డి మృతి నొందినందున దమ్ము డైన నామిరెడ్డి రాజ్యమునకు వచ్చి యన్నగారిబిరుదములను వహించె సని యొప్పికొన్నను మఱియొక యాశ్చర్యము రాక తీరును. ఏమనినఁ— అన్నగారు గణించినతర్వాత నామిరెడ్డివారినకలబిరుదములను వహింపఁ దగి యుండఁగా స్వామిద్రోహరగండ, బేతనదండ అనురెండుబిరుదము లను మానుట కేమి కారణం బని.

దీనికై యన్నగణించునట్లు డారెండుబిరుదములను వెంటఁ గొని పోయి యుండు సని యూహించెదరా? మహానుభావులు గదా!

ఇట్లు నామిరెడ్డి బిరుదములు వహింపమికిఁ గారణము నూహించినవారు నామిరెడ్డియొక్క క్రీ. శ. 1195 వ సంవత్సరమునాటి శాసనము స్వరూపమును వివరించునపుడు “ఈశాసనమందుఁ దనతల్లి దండ్రులనామములను మాత్రమే పేర్కొనియెను గాని తనవంశము సభివర్ణించి యుండ లేదు. తా నెచ్చటివాఁడో తనకుఁ గలబిరుదావళు తెట్టివో వానినినైతము పేర్కొని యుండ లేదు.” అని యాశాసనము నందు నూఁడుబోపములను జూపియుండియు నొకబిరుదావళులు వహింపమి కే కారణము నూహించిరి కాని వంశము సభివర్ణింపమికి నునికి పట్టు తెలుపమికి నేల కారణము యూహింపక వదలిపెట్టిరో తోఁప దయ్యె. అన్న యుండఁగాఁ దలిదండ్రులనామములు తక్కఁ బితౄమహా ప్రసితమహాప్రసాదీనులనామములు, ఉనికిపట్టులు తెలుపుట కర్హత యుండ దని యూహించి యుండు రేమో!

వీ రొకపరి శాసనములకడకుఁ జని వానిం బ్రాంతాచార్యుల గాని యీసంశయములు దీక్షింపు. నామిరెడ్డిశాసనద్వయమునకుఁ గాలభేదమున్నట్లు స్థలభేదముండు నని వీరుతలంచి యందును. అట్లుగాదు. ఒక శిలా స్తంభమునందే శాసనద్వయము వ్రాయుంపఁబడినది. అదియు నొక శేవిధమైన యక్షరములు గలిగి యుండుట మొదలగువానిచే నేకకాలమందే వ్రాయుంపఁబడిన దని తేలవచ్చుచున్నది. దేవతాప్రతిష్ఠలు వేర్వేరుకాలములందు జరిగియుండినను, నాచార్యకాలములను దెలుపుచు నొకకాలమునందే శాసనములు వ్రాయించుట స్థవిచితును గదా! అం దొకదానియందు వంశక్రమము బిరుదములు వ్రాయించి దాని చేతనే గతార్థంబగు నని యెంచియో రెంటిలో వ్రాయించుట కాశిలయం దవకాశము లేమిదో యొకదానియందు మాత్రమే వ్రాయించి మఱియొకదానియందు వ్రాయుంపక మానినట్లు గాన్పించెడిని.

ఇక్కఁ బైగారణములను బట్టి వ్రాయక మానియున్నచో రెండు వదానియందే మాన వచ్చును గదా యని శంక యుదయించును. అట్లగునేని రెండవశాసనమునాటికి నామిరెడ్డికి రాజ్యభ్రంశము గలిగి బిరుదములు వ్రాయించినవాడు కాఁ దని యిట్టి పండితు లూహింపఁ గలుగుదురు గదా! కాన నిది యంతయు వీరుభద్రరావుగారు స్వయముగ నాశాసనములను జూడకయు నందలిశ్లోకములయర్థమును గమనింపకయుఁ బోవుటచేఁ గలిగినదోషము దక్క జేయుండుగాఁ గన్పట్టదు.

ఇందువలన 189 వ పేజీలో “ వెలుగోటివంశచరిత్రకారులు నామిరెడ్డి బేతిరెడ్డి కన్న యని యూహించుచున్నారు కాఁబట్టి పై కార్యములకు బిరుదములకు నట్టిసంబంధము లేదు. నామిరెడ్డినామము బేతిరెడ్డికి నామాంతర మని చెప్పుటకును వలను కాదు. నామిరెడ్డి కార్య మైతంబ యని చెప్పఁబడినది గాని యెట్టిక్క యని చెప్పఁబడి

యుండు లేదు. వాదముకొఱకు నామిరెడ్డి బేతిరెడ్డి కన్న యనియొప్పు కొందఱు, అతఁడు నహించినబిరుదములచేతను జ్యేష్ఠుఁ డగుటచేతను క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమున నామనగల్లు ప్రాంతదేశము నతఁడే పరిపాలించు చుండె నని చెప్పక తప్పదు. అన్న పరిపాలనము చేయుచుండఁ దమినికీఁ గిరీటము నిచ్చె ననుట యసంవర్ధము గాదా! వాస్తవముచేత నామనగంటిప్రభువులు కిరీటాధిపతులు గారు. కిరీటాధిపతులని యొక వేళ సంగీకరించినను జ్యేష్ఠుండు పరిపాలనముఁ జేయుచుండఁగాఁ గిరీటము మొనంగె ననుట ధర్మనిరుద్ధము॥ అని మొదలుగా వీరభద్రరావుగారు వేఱిలువేఱిలు వ్రాసిన దంతయు, 190 పేజీల “ఎత్తిక్క-సానమ్మ శాసనమునాటికి బేతిరెడ్డి మరగాము నొందియుండుటచేతనే యామె తన యత్తింటివారియొక్కయుఁ బుత్తింటివారియొక్కయు మరశాభివర్ణనము గావించి తనధర్మమును గూర్చి చెప్పుకొనుట తటస్థించినది” అని వ్రాసిన దంతయు సముద్రఘోషమువలె నిరర్థకం బని తేటపడక మానదు.

బేతిరెడ్డి తమ్ముం డని యెంచినపుడు క్రీ. శ. 1202 వ సంవత్సరమున నామిరెడ్డి రాజ్యము వేలుచు బిరుదములు నహించియుండె ననుటయందుఁ గాని, తర్వాత క్రీ. శ. 1208 సంవత్సరములోపల బేతిరెడ్డి రాజ్యమునకు వచ్చి పూర్వబిరుదములే గాక స్వామిద్రోహర గండ బేతనదండ అను రెండుబిరుదముల నాఁజించి యుండె ననుట యందుఁ గాని, ఆమనగంటిప్రభువులు కిరీటాధిపతులుగా రని యనుకొన్నను గణపతిచక్రవర్తి యనుగ్రహించి బేతిరెడ్డికిఁ దదాధిపత్యము నొసంగి యుండు ననుటయందుఁ గాని విరోధ మెద్దియుఁ గానరాదు గదా !

ఈకీరీటశాస్త్రీర్థమును గూర్చి ముందు విస్తరముగ వ్రాయఁబడును. ఇపు డింతదూరము లేనిపానికీరీటవాచమును బెంచిన వీరభద్రరావుగారిని గూర్చి యొకటి విచారింపవలసి యున్నది.

వెలుగోటివారివంశచరిత్రములోనియనుబంధమసవ్రాయఁబడిన నామిరెడ్డి శాసనద్వయమును వీరు చక్కఁగఁ జదివి యందు రనుటకు సందియము లేదు గదా ! ఇంతయేల? ఈయంగ్రులచరిత్రముయొక్క యుపోద్ఘాతమున వీరు వెలుగోటివారివంశచరిత్రమునామూలంగ్రముగఁ బఠించితి సనివ్రాసియే యున్నారు. ఇట్టివారు నామిరెడ్డియొక్క 1195 వ సంవత్సరమునాటిశాసనములోని

“శ్లో. నానాభోగయుజ్జో ద్విజేశ్వరభృగో విద్విబురచ్ఛేదిన
శ్రీవాగీశ్వరసంస్తుతస్య విబుధై స్సేవ్యస్య భక్త్యాఽభిజ్ఞైః
ఆర్యాభీష్టవిధానసక్తమనసా యో భక్తియుక్త సుదా
రుద్రసేవ పదారవిందయగళే రుద్రస్య ధాత్రిపతేః.

సింహవ్యాఘ్రాయితభటమనోగంధవాహయితాశ్వ
త్సభృన్తేఘాయితగజగణో జృంభితే భీమధామ్ని
లీలామాత్రద్రుతధుతసమాసీతనానాసరేంద్రే

యః ప్రఖ్యాతః పృథుభుజబలో రుద్రదేవస్య నైన్యే.

తస్య ప్రసాదా దాత్తశ్రీ శ్రీమనో రుద్రభూపతేః

నామః కామాత్మజ స్సర్వగుణధామా కృతీష్టదః.

శాకాబ్దే శైలతారాపతిభవగణితే వత్సరే రాక్షసాఖ్యే

వైశాఖే శుక్లపక్షే కుసుమశరతిథౌ వాసరే భాస్కరస్య

లింగాని త్రిణి సోయం త్రిపురవిజయిన స్సంప్రతిష్ఠాప్య వృత్తిః

ప్రదాత్తత్పూజనార్థం సుకృతవితతయే స్వస్య మాతూః పితృశ్చ.

అనుశ్లోకములను జదివి నామిరెడ్డి రుద్రసముఁ డగురుద్రభూపతి

యొక్క పాదారవిందయుగళమందు భక్తియుక్తుడై యుండె ననియు నారుద్రదేవునియొక్క సైన్యమందు సుప్రసిద్ధుడై యుండె ననియు నారుద్రదేవునియనుగ్రహమున సంపదనొంది యుండె ననియు నాసార్యభౌముండు భూమండలము నేలుచుండ శివలింగత్రయమును బ్రతిష్ఠించి తత్పూజనమునకై యనేకవృత్తు లొసంగెననియు, దదర్శములను దెలిసికొని యున్నవారే కదా.

వీరిమతమున నామిరెడ్డి యిట్టి ఘనకృత్యము లొనర్చునపు డతని యన్నయై బేతిరెడ్డి యామనగఁగి రాజ్యమేలుచు బిరుదములను పహించి కాకతిరాయ సేనానాయకులలో మిన్నయై యున్నవాఁడని వ్రాయఁ బని లేదుకదా! అన్న యిట్టియున్నతస్థితిలో నుండఁగాఁ దమ్ముఁ డగు నామిరెడ్డి యన్ననించు కై సం బ్రశంసింపక చూతనిపేరైన నెత్తక తన్నుఁ బొగడుకొనుటయు, నేను రుద్రదేవునిపరమానుగ్రహపాత్రులై తత్తె నన్యమునఁ బ్రఖ్యాతుండ నయి యామహారాజువలన సంపద నొంది దలిదండ్రులవేరను నావేరను దేవతావ్రతిపలు చేసి స్థిరవృత్తు లొసంగితి నని మొదలుగా నిజొన్నత్యమును స్వాతంత్ర్యమును గూర్చి వ్రాయించు కొనుటయు సంభవింప దని యీవీరభద్రరావుగా లేల యూహింప రైరి? అని.

నామిరెడ్డి యొక వేళ విక్రమాధికుం డయినను, అన్న రాజ్యము చేయు చుండఁగాఁ దాను సేనాపతియై యుండఁడు. వీరిరాజ్యము పైనా పత్యమూలకమే కాన వీరిలో రాజ్యము చేయుచున్నవారే సేనాపతులయి యుందురు. ఇంతియ కాక, అన్న రాజ్యము నేయుచుండఁగాఁ దాను బ్రతాపరుద్రునివలన సంపద నొందినవాఁడ నని చెప్పుకొనఁడు. ఇచ్చట సంపద రాజ్యరూపమే కాని వస్త్రాభరణాదినత్యారూపముగా నోవదు. అట్లైనచో రుద్రునిచే నత్యరింపఁబడినవాఁడ ననియొ చెప్పు

కొనును గాని “ఆత్మశ్రీః” యని చెప్పకొనడు. వీరిమతమున బేతిరెడ్డి యన్నయై యున్నాడు కాబట్టి, అట్టి రాజ్యరూపసంపదకు స్వతంత్రుడైనయన్నయే యుద్ధుండు గును గాని యస్వతంత్రుడై యన్న తమ్ముడగు గాజులడు. విభక్తుడై యుండినచో రాజ్యము తోఁ గూడ బిరుదములు సైతము వచ్చియుండును. ఇది గాక సర్వాధిపతి యైన యన్న యుండఁగా నిజకీర్తివ్యాప్తికై తమ్ముండు బహులధనవ్యయము చేసి మహోన్నతదేవాయతననిర్మాణాదు లొనర్చి స్థిరవృత్తులొసంగుట సంప్రదాయవిరుద్ధంబు ధర్మవిరుద్ధంబును గాదా? మఱియు గయలో నాత్మపిండము వెట్టుటయు, దనపేర జేవతాప్రతిష్ఠ చేయుటయు ముందు తన్నుఁ గూర్చి యట్లొనరించుపుత్రుండు లేక వయస్సు గడచినందునఁ బుత్రోత్పత్తిసంభావనయు లేక శమోన్ముఖులైనవారిధర్మముగా నున్నది గాని యల్పవయస్సున నుండి పుత్రప్రాప్తి కర్హత గలిగి రాజ్యాధిభోగములను గన నున్న యస్వతంత్రులధర్మముగా లోకమునఁ గన్పట్టదు. నూటికిఁ గోటికి నొకం డట్లు నేయుపురుషుండుండిన నతండు తప్పక దనయన్నను గొనియాడును. తనయన్న యన్నతస్థితిలో నుండఁగా నాయనప్రశంసచేయక దనప్రశంసయే చేసి కొనుట కట్టి సత్పురుషుం డొప్పుడు కదా! ఈవెలుగోటివారివంశమున నాతివతరము మాదానాయఁ డుమామహేశ్వరమునఁ బ్రతిష్ఠించినశాసనమున

“శ్లో. అనుజో మనుజేంద్రస్య దనుజారాతిసంపదః

అన్నపోతమహీశస్య సన్నతారాతిభూభుజః”

అని యన్నను గొనియాడియున్నాడు. నామిరెడ్డి యట్లొనరింపక పోవుటయే కాక పై కార్యముల నొనరించుటను బట్టి తమ్ముడు కాదని యూహింపఁ దగును.

“క్రీస్తుశకము 1208 సంవత్సరమునాటికి బేతీరెడ్డి బ్రతికియున్న యెడల 1202 వ సంవత్సరమున దమ్మరై ననామిరెడ్డి యున్న గారిరుదములు వహింపఁ జాలఁడు. తనకు తనసోదరున కట్టిభేదభాసమే లేనియెడల 1195 సంవత్సరమున నట్టిరిరుదావళులు వహింప కుండుట తటస్థంపదు” అని వారే వ్రాసియున్నారు కారా? కాబట్టి రాజ్యస్వతంత్రులైనయన్న యుండఁగా నామిరెడ్డి యాయనవే రెత్తక దన్నుఁ బొగడుకొనుటయు స్వతంత్రులయట్లు స్థిరవృత్తు లొసంగుటయు వయోధికులై కృతకృత్యులైనవారివలె శాశ్వత దేవతా ప్రతిష్ఠాదిధర్మము లాచరించుటయు నొప్పు నేమో వీరభద్రరావుగారే యాలోచించి చెప్పనచ్చును.

ఇ దంతయుఁ బరిశీలించినపండితులు నామిరెడ్డి తమ్ముఁ డనుట ప్రమాణబాహ్యంబనియు బేతీరెడ్డి గణపతిదేవునిరాజ్యమువఱకు జీవించియుండ లే దని వ్రాయుట సాహసైకశరణం బనియుఁ గిరీటవాదము మొదలగునవాంతరవిషయములు విచారసహజములు గా వనియుఁ దెలిసికొనఁ గలరు.

ఇట్లు బేతీరెడ్డియొక్క జ్యేష్ఠతను గూర్చియు, జీవనమును గూర్చియు వ్రాసి యిప్పుడు 181 పేజీ కడపటిభాగము మొదలు కొని యాయాటవప్రకరణము ముగియవఱకు, బేతీరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామము లేనట్లును, బేతీరెడ్డి వేంకటగిరి, మైలవరము, పితాపురము, బొబ్బిలిసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డగు బేతాళ నాయుడు కా నట్లును, బేతీరెడ్డి బేతాళుని నెదిరించి కాకతిగణపతి చక్రవర్తివలన గౌరవింపఁబడెననుట మొదలగువిషయములు విశ్వసనీయములు కా నట్లును వ్రాయ నుపక్రమించి, తత్పూర్వరంగముగ వాక్యచతుష్టయమును వ్రాయుచున్నారు. అందు మొదటివాక్య మిటు లున్నది.—

“ ఈ బేతిరెడ్డినిగూర్చి యనేకగాథలు బట్టలచే గల్పింపఁబడి సాటలు పద్యములు అల్లఁబడి శేషాళనాయనివంశీయుల మని చెప్పుకొనఁడువారిచే గ్రంథములు గావించఁబడి సర్వత్ర వ్యాప్తి చేయింపఁబడి సత్య మైనచరిత్రాంశములు గప్పి పెట్టుచున్నది. ” అని.

దీనివలన బేతిరెడ్డినిగూర్చి పెక్కుగాథలున్నట్లును వానిలో గొన్ని సత్యములయ్యును గొన్ని యసత్యములయ్యునున్నట్లును, అందు సత్యములచే సత్యములు గప్పి పెట్టఁబడుచున్నట్లును వాచియాశయము దెలియవచ్చుచున్నది గాని సత్యము లెవ్వయో అసత్యము లెవ్వయో వానియొక్క సత్యత్వాసత్యత్వములకుఁ గారణంబు లెవ్వయో దెలియరాకయున్నది. అట్లు తెలియవచ్చునంతకు నీవాక్యము నుపేక్షించుటయే కర్తవ్యంబుగాఁ గనుపట్టెడిని.

అయినను “ బట్టలచే గల్పింపఁబడి ” యనఁసాభిప్రాయవిశేషణముచే బట్టలు కల్పించినగాథ లసత్యములనియు, తదన్యములు సత్యములనియుఁ దెలియుటకుఁ గొంచె మవకాశము దొరకుచున్నది. కాబట్టి బట్టలచే గల్పింపఁబడకుండుట సత్యతకును, వారలచే గల్పింపఁబడుట యసత్యతకును గారణ మని యుద్ధృత మగుచున్నది. ఇట్టిస్థితిలో బేతిరెడ్డినిగూర్చి బట్టలచే గల్పింపఁబడినగాథ లెవ్వి? తదన్యము లెవ్వి? యని విచారింపఁగా, పక్షనాయకచరిత్రము వేంకటగిరివారివంశచరిత్రము వెంబలగునవి బట్టురాజులచే వ్రాయఁబడినవి కావున వానిలో బేతిరెడ్డినిగూర్చి వ్రాయఁబడినగాథలు, అనఁగా, “ బేతిరెడ్డి బేతాళుని నెదిరించి వరము లొంది గణపతిచక్రవర్తివలన మిగుల గౌరవింపఁబడెను. బేతిరెడ్డికిఁ జివిరెడ్డి యనునామము గలదు. ఈరాజు పైసంఘానాధిపతులకు మూలపురుషుడు ” ఇత్యాదు లసత్యము లనియు, తదితరములు, అనఁగా, నీరథద్రరావుగారిచే గనిపెట్టఁబడినవి “ బేతిరెడ్డి

గఁపతిదేవునిరాజ్యకాలమువఱకు జీవించి యుండ లేదు, అతనివలన గారవింపఁబడి యుండ లేదు, బేతరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామము లేదు, ఆరాజు వేంకటగిరిసంస్థానాధిపతులు మొదలగువారికి మూల పురుషుఁడు గాఁడు" ఇత్యాదులు సత్యము లనియు నేర్పడుచు న్నది. ఈయభిప్రాయమును 183 వ పేజీలో నీవాక్యచతుష్టయము తగువారే "కాఁబట్టి బేతరెడ్డికిఁ చెవిరెడ్డి యనునామము లే దనియు, బేతరెడ్డి వేంకటగిరి...సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడు కాఁ డనియు సహేతుకముగ నిరూపింపఁబోవుచున్నాను" అనులేఖన ముచే గ్రంథకర్తగారే యావిష్కరించియున్నాడు. బట్టులచేత గల్పిం పఁబడిన వసత్యము లెట్లో వీరిచే గల్పింపఁబడినవి సత్యంబు లెట్లో, తన్నిరూపణం బశత్యం బని యుగ్రము విమర్శమువలనఁ దేలపడఁ గలదు.

ఏది యెట్టు లున్నను నిదంతయు నభిత్తిచిత్రకర్మముగా నున్నది. ఎందు కనఁగాఁ బేతరెడ్డినిగూర్చి బట్టులచేతఁ జిత్రముగఁ గాని విచిత్ర ముగఁ గాని యొకగాధ యైనను గల్పింపఁబడ లేదు, ఇంత యేల ? ఆపేరే వారెత్తలేదు. ఇట్లుండఁగ నాగాధలు (లేనట్టిగాధలు) పాటలు పద్యములు అల్లఁబడి గ్రంథస్థములు గావించఁబడి సర్వత్ర వ్యాప్తి చేయఁబడి సత్యమైనచరిత్రాంశములను గప్పిపెట్టుచున్న వనుట యభిత్తిచిత్రకర్మము గాక వేఱొం డేమి యగును ?

దీనిపై వీరభద్రరావుగారు, బేతరెడ్డినిగూర్చి యనేకగాధ లేబ ట్టులచేతఁ జిత్రవిచిత్రముగఁ గల్పింపఁబడి శాఖోపశాఖలుగాఁ బ్రబలి సత్య మైనచరిత్రాంశములను మఱుఁగుపఱచుచున్నవో యగపఱచుట యావశ్యకంబై యున్నది. కానిచో నిదంతయు నున్న త్తప్రలపితంబు వోలె నుపహాసనీయంబు గాక పోదు.

ఒకవేళ, పద్మనాయకచరిత్రము వేంకటగిరివారివంశచరిత్రము మొదలగుగ్రంథములలో, బేతిరెడ్డి లోలో త్తరశౌర్యధైర్యసాహసములతో బేతాళుని నెడిరించె ననియు నాబేతాళుఁ డారాజయొక్క శౌర్యాదులకు మెచ్చి కొన్నివరము లొసంగె ననియు నావృత్తాంత మప్పు డోరుగల్లురాజ్యధురంధరుఁ డగు గణపతిచక్రవర్తి చారులవలన విని యారెడ్డిని రావించి మిగుల శౌరవించె ననియు నేమేమో చిత్ర విచిత్రముగ బట్టులు కల్పించి వ్రాసినారు కారా? యని యందు రేమో. వానిలో గాధలు బేతిరెడ్డినిగూర్చి వ్రాయఁబడియున్నవో చెవి రెడ్డిని గూర్చి వ్రాయఁబడియున్నవో వీరభద్రరావుగా రింకొకవరి గొంచె ముగ్రంథములను గటాక్షించి చెప్పవలసి యుండును.

ఇక నిట్లేమైనఁ జెప్ప వత్తు రేమో.—ఆగ్రంథములలో నెచ్చటను బేతిరెడ్డివేరు లేకున్నను, చెవిరెడ్డియనియు బేతాళనాయఁ డనియు నామము లున్నవి కాఁబట్టి యాచరిత్రము బేతిరెడ్డినిగూర్చియె వ్రాయఁబడిన దనుట కెంతమాత్రము సందియము లేదు. బేతిరెడ్డి యనియు బేతినాయఁ డనియు బేతాళరెడ్డి యనియు బేతాళనాయఁ డనియుఁ జెవిరెడ్డికి నామాంతరములే కాని వేఱుకాదు. అని.

ఇయ్యది మా కభిప్రేతం బగుదానియే. అయినను, వీరు పైశ బ్దముల కక్షరభేదమే కాని యర్థభేదము లే దనువిషయము సంగీకరింతురా? అంగీకరింపరా? యని విచారించి తెలిసికొనఁ దగి యున్నది. అంగీకరింతు రన్నచో స్వమతహాసము పరమతప్రవేశము అనుదూషణములు ప్రసక్తించును. అగ్రిమగ్రంథమున “కాఁబట్టి బేతిరెడ్డికి చెవిరెడ్డి యనునామము లే దనియు బేతిరెడ్డి వేంకటగిరి...సంస్థానాధీశ్వరులకు మూలపురుషుఁ డని చెప్పఁబడెనుబేతాళనాయఁడు కాఁ డనియు నహేతుకముగ నిరూపింపఁబోవుచున్నాను” అని వ్రాసి యచ్చటచ్చట

నాయకమునే బలవఱచుట మొదలగువానిచేవీరిమతమునఁ బై నామములు వేర్వేలుపురుషులనే బోధించు నన్నభావము తేటపడుచున్నది కదా. అట్టిమతకర్త లభేదవాదము నంగీకరించినచో, పై దోషములు ప్రసక్తింపకమాన వని వ్రాయ నక్కఱలేదు. ఇంకఁ బై నామములకు శబ్దభేదమే కాని యుద్ధభేదము లేదన్నవిషయము నంగీకరింప రన్నచో 178 వ పేజీలో “ బేతిరెడ్డి నామిరెడ్డి ” యని యుపక్రమించి బేతిరెడ్డి జ్యేష్ఠుం డనియు, గణపతిరాజ్యకాలమువఱకు జీవించి యుండ లేదనియు, బేతిరెడ్డినిగూర్చి బట్టులచేసినకాదాఖలు కల్పింపఁబడినవనియు, బేతిరెడ్డి పై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడు కాఁ డనియు మున్నగా వ్రాయుట యసంగతం బగును. బేతిరెడ్డియుఁ జెవిరెడ్డియు వేర్వేలు పురుషు లైనపుడు బేతిరెడ్డి పెద్దయైన నేమి ? పిన్నయైన నేమి ? గణపతిరాజ్యమునాటికి జీవించిన నేమి ? మరణించిన నేమి ?

ఒకసిగ్గుములచే మఱియొకఁడు గుణి యగుటయు నొకని దోషములచే మఱియొకఁడు దోషి యగుటయుఁ గానము గదా! కాబట్టి భేదవాదులు చెవిరెడ్డిపేరుతో నున్నచరిత్రములలో నెంతమాత్రము సంబంధము లేనట్టిబేతిరెడ్డిచరిత్రములను దెచ్చి పెట్టి చూయుట యసంగతంబు గాక మానదు.

ఒకవేళ, బట్టు లట్లు వారల నిరువుర నేకపురుషునిగా వ్రాసి యున్నారు, అట్టి వారిమతమునఁ జెవిరెడ్డిగాధలే బేతిరెడ్డిగాధలు బేతిరెడ్డిగాధలే చెవిరెడ్డిగాధలు కావచ్చును గదా! ఆపక్షమునభ్యుపేత్య వాదముగ నెత్తికొని యటులు వ్రాయఁబడిన దన వత్తు రేమో. అట్లనవచ్చును గాని, ఆపక్షముననైనఁ జెవిరెడ్డియొక్క నిజమైనచరిత్రమును నిందించుట ధర్మము గాదు. చెవిరెడ్డికి బేతిరెడ్డికి భేద మున్నను అభేద మున్నను చెవిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డను నిజ మైనయంతమునకు

మతి యుండదు కదా ! ఈవిషయము ముందు విస్తరముగ వ్రాయఁబడును. ఇట్లగునపుడు పైవాక్యమున, “ బేతాళనాయనివంశీయులమని చెప్పకొనెనువారిచేత గ్రంథస్థములు గావింపఁబడి ” అనియు 183 వ పేజీలో “ వేంకటగిరి...సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డని చెప్పఁబడు బేతాళనాయఁడు కాఁ డని సహేతుకముగ నిరూపింపబోవుచున్నాను ” అనియు బేతాళనాయకవంశీయత్వాదులయం దయాధార్థ్యసూచక మగుమాటలు వ్రాయట యేమి ధర్మంబు? బేతిరెడ్డి పైవారికి మూలపురుషుఁడు గాఁ డని సమస్త మున్నవారు బేతిరెడ్డివంశీయులమని చెప్పకొనెను వారిచేత అనియు, పై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డని చెప్పఁబడుబేతిరెడ్డి యనియు వ్రాసి పైవారు బేతిరెడ్డి వంశజులు కా నట్లును, బేతిరెడ్డి వారికి మూలపురుషుఁడు కానట్లును, స్వకీయదృఢవిశ్వాసమును సూచించినను సూచింప వచ్చును గాని నిజమైనచెవిరెడ్డివంశీయత్వము పైవారియందు లేనట్లు సూచించుట తగదు కదా !

ఒకవేళ సింగభూపాలీయమునందును అసహితమాదానాయకుల శాసనములయందును వెన్నమనాయనినుండియేతమవంశము నభివర్ణించినందున సంతకుఁ బూర్వం డగునీచెవిరెడ్డి వారికి మూలపురుషుఁడు గాఁ డని తత్ప్రకరణాంతమున వ్రాయఁబోవుచున్నారు, అందువలన నిట్లు వ్రాసికొరని యందు రేమో. అయ్యది యవిమర్శపూర్వకశేఖనమని సప్రమాణముగ నచ్చటనే వ్రాయఁబోవుచున్నాను.

ఇక ద్వితీయవాక్య మిటు లున్నది. “ ఈబేతిరెడ్డినిగూర్చి శ్రీ వెలుగోటివారివంశ చరిత్రమునం దీక్రిందివిధముగ వ్రాయఁబడినది.—ఏరికి మూలపురుషుఁడు బేతాళనాయఁ డని ప్రఖ్యాతి గాంచినచెవ్విరెడ్డి యను రాజు. ఆరాజు ఘనత గాంచిన కాకతిగణపతిదేవునిరాజ్యకాలమున

శౌర్యధైర్యాల్లోతోత్రగుణగణపరిపూర్ణుడై యామహారాజవలస
మిగుల మన్ననగాంచుటయే కాక యనేక బిరుదములను మఱి కొంత
రాజ్యమును గాంచినవాడు. ఈఘనుడు వర్తమానవేంకటగిరిసంఘా
నాధి. తులగుశ్రీశ్రీరాజగోపాలకృష్ణయాచేంద్రబహదుర్ కే. సి. ఐ. ఇ.
వారికినిరువదియెనిమిదవతరమువాడు. ఈరాజశిఖామణియీ వెలుగోటి
శాఖకు మాత్రమే కాక జటప్రోలు బొబ్బిలి పితాపురము మైలవరము
మొదలగు సంఘానాధిపతులకు మూలపురుషుడు—ఇయ్యది
బట్టులు వ్రాసివ్రాతలనునమ్మి యవిచారపూర్వకముగా వ్రాయఁబడిన
వ్రాతవలె గాన్పించుచున్నది గాని సహేతుక మైనప్రమాణములతో
గూడినదిగఁ గానంబడదు ౫ అని.

ఇది యంతయు నిర్దేశముకనిపడయై యున్నది. వెలుగోటివారి
వంశచరిత్రమునఁ జెవిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డని మొదలుగ వ్రాయుట
యే కారణముచుబట్టి యవిచారసిద్ధమో నిరూపింపకయే నిందించుట
నిర్దేశముకనిక గాక పోదు గదా! దీనికి సమాధానమున తల్లెఱసంఘమును
బాలె నుచేసించుటయే. దీనికిన్న రెట్టిగఁ దిట్టుటయు సమాధానమే
కాని యయిన నది సంశితధర్మంబు గాక పామరధర్మం బగుచున్నది.
కాన దీని నుచేసించుటయే యుచితంబుగా నున్నది. ఇదిగాక, పూర్వ
వాక్యనిరాసమువలననే యిదియు నిరస్తప్రాయం బగుచున్నది. అయి
నను విచ్ఛిత్తివిశేషాదరమున నించుక వ్రాయ నెంచుచున్నాను. వీ రీ
నాలుగువాక్యములలో వ్రాసినవిషయములనే చర్చితవర్ణనముగ వ్రాసి
యున్నారు కాబట్టి వాని ఖండనము గూడ “యత్నానురూపోబలిః”
అనున్వాయము ననుసరించి యట్లే వ్రాయవలసియుండును. అభి
జ్ఞులు మన్నింతురు గాక.

వీరభద్రరావుగారు “బేతిరెడ్డిని గూర్చి యీక్రిందివిధముగ
వ్రాయఁబడిన” డని నుడువుచు, చెవిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డని వ్రా

సినవ్రాతను దెచ్చి చూపుట యసంబద్ధముగ నున్నది. బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డనివ్రాసినవ్రాతను దెచ్చి చూపుటయే కదా వైవా క్యమున కనుగుణం బగును. వెలుగోటివారివంశచరిత్రములై వీరిచే నిచ్చట వ్రాయఁబడినయీవాక్యములలో బేతిరెడ్డివార్తయే లేదు కద ! అది లేనపుడు బేతిరెడ్డినిగూర్చి క్రిందివిధముగ నున్న దని దేనింబట్టి వ్రాయఁగలిగిరో వింతగా నున్నది. ఒకవేళ బేతిరెడ్డి యనియు, చెవి రెడ్డి యనియు నామభేదమే కాని యర్థభేదము లేదనువాదము సంగీకరించి యిట్లు వ్రాసెడి మండు రేమో ఆయభేదపక్షమున నైనఁ జెవి రెడ్డిమూలపురుషుఁ డనుటయందు బాధ లేదు. ఒకవేళ, అట్లనుట వలన బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డని చెప్పినట్లగు వనియు నయ్యది నిలువఁ జాల దనియు అందువలన చెవిరెడ్డి మూలపురుషులకు భంగము వచ్చు వనియు నందు రేమో. అట్లనఁ దగదు వారి కిరువుర కభేద మునుంజ మప్రామాణిక మైనను, చెవిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డనుట యప్రామాణికము గాఁజాలదు. బేతిరెడ్డియె చెవిరెడ్డి యను కొనుట భ్రమమూల మైనపుడు చెవిరెడ్డియందు బేతిరెడ్డిత్వము తగ్గత ధర్మవిశేషములు లేక పోయినను నిజ మైనచెవిరెడ్డిత్వము తగ్గతధర్మములు నుండక పోవు గద ! కాఁబట్టి చెవిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డనుట యప్రామాణికము గానోపదు. ఈవిషయ మింకను ముందు వివరింపఁ బడును.

ఇదిగాక, వీరభద్రరావుగారు పిల్లలమట్టి బేతిరెడ్డియనియు పల్నాటిబేతినాయుఁ డనియు బేతాళనాయుఁ డనిసామాంతరము గల చెవిరెడ్డి యనియు వేర్వేరుపురుషులనుగా వీడఁ దీసి యున్నారు. ఈ విషయము ప్రకరణమున వచ్చుటచ్చుట వ్యక్తపటచుటయే కాక 10 వ ప్రకరణములో 286 పేజీలో పిల్లలమట్టిబేతిరెడ్డియు పల్నాటివీరుఁ డైన బేతినాయుఁడును చెవిరెడ్డియని నామాంతరము గలపిల్లలమట్టి

బేతాళనాయుఁడే యని శ్రీనెలుగోటివారివంశచరిత్రమునందు వక్కాణింపఁబడిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములై పొందిక లేక యున్నవని యాటవప్రకరణమున నవిస్తరముగఁ జర్చించి యున్నాను. అని వ్రాయుటదే వ్యక్తపఱచినారు.

ఇంతియ కాక, పల్నాటిబేతినాయుఁడు బ్రహ్మనాయని వంశము వారికి మూలపురుషుఁ డనియు, పిల్లలమఱ్ఱిబేతిరెడ్డి మల్లారెడ్డివంశజులకు మూలపురుషుఁ డనియు స్వాశ్రయమును వెల్లడిపఱచి, చెవిరెడ్డి పలానావారికి మూలపురుషుఁ డని వ్రాయక మానుకొన్నారు. అట్లు వీరు మానుకొన్న చెవిరెడ్డి పైసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డని వెలుగోటివారివంశచరిత్రములో వ్రాయుట, వీరి కేమి విశరీతముగఁ దోచి యుండునో తెలియ రాక యున్నది. పైమువ్వురిలో నెవ్వఁడును పైసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడు కాఁగూడ దని వారి సంకల్పమున్నచో నుండవచ్చును గాని దానికిఁ బ్రమాణం బెద్దియో యగపఱచుటయు, అట్టిపురుషుఁడు మఱియెవఁడో నిర్ధారించుటయు, చెవిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డని బోధించెడు పూర్వులు వ్రాసిన గ్రంథముల ప్రామాణికము లని స్థాపించుటయు, మొదలగునవి యత్యంతావశ్యకములు.

ఒక వేళ నా గ్రంథములలోఁ బరస్పరవిరోధములు మెండుగా నుండుటనుబట్టి వానిలో వ్రాయఁబడిన చెవిరెడ్డిమూలపురుషత్వాది విషయము లప్రామాణికములని చెప్పఁగల రన్నచో నట్లనఁ దగదు. ఎందు కనఁగ, చరిత్రకారులు వారినారికి దొరకిన యాధారములనుబట్టి కొన్ని విషయములను భిన్నభిన్నరీతిగా వ్రాసినను, చెవిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డనునంశము నందఱు నైకకంఠ్యముగ నొండొంటికి విరోధలేశము లేకుండ వ్రాసియున్నారు కాన నయ్యది యప్రామాణికం బన నొప్పుదు. ఏ విషయమందు గ్రంథములు పరస్పరవిరుద్ధములుగ నుండునో

అవిషయముయొక్క ప్రామాణ్యము సందిగ్ధము కావచ్చును గాని యేవిరోధము లేక యేకరూపముగ నందఱిచే వ్రాయఁబడినవిషయముయొక్క ప్రామాణ్యము సందిగ్ధ మెటులు గానోవును? అట్లుగనుచో లోకముననున్న చరిత్రము లన్నియు యత్కించిద్విరోధమును బరస్కరించుకొనియప్రామాణికములు గావలసి వచ్చును? పురాణేతిహాసాదుల యందుఁగూడ నెన్నియో విరోధములున్నట్లు తోచుచున్నవి అంత మాత్రమున నవియు సప్రామాణికములు గావలసి వచ్చును. శాసనములు గూడఁ బరస్పరవిరోధోద్భావముచే సగ్రహ్యములు కావలసి వచ్చును. వీరభద్రరావుగారు మొన్న దొరకినగుండయదండనాథుని భార్యయొక్కయొడ్డమానిశాసనములోఁ గాకతివారు శూద్రులని వ్రాసినా రనుటనుబట్టి గణపతిచక్రవర్తి స్వయముగ వ్రాయించిన శాసనములను నిరిసింది కాకతివారు శూద్రులని స్థాపించినారు కారా? కాఁబట్టి శుష్కతర్కముల కెవ్వయు నిలువ నోపక ప్రమేయసిద్ధియే దుర్లభం బగును.

ఇక సగ్రహ్యగ్రంథమున “ సోమదేవరాజేయమునందును, పద్మనాయకచరిత్రమునందును . . . పిల్లలమట్టిశాసనములో నుదాహరింపఁ బడినబేతిరెడ్డియే పైసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డైనబేతాళనాయఁ డని చూపించిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములై . . .యున్నవి ” అని వ్రాసి యున్నారు గావున బేతాళనాయకుల పైసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డనుటయందు వారియాజ్ఞేప మేమియుఁ గానరాదు గదా యన్నచో, మఱి యేల “ ఇయ్యది బట్టులు వ్రాసినవ్రాతలను నమ్మి యవిచారపూర్వకముగ వ్రాసినవ్రాత ” యని మొదలుగా నోటికి వచ్చినట్లు దూఱుచున్నారు, కారణము లేక దూఱుట వెట్టివానిధర్మంబు కదా !

ఇక నేమైన వెలుగోటివారివంశ చరిత్రములోనిపైవాక్యములో, బేతిరెడ్డి వెలుగోటివారికి మూలపురుషుఁ డనియు, గణపతి దేవునికాలమున నుండె ననియు, నామనవలన శౌరసింహబడె ననియు, వేంకట గోద్రస్తుతప్రభువరులకు నిరుపదియెనిమిదవతరమువాఁ డనియు, జటప్రోలుమొదలగుసంస్థానాధిపతులకుఁ గూడ మూలపురుషుఁ డనియుఁ గావంబడుచున్న యైదువిషయములలో నెద్దియో వనవీరభద్రరావు గారికి సమ్మతము గాక యుండి యిట్లు నిఁదించుచున్నారో యేమో. అయ్యది విమర్శించి చూడము.

పైవిషయములలో మొదటి డగు బేతాళనాయుఁ డనినామాంతము గలచెవిరెడ్డి వెలుగోటివారికి మూలపురుషుఁ డనువిషయమును వెనుక నేను గనుపఱచినయుక్తులచేతను, తమయొక్కయంగీకారము సూచించునట్టి “పైసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషు డనున బేతాళనాయుడు” అనువాక్యముచేతను, వీరభద్రరావుగా రంగీకరించినవారే కదా! ఇందువలన నే యితనిసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డనువిషయముగూడ వీరిచే సంగీకృతప్రాయము గాక మానదు. ఇక శ్రీవేంకట గోద్రస్తుతప్రభువరులకుఁ జెవిరెడ్డి యిరువదియెనిమిదవతరమువాఁడనునది వీరికి సమ్మత మేమో అనుకొనుటకువీలులేదు. అట్లుగూర్చుచుండువాఁలలో నిరుకు గానవచ్చుచున్న పురుషులను గొండఱను ద్రోసివేయుట యైనను గొండఱను జేర్చుటయైనను గర్తవ్యం బగును. అయ్యది సప్రమాణముగ నుండచివో సప్రయోజకం బగును కావున దాని నెత్తికివేరి విసిలేదు. ఇట్లు చూడఁగా గణపతి దేవునికాలమును జెవిరెడ్డి యుండె ననియు నామనరాజువలన సమ్మాసింహబడె ననియు నిరెండువిషయములే కేవలించి యున్నవి. వెనుక నావిషయములను రెంటినీ వీరు నిరసించి నారు కాబట్టి యావిషయములే వీరి కసమ్మతములు గానోవును, అయినను అవి నిరసన జాలదు. ఎందు కనఁగ, వెనుక ప్రాయుఁబడినదెల్ల

అంధ చరిత్ర విమర్శము.

బేతరెడ్డినిగూర్చి వ్రాయఁబడిన విషయము, ఈవాక్యములో వ్రాయఁబడిన దెల్లఁ బేతరెడ్డినిగూర్చి వ్రాయఁబడినవిషయము గాన విషయభేదమునుబట్టి యట్లుకొనుటకు వీలు లేదు. ఆతండే యీతం దనివారొప్పురై. కాబట్టి బేతరెడ్డి మరణమువలన బేతరెడ్డిజీవనమున కేమియు భంగము లేదు. అట్లుగుటంజేసి గణపతిదేవునివలన బేతరెడ్డి సమ్మానింపఁబడుటకు విరోధ మేమియు గాన రాదు. ఇక, చెవిరెడ్డి జీవించి యుండి సమ్మానింపఁ బడె ననుటయందుఁ బ్రమాణ మెద్దియు లేదన్నచో, వీరభద్రరావుగారు వ్రాసినవ్రాతయందే ప్రమాణము లే దనియు వెలుగోటివారివంశచరిత్రకారులు వ్రాసినవ్రాతయందుఁ బెక్కుపూర్వ గ్రంథములు శాసనాదులు ప్రమాణములున్నవనియు ననగలను. అవిషయము తరువాతిగ్రంథములో వెల్లడి చేయఁబడును. కాబట్టి చెవిరెడ్డి గణపతిదేవునివలన సమ్మానింపఁబడె ననుట నిరాకరింప న్నగుదుగాదు.

ఒకవేళ, బేతరెడ్డియుఁ బేతరెడ్డియు వేరు కా రనుఁజుమునఁ బైదోషములు రాక మానవు, ఎదుకనిన, వెనుక వీరభద్రరావుగారు సిద్ధాంతీకరించినదానింబట్టిచూడఁగా గణపతిదేవునినాటికి బేతరెడ్డిమరణించియున్నవాడే కదా! బేతరెడ్డియె చెవిరెడ్డి యైనపుడు చెవిరెడ్డియు నాటికి మృతి నొందినవాడె యనవలయు, అట్లు మృతి నొందినవాడు గణపతిదేవునివలన నెటులు సమ్మానింపఁబడి యుండవచ్చును. అని యాక్షేపింతురేమో. వారిసిద్ధాంతము సరియైనది కా దని యనేక భంగుల నిరసించి గణపతిదేవునినాటికి బేతరెడ్డి జీవించియె యుండ నని వెనుక సవిస్తరముగ వ్రాసి యున్నా నని సమాధానము చెప్పగలము. కావున మామతమున గణపతిదేవుని రాజ్యమునాటికి జీవించియున్న బేతరెడ్డి యనుచెవిరెడ్డి గణపతివలన సమ్మానింపఁబడుటకు విరోధ మేమియు లేదు. వారిరువుర కభేదము భ్రమముల మని యెంచినను చెవిరెడ్డి సమ్మానింపఁబడినాడనుటకు భంగము కలుగదు.

“నహి రజతత్వభ్రమప్రయుక్తా ప్రవృత్తిశ్శుక్తిన్నగోచరయతి” అను న్యాయమున, శుక్తి రజత మనుకొనుట భ్రమమూలమైనను రజత మను బుద్ధితోఁ జని పుచ్చుకొన్నపుడు నిజమైనశుక్తియే విషయ మగునట్లు అభేదబుద్ధితో బేతిరెడ్డి సవర్తసింహబడె ననునపుడు అందుకు నిజమైన చెవిరెడ్డి సవర్తసింహ విషయ మగుచున్నది.

ఇక మూడవవాక్యము విమర్శింపఁబడును. అయ్యది క్రిందివిధముగ నున్నది. “సోమదేవరాజీయమునందును, పద్మనాయకచరిత్రమునందును, వేంకటగిరివారివంశావళిగ్రంథమునందును, రావువంశీయులచరిత్రమునందును, వీని నన్నింటిని బరిశీలించి సంస్కరణము గావించి నూతనముగా బ్రకటింపఁబడిన వేంకటగిరిరాజులవంశచరిత్రమునందును, పిల్లలమఱ్ఱేశాసనములో నుదాహరింపఁబడిన బేతిరెడ్డియే పైసంస్థానాధిపతుల మూలపురుషుఁడైన బేతాళనాయఁడని చూపించిన హేతువులు పరస్పర విరుద్ధములై యుక్తికిని సత్యమునకును దూరములై యున్నవి” అని.

ఇది, శ్లో “ఏష వంధ్యాసుతో యాతి శశశృంగధనుర్ధరః | మృగ తృష్ణాంభసి స్సారః ఖపుష్పధృతశేఖరః॥” అనునట్లున్నది. ఎందు కనిన, పైగ్రంథములలోఁ బిల్లలమఱ్ఱి బేతిరెడ్డియే పైవారిమూలపురుషుఁడగు బేతాళనాయఁడు అని ప్రతిజ్ఞావాక్యము వ్రాసి, తత్సాధ సంబునకై కొన్ని హేతువులు వ్రాసి యుండిననే కదా వీరు వ్రాసినయీ వాక్యముపన్నం బగును. వానిలో వీరు వ్రాసినవిషయమే లేదు. ఇంతయేల? వెలుగోటివారివంశచరిత్ర మనునూతనగ్రంథమునఁ దక్క విరములయందు బేతిరెడ్డియనునానుపూర్వియే గానంబడదు. ఆగ్రంథకర్తలకు బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు అగునా? కాఁడా? యని సంశయమున్న నేకదా వారు బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడని స్థాపించుటకుఁ బ్రయాస పడుదురు. వారి కాసంశయము లేదు. వారట్లు వ్రాసినవారును గారు.

సోమ దేవరాజ్యములో నేమియున్నట్లు భావించి యందు దాని పేర వ్రాసి రో ఇంకొక పరి వారె యా గ్రంథమును బరిచి యెఱుంగవలయు. ఇట్లా గ్రంథములలో లేనివిషయములు వానిలో నుండినట్లును వానిస్థాపన మునకై యా గ్రంథకారులు గొన్ని హేతువుల నగపఱచినట్లును ఆ హేతువుల కొంతొంటికి విరోధ ముండినట్లును వ్రాయుట పైక్లోక ములోఁ జెప్పబడినవిషయము ననుకరించుచున్నదనుట కెంతమాత్రము సంశయము గాన రాదు. ఇది గాక పై గ్రంథములలో నీ హేతువులు వ్రాయఁబడిన దనియు, వానిలో నొంతొంటికి నిట్లు విరోధము వచ్చు చున్న దనియు ఏ రీ గ్రంథములో నెచ్చటను నిరూపింపకయే యిట్లు దూషించుట నిర్దోతుకదూషణం బగుటంజేసి వెనుక వ్రాసి నీతిగా నున్న తల్లితనంబునుబోలె దీని ను పేక్షించుటయే యుదితంబు.

ఒకవేళ 186 న పేజీ మొదలుకొని 191 వ పేజీవఱకుఁ గల గ్రంథ ములో రావుగారు బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁడు అని స్థాపించుటకుఁ జై గ్రంథకర్తలు చూపిన హేతువుల నె యుపన్యసించి వానిలోఁ గల పరస్పర విరోధములను దేటవఱచి “యీ గాథల నన్నింటిని విడిచి పెట్టి... చూచి నను బేతిరెడ్డి పై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డను సిద్ధాంతము నిలువఁ జాల ” దనియు “ బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁ డని హేత్వా భాసములతో నిరూపించినారు ” అనియు, బేతిరెడ్డియొక్క మూలపురు షతను గూర్చి పై గ్రంథకారులు వ్రాసిన హేతువులనే తుదివఱకు విమర్శించినారు కాఁబట్టి యీ గ్రంథములో నెచ్చటను నిరూపింపకయే యిట్లు దూషింపుట నిర్దోతుకదూషణం బనుట తగ దని యందుకేమో.

దాని నివృత్తిచెదను 186 మొదలు 191 పేజీవఱకుఁ వా రీ క్రిందివిధముగఁ బూర్వగ్రంథములలో వ్రాయఁబడిన విషయములకుఁ బరస్పరవిరోధాదుల నగపఱచినారు “వెలుగోటివారి వంశ చరిత్రకారులు

పూర్వగ్రంథములకుఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధముగఁ జెవిరెడ్డిగాఢను గల్పించినారు. హేమాద్రిరెడ్డిపేరు పూర్వగ్రంథములలో నెచ్చటను లేక యుండఁగా నూతనగ్రంథకారు లాహేమాద్రిరెడ్డిపేరును వ్రాసినారు. రేచని కిచ్చిన వరములు మూఁడనియు నాల్గనియుఁ బ్రాచీనగ్రంథములలో నుండఁగా వీరొకవర మనియే వ్రాసినారు. కవీంద్రులు వేడుకతోఁ జెవిరెడ్డిని బేతాళుఁడని పిలుచుచు వచ్చి రని ప్రాచీనగ్రంథములలో నుండఁగా నూతనగ్రంథములో గణపతిదేవుఁడు చెవిరెడ్డికి బేతాళనాయఁడని పొరుషనామము నిచ్చినాఁడని వ్రాసినారు. అని యీమొదలైనవిరోధము లగపఱచినారు.

ఇయ్యవి బేతారెడ్డియే బేతాళనాయఁడని స్థాపించుటకు “బైగ్రంథకారులచే వ్రాయఁబడిన హేతువులు గావు. ఎంతమందబుద్ధి మైనను జెవిరెడ్డికిట్టిగాఢ లుండుటవలన బేతారెడ్డియే బేతాళనాయఁడని తలంపఁడు గద. ఇట్టిస్థితిలో నీగాధలు పైవిషయమును సమర్థించుటకు వ్రాయఁబడిన హేతువులుగా వా రెటులు తలంచినో వింతగా నున్నది. ఒకవేళ, వారు హేతుపదార్థ మిట్టిదే యని నమ్మి వీనికి హేతువులని నామకరణము చేసి కొన్నారు కాబట్టి యే పై గ్రంథకారులు చూపిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములై యున్న వనియు హేత్వాభాసములతో నిరూపించినా రనియు మొదలుగ సీవ్రకరణమున బహుభంగుల వ్రాయుటయే కాక పదవప్రకరణమునను “శ్రీవెలుగోటి వారివంశచరిత్రమున వక్కాణింపఁబడిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములై పొందిక లేక యున్నవి” అని వీనినే నిర్దేశించి యున్నారనినచో, సంతసించుచున్నాఁడను. హేతువు లనగాఁ జెవిరెడ్డినిగూర్చి పైగ్రంథములలో వ్రాయఁబడినచరిత్రములనియు, హేత్వాభాసములనఁగా వానిలోఁ గల పరస్పరవిరోధములనియు, వీరభద్రరావుగారు నమ్మియున్నచో పంత

కన్న సంతసింపఁదగిన దేది యుండఁ గలదు? ఈవిషయము ముందు విస్తరముగ విమర్శింపఁబడును.

ఇఁక నాలవవాక్యము శేషించి యున్నది. అయ్యది క్రిందివిధముగ నున్నది. «మఱియు సీగ్రంథములలో ససత్వము లైనట్టియు ససందర్భములైనట్టియు విషయములెన్నో యవిమర్శపూర్వకముగఁ జూపింపఁబడినవి. వానిని జక్కఁగ విమర్శించి యథార్థ మిట్టి దని లోకమునకు వెల్లడిచేయ కుండినయెడల జనసామాన్య మాగ్రంథములోని గాథలనే పరమప్రమాణములుగా శిరమున వహింతురు. అందువలన సత్య మైన చరిత్రవ్యాపనకుఁ బ్రతిబంధకము గలుగును » అని.

ఈవాక్యము పై మూడు వాక్యములయర్థము నామ్రేడితము చేయుచున్నది. ప్రథమవాక్యములో « బట్టలచేఁ గల్పింపఁబడిన గాథలు » అనుటచే నయథార్థము లగుగాథలు అనునర్థము తేటపడుచున్నది గద ! బట్టపద మయథార్థవక్త అనునర్థమును బోధించు నని గ్రంథకర్తగారి యభిప్రాయము. కల్పితపద మయథార్థ మనునర్థమును బోధించు నని లోక మెఱుంగును. ఇదిగాక « సత్య మైనచరిత్రాంశములను » అనుటచేఁ బూర్వోక్తము లగు గాథలసత్యము లైన వనివెల్లడియగుచున్నది. ద్వితీయవాక్యమందు « ఇయ్యది బట్టలపొగడ్తలను నమ్మివ్రాసినవ్రాత » అనుటచేతను, తృతీయవాక్యమున « సత్యమునకు దూరములై యున్న » పనుటచేతను, బై యర్థమే చెప్పఁబడిన దనుట నిర్వివాదాంశము. కాబట్టి యీ నాలవవాక్యము పై మూడింటియర్థమునే యామ్రేడితముగఁ జేయుచున్నది. ఇందువలనఁ బై వానియొక్క నిరాసగ్రంథమి దీనినిరాసమునకుఁ జాలియున్న దని యెంచి దీనినివదలి ముందు వీరు నిరూపింపఁ బోవు సిద్ధాంతమున కవతారిక యైనవాక్యమును, అనఁగా « కాబట్టి యీ బేతెగడ్డికి చెవిరెడ్డి యనునామము

లేదనియు, బేతిరెడ్డి వేంకటగిరి...సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడగు బేతాళనాయుఁడు కాఁడనియు సహేతుకముగ నిరూపింపఁబోవుచున్నాను " అనుదాసిని విమర్శించుచున్నాను.

ఈవాక్యమున "సహేతుకముగ" అనునది, సత్యముగ సప్రమాణముగ గ్రంథాంతర విరోధరహితముగ, సయుక్తికముగ, సందర్భసహితముగ అనువాని కుపలక్షణముగ నున్నది. కానిచోఁ బైగ్రంథములలో వ్రాయఁబడిన విషయములకును వీరభద్రరావుగారు నూతనముగఁ గనిపెట్టి వ్రాయఁబోవువిషయములకును భేదము లేకపోవును. అట్లగునపుడు వానిని దూఱుట యనుచిత మగును. కాఁబట్టి పైవాని కీపద ముపలక్షక మని యొప్పి తీర వలయు. ఒకవేళ నిందు "సహేతుకముగ నిరూపింపఁబోవుచున్నాను" అనుటవలన వీరు నిరూపింపఁబోవు విషయములు సహేతుకము లనియు, బైగ్రంథములలో వ్రాయఁబడిన విషయములు సహేతుకములు గా వనియు నేర్పడును కాఁబట్టి పైవానికి వీనికి సహేతుకత్వ నిర్హేతుకత్వములు వ్యావర్తకము లని చెప్పెద మందు లేమో. అట్లనఁ దగదు. ఎందు కనఁగా, ద్వితీయవాక్యమున "సహేతుకము లైనప్రమాణములతోఁ గూడినవిగాఁ గనుపట్టవు" అనుటచేతను, తృతీయవాక్యమున "హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములై యున్నవి" అనుటచేతను, పై గ్రంథములలో వ్రాయఁబడినవిషయములు సైతము ప్రమాణవంతములు హేతుమంతములునై యున్న వని తేటపడుచున్నది కదా! కాఁబట్టి యట్లనఁ దగదు. ఇక నా ప్రమాణములు హేతుమంతములు గా వనియు నా హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములై యున్న వనియుఁ బై వాక్యములచేతనే బోధిత మగుచున్నది కావున నవి సప్రమాణములు సహేతుకములు కానేర వన్నచో నది నిలువఁ జాలదు, ఎందు కనిన, పైగ్రంథములలో

ప్రాయఃబడినవిషయములలో హేతువులు ప్రమాణములు లేవనియుఁ దాము వ్రాసిన విషయములలో నవి గల వనియు, వీరభద్రరావుగారి సిద్ధాంతము నిలువఁ జాల దని నిరూపింపఁ బోవుచున్నాను. కాబట్టి పైవానికిని వీరు ప్రాయ విషయములకును సహేతుకత్వనిర్హేతుకత్వములు గాని, సప్రమాణత్వాప్రమాణత్వములు గాని వ్యావర్తకములు గాఁజాలవు. ఇక సత్యత్వాసత్యత్వములు వ్యావర్తకము లగు నన్నచో నవియుఁ గావు. వారు మావ్రాసినవ్రాతలు సత్యములు, పనులు వ్రాసి నవ్రాత లసత్యములు, అని ప్రతిజ్ఞ చేసినంతమాత్రమున నవి సిద్ధించు నవి కావు. వారివాక్యములు వేదములవలె స్వతఃప్రమాణములు గావు. వారాప్తులును (యథార్థవక్తలును) గారు. భ్రమప్రమాదములతో మెలఁగి రాగద్వేషాదిపరిపూర్ణ తై నయస్తదాదు లాప్తులు కా రనియు, మన్వాదిమూర్ఖులే అట్టివారనియు, శాస్త్రకర్తలు నిరూపించి యున్నారు. ఇదిగాక “కవీనా ముచ్చాసితౌ సౌందర్యగుణా మృషోద్భావః, కవే రాహుర్యవర్ణనమ్” అని మొదలగు వచనములచే బట్టులు మాత్రమే కాక, కవులందఱు వర్ణనప్రస్తావమున నయథార్థవాదులే యగుచున్నారు కాబట్టి బట్టు లయథార్థవాదులు, వీరభద్రరావుగారు యథార్థవాదులు అని వక్కాణించుటకు వీలు లేదు.

ఇందువలన, సోమదేవరాజీయము పద్మనాయకచరిత్రము మొదలగు గ్రంథములలోఁ జెవిరెడ్డినిగూర్చి వ్రాసినాధ లసత్యము లనియు, తాము ప్రాయఃబోవువిషయములు, అనఁగా బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డియను నామము లేదు, బేతిరెడ్డి బేతాళనాయకుఁడు కాదననవి సత్యము లనియు వీరభద్రరావుగారు వ్రాసికొన్నవిషయము విశ్వసింపఁదగినది కాదు. దీనివలననే, పై గ్రంథకారులు వ్రాసినచరిత్రలు, నిర్హేతుకములు, అప్రమాణములు, పరస్పరవిరుద్ధములు, నిర్వృత్తికములు,

తాము వ్రాయువిషయములు సహేతుకములు సప్రమాణములు విరోధరహితములు, సయుక్తికములు అని మొదలుగఁ బొగడుకొనుట విశ్వాసపాత్రము గా దని తేటపడక పోదు.

ఇది గాక, పూర్వగ్రంథకారులు వ్రాసిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములని చెప్పెడువారి స్లొబిచారిం చెదను. పై వారిలో నొకరిచే వ్రాయఁబడినవిషయములకు మఱియొకరిచే వ్రాయఁబడినవిషయములు విరుద్ధము లనుపక్షమున, ఆవిషయములకు మీచే వ్రాయఁబడిన విషయములుగూడ విరుద్ధము లేక కాక పోవును? ఆగ్రంథకారు లెవ్వరును బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామము లే దనియు, బేతిరెడ్డి పై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డగుబేతాళనాయఁడు కాఁ డనియు, వ్రాసి తత్సాధనమునకై మీరు వ్రాసిన హేతువులను వ్రాసినవారు కారు కద ! వా రొకవిధముగ వ్రాసియుండఁగ మీరు మఱియొకవిధముగ వ్రాయుట వానికిఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధము కాక మాన దని వ్రాయఁ బని లేదు. కాబట్టి పూర్వగ్రంథకారులు వ్రాసిన హేతువులు పరస్పర విరుద్ధములు మేము వ్రాసినవి యట్టివి కా వని వ్రాసికొనుట యుచితంబుగాదు. అని.

ఇకఁ, బూర్వగ్రంథములలోని హేతువులు నిర్యుక్తికములు, తాము వ్రాసినవి సయుక్తికములు, అని వీ రే యాధారములచేత స్థాపింపఁగలరే వానిచేతనే వీరు వ్రాసిన హేతువులు నిర్యుక్తికములు, పైవారు వ్రాసినవి సయుక్తికములు అని స్థాపింప వచ్చును.

బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామము లే దనుటయు, బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁ డనుటయు సందర్భసహితం బెట్లో బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామము కలదు బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁ డగుచు అనుట యనందర్భం బెట్లో వారే యూహింపవలయు.

ఒకవేళ నీవిషయములు గాక మఱి కొన్ని పూర్వగ్రంథములలో నసందర్భముగ నున్న వని గ్రంథకర్తయభిప్రాయ మందు రేమో. అట్లగుచో “కాబట్టి...నిరూపింపఁబోవుచున్నాను” అని వ్రాయుట యసంబద్ధ మగును. పూర్వ లఘు వ్రాసినారు అందువలన లోకులు వానినే నమ్మఁ గలరు కాబట్టి నిరూపింపఁ బోవుచున్నాను అని వ్రాయుటవలన నిరూపణీయాంశము పూర్వగ్రంథములయంద గగపట చిన దోషములకు నివర్తకమయ్యే తీరవలయును గదా! అసందర్భములు నిరూపణీయములు వేత్త్య రగునపు డదియెట్లు ఘట్టిల్లును?

ఇదంతయుఁ బరిశీలింపఁగాఁ జెవిరెడ్డినిగూర్చి పూర్వగ్రంథములలో వ్రాయఁబడినచరిత్రములయందు వానిసాధనమునకై యగపటచిన హేతువులయందు వీరభద్రరావుగా రేయేదోషముల నుద్ఘాటించుచున్నారో ఆయాదోషము లన్నియుఁ దమచే వ్రాయఁబడునట్టి బేతిరెడ్డిచరిత్రములయందు వాని హేతువులయందు జాగరూకములై యుండఁగల వని తేటపడక పోదు. ఇట్లుండఁ బైవానిని నిండించి తమ వ్రాతను బాగడుకొనుట హాసాస్పదముగ నున్న దన్నమాట వివరింపఁ బనిలేదు.

ఇక నీవిచార మిటు లుంచి వీరిచే వ్రాయఁబడిన వైరెండువిషయములలో మొదటివిషయమును గూర్చి అనఁగా బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామము లే దనుదానింగూర్చి వీరిచే వ్రాయఁబడిన(1)గుర్తుగల గ్రంథము విమర్శింపఁబడుచున్నది. అయ్యది క్రిందివిధముగ నున్నది.

“ఈ రేచర్ల బేతిరెడ్డికి బేతిరెడ్డి యనియే జన్మనామ ముండను గాని చెవిరెడ్డి యనుజన్మనామ ముండలే దని బేతిరెడ్డిభార్య యగు నెఱ్ఱక్కసానమ్మ శాసనమున

“శ్లో. తస్మా త్తస్యాం సమజని మహాదేవసాదాబ్జధక్తుః
భ్యాతో బేత స్తతవితరణప్రీతిప్రాణివర్గః

అశాచక్రే ప్రవితతశరచ్చంద్రసాంద్రాంశురమ్యాయ
యస్యాత్యర్థం జగసుఖసముత్పాదినీ భాతి కీర్తిః ”

అనిసంస్కృత మందును, “శ్రీమతురేచగ్లపిల్లలమఱ్ఱి బేతిరెడ్డి పెండ్రము” అని తెనుగునందును బ్రయోగింపఁబడిన బేతిరెడ్డుముచేతనే స్పష్టమగుచున్నది. కాఁబట్టి ప్రకృతము నైజాంరాజ్యమునకుఁ జేరి యున్న నల్లగొండరాజ్యములోని యామనగల్లురాజధానిలోను, ఆమన గంటి కుత్తరభాగమున రెండుక్రోశములదూరములో నున్న పిల్లలమఱ్ఱి రాజధానిలోను వసించి యాదేశము నేలినవాఁడు బేతిరెడ్డియె కాని బేతా శనాయఁ డనునామాంతరము గల చెవిరెడ్డి మాత్రము కాఁడు” అని.

దీనివిమర్శమునకన్న మున్నీ విషయము తేటపడుచుట యావ శ్యకమై యున్నది. ఈవాక్యములలో నొకదాని కొకటి సంబంధింపక యసంబద్ధంబులై యున్నవి. ఎందు కనిన, బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామము లేదని ... నిరూపింపబోవుచున్నాను” అనుప్రథమప్రతిజ్ఞా వాక్యముచేత, బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామము బొత్తిగ నిషేధింపఁ బడినట్లు తేటపడుచున్నది. “బేతిరెడ్డికి బేతిరెడ్డి యనియే జన్మనామ ముండెను గాని చెవిరెడ్డియని జన్మనామముండ లే” దను ద్వితీయ ప్రతిజ్ఞావాక్యముచేత బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామము బొత్తిగ నిషేధింపఁబడక జన్మనామముగ నుండుటయే నిషేధింపఁబడినట్లును, అందువలన వ్యవహారనామముగ నుండ వచ్చు నని యంగీకరింపఁబడి నట్లును దేటపడుచున్నది. “కాఁబట్టి ప్రకృతము... చెవిరెడ్డి మాత్రము కాఁడు” “అనునిగమనవాక్యముచేత, బేతిరెడ్డియా? చెవిరెడ్డియా? ఆమనగల్లుపిల్లలమఱ్ఱిరాజధానులలో వసించి యాప్రాంతదేశము నేలు చుండినవాఁ డని సంశయ మున్నట్లును, ఎఱ్ఱక్కసానమ్మశాసనములోఁ బైవితముగ బేతపదమువ్రాయఁబడినందున నట్టివాఁడు బేతిరెడ్డియే కాని చెవిరెడ్డి కాఁ డని నిశ్చయ మైనట్లును దేటపడుచున్నది. తొలుత

“ బేతిరెడ్డికి నాపేరే లే ” దని వ్రాసిన చెవిరెడ్డినామముయొక్క సామాన్యని పేధమునకును, “ తరువాత నదిజన్మనామము కా ” దని తన్నామముయొక్క విశేషని పేధమునకును, అవల, “ కాబట్టి యామనగల్లుప్రాంతము నేలినవాడు బేతిరెడ్డియే కాని చెవిరెడ్డిమాత్రము కాఁ ” డని నిగమనమునకును నెట్టిసంబంధము పోనఁగలనో ఇట్టి యవయవకల్పనం బే శాస్త్రమునకు సమతంబు వారే యాలోచింపవచ్చును.

ఇక నేతత్ప్రతిజ్ఞాతాంశస్థాపనమునకై వీరగపటచిన్ద్రధమహేతువు విమర్శింపఁ బడుచున్నది. ఎట్టిక్కసాని శాసనములో బేతిపదమును వ్రాయట, బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామము లే దనుటకుఁ గాని, అట్టి జన్మనామము లేదనుటకుఁ గాని హేతువు గాఁ జాలదు. ఎందుకన, అందు బేతిరెడ్డికిఁ బైనామము లే దని చెప్పలేదు. బేతిపద స్వరసమును బట్టి యిట్లాహించెద మన్నచో అయ్యది శాసనగ్రంథాదులలో జన్మనామమే వ్రాయవలయు నని గాని దన కున్న నామములన్నియు వ్రాయవలయు నని గాని నియమ ముండుచో నిర్వహించును. అట్టి నియమము దుర్లభము. ఎందు కనఁగ, అనేకశాసనములలో గ్రంథములలోఁ బురుషునకుఁ గల నామములలో నొకటి గాని బిరుదనామము గాని లేటచుగఁ గానంబడుచున్నది. అందు మొదటివిషయము సుప్రసిద్ధంబగుటచే రెండవవిషయమున కుదాహరణ మిచ్చుచున్నాను కనుఁడు. ఏకశిలానగరములోనిరుద్రదేవునిశాసనములో

“ శ్రీమత్త్రిభువనమల్లో రాజా కాకత్యవంశసంభూతః

ప్రబలరిపువర్గనారీ వైధవ్యవిధాయకాచార్యః. ”

అను శ్లోకమునఁ గాకతిబేతరాజునకు బిరుదనామ మగు త్రిభువనమల్లశబ్దమే వ్రాయఁబడినది. ఇది బేతరాజునకు బిరుదనామమే కాని జన్మనామము కా దని యాయాంధ్రచరిత్రముయొక్క 5

న ప్రకరణమున 150 పేజీలో వీరభద్రరావుగారుగూడ “ఇతనికి ద్రిభువనమల్ల బేతరాజు జనించెను, త్రిభువనమల్ల అనునది బేతరాజునకు బిరుదనామము” అని వ్రాసియున్నారు. సింగభూపాలీయములో సింగభూపతివర్ణనప్రస్తావమున

శ్లో. యష్టాభిః ప్రతిగండభైరవరణే ప్రాణాః కథం రక్షితాః
 ఇత్యంతఃపురపుచ్ఛయా య దరిషు ప్రాప్తేషు లజ్జావశమ్
 శంసం త్యుక్తర మాననవ్యతికరవ్యాపారపారంగతా
 మందాందోలితకర్ణకుండలహరిన్తాణిక్యచర్ణాఙ్కురాః. ”

అనుపద్యమునందు సింగభూపతికి బిరుదనామ మగు ప్రతిగండ భైరవపదమే వ్రాయబడినది. కాబట్టి శాసనగ్రంథాదులయందు బురుషులకుఁ గలనామము లన్నియు వ్రాయవలయు నను నియమము గాని, జన్మనామమే వ్రాయవలయు నను నియమము గాని లేదు. అది లేనపు డెట్టిక్కడేని శాసనములో బేతపద ముండుటవలన నదియే జన్మనామ మని గాని, బేతపదము దక్కని తరనామ మారాజునకు లే దని గాని సిద్ధాంతము నిలువఁజాలదు. ఇందువలన “బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యని నామములేదు” అనుదానికి ద్వితీయప్రతిజ్ఞావాక్యమును బట్టి జన్మనామము లే దనుటయందె పర్యవసాన మనుకొని నిర్వహింపఁ జూచుటయు నిలువదు. శాసనములలో జన్మనామమే వ్రాయవలయు ననునియమ ముండిననే కదా అది యైనను నిలువఁబోవును. అది లే దయ్యెను.

ఇదిగాక, ఏరు 188 పేజీలో “చెవిరెడ్డికి బేతాశనాయుడని పొరువ నామమును గణపతిదేవు డెప్పు డొసఁగెనో విమర్శించి తెలిసికొనుట యావశ్యకమై యున్నది. ఎట్టిక్కసాని శాసనము నాటికి అనఁగా 1208 సంవత్సరము నాటికి ఎట్టిక్కభర్త బేతిరెడ్డి యనియే చెప్పబడి

యుండుటచేత అంతకుఁ బూర్వమె యీవృత్తాంతము జరిగి యుండవలె గదా! చెవిరెడ్డియొక్క యిట్టి ప్రసిద్ధకృత్యముల వేనిని ఎఱిగి-
 లనభర్తను వర్ణించు సందర్భమున నర్జుంపు కుండుటకుఁ గారణ మేమి? " అని వ్రాసి యున్నారు. అందుచలన శాసనములలో బిరుదనామము గూడ నుండవచ్చునని వీరంగీకరించినట్లు గుచున్నది. బేతావదము బేతా-
 శనామమునకు బదులుగా వ్రాయఁబడిన దనియు, బేతాశపదము పౌరు-
 షనామ మగుటచే నిది గూడఁ బౌరుష నామ మేయనియు కదా దీనిపర-
 మార్థముగాఁ జెప్పవలయును. కానిచో నీ యాశ్లేషమున కనకాశమే-
 లేక పోవును కాఁబట్టి యీ యాశ్లేషము నిలుపుకొనుటకై పై విష-
 యము సంగీకరింపవలయు. అట్లుగునపుడు పైనియమమునకు భంగము
 గలుగుటయే కాక మఱియొక జన్మనామ మారాజునకుఁ గాన రాసం-
 దునఁ జెవిరెడ్డి యనునదియే జన్మనామ మని పర్యవసాన మేర్పడు-
 చున్నది. ఇ దంతయు సభ్యవేద్యవాద మన్నచో దీని స్థితి
 యెటు లుండినను నుండుం గాక "విక్రీతే కరిణి కి మయ్యశే
 వివాదః " అను న్యాయమును బట్టి మా కింక నీవాద మనుపయుక్తము.
 ఎందు కనఁగా వెనుక బేతారెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామమే బొత్తిగ లే-
 దని నిరూపింప సచుకట్టిన వారు దానినే గట్టిగఁ బట్టి సాధింపక యది
 జన్మనామము గాదు, (మధ్యమ వర్చిస వ్యవహారనామము) అని
 యొప్పు కొన్నపుడు కొంచెమునకై యింక వాదించుట పై న్యాయము
 నకు విరుద్ధంబ యగును గదా! కాఁబట్టి చెవిరెడ్డి యనునది జన్మనామ
 మైననేమి? వ్యవహారనామ మైన నేమి? ఆరాజున కది యున్న దను-
 టయె ముఖ్యముగ మాయభిమతంబు.

ఇట్లు వీరు (1) గుర్తు గల గ్రంథముచే మొదటి
 విషయమును అనఁగా బేతారెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యను నామము లే-
 దనుదానిని సహేతుకముగ సప్రమాణముగ సయ్యక్తికముగ ససంద

రృముగ నితరావిరోధముగ నిరూపించి నట్లెంచి యిపుడు (2) గుర్తు గలగ్రంథముచే (184 పేజీ మొదలు కొని 191 పేజీ వఱకుఁ గల గ్రంథముచే) రెండవ విషయమును అనఁగా బేతిరెడ్డి పై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డగు బేతాళనాయుఁడు కాఁడనుదానిని సహేతుకముగ ... నిరూపింప బోవు చున్నారు. దీని విమర్శ మిపుడు చేయఁబడుచున్నది.

ఇం దొక సందేహము. తొలుత బేతిరెడ్డి పై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డగు బేతాళనాయుఁడు కాఁడని నిరూపించు నట్లు ప్రతిజ్ఞ చేసిరి. తరువాత 184 పేజీ మొదలు 191 పేజీ వఱకుఁ బ్రతిజ్ఞా తాంశమును స్థాపించుటకు హేతువు లని చెవిరెడ్డియొక్క చరిత్రము లలోఁ గొండఱు గ్రంథకారులు వ్రాసిన కొన్ని విరోధాభాసము లగ వఱచిరి. ఆవల వానిముగింపులో “ ఈవిషయము లన్నింటిని జూచి విమర్శించినపుడు చెవిరెడ్డిగాధ విశ్వాస పాత్రము గా దని ... బోధపడక మానదు. ” అనియు, “ ఈగాధల నన్నింటిని వదలిపెట్టి...చూచినను బేతిరెడ్డి పై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డనుసిద్ధాంతము నిలువఁ జాలదు ” అనియు వ్రాసిరి. ఇం దొకదాని కొకటి సంబంధించునట్లు లేదు. బేతిరెడ్డి బేతాళుఁడు కాఁడని స్థాపించు వారు చెవిరెడ్డిగాధలలో విరోధములు చూపుటయుఁ జెవిరెడ్డిగాధ విశ్వాస పాత్రము గా దని వ్రాయుటయు బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁడనుటయు నసంబద్ధములుగా నున్నవి కదా! ఇందువలన వీరు, బేతిరెడ్డికి బేతాళనామము లే దనియూ? చెవిరెడ్డి గాధ విశ్వాసపాత్రము గా దనియూ? బేతిరెడ్డి పై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడు గాఁడనియూ? నిరూపింప నెంచినవారు. అని సంశయము కలుగుచున్నది. ఇది యెల్లరకు సులభముగఁ దెలియవచ్చునది గాన దీనిని వదలి (2) గుర్తు గల హేతుగ్రంథము విమర్శించుచున్నాను.

ఇచ్చటి హేతుపదార్థము వెనుక వ్రాయబడిన దైనను లోకమున కీపదార్థకల్పనము క్రొత్తది కాబట్టి పలుమాటల వ్రాయవలసిన స్వేచ్ఛడినది కాన సుఖబోధమునకై మరల వ్రాయుచున్నాను. వీరభద్రరావుగారు వెనుక 183 వ పేజీలో “ బేతిరెడ్డికి జీవిరెడ్డి యనునామము లే దనియు బేతిరెడ్డి వేంకటగిరి ... సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుడు గాఁ దనియు నహేతుకముగ నిరూపింపఁ బోవుచున్నాను ” అని ప్రతిజ్ఞ చేసి వ్రాసిన (1) (2) గుర్తులు గల గ్రంథములలో నిది 2 వ గుర్తు గల గ్రంథము కాబట్టి యీ గ్రంథమే బేతిరెడ్డి బేతాళనాయుడు కాఁడను పై రెండవవిషయమును గూర్చి వారిచే వ్రాయబడిన హేతుగ్రంథముగాఁ జెప్పవలసి యున్నది. మరియు సీ గ్రంథము తుదకు 191 పేజీలో “ ఈవిషయములన్నింటిని విమర్శించినప్పుడు చెవిరెడ్డిగాధ విశ్వాసపాత్ర మైనది కా దని ... బోధపడక పోదు ” అనియు “ వీని నన్నింటిని వదలి పెట్టి ... చూచినను బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డను సిద్ధాంతము నిలువఁజాలదు ” అనియు వ్రాసినందునఁ జెవిరెడ్డిగాధ విశ్వాసపాత్రంబు గా దనుటకును బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు గాఁ డనుటకును నిదియే హేతుగ్రంథ మని తేటపడుచున్నది.

ఇట్లు 182 వ పేజీలో “ సోమదేవరాజ్యమునందును పద్మనాయకచరిత్రమునందును ... బేతిరెడ్డియే పైసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డైన బేతాళనాయుఁ డని చూపిన హేతువులు పరస్పర విరుద్ధములై ... యున్న ” వనియు, 191 పేజీలో “ బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయుఁ డని హేత్వాభాసములతో నిరూపించినా ” రనియు, పదవప్రకరణము 286 వ పేజీలో “ పిల్లలమట్టి రేచర్ల బేతిరెడ్డియు ... పిల్లలమట్టి బేతాళనాయుఁ డి యని శ్రీవెలుగోటివారి పంశచోత్రమండు నక్కాణింపఁ బడిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములై పొండిక లేక

యున్నవని యాటవప్రకరణమున సవిస్తరముగఁ జెప్పించి యున్నాను॥ ఆనియు వ్రాసిన వ్రాత కిదియే విషయంబై యున్నది. ఆగ్రంథము లలో వ్రాయఁబడిన హేతువు లెవ్వయో వానిలోఁ గలవిరోధము లెవ్వయో అయ్యవి హేత్వాభాసంబు లెటులో మఱి యెచ్చటను వ్రాయనందున గ్రంథసందర్భమును బట్టి చూడ నీ (2) గుర్తు గల గ్రంథమే పై విషయమునకు హేతుగ్రంథ మని వీరభద్రరావుగారి యభిప్రాయముగాఁ దేటపడక పోదు గదా!

ఇట్లు చూడఁగా నీ (1) గుర్తు గలగ్రంథములో నుదాహరింపఁ బడిన చెవిరెడ్డి చరిత్రములు, బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁ డనుటకును, వానిలోఁ గల విరోధములు, బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁడు చెవిరెడ్డి గాధ విశ్వాసపాత్రంబు గాదు బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాదు అను మూడువిషయములకును హేతువు లని వీరభద్రరావుగారి యభిప్రాయ మేర్పడుచున్నది. ఈ హేతుహేతుమద్భావ కల్పనం బెట్టియైన నిది వారు సంకల్పించినవిషయములను సాధింపఁ గలుగునా లేదా యను సంశయము విమర్శించి చూడవలసి యున్నది.

ఈ 184 వ పేజి మొదటినుండి వెలుగోటివారి వంశచరిత్ర ములోనున్న దున్నట్లు చెవిరెడ్డిచరిత్రము వ్రాసి యనంతర మిటులు వ్రాసియున్నాడు.—

“ ఇది వేంకటగిరి రాజుల వంశచరిత్రమును వ్రాసిన గ్రంథకర్త లయొక్క సవినకల్పన మని ఘంటాపథముగఁ జెప్ప వచ్చును. ఇది వఱకుఁ బద్మనాభాచార్యచరిత్రమునందును వెలుగోటివారి వంశావళియందును వ్రాయఁబడిన గాధలకుఁ బ్రత్యక్ష విరుద్ధముగ నున్నది. ఆ గ్రంథములలోని యసందర్భములను జూచి వీరిట్టి సవినకల్పనమునకు పెనుదీయ రైరి ” అని.

ఇందు నూతనముగఁ గల్పించుటయు నది పూర్వగ్రంథములకుఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధం బగుటయు నను రేండుతప్పులు పై వారియందగపఱచఁ బడినవి. వీవిలో బేతిరెడ్డి మైసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డైన బేతాళనాయఁడు కాఁ డనుట కెద్దిహేతు వగును ? నవీనకల్పనమా ? పూర్వగ్రంథ విరోధమా ? రెండునా ? రెండునన్న చో నవి బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁ డనుట నటులుసాధింపఁగలుగును? ఆకథాకల్పనమునకు బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁ డనుటకు నేలాటినంబంధములేదు గదా ! ఇది గాక వీరు బేతిరెడ్డి వేఱు చెవిరెడ్డి వేఱు అనునిశ్చయముకలవారు. అట్లుగునపుడు చెవిరెడ్డిగాధలలోఁ బై వారు కల్పించిన కల్పనమునకు బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁ డని పీఠనుటకు నెంతమాత్రము సంబంధము గాన రాదు.

ఒకవేళ, పై గ్రంథకర్తలు పూర్వగ్రంథములకుఁ బ్రత్యక్ష విరుద్ధముగఁ గల్పించినారు కాబట్టి తన్మూలమునఁ జెవిరెడ్డిగాధ విశ్వాసపాత్రంబు గాదని చెప్పవచ్చును గదా ! ఆ యంశమున కిది హేతు వగు నని వారి తాత్పర్య మనుకొంద మన్న, నదియు ఘట్టిబునట్లు లేదు. పూర్వగ్రంథకారలేఖనమునకు విరుద్ధముగఁ బై గ్రంథకర్తలు నవీన కల్పనంబు చేసి యున్నచో వారు కల్పించిన చరిత్రము విశ్వాసపాత్రము గాక పోయినను గాక పోవచ్చును గాని, చెవిరెడ్డి గాధయే విశ్వాసపాత్రం బెటులు గాక పోవచ్చును? అప్రగల్భుం డగునొక కవి తప్పలకుప్పగా నొకచరిత్రము వ్రాసినచో, దన్మూలమున నాతండు వ్రాసినగ్రంథమే విశ్వాసపాత్రంబుగాక పోవును గాని తత్ప్రతిపాద్యులగు ప్రతాపరుద్రకృష్ణరాయాదుల చరిత్రములే విశ్వాసపాత్రములు గాక పోవు గదా ! కాబట్టి వెలుగోటివారి పంశచరిత్రకారులు పూర్వ గ్రంథస్థ విషయములకుఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధముగ వ్రాయుట చెవిరెడ్డిగాధ విశ్వాసపాత్రంబు గాదని మొదలగువానికి నిర్వాహకము గాదు.

ఇక “ఆగ్రంథములలోని యసందర్భము లైన గాథలను జూచి ఏరిట్టి నవీనకల్పమునకు వెనుదీయ రైరి” అని వ్రాయుటచే నీ నవీన గ్రంథముననే గాక ప్రాచీనగ్రంథములందును జెప్పరెడ్డిగాథ వేర్వేలు వితముగఁ బ్రాయఁబడిన దని తేటపడుచున్నది. అట్లు గ్రంథములలో వేర్వేలువిధముగ నుండినందున నేదిప్రమాణమో యేది యప్రమాణమో నిశ్చయింపవలను లేక, వినిగమనావిరహమునఁ జెవిరెడ్డిగాథయే విశ్వాస పాత్రంబు గా దని తేటపడకపోదుగదా! యనినచో, ఇచ్చట వీరభద్రరావుగారికి ముఖ్యద్వేష్యం బెద్దియో తెలియుఁ దగియున్నది. బేతిరెడ్డిపైసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డగుబేతాళనాయుఁడు కాఁ డని యుపక్రమించి యుపసంహారమున “బేతిరెడ్డి వేంకటగిరి...సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుం డనుసిద్ధాంతము నిలువఁజాలదు” అని వ్రాయుటచే బేతిరెడ్డి బేతాళనాయుఁడు కాఁ డనియుఁ బై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడు కాఁ డనియు నిరూపించుటయే వీరి ముఖ్యద్వేష్యమని యేర్పడుచున్నది. ఇట్లుగునపుడు చెవిరెడ్డిగాథ విశ్వాసపాత్రము గాదని ఫలితార్థము వ్రాయుట యేమిపని? దానివలనఁ బ్రతిజ్ఞాతాంశము స్థిరపడునా?

ఇదిగాక, గ్రంథకర్తలు వారివారికి దొరికినట్టియుఁ దోచినట్టియు విశేషములను బురస్కరించుకొని చరిత్రములను వ్రాయుట లోకప్రసిద్ధంబైయున్నది. అయ్యచి యగ్రాహ్యంబు లగుచో వీరభద్రరావుగారు కృష్ణదేవరాయుఁడు దాసీపుత్రుఁ డను విషయమునందును గాకతివారికులవిషయమునందును రుద్రదేవి తండ్రివిషయమునందును వ్రాసిన విషయము పూర్వగ్రంథములకుఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధముగా నున్నదని యుపేక్షింప వలసి వచ్చును! కాబట్టి పూర్వులు వ్రాసినచరిత్రములకు భేదముగ నుండుటనూత్రము తప్పు గాదు. పై వానికన్న విశేష

మలు చూపుటకే గదా నూతన గ్రంథముల నారంభించుట. కానిచో నేనుకటిగ్రంథములవలననే గతార్థ మగుచుండ నవీనులయారంభములు ఫలంబు లగును. కాన, వెలుగోటివారివంశచరిత్రకారులు పూర్వ గ్రంథములకుఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధముగ వ్రాసినా రని దూఱుట తగదు. హాజినను «భక్షి తేపి లకునే న శాంతో వ్యాధిః» అను న్యాయమున స్వీప్తసిద్ధి యైనం గాఁబోదు.

మఱియు వీరభద్రరావుగారు తమకృష్ణదేవరాయలచరిత్రము మొక్క మూడవప్రకరణమున 119 పేజీలో, «అయినను దోషవం యు లగు గ్రంథములు వ్రాయఁ బూనుటకన్న మిన్న కుండుట ముత్తమం బని యూర కుండ నచ్చునా? యిందుండ రా దని నేను ప్రథమగాఁ జెప్పెదను. మన గ్రంథములలోని దోషములు మనతరు నాతివారు సంస్కరింప నచ్చును. అట్టి యుద్దేశ్యముతోనే బ్రహ్మశ్రీ గురు ండ శ్రీరామమూర్తపతులుగారు, రాయబహద్దరు కందుకూరి వీరే లింగంపంతులుగారు కవులచరిత్రములను బ్రకటించినారు » అని వాసియున్నారు. ఇందువలన గ్రంథకర్తల యుద్దేశ్యము వీరిచేఁ జక్కఁ ఁ చేట పఱుపఁబడినది. ఇట్టి యభిప్రాయముననే కాఁబోలు పద్మనాభకచరిత్రాది పూర్వగ్రంథములయందుఁ దమకు దొరకొట్టియుఁ దోచి ట్టియు విశేషములను బురస్కరించుకొని ఇప్పటివారికిఁ గొందఱికి ంషవంతములుగాఁ జూపఁబెట్టెడువిషయములను వ్రాసి యుండవలయు. ని నన్నింటిని గమనించియే కొన్నిచోట్లు నీవెలుగోటివారివంశ చరిత్రకారులు పూర్వగ్రంథములను సంస్కరించి కొన్నివిశేషములు వ్రాసినారు. ఈయంశము వీరభద్రరావుగారే చక్కఁగఁ గనిపెట్టి యున్నారు. ఎట్లన, ఆవివప్రకరణముమొక్క 182 వ పేజీలో, «సోమ వరాజీయమునందును, పద్మనాయకచరిత్రమునందును, వేంకటగిరి వారి వంశావళియందును రావుచంశీయచరిత్రమునందును వానినెల్లఁ

బరిశీలించి సంస్కరణము గావించి సవీనముగ వ్రాయఁబడిన వెలుగోటి వారి వంశచరిత్రమునందును " అని వ్రాయుటచేతను, ఆపేజీలోని పుటన్నటులోఁ బైగ్రంథములనామములు పేర్కొని "మొదలగు గ్రంథములలోఁ దమవంశమును గూర్చి యసందర్భము లయినవిషయములు గల పని యూహించి వ్రాయించినది " అని వ్రాయుటచేతను, ఈ 186 పేజీలో "వానిలో ససందర్భములను జూచి" అని వ్రాయుటచేతను స్పష్టముగఁ దేటపడి యున్నారు. ఇంతదూరము తెలిసి (వెలుగోటివారివంశచరిత్రకారులు పూర్వ గ్రంథములకు విరుద్ధముగ వ్రాయుటకుఁ గారణము గనిపెట్టి) వ్రాసిన వీరభద్రరావుగారు, "ఇదివఱకు పద్మనాయకచరిత్రమునందు వెలుగోటివారివంశావళియందు రావువంశీయచరిత్రమునందు వ్రాయఁబడినగాథలకుఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధముగ నున్న దని వ్రాయవచ్చునా? "వానిలో ససందర్భములను జూచి" అను స్వకీయశేఖనముచే నిది విరోధించు పని యేల భావింప రైరో వింతగా నున్నది. ప్రాచీన గ్రంథములలో ససందర్భము లున్న పనియు, వెలుగోటివారివంశచరిత్రకారులు వానిని సంస్కరించి నూతనముగ వ్రాసినా రనియు, దాము వ్రాసిన వ్రాతచేతనే ప్రాచీనగ్రంథస్థ విషయము లగ్రాహ్యంబు లనియు, సవీన గ్రంథస్థవిషయములు గ్రాహ్యంబు లనియుఁ దేటపడుటంజేసి "ఇదివఱకు...వ్రాయఁబడినగాథలకుఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధముగ నున్న" దని దీనియం దగ్రాహ్యత దోచునట్లు వ్రాయుట తమయొక్క శేఖనముచేతనే విరోధించును గదా!

ఇది గాక, పూర్వగ్రంథములలో వ్రాయఁబడినవిషయము లసం దర్భములుగా నుండినట్లు వ్రాయుటవలన సవియప్రమాణము లనియు సంఘవలన సవీనగ్రంథములోని విషయములు ప్రమాణవంతులు లనియు

నేర్పడుచున్నది గాన వానికి బరస్పరమును దేజ స్తిమిరంబులకుఁ బోలెఁ బ్రత్యక్షవిరోధంబు సహజగుణముగా నుండఁ దానిని దోషముగా నెన్నుట యుచితంబు గాదు.

ఒకవేళ లోకమున నూతనముగ గ్రంథములు వ్రాయువారు ప్రాచీనగ్రంథస్థ విషయములకు విరుద్ధముగ వ్రాయవలసినపుడు ప్రామాణిక గ్రంథములనో, శాసనములనో అవలంబముగఁ జేసికొని వ్రాయుచున్నారు. అట్లే వెలుగోటివారి వంశచరిత్రకారు లేప్రమాణముల నవలంబించియు వ్రాసినవారు కారు అని యాశంకింతు రేమో?

దీనికి మొదటిసమాధానము.—వీరభద్రరావుగా లేప్రమాణములను బట్టి పూర్వగ్రంథము లసందర్భములుగ నున్నట్లును నీసవీరగ్రంథము తస్సంస్కరణ పురస్సరముగ వ్రాయఁబడినట్లును నుడివిరో అవియే ప్రమాణములుగా గ్రహించునది యని.

రెండవది.—నూతనముగ లభించిన బేతాళచరిత్ర మనుద్విపద కావ్యములో వ్రాయఁబడిన యనేకవిషయములను బద్ధనాయకచరిత్రాదులలోను వారివారి వంశచరిత్రములలోను గల కొన్నివిషయములను బురస్కరించుకొని పై చరిత్రకారు లట్లు వ్రాసియున్నారు కాబట్టి యీయాత్యేపమున కపకాశము లేదు అని. ఈ విషయము వెలుగోటివారివంశచరిత్రముయొక్క యుద్ధాంతము 4 వ పేజీని దేట పడఁగలదు. ఇట్లు మొదటి పేతువు ముగిసినది.

రెండవ పేతు విటు లున్నది.—“హేమాద్రిరెడ్డి ధనమును బాతి పెట్టి శాసనమును వ్రాయుచె నని వీరు కల్పించినారు..... హేమాద్రిరెడ్డి ప్రశంస లెవ రెత్తలేదు... పద్మనాయకచరిత్రములో మూలపురుషుఁ డాదిజగన్నాథరా వని చెప్పి యుండఁగా హేమాద్రిరెడ్డి యని నూత్న గ్రంథమునఁ బేర్కొనియున్నారు... పోలిరెడ్డి ఆదిజగన్నాథరావు నామ

ములు గాని, హేమాద్రిరెడ్డి నామము గాని రేచర్లనామిరెడ్డి యెట్టి క్కసాని శాసనములలోఁ గానరావు " అని.

ఇరియు వెలుగోటివారివంశచరిత్రముయొక్క యపోద్ఘాతపు నాల్గవపేజీపరిశీలనమువలననే దత్తజలాంజలి గాక మానదు.

ఇంతమాత్రమే కాక వీరభద్రరావుగా రీ యాంధ్రచరిత్రగ్రంథో పోద్ఘాతమున " వెలుగోటివారివంశ చరిత్రమునామూలాగ్రముగాఁబఠించి తిని " అని వ్రాయుట చరిత్రకారు లాయాగ్రంథములను జదివి వ్రాయు సంప్రదాయములను జూచి వ్రాసినవ్రాతయే కాని పై గ్రంథమును నిజ ముగఁ బఠించి వ్రాసినవ్రాత గాదని యేర్పడుచున్నది. వెలుగోటివారి వంశచరిత్రముయొక్క యపోద్ఘాతపునాల్గవపేజీలో " పిల్లలమట్టిలో శివార్చకుం డగు రామలింగముకొద్దనుండిన బేతాళచరిత్ర మనుగ్రంథ ములో నీబేతాళనాయనిప్రపితామహుఁ డగు ముంజరాజునకుఁ బూర్వము హేమాద్రిరెడ్డి విక్రమరెడ్డి వీరభద్రారెడ్డి మహిపతిరెడ్డి ముక్కంటిరెడ్డి రామలింగారెడ్డి యని యాఱుగుపురుషులు వ్రాయఁబడి యున్నారు " అని వ్రాసి యాగ్రంథకర్త లచ్చటచ్చటఁ దచ్చరిత్రము లోని హేమాద్రిరెడ్డిచృత్తాంతముల నుపయోగించి యున్నారు గద ! ఇట్లాచరిత్రముయొక్క నాల్గవపేజీలోనే యింతవ్యక్తముగ వ్రాయఁ బడిన హేమాద్రిరెడ్డి పేరే చూడని యీవీరభద్రరావుగా రాగ్రంథము " నామూలాగ్రముగాఁ బఠించితిని " అనివ్రాయుట పైవితముననే కాని నిజముగ దానిం జదివి కాదని యేర్పడుటయే కాక గ్రంథమునుజూడక గ్రంథకర్తలనుదూఱుట దుస్సహసంబని మఱియొకటి యేర్పడుచున్నది.

దీనిస్థితి యెటులుండినను బూర్వగ్రంథములలో లేనట్టి హేమాద్రిరెడ్డి నామమును నూత్నగ్రంథకారులు వ్రాయుట, బేతారెడ్డికిఁ జెని రెడ్డినామము లేదనుటకుఁ గాని బేతారెడ్డి మూతపురుషుఁడు కాఁడను

టకుఁ గాని చెవిరెడ్డిగఱ విశ్వాసపాత్రంబు గా దనుటకుఁ గాని కారణము గాఁ జాలదు. అట్లు కానపుడు

శ్లో. అనిర్లోడితకార్యస్య వాఙ్మాలం వాగ్మినో వృథా.

అనున్వాయమున నీవాఙ్మాలంబంతయు నిరర్థకంబ. ఇట్లు ప్రతిహేతువు నందును విద్వాంసులు పరీక్షింపఁ బ్రార్థింపఁబడుచున్నారు.

ఇఁకఁ దృతీయహేతువు విమర్శింపఁబడుచున్నది. అది క్రింది విధముగ నున్నది.—“బేతిరెడ్డి బీదవాఁడై యోరుగింటిలో వీరభటుఁడై కొన్నిదినములు గడిపె నని పూర్వపుగాథలలోను వేంకటగిరివారి వంశావళిలో నింకొకరీతిగాను రాపురంజీయచరితములో మఱియొకరీతిగాను... రేచనితోఁ జెవిరెడ్డి చెప్పినట్లు భేదముగా నున్నది” అని.

ఇదంతయు వెనుక వ్రాసినగ్రంథము వలననే నిరస్తం బగుచున్నది. వాస్తవస్థిత్యోఁ బూర్వగాఛైక శరణంబు లగుచరిత్రగ్రంథములలోఁ బరస్పరవిరోధము లుండుట దప్పుగా నెన్నఁ దగదు. ఎందుకనిన, వారివారి కుశలభంబు లైన వృత్తాంతములను బురస్కరించుకొని వారు వారట్లువ్రాసి యుందురు కాని వేఱు గాదు. యోగజ్ఞానసంపన్ను లైనమహర్షులు వ్రాసినరామాది చరితములయందె యెన్నెన్నో భేదములను జూచుచున్నారము. ఇటు లుండ నిప్పటివారు పూర్వపుగాథలలో నిజము కనులఁ జూచినవారు గాని యాక్షాన సంపన్నులుగాని లేరు కాఁబట్టి దేశ కాలములవిప్రకర్షమువలనను శ్రమ ప్రమాదాదిదోషములవలనను బరంపరగాగాథలుబహుశాఖలైయుండక తీరవు. వాని ననుసరించినయిప్పటిచరిత్రములు భిన్నభిన్నప్రకారములై యుండు ననుట చెప్పఁబనిలేదు. ఎట్లులైన నిదివారిభిలషించినపైమూఁడు విషయములకు హేతువు గాఁజాలదు. కాన నీలేఖనము వారియుద్దేశ్యమును నిర్వహింపక నిష్ఫలం బగుచున్న దని తెలియునది.

ఇక నాల్గవ హేతువు విమర్శింపఁబడును. తద్విధంబు క్రిందికి తిగఁ జూపఁజెప్పడు. — “రేచఁడు మూఁడువరములు గోరినట్లు పన్ననాయక చరిత్రమునందును నాల్గువరము లిచ్చినట్లు వేంకటగిరివారిపంశాసలియందును జెప్పి యుండఁగా నెలుగోటివాఁడవంశ చరిత్ర మను నీనూతనగ్రంథమున నొక్కవరమే వేర్కొనఁబడినది. ” అని.

పీరు పలుమాఱుఁ బ్రసక్త మైనవిషయమును ననలి యప్రసక్త మైనవిషయములకుఁ బరువిడుట యనుచితంబుగా నున్నది. బేతరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁ డనియు మూలపురుషుఁడు కాఁ డనియుఁ జెప్పిరెడ్డిగాధ విశ్వాసపాత్రము గా దనియు నిర్వహించుట గదా యిప్పుడు ప్రసక్తము. దానికి నూతనగ్రంథకారులు ప్రాచీనగ్రంథవిరోధముగా వ్రాసినా రని కనఁబడుట యేమి నిర్వాహకము కాఁ గలదు. స్వపక్షము నిర్వహింపకయే పరపక్షనిరాకరణము తగ దని యేల తలంప రైరో వింతగా నున్నది.

ఒకవేళ నూతనగ్రంథకారులం దూఱుటయే పీరివరమోద్దేశ్య మనుకొన్న నది యాశామోదికభక్షణంబే కాని నిర్వహించునది కాదు. ఎందు కనిన, పూర్వగ్రంథముల విరోధము మూలమునఁ గదా నూత్నగ్రంథములను దద్దరింథకర్తలను దూఱుచున్నారు. ఆవిరోధము నిరూపింపఁ బాల రనియు నెట్లో పొసఁగింత మన్న నది స్వప్రతిజ్ఞాతములను నిర్వహింపదనియు వెచుకఁ బలుభంగుల వ్రాయఁబడుటయే కాక ముందును వ్రాయఁబడును గద. ఇది గాక, “తాతస్య కూపోఽయ మితి బ్రువాణాః త్వారం జలం కేపురుషాః పిబంతి ” అనున్యాయమునుబట్టి ప్రాచీనులు వ్రాసినా రన్న మాత్రమునఁ జరిత్రములు విశ్వసించఁబడవు శాసనాద్విప్రమాణంబులు దొరకక యెట్లో వ్రాసినప్రాచీనగ్రంథముల నాదరింపవలయు సన్నినియను ముంచుకొన్నచో సవీనగ్రం

భములకుఁ బ్రసక్తియే లేకపోవును. సత్యము మఱుఁగఁపడును. కాఁబట్టి యట్లంగీకరింప వలనుపడదు.

మఱి యే మనిన, శాసనాదిప్రమాణములు లభించినప్పుడు వానిమూలమునఁ బ్రాచీనలేఖనముల నుపేక్షింపవచ్చును. ఇట్లు తలం చియె పైగ్రంథకారులు సప్రమాణముగ నొకవరమునే స్థాపించి యు న్నారు. ఈవరముల విషయములొక బైనూతనగ్రంథకారులే కాక శ్రీయుత అక్కిరాజు ఉమాకాంతముగారు కూడ బల్నాటిపరచరిత్రో పోద్ధాతమునఁ గ్రొదిలివిధముగ వ్రాసియున్నారు. —“వాని (రేచని) యభిప్రకారము చెవిరెడ్డి తనగోత్రనామము రేచర్లగామాఁపై సనియుఁ దచ్చరిత్రమునందు వ్రాయఁబడి యున్నది. బేతిరెడ్డి కావతీయగణ పతికాలములో నున్నవాఁడైన స్థానస్థానాధిపతులచరిత్రమువలనఁ దెలియఁ గలదు. గణపతిదేవుడు 13 వ శతాబ్దమున నుండినవాఁడు కనుక వేంకటగోస్థానాధిపతులు 13 వ శతాబ్దమునుండియే రేచర్ల గోత్రమువారై రని దీనిచేఁ జేయును. వెలమయు రేచర్లగోత్రము వాఁడునైన బ్రహ్మనాయకుడు 13 వ శతాబ్దమునకుఁ బూర్వమందే యుండుటచేతఁ బైఁ జెప్పఁబడినబేతిరెడ్డికథయొక్క యాధార్థ్యమును సంశయింపవలసియున్నది. వెలుగోటినారు బ్రహ్మనాయనివంశమువారై అయి యుందురు. వీరిగోత్రమునకు రేచర్లనామము బేతిరెడ్డినుండి గాక అంతకుఁ బూర్వమునుండి వచ్చుచున్న దని నమ్మవలయును. రేచర్ల యచుగ్రామమువలన గోత్రమున కావేస వచ్చి యుండును” అని;

కాఁబట్టి ప్రమాణమునకును యుక్తికిని విరుద్ధములైన ప్రాచీన గ్రంథలిఖితవిషయములను దృఢించుట తప్పు గాదు. అది పూర్వ గ్రంథవిరుద్ధంబుగా నెన్నఁ దగినదియుఁ గాదు.

అయిదవ హేతు విట లున్నది. —“ఇదియునుం గాక గణపతి దేవుడు చెవిరెడ్డిని సహనించినతరువాత

క. నాఁడాదిగ నుకవింధ్రులు

వేడుక బేతాళుఁ డచుచు వేమఱు దిసలఁ

బోఁడిమి నుతింప విమతుల

కోడక యవ్విభుఁడు ధాత్రి నొగి జెలు వొందెఁ.

అని చెప్పఁబడియుండఁగా, నూతనగ్రంథమున గణపతిదేవుఁడు బేతాళ నాయఁ డని పౌరుషనామ మిచ్చె నని చెప్పఁబడినది. ఇట్టిగ్రంథము లందుఁ బరస్పరవిరుద్ధము లైన విషయము లనేకములు గలవు " అని.

ఇది యేమో కాని వీరు మాటిమాటికి స్వప్రతిష్ఠాతాంశమును బాడుపఱచి పరదూషణమునకే పాటుకడుచున్నారు. ఇందువలన నేను విధిలేక వ్రాసినవిషయమునె వ్రాయవలసి వచ్చుచున్నది. నూతనగ్రంథ మునఁ బూర్వగ్రంథవిరోధము లున్న యెడల నాగ్రంథ మగ్రాహ్యం బని యేర్పడిన నేర్పడ వచ్చును గాని బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డియనుపేరు లేదనియు నారెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁ డనియుఁ జెవిరెడ్డిగాధ విశ్వాసపాత్రంబు గా దనియు నెటు లేర్పడఁ గలదు?

ఇదిగాక, వీరు వ్రాసిన "నాఁడాదిగ నుకవింధ్రులు" అను పద్యము పద్మనాయకచరిత్రములోను, వేంకటగిరివారిసంశ్లావళీపద్య కావ్యములోను, రావువంశీయచరిత్రములోను గానవచ్చుచున్నది గాన వీనిలో నొకదానిం జూచి వ్రాసియుండు రని చెప్పక తప్పదు. ఇట్లుగు నపుడు దీనిపూర్వోత్తరసంపర్కములు వీరు చూచినవారు కా రని చెప్పవలసియున్నది. ఎందుకనిన, దీనికిఁ బూర్వమందు —

ఉ. జేశము లిచ్చివేడుక నుతింప సభాసదు లెల్ల మెచ్చఁగా

వాసిగఁ బే రొసంగి కులవర్ధనుఁ డీ ఘనుఁ డంచుఁ బల్కఱుఁ

గాళకరూకలాటకురుకన్న డణింకణసింధుమాగధా

ధీశులలోనఁ బెంపు గను ధీరత నీ వని యెంచి పంచినఁ.

అనుపద్యమును, దీనికిఁ బరమండు

సీ. నాగభైరవున కాశీనందంబు దళుకొత్త

నరబలి గావించి • సిరి నహించె

బరగ బంచమునకు • నర మిచ్చి కేచర్ల

గోత్రుడై కీర్తి చేకొని మెలంగె

బిల్లలమట్టిపై • విడుగు పడ్డ గడంగి

గదఁ బూని యుద్ధతిఁ • గడిసి వ్రేసె

బేతాళుఁ డరుదెంచి • కీకరిస్థితి నిల్చి

వెఱవక మాటాడి • వరము లందె

గాకతీశ్వరుఁ డెలమిఁ బ్రకాశముగను

ధరణి బిల్లలమట్టి బేతాళుఁ డనుచుఁ

బిలువ ధాత్రీశు లెఱుగఁగఁ • బేరు గాంచె

నతనివిమలప్రభావ మె • తని నుతింతు.

అను పద్యమును, బై గ్రంథములలో వ్రాయఁబడినది. వీనిలో. —

“వాసిగఁ బే రొసంగి కులశర్ధనుఁ డీధునుఁ డంచు ” అనియు “ కాక తీశ్వరుఁడెలమిఁ బ్రకాశముగను, ధరణి బిల్లలమట్టి బేతాళుఁడనుచుఁ, బిలువధాత్రీశు లెఱుగఁగఁబేరుగాంచె ” అనియుఁ జెప్పబలసఁ జెవి రెడ్డికిఁ గాకతీశ్వరుండు పిల్లలమట్టి బేతాళుఁ డనుబిరుదనామము నొసంగె నని యేర్పడుచున్నది. దీనింబట్టి యేతత్పద్యద్వయమధ్యమున నున్న “నాఁడాదిగ ” అనుదానికి గణపతి దేవుడు సమ్మానించి పిల్లలమట్టి బేతాళుఁ డని పే రొసంగిననాటినుండి యని యర్థము కాఁ దగియున్నదనుట తెల్లము. “ వాసిగఁ బేరొసంగి...పంచినఁ. నాఁడాదిగ ” అనుగ్రంథ సందర్భమును జూచిన నెట్టివానికైన సీయర్థము కాకపోదు కదా !

ఇట్లుండఁగా రావుగారు “ గణపతి దేవుడు చెవిరెడ్డిని సమ్మానించినతరువాత, నాఁడాదిగ.....చెలువొందె. అని చెప్పఁ

బడియుండఁగా నూతనగ్రంథమునందు బేతాళనాయఁ డని గణపతిదేవుఁడు పౌరుషనామ మొసంగెనని చెప్పఁబడి యున్నది. ” అనివ్రాయుట, యేతత్పూర్వోత్తరపద్యాగ్రసంపర్కములు చూడనిదోష మని దేటపడుచున్నది. కవులు బేతాళుఁ డనుచు నుతించుటకు గణపతిసమ్మానము హేతువు కావలయుఁ గదా! అయ్యది నామప్రదానగర్భంబుగానిచో నేలాటినంబంధము లేక హేతువు గాకపోవుననుట వ్రాయఁబనిలేదు. ఇంత సుస్యక్తముగా నవ్యవహితపూర్వోత్తరపద్యములు గణపతిదేవుఁడు చెవిరెడ్డికిఁ బిల్లలమఱ్ఱి బేతాళనాయఁ డని పౌరుషనామ మిచ్చె నని చాటుచుండినను దానిం గనక ఏ రిట్లు విరోధోద్భావనము నేయుట యెట్టిదో వారే యాలోచింప వచ్చును.

ఒకవేళ గణపతిదేవుఁడు “ బేతాళుఁ ” డనియే పే రొసంగి యుండఁగా బేతాళనాయఁ డని పౌరుషనామ మిచ్చినట్లు వ్రాయుట విరుద్ధము గదా! అని యందురేమో. వాస్తవస్థితిలో గణపతిదేవుఁడు పిల్లలమఱ్ఱి బేతాళుఁడనియె నామ మొసంగినందునఁ బిల్లలమఱ్ఱిశబ్దమును వదలి ప్రయోగింపఁబడునట్టి బేతాళనాయఁడు బేతినాయఁడు బేతాళరెడ్డి బేతరెడ్డి అని మొదలుగాఁ గల వన్నియు నట్టి వనియే (గణపతిదేవదత్త పౌరుషనామవిరుద్ధము లనియె) నుడువవచ్చును. అయినను, కవులు గ్రంథములలో నిమిద్బునపుడు సందర్భానుసారముగఁ బిల్లలమఱ్ఱిశబ్దము లేకయు, నాయక రెడ్డిశబ్దములను జేర్చియుఁ బ్రయోగించుచున్నందునను లోకమునఁ దదనుసారముగ వ్యవహరించుటవలనను ని వన్నియు బేతాళపదమునుబట్టి యించుక న్యూనాధికాక్షరములతో నేర్పడి యర్థభేదము లేనిశబ్దము లగుటవలనను వెలుగోటివారివంశచరిత్రములో బేతాళనాయఁ డని పౌరుషనామ మిచ్చినట్లు వ్రాయుంబడినది కాని వేటు కాదు. ఒకవేళ సార్వభౌముఁడు ప్రీతితోఁ బిల్లలమఱ్ఱి బేతాళుఁ డనియె పిలిచినను లోకులు రాజును బిలుచునపుడు నాయక

పదము రెడ్డిపదము మొదలగుగౌరవవాచకములను జేర్చియే కదా పిలుతురు. కాన నిది దోషముగాఁ గనుపట్టదు.

ఇంక నేమైన నిట్లందు రేమో. రావుగారు బేతాళనాయుడనునది యె పౌరుషనామము కాదని వాదించుచుండఁగాఁ బిల్లలమట్టిశత్రుముఖోఁ గూడినదిసైతము పౌరుషనామ మని నుడువుచున్నా రిది యెంతో వింత గానున్న దని. అట్లు తలంపరాదు. ప్రమాణసిద్ధం బైనదానిని వట్టిమాటలతో నిరసించుట పాపంగదు గదా! దీనికిఁ బైఁ బేర్కొనఁబడిన గ్రంథములలోఁ జెవిరెడ్డికి గణపతిదేవుడు “పిల్లలమట్టి బేతాళుడు” అని పౌరుషనామము నొసంగె నని వ్రాసియుండుట ప్రమాణం బగుటయే గాక యిది పౌరుషనామము కాదని వాదించువారి కేయాధారము లేకుండుటయు అసఁగా బ్రతికూలప్రమాణంబు లేకుండుటయు నుక ప్రమాణముగ నెన్నందగును గదా!

పై గ్రంథములు వీరలను గూర్చియే వ్రాయఁబడిన వని గాని, వీరలప్రేరణముననే వ్రాయఁబడిన వని గాని, బట్టులపొగడ్త లని గాని, తీసివేయుట యుచితంబు గాదు. గ్రంథము లెవ్వరిచేత నేవిధముగ వ్రాయఁబడినవైనను వానిలోని విషయములు సప్రమాణంబు లైనపుడు నిరాకరింప నర్హంబులు గావు గద! ఇది గాక పద్మనాయకచరిత్రము లోని పద్యములను గొన్నిటిని దామే వీరభద్రరావుగారు పదవప్రకరణమునఁ బ్రమాణములుగా నెత్తికొన్నారు. ఆ గ్రంథము లప్రమాణము అని బొత్తిగఁ దీసివేసినచో వానిలోఁ గల పద్యములను ప్రమాణములుగా నెత్తికొనుట తగదు కదా! కాబట్టి ప్రమాణవంతంబు లైనవిషయములను గ్రహించుటయందు గ్రంథకర్తలయొక్క దోషములు ప్రతికూలభావము నొంద నోపవు. మఱి యేమనిన, వారలచే వ్రాయఁబడినవిషయములు ప్రబలప్రమాణ పరుద్ధంబు లైనచో సగ్రాహ్యం

బులు కాగలవు. కావుననే “శూరుల జన్మస్థానము” అని మొదలుగా వీరభద్రరావుగారు పదవప్రకరణమున వ్రాసినపద్యములు ప్రబలప్రమాణవిరుద్ధము అని చూపి తద్విమర్శమున నిరసించగలను. అట్లు చెవిరెడ్డి కిది పౌరుషనామమే కా దని ప్రబలప్రమాణము చూపినచో నిదియు సగ్రాహ్యంబే యగును. అట్లేచ్చటను గానరానందునను, బ్రాహ్మగ్రంథములలో నిది పౌరుషనామ మని వ్రాయఁబడినందునను నిది ప్రమాణసిద్ధంబై యున్న దనుటకు సందియము లేదు.

ఇంతియకాదు. దీనికి నెట్టిక్కసానమ్మశాసనమే ప్రబలప్రమాణంబని చెప్పుచున్నాను. ఎందుకనిన, దానిలో “శ్రీమతు రేచర్లపిల్లలమట్టి బేతిరెడ్డి పెండ్రము” అని వ్రాయఁబడినదికదా. ఇది 183 వ పేజీలో రావుగారిచే గూడ వ్రాయఁబడినది. ఆశాసనమున, రేచర్ల బేతిరెడ్డి యని వ్రాయవలసి యుండఁగా రేచర్ల పిల్లలమట్టి బేతిరెడ్డి యని వ్రాయుట “పిల్లలమట్టి బేతాళుడు” అని గణవతిదేవుడు చెవిరెడ్డికి పౌరుషనామ మిచ్చి యుండె ననుటకుఁ బ్రబలనిదర్శనమై యున్నది. ఇది గృహనామమై యుండినచో, నామిరెడ్డికి గూడ నుండవలయు. వారిశాసనపద్యమునందును రేచర్ల నామిరెడ్డి యని మాత్రమే వ్రాయఁబడినది కాని పిల్లలమట్టిశబ్దము వ్రాయఁబడలేదు. వీరలిరువురు సహోదరు లని వారె వ్రాసియుండుటచుబట్టి వేర్వేరుగృహనామములు గలవారనుటకు వీలు లేదు. కాబట్టి యిది బేతిరెడ్డికి బిరుదనామ మని యంగీకరింపక దప్పదు. వెనుక వ్రాసినగ్రంథములు గూడ దీనికి సహకారు లగుచున్నవి. కాన బిరుదనామ మనుట కిది ప్రబలప్రమాణమై యున్నది. బేతిరెడ్డి పిల్లలమట్టిలో వసించినందున గలిగిన వాడుకనుబట్టి యట్లు వ్రాసియుందు రనుకొనుటకు వీలు లేదు. గ్రామాంతరములలో బిల్లలమట్టి బేతిరెడ్డి యని వ్యవహార ముండినను బిల్లలమట్టిలో నావ్యవహార ముండదు కద! కాబట్టి

వాడుక ననుసరించి వ్రాసి యుండు రనుకొనుటయు నుచ్చదు. ఎవ్వరై నను స్వగ్రామములో నాగ్రామనామము వ్రాయుట లేదు. దీనిం బట్టియే నామిరెడ్డి వ్రాయలేదు. కాబట్టి చెవిరెడ్డికి గణపతిదేవుడు పిల్లలమఱ్ఱి బేతాళుడు అని పౌరుషనామము సిచ్చినాఁ డనియు, దానిం బట్టి శాసనములో “ రేచర్ల పిల్లలమఱ్ఱి బేతిరెడ్డి ” యని వ్రాయఁబడిన దనియు, నందువలన బేతిరెడ్డి బేతాళరెడ్డి బేతనాయుడు బేతాళనాయుడు అనునామములు వాడఁబడుచున్న వనియు నెఱుంగునది.

ఇతియ కాదు. గణపతిదేవుడు చెవిరెడ్డి కీపౌరుషనామ మిచ్చినాఁ డనువిషయమును ఆశాసనస్థ మగు “ తస్తా తస్య ” మ్మను శ్లోకములోని “ ఖ్యాతో బేతః ” అనునది కూడ వెల్లడిపఱచుచున్నది. బేతఁ డని ఖ్యాతుఁ డైనవాఁ డని దీని యర్థము. గణపతి పేరొసంగిన యప్పటినుండి కవీంద్రులు మున్నగువారు వేడుకతో నీనామమే వాడుచుండుటను బట్టి బేతఁ డని ఖ్యాతి నందినవాఁ డని దీనియభిప్రాయ మేర్పడుచున్నది. ఇం కొకవిశేషము. చెవిరెడ్డికి గణపతిదేవుడు పౌరుషనామ మొసంగుటకుఁ గారణం బగు బేతాళవృత్తాంతము సంతకముగ నీశాసనములో సూచింపఁబడినదిచూడుఁడు. ఇందు “ బేతనదండ ” అని నూతనబిరుదము వ్రాయఁబడినది. ఇయ్యది బేతనను (బేతాళుని) దండించినవాఁడు (ఎదిరించినవాఁడు) అనుసర్థమును జెప్పుచున్నది. ఇది బేతాళవృత్తాంత సూచకమైన సూత్రముగా నున్నది. బేతన బేతన్న బేతఁడు బేతాళుడు మొదలగువాని కంతగా భేదము లే దని వ్రాయంబని లేదు కాబట్టి యాశాసనమున ఖ్యాతో బేతః అనియు రేచర్ల పిల్లలమఱ్ఱి బేతిరెడ్డి అనియు బేతనదండ అనియు జెప్పటవలసిన బేతాళునివృత్తాంతము అనఁగాఁ జెవిరెడ్డి బేతాళు సెదిరించినందున మెచ్చి గణపతిదేవుడు పిల్లలమఱ్ఱి బేతాళు డని పౌరుషనామ మిచ్చి ననువృత్తాంతము సంతకముగఁ జెలియవచ్చుచున్న దనియు నదియే

బేతాళచరిత్రము మొదలగువానిలోఁ గొంచెమువివరముగఁ జెప్పఁబడిన దనియు, బద్ధనాయకచరితాదులలో నింకఁగొంత వెల్లడిగా వ్రాయఁ బడినదనియు వీని సన్నింటిని సవరించి వెలుగోటివారివంశచరిత్రమునఁ బై విధముగ వ్రాయఁ బడినదనియుఁ దెలియఁ దగియున్నది. ఒకవేళఁ జరిత్రములు వ్రాయువారు కొన్నియంశములను యథాశ్రుతముగ వివరించి యుండుదుగాక, కొన్నిప్రశంసావాదము లుండిన నుండుంగాక, ఇంతమాత్రమునఁ జరిత్రాప్రామాణ్యము రాఁ బోదు గదా. ఇట్లుండ నూతనగ్రంథమునఁ జారుషనామ మని విరుద్ధముగ వ్రాసినా రనియు, నవీనకల్పనమునకు వెనుదీయరై రనియు, చెవిరెడ్డిగాధయె విశ్వాస పాత్రంబు గాదనియు మున్నగు కోలాహలం బంతయు నవిమర్శ సిద్ధంబ కాని వేటు గాఁబోదు.

188 పేజీలో రావుగారు “బేతనదండనాథుఁడు” అని వ్రాయుటవలన బేతనదండ అనుదానికి వా రా యర్థమును జేసినారనియు, నందువలనఁ బైయర్థము కా దనియుఁ దలంపరాదు. వారు 178 పేజీలో “వీరిరువురు కాకతి ప్రతాపరుద్ర గణపతిచక్రవర్తులకు భృత్యులై” యని మొదలుగా బేతిరెడ్డి ప్రతాపరుద్రగణపతుల భృత్యుఁడై యుండినట్లు వెనుక వ్రాసి కూడ బేతనక్రింద దండ నాయకుఁ డని యెట్లు వ్రాయఁగలరు? బేతన అనువాఁ డెవఁడు? ఎచట వ్రాయఁబడినవాఁడు? కాకతీయుఁడా? అన్యఁడా? కాకతిబేత రాజైనచోఁ గాలము మిక్కిలి దూర మగును గదా! ఈబేతరాజుపదు నొకండవశతాబ్దమునంతమునను జెవిరెడ్డి పదిరెండవశతాబ్దమునంతము ననునున్నవారు. వీరభద్రరావుగారుకూడ నీయాంధ్రచరిత్రముయొక్క యైదవప్రకరణములో 150 వ పేజీలోఁ “బేతరాజు పదునొకండవశతాబ్దాంతమునందు నాంధ్రదేశములోని సబ్బిసాయిరమండలమును బరిపాలించెను” అని వ్రాసినారు. అన్యఁ డగుచో స్వోక్త మైనకాక

తీయభృత్యత్వము భంగపడకపోదు. ఆపేరిటివాఁడు కాకతీయభృత్యులలో నొకఁడని, వానికి దండనాయకుఁడు గా నుండెనని చెప్పట నిరాధారము. మఱియు దండతల్లిబుచ్చునకుదండనాథుఁడనునర్థము లేదు. దండనాథుఁడనఁగా సేనానాథుఁడుకదా! దండపదము చతురంగసేనాబోధకమైనందునఁ దన్నాథుఁ డని యర్థము గలుగుచున్నది. ఇట్లు పదద్వయముతో రాదగినయర్థ మొకదండతల్లిబుచ్చుచేతనే యెటులు వచ్చును? అట్లగునపుడు జనపదము జననాథుని బోధింపవలసి వచ్చును. అది యెచ్చటను గానరాదు. దండతల్లిబుచ్చునకు శక్తిచే నాయుధము రాకపోయినను లక్షణావృత్తిచేనాయుధమువచ్చునని యాశపడుటయున్యథయే. అయ్యది ముఖ్యార్థబాధాదులవలనఁ జెప్పఁ దగియుండును. దండతల్లిబుచ్చునకు లగుడము శిక్ష మొదలగునవియు అచ్చుత్త్యయాంతర్జ్ఞైసపుడు దండపంతుఁడు దండకర్త యముఁడు మొదలగునవియు నర్థములు కోశారూఢములై యున్నవి. వీనిలో బేతనకు దండకర్త యనుకొన్నను యముని వంటివాఁడనుకొన్నను ముఖ్యార్థముపపన్నం బగుచున్నది. ఇట్లుండఁగా లేనిముఖ్యార్థబాధను విననినాథపదార్థమును దండపదమునందుఁ దెచ్చి పెట్టి పద్మనాయకచరిత్రాదిగ్రంథానుకూల్యమును బోనాడి స్వోక్తివ్యాహతిని గనక యూహను బేగును లేనిబేతనకు దండనాథుఁ డని వ్రాయుట సాహసమాత్రం బగును కదా! కాన వా రాయుధమును జేసి నట్లు తలంప రాదు.

ఇకనాటపహేతు విటులు చూపట్టుచున్నది—“పద్మనాయకచరిత్రములో మూలపురుషుఁ డాదిజగన్నాథరా వని వ్రాసి యుండఁగా నూత్నగ్రంథములో హేమాద్రిరెడ్డి యని వ్రాసియున్నారు. అదిజగన్నాథరావు ప్రోలిరెడ్డి నామములు గాని హేమాద్రిరెడ్డినామము గాని నామిరెడ్డి యెఱ్ఱకృశాసనములలోఁ గాన రావు” అని.

ఇట్లు నేను వెనుక వ్రాసిన గ్రంథముచే దత్తోత్తరము గాక పోదు. ఇదిగాక వీరిట్లు వ్రాయుటవలన బేతిరెడ్డి బేతాళనాయుడు కాదు, బేతిరెడ్డి మూలపురుషుడు కాదు, చెవిరెడ్డిగాధ విశ్వాసపాత్రంబుగాదు అనుట యెటులు సిద్ధింపఁగలదని యెంచియుందురో తెలియరాక యున్నది.

ఒకవేళ దీనివలనఁ జెవిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డనుటకు భంగము వచ్చునని యెంచి యుందురేమో అదియు నిలువఁజాలదు. ఎందుకనగా, పద్మనాయకచరిత్రమునందుఁ జెవిరెడ్డికిఁ బూర్వము ఆదిజగన్నాథరావు ప్రోలిరెడ్డి యుండిరనియే వ్రాయఁబడినదిగాని చెవిరెడ్డి పేరెత్తక ఆపేరునకు బదులుగాఁ బై వారిని మూలపురుషులుగా వ్రాయలేదు. ఇట్లు బేతాళచరిత్రమునందు, బేతాళనాయనికిఁ బూర్వము పదవతరమువాఁడు హేమాద్రిరెడ్డియుండెననియే వ్రాయఁబడినదిగాని చెవిరెడ్డిని బోధించెడు బేతాళనామము పదలి యాస్థానమున హేమాద్రిరెడ్డి యనునామము వ్రాయఁబడలేదు. అట్లు వ్రాసియున్న చో గ్రంథకారులు మూలపురుష విషయములో భిన్నభిన్న నామములు వ్రాసినారు కాబట్టి చెవిరెడ్డియే మూలపురుషుఁ డనుట సంశయింపవలసి యున్నదని వీరు వ్రాయవచ్చును. అట్లేవరును వ్రాయలేదు. ఒకవేళఁ జెవిరెడ్డికిఁ బూర్వులు కొందఱుండఁగా నితఁడే మూలపురుషుఁ డని వ్రాయుట తగదని యందురేని, మూలపురుషుఁడనఁగా నయోనిసంభవుఁడని యా? ఒక కుటుంబమునకు మొదటివాఁడని యా? మీయభిప్రాయ మేమని వీరభద్రరావు గారి సదుగవలసి యున్నది. మొదటిపక్షమున జగదీశ్వరుండు దక్కమఱియొకండు మూలపురుషుం డనువాఁడే దొరకఁడు. ప్రతిపురుషునకును జనకుం డొకం డుండక మాగఁడు కదా? రెండవపక్షమునఁ జెవిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డనుటయందు బాధకంబెద్దియుఁ గానరాదు. ఇదిగాక, ప్రాచీనగ్రంథకారులు కొందఱు చరిత్రములు వ్రాయు

నపుడు తమకు లభించిన ప్రమాణములను బట్టియో మఱి యేకారణముననో తత్తద్వంశములలో నేనాఁడో ప్రసిద్ధులైనవారిని దెచ్చి యీవలి వారినిగా వర్ణించుట గలదు. అంతిమాశ్రమము నొకనియొక్క నిజమైన మూలపురుషతకు భంగము కలుగ నేరదుగదా! కాకతివారివంశక్రమము విచారించునపుడీ మాండ్రులచోత్రముయొక్క మైనవప్రకరణపు 149 పేజీలో “ఇంతియగాక గణపతిదేవునికి బూర్వపు శాసనములలో దుర్జయుఁడు వారీపూర్వులలోని వాఁడుగాఁ జెప్పఁబడి యుండలేదు

కాకతీయులచోత్రమునందు యొట్ట మొదటఁ బేర్కొనఁబడిన వాఁడు త్రిభువనమల్లు కాకతిదేతరాజు, గుంటూరు మండలములోఁ జేబ్రోలు శాసనముల నొకదానిలో బేతరాజు దుర్జయునితరువాతఁ బేర్కొనఁబడియెను. నైజామురాష్ట్రములోని పామాలశాసనములో దుర్జయుఁడు ప్రోలురాజు తండ్రియని వ్రాయఁబడినది.....గణపతిదేవునియొక్క గుంటూరు మండలములోని మోటుపల్లి శాసనములో, సూర్యుఁడు మొదలుకొని గణపతిదేవునివఱకుఁ గలరాజులు పేర్కొనఁబడి దుర్జయుఁగకురు త్రిభువనమల్లు బేతరాజునకును నిడును మొదటిప్రోలరా జని యొకక్రొత్తనామము గూడ నీయఁబడినది ” అని మొదలుగా నెన్నెన్నియో భేదములగపఱచి తుదకు “ఇనన్నియుఁ బరిశీలింపఁగా నీక్రిందివిధముగాఁ గాకతీయులవంశావళి పేర్కొనవచ్చును ” అని సమన్వయించిరి కాని పరస్పర విరుద్ధముగ వ్రాయఁబడిన దని తీసివేయ లేదు. అట్లే రాజులవంశమానందు భిన్న భిన్న ప్రకారములుగ నగపజెడివారి నెల్లఁజూపి వెలుగోటివారి వంశచరిత్రోపాన్ధితము 4-5 పేజీలలో నాగ్రంథకారులు సమన్వయించియే యున్నారు. దానిం జూచియుఁ గాకతివారివిషయములోఁ దాము వ్రాసినదెల్ల స్మరించియు రావుగారు సమాధానపడుట మేలు.

ఇక నేడవపేతువు.—“చెవిరెడ్డికి బేతాళనాయఁ డని పేరు షనామమును గణపతిదేవుఁ డెన్న డొసంగెనో విమర్శించి తెలిసి

కొనుట యావశ్యకమై యున్నది. ఎట్టిక్కసానిశాసనమునాటికి... ఎట్టిక్కభర్త డేతిరెడ్డి యసయే చెప్పబడి యుండుటచేత సంతకుఁ బూర్వమే యీవృత్తాంతము జరిగియుండవలయును గదా. చెవిరెడ్డి యొక్క- యిట్టిప్రసిద్ధకృత్యముల వేనిని ఎట్టిక్క తనభర్తను వర్ణించు సందర్భమున వర్ణింప కుండుటకుఁ గారణ మేమి? మఱియు విరరణ కర్త శౌచగాంగేయ...బిరుదములు డేతిరెడ్డి వహించు చుండె నని యామెశాసనమును బట్టి తెలియవచ్చుచున్నది కదా. ఇట్టి విరరణ కర్తఁడు...తా వైశ్వర్యసంపన్నుడై యుండియు, ప్రభునై యుండి యుండుచుచున్ననై తనయందు భక్తివిశ్వాసములు గలిగి...రేచఁ డనువానిని తుద్రదేవతల ప్రీతికై సంహరించె ననుమాట విశ్వసించుట కెంతమాత్రము నొప్పి యుండ లేదు" అని మొదలుగా నున్నది.

ఇందువలన శాసనమునం దుదాహరింపమిచే నీవృత్తాంత మంత కుఁ బూర్వము జరిగిన దనుటకును, సట్టి ఘనుఁ డైన బేతిరెడ్డి తుచ్ఛధనమన్నకై రేచని సంహరించినాఁ డనుట విశ్వాసపాత్రంబు గా మిచే సంతకుఁ డరువాత జరిగిన దనుటకును, వీలు లేదని దీనియభిప్రాయ ముగా నున్నది. ఇందు మొదటిదానికిఁ బూర్వ హేతువిమర్శగంధము వలననే సమాధానము రాగలదు. ఆశాసనములో “ఖ్యాతోదేతః పిల్లలమట్టిబేతిరెడ్డి బేతనడండ” అనువానిచే గణపతిసమస్తావ్రయోజకం బగుచెవిరెడ్డి వృత్తాంతము సంక్షేపముగ వ్రాయఁబడిన దని వెనుకటి హేతువు విమర్శములో వివరింపఁబడినది కదా! ఇది గాక, ప్రతివిషయమును శాసనములలో వ్రాసియే తీర వలయు ననియు, వ్రాయనిచో సగ్రాహ్యం బగు ననియు నియమములు నిలువఁ జాల వని వెనుక వ్రాయఁబడుటయే కాక ముందును నెన్నోచోటుల వ్రాయంబడుచు న్నది. కాబట్టి యీవ్రథమాక్షేపము నిలుచునది గాదు.

ఇంక రెండవయాత్రే షముగూడ నిట్టిదే. వెలుగోటివారి వంశ చరిత్రమున 5వ పేజీలోఁ జెవిరెడ్డిచరిత్రము వ్రాయునపుడిందునకు సమాధానము వ్రాయఁబడినది. ద్వాసిం జదివియున్న నీయాత్రేపమే చేయకుందురు. ఇదిగాక,

శ్లో. అసంతుప్తో ద్విజో నష్ట స్సంతుప్త ఇవ పార్థివః
సలజ్జా గణికా నష్టా నిర్లజ్జేవ కులాంగరా
తృప్తియోగః పరోణాపి న మహిమ్నా మహియసామ్
పూర్ణ శృంగ్రోదయాకాంక్షీ దృష్టాంతోఽత్ర మహాద్దళః
సంపదా సుస్థిరమృత్యో భవతి స్వల్పయాపి యః
కృతకృత్యో విధ ర్శన్యేన సర్థయతి తస్య తామః.

ఇత్యాదిసీతివాక్యములు రాజసంపదవిషయములో సంతుప్త్యుం డగుట తగ దని మొదలుగాఁ జెప్పుచున్నవి. రాజులు సంపదకై తమపుత్రుని త్రాదులను యుద్ధములందు బలిపట్టి తా మాసంపదతో నానందించుచుండుట సుప్రసిద్ధంబ.

ఇంతియ కాదు, సక్కు-లీనుఁడు ప్రభువునై యుండిన ముంజ రాజు తనయన్నచే నప్పగింపఁబడి బాలుం డైన భోజనశేంద్రుని జాతకప్రభావము చూచి తుచ్ఛరాజ్యభోభమున నారనిని జంప నాజ్ఞాపించుటయు, ధనమునకై శునిశ్చేపునిఁ దలిదండ్రులు యజ్ఞపశువుగా నిచ్చుటయు, సుప్రసిద్ధములు. రాజ్యమునకై కొందఱు చక్రవర్తులు సైతము పితృపుత్రభ్రాతృతాదులను గూడ వధించినట్లు చరిత్రములు చాటుచున్నవి. ఇట్లుండ బేతాళుఁడు సరబలి యిచ్చి ధనము గొనిన నీకు మిగుల శ్రేయోభివృద్ధి యగునని నుడువుటయు దేవతావిషయమైన భక్తివిశ్వాసములు విశేషించి యుండినకాల మగుటయు లేచఁ డొప్పుకొనుచుండుటయు ఘటిల్లినపుడు దేవతాప్రీతిని నమ్మి చెవిరెడ్డి లేచని వధించుట యాత్రేపణీయముగాఁ గన్పట్టదు.

ఇంచులననే దీని తరువాతి గ్రంథముగూడ అనగా

“ ఎఱ్ఱిక్క-శాసనమునాటికి గణపతిపరిపాలనము ప్రారంభమై పదిసంవత్సరములయ్యెను. ఆలోపలనె చెవిరెడ్డి యను బేతాళనాయునికి గణపతిదేవునివలన సమ్మానము గలిగి పై బిరుదములు వహించుట తటస్థమయ్యెనని చెప్పనత్తురేమో? అదియు విమర్శితము. క్రీ. శ. 1208 సంవత్సరమున బేతిరెడ్డి కలంకరింపఁబడిన బిరుదములు క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమున నామిరెడ్డి గూడ వహించి యుండెను. వెలుగోటివారివంశ చరిత్రకారులు బేతిరెడ్డి నామిరెడ్డి కన్న యని యూహించుచున్నారు. కాబట్టి పై కార్యములకు బిరుదములకు నెట్టి సంబంధము లేదు ”

అని మొదలగు గ్రంథము గూడ దత్తోత్తరంబు గాక మానదు ఇదిగాక పై కార్యములకు బిరుదములకు నిట్టి సంబంధ మున్న దని మేము చెప్పు లేదు. సమ్మానమునకుఁ బూర్వము బిరుదములు వహింపఁ గూడ దని గాని అన్న యుండఁగాఁ దప్పుడు వహింపఁ గూడ దని గాని, నిలువఁ జాలనిదియనుములను మే మంతగాఁ బాటించము గదా! సమ్మానమునకుఁ బూర్వము బిరుదములు వహించి యున్నచో పితరణ కన్ఱాది బిరుదములు గలవాఁడు తుచ్ఛస్థానమునకుఁ బోవుడగువానిని సంహరించుట విశ్వసనీయము గా దనుట దత్తోత్తరం బయ్యెను. కాబట్టి యాయాక్షేపము సరి యైచది గాదు.

మఱియు నిం దొక యసందర్భము గాన వచ్చుచున్నది. “ క్రీ. శ. 1208 సంవత్సరమున బేతిరెడ్డి కలంకరింపఁబడిన బిరుదములు క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమున నామిరెడ్డిగూడ వహించియుండెను ” అని వ్రాసినారు. వీరియభిప్రాయ మేమి యుండవచ్చును? నామిరెడ్డి బేతిరెడ్డికన్న యని యూహించువారిమతమున క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమున సన్న యగునామిరెడ్డి బిరుదములు వహించుటకును దరువాత క్రీ. శ.

1208 సంవత్సరమున అనగా వైకుంఠసంవత్సరములు మధ్యను గడచిన వెనుకఁ దమ్ముఁ డగు బేతీరెడ్డి బిరుదములు వహించుటకును, ఏమియు విరోధము గాన రాదు. ఏల “పైకార్యములకు బిరుదములకు నేలాటి సంబంధము లేదు” అని వ్రాసి యుందురు? ఒకవేళ బేతీరెడ్డి బిరుదములు వహించుట సంభవించినను బేతీరెడ్డి నెదిరించుటయు గణపతి దేవునివలన సమ్మానింపఁబడుటయు మొదలగు కార్యములు సంభవింపవని యందు రేమో. ఈ యైకుంఠసంవత్సరములలో నెంఁడఱి నో యెడిరించి యెన్ని మో సమ్మానముల నొందవచ్చును గదా !

ఇఁకఁ దరువాతి గ్రంథమున, “అప్పటికి నామిరెడ్డి మృతినొంది యుండ వచ్చు నని చెప్ప సాహసింపవచ్చును” అని వ్రాయుటచేత్రీ. శ. 1203 సంవత్సరమువఱకు నామిరెడ్డి జీవించియుండ నని వీరభద్రరావుగా రూహించినట్లు గాన వచ్చుచున్నది. అందు వలన జ్యేష్ఠుండు బిరుదములు వహించి పరిపాలనము చేయుచుండఁగాఁ గనిష్ఠుండు పైకార్యముల నొనరించుటకును బిరుదములు వహించుటకును వలనుపడదు గదా యని యాశంకించుకొనియుండురు కాఁబోలు దీనివిమర్శమునకు ముందరిది విచారింప వలసియున్నది. వీరు క్రీ. శ. 1195 సంవత్సరమున నామిరెడ్డి బిరుదములు వహింపక క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమున వహించినందున, మధ్యకాలములో క్రీ. శ. 1199 సంవత్సరమున బేతీరెడ్డి మరణమును నిర్ధారించియున్నారు. అది న్యాయ్యుంజెట్లో మేము క్రీ. శ. 1208 సంవత్సరమున బేతీరెడ్డి బిరుదములు వహించుటచే నన్న మృతినొంది యుండవచ్చు నని యొకవేళ నూహించినచో నది సాహసంజెట్లో మధ్యస్థు లాలోచింపవలయు. వీరైన నామిరెడ్డి బిరుదములు వహించుటచేతనే గదా, బేతీరెడ్డి మరణము నూహించినారు. మేము గూడ నాకారణమునే పురస్కరించుకొని క్రీ. శ.

1208 సంవత్సరమువఱకు నామిరెడ్డి మృతి నూహించుచో, నది యెట్లు సాహస మనఁదగును? అని.

వాస్తవస్థితిలో నింతమాత్రమున నామిరెడ్డి మరణమును మేము హింపవలసినంత పని లేదు. అన్న యగు నామిరెడ్డి వృద్ధుండయ్యె, విభక్తుండయ్యె యుండినను దమ్ముడు బేతిరెడ్డి క్రీ. శ. 1208 సంవత్సరమునకు రాజ్యమునకు వచ్చి బిరుదములు వహించి యుండవచ్చును గదా, అన్న జీవించి యుండుట రాజ్యప్రాప్తికి బిరుదపహనమునకుఁ బ్రతిబంధకము గాఁజాలదు. ఒకవేళ సంతకునుం డైన యన్న జీవించి యుండఁగాఁ దమ్ముడు పై కార్యముల నొనరించుటకును సార్వభౌముని వలన సహానింపఁబడుటకును సందర్భ ముండదు గదా యందులేమో. నామిరెడ్డి తమ్ముఁ డనువారు, క్రీ. శ. 1195 సంవత్సరమున అన్న యొన బేతిరెడ్డి బిరుదములు వహించి పరిపాలనము చేయుచుండఁగాఁ దమ్ముడు నామిరెడ్డి దుద్రదేవుని సైన్యములో భుజబలముచేతఁ బ్రభ్రాతి గాంచి వారివలన సంపదనడసి మహిళాన్నతము లైనగుల్లు గోపురములు గట్టించి స్థిరపృత్తిస్వాస్థ్యములను గల్పించెననుటకు సందర్భ ముండఁ గలదేమో? కొంచె మాలోచింపుడు. కాబట్టి “పై కార్యములకు బిరుదములకు నెట్టిసందర్భము లేదనువాఁత హృదయశూన్యం బైనవాఁత యకాని వేఱుగాఁ గనుపట్టదు.

దీనిపైని వా రొక గొప్ప యాక్షేపము చేసినారు. ఎద్దియన, “వాదముకొఱకు నామిరెడ్డి బేతిరెడ్డి కన్నయే యని యొప్పుకొందము. అతఁడు వహించినబిరుదములచేతను జ్యేష్ఠుం డగుటచేతను, క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమున నామరగల్లు ప్రాంతదేశము నతఁడే పరిపాలించుచుండె నని చెప్పక దప్పదు. అన్న పరిపాలన చేయుచుండఁగాఁ దమ్మునికిఁ గిరీట మిచ్చె ననుట యసందర్భము కాదా? వాస్తవ

ముచేత నామనగంటిప్రభువులు కిరీటాధిపతులు గారు. కిరీటాధిపతులని యొకవేళ నంగీకరించినను జ్యేష్ఠుడు పరిపాలన చేయుచుండఁగాఁ గిరీట మొసంగె ననుట ధర్మవిరుద్ధము. అప్పటికి నామిరెడ్డి కూడ మృతి నొంది యుండ వచ్చు నని చెప్ప నాహసింపవచ్చును. అట్లయిన జ్యేష్ఠునిరాజ్యముతోఁ గూడఁ గిరీటాదిరాజచిహ్నములుగూడఁ దమ్మునికి సంక్రమింపక మానవు. అట్టి కిరీటాదిరాజచిహ్నములను వహించి యుండఁగా మరలఁ గిరీటము మెసంగి నవసరము లేదు. ఎఱ్ఱకృపానమ్మశాసనమునఁ, దసభర్త కిరీటాధిపతి యని వర్ణించియుండలేదు " అని.

దీని నిరాసప్రకారం బిది—నామిరెడ్డి క్రీ. శ. 1202 వ.వత్సరమునకు సరి యైన దుందుభిసంవత్సరము వైత్రగుక్ల చతుర్దశీ శనివారము నాడు శాసనము స్థాపించినట్లన్నది. కాబట్టి యప్పటివఱకు నామిరెడ్డి బిరుదములు వహించి పిల్లలమఱ్ఱిలో నుండెనని యొప్పుక దప్పదన్న సంగతి మాకును దెలియును తరువాత కేరీలిగ జుగినదో అసంగతి వీరభద్రరావుగారికిఁ దెలియదు. మాకును దెలియదు. నాటికె బేతిరెడ్డి పై కార్యములను జేసి బిరుదములు వహించి యుండెనని మేము చెప్పినారము కాము. కాబట్టి “అన్న పరిపాలనము చేయుచుండఁగాఁ దమ్మునికిఁ గిరీట మిచ్చె ననుట యసందర్భము కాదా? ” యను నాక్షేపమున కవకాశము కలుగఁబోదు. వాస్తవస్థితిలో నామనగంటిప్రభువులు కిరీటాధిపతులు గారని భోధించెడుశిలాశాసనము రావుగారికి దొరకియున్నను వీర్యవిజయాదులకు సంతసించి సార్వభౌముడు నూతనముగఁ గిరీటము నొసంగి యుండు ననుకొనుటయం దేమియు బాధకము గాన రాదు. కిరీటాధిపతు లని లోకమునఁ బ్రసిద్ధి గన్న వారైనను, బుట్టుకతోనే కిరీటాధిపతులయి కవచకుండలములతోఁ గర్ణుండు పుట్టిసల్లు పుట్టి యుండరు కదా! మఱి యేమనిన నెవరిచే నైన నొసంగఁబడినకిరీటము దాల్చియే కిరీటాధిపతు

లగుచున్నారు కాబట్టి యామనగంటి వా రంతకు లోపలఁ గిరీటాధిపతులు గారనుకొన్నను సార్యభౌముం డనుగ్రహించి జేతిరెడ్డికిఁ గిరీటమిచ్చినాఁ డనుటయం దేమియు విరోధము గాన రాదు.

ఇది గాక, నామిరెడ్డి మొదటిశాసనములో

“ నానావనీనాథకిరీటకోటిరత్నాంశుభి శ్చుంబిత పాదపీఠే ”

అనియు రెండవశాసనములో

“ భూభృచ్చూడామణి బుచిసముద్భాసితాంఘ్రిద్వయమ్ ”

అనియు వ్రాయించియున్నాఁడు. ఎట్టిక్కడేవి శాసనములో

“ శ్లో. రాజత్కిరై ర్గణపతిస్పవ స్యాఖిలోర్వ్యవచూడా

రత్నవ్రాతద్యుతితతినముద్భాసితాంఘ్రిద్వయస్య ”

అనివ్రాయించినది. వీనిలో మొదటిరెంటివలనఁ బ్రథమవ్రతాపరుడగుండు గణపతిదేవుండు సనేక రాజులకిరీటరత్న కాంతులచే నీరాజితమగు చరణయుగళముగలవారై యుండి రని తేటపడుచున్నది. ఎట్టిక్కడేవిశాసనమువలన గణపతిదేవుండు సకలపృథివీపతి కిరీటరత్న ద్యుతితతినముద్భాసితాంఘ్రిద్వయుండై యుండె నని తేటపడుచున్నది. వాచివశంపదులైన రాజులుఁ గిరీటధారు లయిననే యీనర్జనము చెల్లును. ప్రశంసావాదమనుకొన్నచో నెవరును గిరీటాధిపతులే లేనట్లేర్పడును. కొందఱుగల రత్నచో వా రెవరో, ఎచ్చటఁ జెప్పఁబడినారో, అక్కాలమునఁ గాకతివారిసామంతులలో నంతఘనులైనచేచర్లవారు కిరీటాధిపతులేలకానైరో, అట్లేచ్చట వ్రాయఁబడినదో, నిరూపించుట వీరభద్రరావుగారికిఁ గర్తవ్యంబై యున్నది.

ఈపక్షమున “ అన్న యనంతరము రాజ్యముతోఁగూడఁ గిరీటమును వచ్చియే యుండును గదా. మరలఁ గిరీట మిచ్చుట యనందర్భము గాదా ” యనునాక్షేపము చేసినారు. కాని యది నిలువఁ

బోడు. ఎందుకనిన, ఇప్పుడు కిరీటమునకుఁ బ్రతినిధిగా సిరిఫేషను ధరించుట వాడుకలో నున్నది గద ! ఇయ్యది నూతనముగ రాజ్యమునకు వచ్చు ప్రతిసరపతికిని ఘనతఁజెందిన నిజాంసర్కారువారిపు డొసంగుచునే యున్నారు. ఇదిగాక, పూర్వము దత్తకిరీటులైన రాజులకు విశేషసమయములందు మరలసిరిఫేషు ఖల్లత్తు మొదలగునవి యొసంగుట గనుచున్నారము. ఇవన్నియుఁ బరిశీలించినచో మరలఁ గిరీటమిచ్చుట యసందర్భ మనునాక్షేపమున కవకాశము దొరకఁబోదు.

మఱియు బేతిరెడ్డికి గణపతిదేవుడు పూర్వ మున్న రాజ్యమున కన్న నింకఁ గొంత యధికముగ నిచ్చినట్లు నెనుక నుదాహరింపఁబడిన “దేశము లిచ్చి” అనుపద్యము బోధించుచున్నది. కాఁబట్టి లేబాధిపత్యసూచకముగ మరలఁ గిరీటము నొసంగి యుండ వచ్చు నను కొన్నను రావుగారియాక్షేపమునకు సమాధానము రాఁ గలదు.

ఇంకఁ బైశాసనమునఁ దనభర్తయొక్క కిరీటాధిపత్యము నెఱిగి క్కసానమ్మ వర్ణింపలేదు గాన నీవిషయము విశ్వాసపాత్రంబు గా దనుట శేషించి యున్నది. అయ్యది పలుమాఱు నడ్డమువచ్చుచున్నది గావున నించుకఁజెంచి నిరసించుచున్నాను. ప్రతివిషయము శాసనములో వ్రాయించిననే ప్రమాణ మగు నని నిర్బంధ మున్నచో నిది నిలుచును. అట్టి నిర్బంధము గాన రాదు. ఈ వెలుగోటివారివంశమున ఆతివతరము వారగు ననపోతానాయఁడు మాదానాయఁడు స్థాపించిన శిలాశాసనములలోఁ దమ తాత యగు నెఱ్ఱదాచానాయనియొక్క సుప్రసిద్ధమైన పాండ్యరాజవిజయము పేర్కొని యుండ లేదు. ఎనిమిదవతరము మాదానాయఁడు స్థాపించిన శిలాశాసనమందుఁ దనతండ్రి యగు సర్వజ్ఞసింగమహీపతియొక్క రసార్ణవసుధాకరాది గ్రంథరచనమును గూర్చి యేమియు వర్ణింప లేదు. శాసనములలోఁ బేర్కొనఁబడనందున నివి

యవిశ్వసనీయములే యని చెప్పినచో దాచానాయనిఁ గూర్చి సింగ
భూపాలీయమున

“శ్లో. య స్యాసిధారామార్గేణ దుర్గేణాపి రణాంగణే
పాండ్యరాజగజానీకా జ్జయలక్ష్మీ రుపాగతా”

అని వర్ణించుట మొదలగునది నిరాధారంబై చనును.

ఇది గాక యాయాంధ్రులచరిత్రముయొక్క 363-364 వ పేజీ
లలో వీరభద్రరావుగారు “పద్మనాయకవీరుఁ డైనయెట్టిదాచానా
యనిఁ (ప్రతాపరుద్రుఁడు) బాండ్వలమీఁది కంపెను. ఎట్టిదాచానా
యఁడు కాంచీపురసామీప్యమునఁ బాండ్వలలో ఘోరయుద్ధము చేసి
వారలను జయించి గజతురగచ్ఛత్రచామరాండోళికాదులు పెక్కులు
గ్రహించుటయ గాక శిరోభూషణ మగు నటచేతివెడల్పు గలయొక
గొప్పవచ్చును ఒకస్వర్ణమయసింహాసనమును దీసికొని వచ్చి తాను
దెచ్చినధనకనకవస్తువాహనాదులు నమూల్యరత్నాదులును బ్రతాప
రుద్రునకు సమర్పించెను. ప్రతాపరుద్రుఁడు మెచ్చి వానికి “పంచ
పాండ్యదళవిఘాల, కంచికవాటచూరకార అనుబిరుదముల నొసంగె
నట. ఇతఁడు పాండ్యరాజులను జయించినట్లు సింగభూపాలీయ మను
గ్రంథమునందలి యీక్రిందిశ్లోకమువలనం గూడఁ దెలియుచున్నది:-

శ్లో. య స్యాసిధారా మార్గేణ దుర్గేణాపి రణాంగణే
పాండ్యరాజగజానీకా జ్జయలక్ష్మీ రుపాగతా
ఖడ్గనారాయణే తస్మిన్ భవతి శ్రీ రత్నిసిరా
భూ రభూ త్కరిణీ వశ్యా దుష్టరాజగజాంకుశే.

మఱియు, శ్రీ వేంకటగిరివారిసంశాసనముందు,

చ. వెలయఁ బ్రతాపరుద్రవిభుఁడవీరభటావళి చూడ నాజిలో

బలమునఁ గుంత మందుకొని † చయ్యన వచ్చి గజంబు నోర్చి దో

ర్బల మధికంబుగా నెగడఁ జేరినా తా జనులక్షి చేకూర్చి
గెలిచెను బాంధ్యరాజగజఁ కేసరి దాచయశౌరి పాంధ్యులఁ.

అని వ్రాయఁబడిన పద్యముచలస్థను లేచగ్గదాచానాయఁడు పాంధ్యులను జయించె ననుట ధ్రువపడుచున్నది. ” అని వ్రాసి యున్నారు.

ఈవిషయములు శాసనారూఢములు గావు. అట్లు కాకపోయినను జరిత్రగ్రంథారూఢము లై నట్టివీనిని బ్రమాణములను గాఁ జేకొని “లేచగ్గదాచానాయఁడు పాంధ్యులను జయించె ననుట ధ్రువపడుచున్నది ” అని ధ్రువపఱచిన వీరభద్రరావుగారు చరిత్రారూఢ మైన బేతిరెడ్డికిఁగీటాధిపత్యమును శాసనారూఢము కా దని నిరసించుట తగు నేమో వారే యాలోచింప వచ్చును. ఇంక వీ రెట్టివాని నెన్నింటిలో విశ్వసించి చరిత్ర కుఱిసి నింపి యున్నారు. శాసనారూఢములు గావని వానినెల్లఁ దీసివేసినచో నది యెంతయుఁ గృశించును. కాఁబట్టి పై యాక్షేపమును వారు మానుకొనుట మేలు.

ఇంకొకవిశేషము.—వీరు మధ్యమ “ప్రతాపరుద్రుఁడు మెచ్చి వానికిఁ బంచపాంధ్యదళవిపాల కంచికవాటచూరకార అనుచిరుదముల మెసంగెనట” అని యవిశ్వాససూచకమైన అటశబ్దమును బ్రయోగించి యున్నారు. తొలుత “ప్రతాపరుద్రుఁ డెట్టిదాచానాయనిఁ బాంధ్యుల మీఁది కంఠెను ” అని యుద్ధకారణమును, దరువాత “పాంధ్యులతో ఘోరయుద్ధము చేసి” అని యుద్ధకరణమును, ఆవల “జయించె ననుట ధ్రువపడుచున్నది” అని జయమును, నమ్మినవీరభద్రరావుగారు, యుద్ధమున కంపినప్రతాపరుద్రుఁడు, జయించి విలువ గల సింహాసనాదులను దెచ్చియిచ్చినవీరుఁ డైన దాచానాయని గౌరవించె ననుటను సమ్మత పోవుట

“ శ్లో. రక్షోగృహస్థితి ర్బల మగ్నిశుక్లా త్వనిశ్చయః ”

అనునట్లు అర్థజరతీయన్యాయము ననుసరించుచున్నది కద. ఇది యెట్లు

యిన నగుంగాక. పైవిమర్శమువలన శాసనములో లేనట్టి కిరీటాధిపత్యము విశ్వసింపఁ దగ్గదనునాక్షేప మెంతమాత్రము నిలువఁజాలదని తేల్చినది.

దీనింబట్టియే మీ 190 వ పేజీలో

“శ్లో. రాజత్కిరే గణపతిన్మవ స్వాఖిలోర్వీశచూడా
రత్నవ్రాతద్యుతితతసముద్భాసితాంఘ్రిద్వయస్య
సన్మర్యాదానిరతనిఖిలత్వైజనే వర్తమానే
రమ్యే రాజ్యే విపులనుఖదే ప్రోక్షితస్య ప్రహర్షైః.

సమస్తభూపతుల కిరీటరత్న కాంతులచేఁ బ్రకాశింపఁ జేయఁబడినపాద పద్మము గలిగి ప్రహర్షముచే నిండియున్న గణపతిదేవుని రాజ్యకాలమున అని మాత్రము చెప్పినతరువాత నామె దానధర్మమును గూర్చి ముచ్చటింపఁ బడియెను. ఇంతియ గాని తనభర్త యైన జేతిరెడ్డి గణపతిదేవచక్రవర్తివలన విశేష రాజ్యవైభవములను, గిరీటమును, దక్కుం గలయూయుధవిశేషంబులను బడసిపట్టు చెప్పఁబడలేదు. ఇంక, నామిరెడ్డి శాసనమున గణపతిదేవచక్రవర్తి వర్ణింపఁబడినవిప్రుట,

శ్లో. తస్య ప్రసాదా త్పృథువైభవస్య
పృథుప్రదానస్య విభోః పృథుశ్రీః
నామః కృతిస్తత్యగుణాభిరామః

కాచాచికాసూను రనూనసత్త్వః.

అని గణపతిదేవునియొక్క ప్రసాదముచేతనే యధికవైభవమును, అధిక సంపదయును మొదలగువానిం బడసిపట్టు చెప్పఁబడియున్నది” అని వ్రాసినదియు నిరస్తంబు గాక మానదు. శాసనములలో వ్రాయఁబడినవిషయము లవిశ్వసనీయము అనియు, బ్రతివిషయము శాసనములలో వ్రాసియే తీరవలయు ననియు నియమనిర్బంధములు లే వని పై విమర్శముచేత నిర్ధారింపఁబడినపు డీలేఖనము నిరస్తంబు గాక పోదు గదా !

ఇంకొకవింత.—వీరు “తస్య ప్రసాదాత్” అను నీరెండవ శ్లోకముక్రింద “గణపతిదేవునియొక్క ప్రసాదముచేతనే అధికవైభవమును అధికసంపదయును మొదలగువానిం బడసినట్లు చెప్పబడినది” అని వ్రాసి యున్నారు. శ్లోకమున నున్న యేకదము లీయర్థమును అనఁగా నామిరెడ్డి గణపతిదేవునియొక్క ప్రసాదమున నధికవైభవమును అధికసంపదయును బడసినట్లు వీరిచే వ్రాయఁబడినయర్థమును బోధించుచున్నవో చూడవలసియున్నది. శ్లోకమున “నామః పృథువైభవస్య తస్య ప్రసాదాత్ పృథుశ్రీః” అనుపదము లాయర్థమును బోధించునట్లున్నను నామిరెడ్డి పైవానినొందినట్లు బోధించవు. ఎందుకన, పృథువైభవస్య పృథుశ్రీః అనువానిలో నొకటి షష్ఠ్యంతము నొకటి ప్రథమాంతమునై యున్నది. విశేష్యవిశేషణవాచకపదములు సమాసవిభక్తికములై యుండవలయు ననుట శాస్త్రసిద్ధంబు గాన వీనివిశేష్యములు వేర్వేరుగ షష్ఠ్యంతము ప్రథమాంతమునై యుండవలయును. ఇట్లుండ మనరావుగా కీరెంటికి “నామః” అను ప్రథమాంతపదమే విశేష్య మని యెందినట్లగపడుచున్నది. కావుననే “గణపతియొక్క ప్రసాదముచేతనే..... (నామిరెడ్డి) బడసినట్లు చెప్పబడిన దని వ్రాసియున్నారు. ఇది నామపదము రెంటికిని విశేష్యమైననే చేకూర్చు గాని వేరుగాదు. పృథుశ్రీః అనుప్రథమాంతపదము వీరనుకొన్నట్లు నామః అనుప్రథమాంతమునకు విశేష్యం బయినను, పృథువైభవస్య అను షష్ఠ్యంతపదము తద్విశేషణము గాఁ జాలదు. కాబట్టి పృథువైభవస్య అనుదానికి షష్ఠ్యంత మగు నొకవిశేష్యపద ముండి తీరవలయు. పరిశీలింపఁగా నయ్యది గణపతిబోధక మగు విభోః అనుపదముగా నున్నది. పృథువైభవస్య పృథుప్రదానస్య తస్య విభోః ప్రసాదాత్ పృథుశ్రీః...నామః అని యన్వయము గాఁ దగియున్నది. పృథువై

భవుండు పృథుప్రదాతయు నగు గణపతిదేవునియొక్క యనుగ్రహమునఁ బృథులసంపద గల నామిరెడ్డి యని యర్థ మగుచున్నది. ఇట్లుండఁగా “గణపతిదేవునియొక్క ప్రసాదముచేతనే (నామిరెడ్డి) అధికవైభవమును ఆధికసంపదయును మొదలగువానిం బడసి నట్లు చెప్పఁబడినది” అని వ్రాయుట సంస్కృతవిభక్తిజ్ఞానము లేని దోషముగాఁ దేటచదుచున్నది.

నిజ మిట్లుండియు నీయాంధ్రుల చరిత్రముయొక్క యుపోద్ఘాతపు 27 వ పేజీలో “బ్రహ్మశ్రీ వేదము వేంకటరాయశాస్త్రిలవారు శాసనములలోని యనేకసందిగ్ధాంశములను దెలిపియు అపరిశుద్ధములై యున్న శ్లోకములను దిద్దఁ దగినపట్ల దీర్చియు ... గ్రంథము ముద్రింపఁజేసి నందులకును” అని వీరు వ్రాయుట ప్రామాణికహస్తమున సర్పమారణ న్యాయము ననుసరించుచున్నది. ప్రక్షాళింపఁబడిన ప్రసిద్ధి గన్న శ్రీ వేంకటరాయశాస్త్రిలవారి రచనలు చెప్పఁ దగిన యిట్టియర్థమును జెప్పియుండు రని యెట్టివాఁడైనను దలంపఁడు గదా!

తరువాత “ఏతత్ప్రసాదవైభవముచేతనే నామిరెడ్డి పిల్లల మట్టిగ్రామంబునఁ గట్టించిన కామేశ్వరకాచేశ్వర నామేశ్వరదేవాలయంబు లేకశిలానగరంబునఁ బ్రతాపరుద్రుండు నిర్మింపించినయాలయ త్రయంబుచందంబున నత్యున్నతములై లోకోత్తరశిల్పంబుతోఁ గురువిందశిలామయములై వెలయుచున్నవి.” అనియు “ఎట్టిక్కసానిశాసనమునాటికి బేతిరెడ్డి మరణము నొంది యుండుటచేతనే యామె తన యత్నింపివారియొక్కయుఁ బుట్టినింటివారియొక్కయు వంశాభివర్ణనము గావించి తనధర్మములను గూర్చి చెప్పుకొనుట తటస్థించినది” అనియు వాక్యద్వయమును వ్రాసి యున్నారు. ఈద్వితీయవాక్యము వెనుక 16 వ పేజీలో “సముద్రఘోషమువలె నిరర్థక మని నిరసించి

యున్నాను. బేతిరెడ్డిగణపతిదేవునిరాజ్యమునాటికి జీవించియున్నట్లు బహుప్రమాణములచే సిద్ధించి జీవింపలే దనువాత నిలువజాలని వైసపు డిది నిరర్థకంబే కదా! విభవయే అట్టింటివారియుఁ బుట్టినింటి వారియు వంశాభివృద్ధి నము గావింప నధికారము గల దనునియమము దుర్లభంబు కాఁబట్టి యిట్టివానిచలన బేతిరెడ్డిమరణము నూహింప నెంచుట నిరర్థకం బనుట దెల్లంబు.

ఇఁక బ్రథమవాక్యము నిస్సార మగుటచే నుపేక్షింపఁదగి యున్నను “వాదీ భద్రం న పశ్యతి” అనున్యాయము ననుసరించి విచారణీయముగ నున్నది. ఏతత్ప్రసాదవైభవముచేతనే అనుదానికి కట్టించిన అనుక్రియయం దస్వయమా? లేక వెలయుచున్న వనుక్రియయం దస్వయమా? మొదటిదానియం దస్వయం బన్నచోఁ బ్రమాణం బెద్దియుఁ గానరాదు. ఆ శాసనములలో స్పష్ట ప్రాయఁబడి యుండ లేదు. ఇతరప్రమాణములు శశవిషాణాయి తములు. ఇదిగాక, “చెవిరెడ్డియొక్క యిట్టి ప్రసిద్ధకృత్యముల వేసిని ఎట్టిక్క ... వర్ణింపమికిఁ గారణ మేమి? ఎట్టిక్క శాసనమున నామెభర్త ... కిరీటాధిపతి యని యభివర్ణించి యుండ లేదు” అని వెనుకవ్రాసినవీరభద్రరావుగారు శాసనానుదాహృత మగుసీవిషయము నెటులు విశ్వసించియుండును? ఒక వేళ, పలాంబుభక్షణము పురాణశ్రోత కె నిషిద్ధముగాని వక్తకుఁగా దనుభూర్తపౌరాణికవాక్యము నేమైన నను సరించి యిట్లు వ్రాసిరో వారికే తెలియవలయును. ఇక సంతకు మున్న వీరి కేమియు విభవము లేక యుండుటయే యీయాలయత్రయము ప్రతాపరుద్రప్రసాదవైభవముచేతనే కట్టింపఁబడిన దనుటకుఁ బ్రమాణ మగుచున్న దని యెంచి యుండు రేమో. అంతకు మున్న వీరికి విభవమే లేక యుండుట యప్రామాణికం బగుటయే కాక స్వవచనవ్యా

హాళంబు నగుచున్నది. వెనుక 179 వ పేజీలో నామిరెడ్డియొక్క రెండవ శాసనమును వివరించునపుడు

“శ్లో. శ్రీమత్పద్మజచందపద్మయుగళా భ్లోకత్రయాభ్యస్తా
దుద్భూతే విప్రులే కులే సరవరో భీమాభిధానో భవత్
యః కాంచీనగరీకపాటహరణం కృత్వాప్రచండాహవ
క్రీడ శ్చోడసరాధిపస్య కృతవా న్నానద్రుమోన్ములనమ్.

అనుశ్లోకమును దానియర్థమును వ్రాసి “ఈశ్లోకమును బట్టి యితని పూర్వులు రాజకీయాధికారపక్షపులయందుండి యుద్ధములను జేసి ప్రసిద్ధి కెక్కినవా రనియే తలంపవలసి యున్నది.” అని వీరు వ్రాసియున్నారు. నామిరెడ్డికిఁ బ్రతాపరుద్రుని యనుగ్రహమునకుఁ బూర్వము విభవమే లేదని యిచ్చట వ్రాసినచో నది వ్యాహతంబు గాక మానదు కద ! పూర్వము భీమరాజునాఁడున్నవిభవము నశించిపోయి మరల నామిరెడ్డినాఁడు గలిగిన దని యూహించుటకు నేమియు నాధారము గాన రాదు. ప్రతాపరుద్రునిగ్రహలబ్ధి మైఁబిభవముచేతనే నామిరెడ్డి దేవాయతననిర్మాణము గావించినట్లు శాసనమందు వ్రాయఁబడియున్నచో నీయూహకుఁ గొంత హస్తావలంబ మగును. ఇక “వెలయుచున్నవి” అనుక్రియయందు న్యాయము చెప్పవలెను. అది ఘటిల్లదు. అనుగ్రహ మతీతము, వెలయుట వర్తమానము. ప్రతాపరుద్రుని యంతఃకరణవృత్తివిశేషరూపమగు ననుగ్రహ మాయనతోడనే పోయినది గదా ! అతీతమునకు వర్తమానమునకుఁ గార్యకారణభావము దుర్బలమని మొదలుగా నిచ్చట నెంతయో వ్రాయవలసి యున్నది. వెలుగోటివారివంశచరిత్రము 81 వ పేజీలో “నామిరెడ్డిగట్టించిన యాలయంబు లేకశిలావగరంబునఁ బ్రతాపరుద్రుఁడు గట్టించినయాలయత్రయంబు పగిది నత్యున్నతములై లోకోత్తరశిల్పంబుతోఁ గురువినదశిలామయములై వెలయుచున్నవి” అని వ్రాయఁబడియున్నది. స్వక

పోలకల్పితము లెవ్వియు లేక దీని నున్నదాని నున్నట్లు వీరు వ్రాసి యున్నచో నీచిక్కులు ప్రసక్తింప కుండును.

ఇటులు బేతిరెడ్డి బేతాళనాయుడు కాఁడనుటకు వీరభద్ర రావుపంతులుగారు వ్రాసిన హేతుగ్రంథము సుమారనిరస్తం బైంది. ఏ తద్గ్రంథమధ్యమున సామాన్యశంక లెవ్వి మైన నిలిచి యుండిన సయ్యవి నావ్రాసినగ్రంథపరిశీలముననే దత్తోత్తరంబులు కాఁ గల వని తలంచుచున్నాఁడను.

ఇక నీ (2) వ గుర్తు గలగ్రంథముయొక్క ముగింపువాక్య మిటు లున్నది “ ఈవిషయము లన్నింటిని జూచి విమర్శించినప్పుడు చెవిరెడ్డి గాధ విశ్వాసపాత్ర మైనది గా దని నిష్పక్షపాతబుద్ధి గలవానికి బోధ పడక పోదు. ” అని.

ఇయ్యది యుపక్రమవిరుద్ధంబై యొప్పి యున్నది. “ బేతి రెడ్డి.....బేతాళనాయుడు కాఁడనియు సహేతుకముగ నిరూపింపఁబోవుచున్నాను ” అని వెనుక 183 వేజీలో రెండవప్రతి జ్ఞావాక్య ముపక్రమింపఁబడినది కాబట్టి బేతిరెడ్డి బేతాళనాయుడు కాఁడని నిరూపించుటయే యుపక్రాంతవిషయము. దానికి “ ఈవిష యములన్నిటిని జూచి విమర్శించినపుడు బేతిరెడ్డి బేతాళనాయుడు కాఁ డని...బోధపడకపోదు ” అని వ్రాయుటయేకదా యనుగుణంబు. అట్లు గాక చెవిరెడ్డి గాధ విశ్వాసపాత్రము గా దని వ్రాయుట యప క్రమవిరుద్ధం బనుట ఘంటాఘోషంబు కాదా ?

ఇటులు 184 వేజీ మొదలు 190 వేజీవఱకు వ్రాయఁబడిన (2) గుర్తుగల గ్రంథముచే, బేతిరెడ్డి బేతాళనాయుడు కాఁడని సహేతుక ముగ సప్రమాణముగ సయ్యక్తికముగ ససందర్భముగ నితరవిరోధ రహితముగ నిరూపింపఁబడినట్లు గ్రంథకర్తగారు తలంచి దీనివలననే

బేతిరెడ్డి పైసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుడు కాఁ డని యేర్పడు చున్నట్లు నిర్దేశించుచుఁ బ్రకారాంతరమున బేతిరెడ్డి మూలపురుషుడు గాఁ డని స్థాపించుట కవతరణిక నిట్లు వ్రాయుచున్నాను.

“ఈగాధల నన్నింటిని విడిచిపెట్టి వెలుగోటివారివంశవృక్షమునం జెప్పఁబడినపురుషులయొక్క కాలస్థిర్యాదివిషయములను బట్టి చూచినను ఏతచ్చరిత్రములోనిపురుషులను గూర్చి వ్రాయఁబడిన యసందర్భవాక్యములను బట్టి చూచినను బేతిరెడ్డి వేంకటగిరి...సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డను సిద్ధాంతము నిలువఁజాలదు” అని.

ఇందు “ఈగాధల నన్నింటిని విడిచిపెట్టి ... చూచినను బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డనుసిద్ధాంతము నిలువఁజాలదు” అను తేఖెనముచేత నీ (2) గుర్తు గలగ్రంథములోఁ దాము వ్రాసినచెవిరెడ్డిచరిత్రములలోని విరోధములవలన బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడనుసిద్ధాంతము నిలువఁజాలక పోయినట్లును వీనిని వదలిపెట్టి మఱియొకరీతిగఁ జూచిన నీసిద్ధాంతము నిలువఁజాలనట్లును నభిప్రాయ మగుచున్నది కదా! దీనిని వెనుక, చెవిరెడ్డిగాధల పరస్పరవిరోధాదులు నిలువఁజాలవనియు, నిలిచినను వీరియభీష్టప్రకారము బేతిరెడ్డి జేతాళనాయుడు గాఁ డని మొదలగువిషయములను సాధింపఁజాలక యకించిత్కరంబులై యున్నవనియు విస్తరంబుగ నిరసించియే యున్నాను. కాన నేతదభిప్రాయ మాశామాత్రంబే కాని వేఱుగాదు. ఇదిగాక, బేతిరెడ్డియుఁ జెవిరెడ్డియు వేర్వేరు పురుషు లనిదృఢనిశ్చయము గలవీరు స్వమతమున నేలాటి సంబంధము లేని చెవిరెడ్డియొక్కగాధలలోఁ గలవిరోధములవలన బేతిరెడ్డి మూలపురుషుడు కాఁ డని భావించుట, పృథ్వీతాడనన్యాయము ననుసరించుచున్న దని వ్రాయఁ బని లేదు. వారి కిరువురకు నభేద మను నస్తృప్త్యమున నైనను బరస్పరవిరుద్ధములుగఁ దోచెడుచెవిరెడ్డి చరి

త్రములు కొన్ని యొక వేళ నవిశ్వసనీయము లనుకొన్నను నేవిరోధము లేక యందఱిచే నేకరూపముగ వ్రాయఁబడిన చెవిరెడ్డిమూలపురుషత్రయవిశ్వసనీయంబు గాఁ జాల దని వెనుక వివరింపఁబడియెను గదా ! ఇట్లు చెవిరెడ్డి మూలపురుషత్రకు భంగము లేనపు డీయభేదపక్షమునఁ దదభిన్నుం డగు బేతిరెడ్డియొక్క మూలపురుషత్రకును భంగము లేదని సిద్ధమగుచున్నది. కావునఁ బైవానివలన బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డనుసిద్ధాంతము నిలువ దనుకొనుట తప్ప.

ఇ దంతయుఁ బరిశీలింపక పైగ్రంథమువలన స్వేచ్ఛసిద్ధి మొనఁగి నెఱసెట్టి “ ఏతచ్చరిత్రములోనిపురుషులను గూర్చి వ్రాయఁబడినయనందర్శనవాక్యములను బట్టి చూచిననుగ అని సావప్తంధముగ లిఖించుట వ్యత్యయముగ వారీయందే సమన్వయము నొందుచున్న దని చెప్పవలసియున్నది. చెవిరెడ్డిగాధలవలన బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు గాఁ దని వ్రాయుటకన్న ననందర్శనవాక్యము లుండఁబోవుఁ గదా !

ఒకవేళ, బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁ డనునది 183 వ పేజీలో వ్రాయఁబడిన “బేతిరెడ్డిబేతాళనాయఁడు కాఁడు” అనుద్వితీయ ప్రతిజ్ఞావాక్యమున కర్థరూపమే కాని వేఱుగాదు. అట్లగునపుడు బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁ డన్నదానికి బేతాళనాయఁడు కాఁ డనియే యభిప్రాయమనినచోఁ గానిండు. అందువలన నేమి యగును ? బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁ డని పర్యవసానము కాఁగలదన్నచో నప్పటికి బేతాళనాయఁ డనుచెవిరెడ్డి కిట్టిగాధ లున్నవి కాఁబట్టి బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁ డనవలెను గదా ! అయ్యది బేతిరెడ్డి సుప్రతస్తగాధలు గలవో డనియుఁ జెవిరెడ్డి యప్రతస్తగాధలు గలవాడనియుఁ బ్రమాణమున్నచో నప్రతస్తగాధలు గలవాఁ డగుటచే నితఁడు చెవిరెడ్డియే కాని బేతిరెడ్డి కాఁ డని యేర్పడుటనుబట్టి చెప్ప నగుదు. ఎట్టిక్క దేనిశాసనములో వ్రాయఁబడనందునఁ బైగాధలు చెవి

రెడ్డివే కాని బేతిరెడ్డిని కా వని ఘంటా ఘోషమన్నచో, వీరు ప్రతి విషయము శాసనములలో వ్రాసియే తీరవలె ననియు వ్రాయనిచో నది యగ్రాహ్యంబనియు నిరూపించి, వెనుక నాచే నుదాహరింపఁబడిన సుప్రసిద్ధచరిత్రములు వారివారి శాసనములలో వ్రాయమికిని శాసనములలోఁ గానంబడనట్టిచరిత్రములు తాము వ్రాసినందునకును సమాధానము చెప్పవలసి యుండును.

ఇక దీని నింతతో నిలిపి బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డనుసిద్ధాంతము నిలువఁజాల దన్నందునకు రావుగా రేయేసాధకనామగ్రిని చూపఁగలరో దాని నెత్తి విమర్శించుచున్నాను. ఇప్పట్టివ వారీయుపక్రమ గ్రంథం బిటు లున్నది.—

“ బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁడు.— వెలుగోటివారివంశచరిత్రమునందుఁ బిల్లలమట్టి బేతాళనాయనికి దామానాయఁడు, ప్రసాదాదిత్యనాయఁడు, దుద్రనాయఁడు, అనుముగ్గురుకొడుకులు గల రనియు, వారిలో జ్యేష్ఠుఁడైనదామానాయనికి 1 వెన్నమనాయఁడు, 2 సబ్బినాయఁడు, 3 పెద్దన్న, 4 బ్రహ్మనాయఁడు, 5 వేర్నీఁడు, 6 సూర్నీఁడు, 7 మల్లినీఁడు, అనుపుత్రులు గల రనియు నుదాహరింపఁబడియెను. శ్రీనాథకవిరాజప్రణీత మైసపల్నాటివీరచరిత్రమున బేతినాయనికి దొడ్డనాయఁడు, అతనికిఁ బెద్దన బ్రహ్మనాయఁడు వేర్నీఁడు సూర్నీఁడు మల్లినీఁడు అనునేపురు పుత్రులు గల రనియు, వ్రాయంబడియున్నది. రేచర్ల బేతినాయనినామమును గాంచి భ్రమించియో, పల్నాటివీరులలో సుప్రసిద్ధుఁడైనబ్రహ్మనాయఁడు వెలుగోటివారివంశములోని వాఁడెయై యుండు నన్న సంపూర్ణవిశ్వాసముచేతనో పల్నాటివీరుల కాలముం దెలిపెనుచరిత్రాంశము లెఱుంగమిచేతనో మఱియే కారణము చేతనో, పిల్లలమట్టి బేతాళనాయనివంశమును పల్నాటిబేతినాయని

వంశమును నొక్కటిగఁ జేసి బేతిరెడ్డియే. బేతాళనాయఁ డని హేత్వా భాసములతో సిద్ధాంతము చేసి యున్నారు” అని.

ఇందేమియుఁ విశేషము గానరాదు. ఒక్కవిశేషము మాత్రము చూపట్టుచున్నది. 178 పేజీలో “ బేతిరెడ్డి నామిరెడ్డి ” అని మొదలు కొని, యీ 191 పేజీవఱకు నెట్టుక్కడేవి భర్త యగు బేతిరెడ్డియే కదా విషయాకరింపఁబడినవాఁడు. ఇందువలన “ బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁడు ” అను నీ ప్రతిజ్ఞావాక్యమునఁగూడఁ బ్రస్తుతుఁడగు నెట్టుక్క భర్తయే విషయమై యుండ నలయు. ఇట్లుగనపుడు బేతిరెడ్డి మూల పురుషుఁడు కాఁ డనుదానికి, నెట్టుక్కడేవికి భర్తయగు బేతిరెడ్డి వేంకటగిరి...సంస్థా నాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డగు బేతాళనాయఁడు కాఁ డనియే యర్థ మగును. అట్లుగనపుడు వారిగుఱు వేర్వేఱు పురుషులనుటకై వారితలిదండ్రులయొక్కయో, భార్యలయొక్కయో, సంతానముయొక్కయో, భేదము నగవఱచి తన్మూలమునఁ దత్సాధనంబు కర్తవ్యంబుగా నుండును. వెనుక వీరు 189 పేజీలో “ నామిరెడ్డినామము చెవిరెడ్డికి నామాంతర మని చెప్పటకు వలను గాదు. నామిరెడ్డిభార్య యైతాంబ యని చెప్పఁబడినది కాని యెట్టుక్క యని చెప్పఁబడి యుండ లేదు ” అని వ్రాసి బేతిరెడ్డికి నామిరెడ్డికి భేదము సాధించినవారు కారా? కాబట్టి బేతిరెడ్డికి బేతాళనాయనికి భేదము సాధింప నెంచినప్పుడు తత్సాధనమునకై వారిసంతానాదిభేదము లగవఱచుటయే తగును. ఇట్టి స్థితిలో వీరు బేతాళనాయనియొక్కయుఁ బల్నాటిబేతినాయనియొక్కయు సంతతులకు భేదమును నిరూపించి నారు. ఇయ్యది పిల్లలమఱిబేతాళనాయనికిఁ బల్నాటిబేతినాయనికి భేదము సాధించుట కొకవేళ సమర్థం బైనను బేతిరెడ్డికి బేతాళనాయనికి భేదము సాధించుటకు సమర్థము కాదు కదా ! ఏపురుషద్వయమునకు సంతానాదిభేద ముండునో ఆపురుషద్వయము భిన్న మను

కొన్న ననుకొనవచ్చును గాని యెట్టి భేదము లేనిపురుషద్వయము భిన్న మని యెటు లనుకొనవచ్చును? వారికిని సంతానాదిభేద మున్నదన్నచో దానినే వ్రాయవలసి యుండెను. అట్లు గాక యుదాసీనుడగు పల్నాటి బేతినాయనిసంతానభేద మగపఱచుట యసంబద్ధంబుగాక మానదు, అని.

“ఇందువలన “రేచర్ల బేతినాయనినామమును గాంచి భ్రమించియో...మఱి యేకారణముననో పిల్లలచుట్టి బేతాళనాయనివంశమును బల్నాటి బేతినాయనివంశమును నొక్కటిగఁ జేసి బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁ డని హేత్వాభాసములతో సిద్ధాంతము చేసియున్నారు” అని వ్రాయుట వ్యత్యయముగ వారియందె యన్వయించుచున్న దని చెప్పవలసియున్నది. సంబంధము లేని బేతినాయనిసంతానమును బేతిరెడ్డిసంతాన మనుకొనుటకన్న నామభ్రాంతియు, బేతిరెడ్డికి బేతాళనాయనికి భేదము సాధింప నెంచి తత్సాధకముగ వ్రాయఁబడిన బేతాళనాయనియు బేతినాయనియు సంతానభేదమునకన్న హేత్వాభాసంబును నెద్ది యుండఁ గలదు? వీరు సహేతుకముగ నిరూపింపఁబోవుచున్నా నని యుపక్రమించి బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁ డనుటకు హేతువులు గానట్టి చెవిరెడ్డిచరిత్రములను హేతువులనుగా వ్రాయుటయు బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁ డనుటకు హేతువు లగువానిని హేత్వాభాసంబులనుగా వ్రాయుటయుఁ జూడఁగా నెచ్చటనో తర్కవిద్వార్థులు గ్రంథచింతనము చేయుచుండఁగాఁ జెవి సోకిన హేతు హేత్వాభాసపదములను బ్రయోగించినట్లున్నది గాని వాని యర్థము దెలిసి ప్రయోగించినట్లు కాన రాదు.

ఇక నిటు లేమైనను రేమో. బేతాళనాయనికి బేతిరెడ్డికి భేదమనియో వీరిమతము గాని పల్నాటి బేతినాయనికి బేతిరెడ్డికి భేద మనికొడు. దీనం జేసి పల్నాటి బేతినాయనిసంతానమును వ్రాయుట తప్పు.

గాదు. పల్నాటిబేతినాయుడు నెట్టిక్కభర్తయగు బేతిరెడ్డి యొకం
డగునపుడు వారిలో నెవరిసంతానమును వ్రాసిన నొక్కటియే కదా!
అని. ఇట్లనఁ గూడదు. ఇది మొదలు ప్రకరణాంతమువఱకును బదవ
ప్రకరణమునను గంతోక్తముగఁ బల్నాటిబేతినాయుడు వేఱు బేతి
రెడ్డి వేఱు అని వ్రాసియున్నారు. కాబట్టి వారిరువురు నభిన్ను లగు
టంజేసి రావుగారు పైవిధముగ వ్రాసినా రనుకొనుట సరి గాదు.

ఒకవేళ, బేతిరెడ్డి మూలపురుషుడు కాఁ డనుటకు నిది హేతు
వని వారి యభిప్రాయముకాదు, మఱియేమనిన వేర్వేలుసంతానములు
గలిగి యుండుటచే వేర్వేలు పురుషు లని యెల్లరచే నెన్నఁదగియున్న
పైవారి సంతానము నొక్కటిగఁజేసి ... (వెలుగోటివారి వంశచరిత్ర
కారులు) సిద్ధాంతీకరించినా రని వస్తుస్థితిప్రదర్శనమునకై యిటులు
వ్రాయఁబడినది. ఇంతమాత్రమునఁ బై వికల్పముల కవకాశము దొర
కదు అనినచో, నప్పటికి బేతిరెడ్డిసంతానమును గూడ నుదాహరించి
“మువ్వరివంశముల నొక్కటిగఁ జేసి” యని వ్రాయవలసి యుండెను.

ఇక, బేతిరెడ్డి మూలపురుషుడు కాఁ డనుటకు ఏ రేయే
హేతువులను వ్రాసినారో పరిశీలించి వానివిమర్శము చేయఁదగి
యున్నది. ఇది మొదలు ప్రకరణాంతమువఱకుఁ గలగ్రంథమును జూడఁ
గా నీవిషయము లగపడుచున్నవి.—

“వెలుగోటివారి వంశచరిత్రమున బేతినాయనికి దామానా
యఁడు మున్నగు మూపురు పుత్రులు, దామానాయనికి పెద్దన్న లో
నగు నేపురు పుత్రులు వ్రాయఁబడి యున్నారు. పల్నాటివీరచరిత్రమున
బేతినాయనికి దొడ్డనాయఁడు, అతనికి పెద్దన్న మొదలగు నైదుగురు
పుత్రులు వ్రాయఁబడినారు.

పల్నాటివీరచరిత్రములో బ్రహ్మనాయనితండ్రి దొడ్డనాయుడని యందుటచేతను, పిల్లలమట్టిబేతాళనాయని కుమారులలో దొడ్డనాయుడు లేకుండుటచేతను సంబంధమునకుఁ జిక్కురాఁగా బేతాళనాయని జ్యేష్ఠపుత్రుఁ డగు చామానాయనికి దొడ్డనాయుడని నామాంతరముగ నూహించిరి. ఎఱ్ఱక్కశాసనములో బేతారెడ్డికుమారుడు మల్లనాయుడని యుండఁగా నదియు నామాంతరముగఁ దలంచిరి.

గ్రంథకర్తల యభీప్రకారము నామత్రయ మొకపురుషునినే బోధించు నది యొప్పుకొన్నను 1208 సంవత్సరమున ఎఱ్ఱక్కశాసనము నాటికి మల్లనాయుడనుదొడ్డనాయనికి సంతానము జనింప లేదు.

ఒకవేళఁ బుట్టినా రని యూహించినను శిశువులై యుండవలయును గద ! పల్నాటియుద్ధము, 1176-1182 సంవత్సరముల నడుమ జరిగిన ట్లనేకచరిత్రాంశములను బట్టి తేలుచున్నది. ఆయుద్ధమున బేతినాయనిమనుమఁ డగు బ్రహ్మనాయుడు ఆతనికిమారుఁ డైనబాలచంద్రనాయుడు ఘనబాహువిక్రములై జయముగాంచినట్లున్నది. 1208 సంవత్సరమునాటికి దొడ్డనాయుడను మల్లనాయనికి సంతానమే లేక యుండఁగాఁ బ్రతాపరుద్రసమకాలికుఁడైన తన తాతయైన బేతినాయనికి బ్రహ్మనాయుఁ డెట్లు సమకాలికుఁ డగును ?

పల్నాటియుద్ధమునాటికి దొడ్డనాయుడు చనిపోయి యుండెనని యాచరిత్రమునఁ జెప్పఁబడినది. 1208సంవత్సరము ఎఱ్ఱక్కశాసనములో వర్ణింపబడి బ్రతికియున్న మల్లనాయుడనెడు దొడ్డనాయుడు ముప్పదిసంవత్సరములకుఁ బూర్వమే మృతినొందవలసిన దురవస్థ పట్టి నది కదా !

వెలుగోటివారిపూర్వులైన అనపోతనాయుడు మాధవనాయుడు తమశాసనములలో వెన్నమనాయనినుండియే తమపూర్వులను

జెప్పికొనియున్నారు గాని పిల్లలవఱ్ఱ బేతిరెడ్డిని మూలపురుషునిగాఁ జెప్పికొనలేదు. సర్వజ్ఞసింగమనాయఁడు నైతము తనసింగభూపాలిఁనుమున 4 గవతరములోనిదాచాన్కాయనినుండి వంశమును వర్ణించెను గాని సుప్రసిద్ధులయిన బేతిరెడ్డి మొదలగువారి నెవ్వరిని బేర్కొనలేదు, ఇప్పటివారికంటె వారు ప్రాచీనులు గనుక వారి కీగాధలపూర్వోత్తరసందర్భములు చక్కఁగాఁ దెలిసి యుండవలయును గదా ! వారేల తమశాసనములందును గ్రంథములందును సుప్రసిద్ధవంశజుల నభివర్ణింపక మానధారణము గలిగి యుందురు ? ” అని.

గ్రంథకర్త యినన్నియు బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు గాఁ డనుటకు హేతువు లనుకొనియుండినను వీనిలోఁ గొన్ని మాత్రము హేతువులనుకొనియుండినను వీనికిఁ బ్రత్యేకము సమాధానము వ్రాయవలసి యున్నది.

ఇందుఁ గొన్ని పల్నాటివీరయుద్ధకాలాపేక్షములు కొన్ని తదనపేక్షములు గా నున్నవి. అందు బేతాళనాయనిసంతానము బేతినాయని సంతానము భిన్నముగ నున్న దనునదియు దామానాయనికి దొడ్డనాయఁడు మల్లనాయఁడు అనునవి నామాంతరము లని కల్పించినారనునదియు నెట్టిక్కశాసనమునాఁటికి మల్లనాయనికి సంతానము జనింపలేదను నదియు సనపోతానాయఁడు మాధవనాయఁడు సింగభూపతి దమ శాసనగ్రంథాదులందు వెన్నమనాయనికిఁ బూర్వుల వర్ణింపనందున వారు వీరిపూర్వులుగా రనియు నీనాలుగు యుద్ధకాలానపేక్షములు.

“ ఒకవేళఁ బుట్టినారనుకొన్నను శిశువులై యుండవలయును గదా ... తాతయైన బేతినాయనికి బ్రహ్మనాయఁ డెట్లు సమకాలికుఁ డయ్యెను ? ” అనునదియు, “పల్నాటియుద్ధమునాఁటికి దొడ్డనాయఁడు చనిపోయియుండె నని యాచరిత్రమున నున్నది ... దురవస్థ పట్టెను గదా ! ” యనునదియు యుద్ధకాలాపేక్షములు.

వీనిలో బేతాళనాయనియు బేతినాయనియు సంతానములు భిన్నములు గా నున్న వనునది బేతారెడ్డి మూలపురుషుడు గాఁ డనుటకు హేతువు గాదనియు నసంబద్ధంబు గా నున్న దనియుఁ బైవిమర్శమువలననే తేటపడఁగలదు. ఇక వాస్తవస్థితిలో బేతాళనాయనికి బేతినాయనికి బేతారెడ్డికి భేదము లే దని యొప్పియున్న మీమతమున వారి సంతానభేదమునకు సమాధాన మేమి? అని యనరాదు. దామానాయనికి దొడ్డనాయఁడు మల్లానాయఁడు అనునామములలో నొక్కటి గౌణనామము (గుణమును బట్టి వచ్చిననామము) అనియు నొకటి నామాంతర మనియు నూహించి తత్పరిహారము వెలుగోటి వారి వంశచరిత్రమునఁ జేయఁబడిన దని రావుగారే యుపపాదించినారు కదా! ప్రమాణాంతరములచేఁ బురుషైక్యము సిద్ధించునపుడు తత్పుత్రాదులలోఁ గలనామభేదములు హరివారికి నామాంతరములుగానో బిరుదనామములుగానో కల్పించుట చరిత్రకారులకుఁ గులభర్తలై యున్న దని వ్రాయఁ బని లేదు. చరిత్రములం దట్టియుదాహరణం బుల నెన్నింటినో చూపఁగలను. కాన నీనామమాత్రవివాదము నిలుచు నది కాదు. బేతారెడ్డి మూలపురుషుడు కాఁ డనుటకు హేతువును గాఁ జాలదు. దామానాయనికి సహస్రనామములు కల్పించి యుండిన నది బేతారెడ్డియొక్కమూలపురుషులకు భంజకము గాఁజాలదు కదా! మఱి మూలపురుషులకు స్థాపకమే యగును. మూలపురుషుఁ డనఁగా నొకకుటుంబమునకు మొదటివాఁడు. బేతారెడ్డి పుత్రిప్రాత్రాదుల కనేకనామము లున్నవన్నపుడు తత్పుత్రిప్రాదినిరూపిత మూలపురుషుల యతనియందు స్థాపితమే యగును గదా!

ఒకవేళ, బేతారెడ్డియొక్కమూలపురుషుల ప్రమాణసిద్ధంబై యుండనేని నీకల్పనంబున కంతకు నవకాశము గలుగును, అదియే లేనపుడు తన్ములకం బగునీకల్పనం బంతయు నిరాధారం బన పత్తురు.

దీనినిరాసముగ్ధులై మొదలిది విచారించెదను. చెవిరెడ్డియని నామాంతరము గలపిల్లలమఱిబేతాళనాయుడు మూలపురుషుడు డగు నని యంగీకరింతురా? అంగీకరింపరా? రెండవపక్షమున బ్రమాణము లేవ్వియో చూపుటయు నట్టిపురుషుడు మఱియెవఁడో యెచ్చట వ్రాయఁబడినాఁడో యగపఱచుటయు, నారాజు మూలపురుషుడు డని చాటుచున్నపద్ధతినాయకచరిత్రాదిపూర్వగ్రంథము లప్రమాణము లని స్థాపించుటయు, వీరికి ముఖ్యమై యుండును. ఇంక ననపోతానాయుడు మొదలగువారు వెన్నమనాయునియందెవ్వరి వంశవర్ధనము చేసినందున బేతాళనాయుడు తత్పుత్రులు వీరిపూర్వులు గారని యేర్పడును గదా! యన్నచో నది యవిచారసిద్ధాక్షేప మని తరువాత నిరసించఁ బోవుచున్నాను. మఱి యెవ్వయు విరోధములు గాన రావయ్యెను. కాబట్టి బేతాళనాయుడు మూలపురుషుడు కాఁడని భావించుట నిలుచునది కాదు. ఇంక మొదటిపక్షమున నారాజు మూలపురుషుడైనపుడు పిల్లలమఱిబేతారెడ్డి మూలపురుషుడని యిచ్చలేనివాడైన నొప్పితీరవలయు. రావుగారు బేతారెడ్డి బేతాళనాయుడు కాఁడనుటకు హేతువులుగా నెంచిన చెవిరెడ్డిచరిత్రములలోనివిరోధములు హేత్వాభాసాభాసంబులైనం గా వని నెనుక నావ్రాసినవిమర్శము వలనఁ దేటపడక పోదు. అవి గాక యింక నే హేతువులను నిదిసఱకు రావుగారు వ్రాసినవారు కారు. ఇది మొదలు ప్రకరణాంతమునకుఁ బ్రకారాంతరమున సాధించఁగల మనుచున్నారు గాని యిది వ్యర్థప్రతిజ్ఞ యని ముందు విమర్శమువలనఁ దేటపడఁగలదు.

ఇంకొకటి.—బేతారెడ్డియు బేతాళనాయుడు నిరువురు పిల్లల మఱిశబ్ద ముపపదముగాఁ గలవా రని రావుగారు యొప్పుకొన్నారు. బేతారెడ్డి గణపతినాఁ డుండినట్లు శాసనగ్రంథాదులవలన సిద్ధమగుటయుఁ బేతారెడ్డి గణపతీవలన నమ్మనింపఁబడినట్లు చరిత్రగ్రంథా

రూఢ మగుటయుఁ జూచుచున్నాము. ఇందువలన వారికి దేశ కాలైక్యము వచ్చినది. కులము గోత్రము నొక్కటనుట సుప్రసిద్ధము. బేతాళనాయుఁడు బేతాళరెడ్డి బేతినాయుఁడు బేతిరెడ్డి అనునవి పర్యాయపదము లని వెనుక వ్రాయఁబడియెను.

బేతిరెడ్డికిఁ బూర్వులు శాసనములందును గ్రంథములందును రెడ్డిబిరుదముతో వ్యవహరింపఁబడుచుండుట బాధకం బని తలంపరాదు. ఎట్టిక్కశాసనములో నామెపితృవంశమును వర్ణించునపుడు «భీమాహ్వయో నాయక ఊర్జితేజః, ఎట్టమనాయకోభూత్, కొమరేనాయక ఇత్యుదార కీర్తిః » అని యామె పిత్రాదులు వర్ణింపఁబడినందున బేతిరెడ్డిసంబంధులలో నాయకబిరుదము గూడ నాకాలముననుండినది కాఁబట్టి బేతిరెడ్డి గూడఁ బై రెండుబిరుదములను వహించి యుండెననియు నాయనపుత్రులగు దామానాయుఁడు మొదలగువారు కొందఱు కేవలనాయకబిరుదమే వహించుచుండి రనియు నీవలివారు కొందఱు నాయకబిరుదమును గొందఱు రావుబిరుదమును వహించుచున్నారనియు, శాసనగ్రంథానుభవములవలనఁ దేటపడుచున్నది కదా !

ఇట్లు దేశకాలకులగోత్రనామములవలననే కాక నెట్టిక్కశాసనములో «ఖ్యాతో దేతః, దేతనదండ, పిల్లలహుట్టిబేతిరెడ్డి» యని చెప్పియుండుటచేత నెట్టిక్కభర్త బేతాళుని నెదిరించి గణపతివలన గౌరవింపఁబడినాఁ డని యేర్పడుటయుఁ బద్మనాయకచరిత్రాదులలోఁ జెవిరెడ్డి బేతాళుని నెదిరించి గణపతివలన సమ్మానింపఁబడియె నని వ్రాసియుండుటయు మొదలగువానింబట్టి చరిత్రైక్యము వచ్చుటవలనఁగూడ బేతిరెడ్డియు బేతాళనాయుఁడును నొక్కరుండే కాని వేర్వేరు పురుషులు గారని విస్పష్టముగా నిశ్చిత మగుచున్నది. కాఁబట్టి బేతిరెడ్డియు బేతాళనాయుఁడును భిన్నపురుషు లని భావింప వలను లేదు. ఇకఁ బల్నాటి

బేతినాయుడు బేతిరెడ్డి యొకండే యనువిషయం బగ్గిమవిమర్శము వలనఁ దేటపడఁ గలదు.

ఇట్లు ప్రమాణాంతరములవలనఁ బురుషైక్యము సిద్ధించునపుడు వారి కుటుంబములోఁ గల పురుషులకుఁ జరిత్రములలోఁ జూపట్టు నామభేదములు పురుషభేదప్రయోజకములు గామివలన నామాంతరములుగానో బిరుదనామములుగానో యుండు నని సమన్వయించుట చరిత్రాంశముల కంత విరోధముగాఁ జూపబ్బదు.

ఇంక నొకవేళ నావేరిటివారు భార్యాంతరములందుఁ గలిగిన పుత్తులయి యుండి చరిత్రకారుల కావిశేషములు దోషక యట్లు వ్రాసి యుండిన నుండ వచ్చును. “రాజానో బహువల్లభాః” అనున్వాయమున రాజులకు బహుభార్య లుండుట యరుదు కాదు. ఎట్టిక్కశాసనమున నామెపుత్తుం డగు మల్లనాయని గూర్చి చెప్పనప్పుడు “యస్యాః పుత్త్రః” అని వ్రాసి యుండుట యాయూహకు హస్తావలంబము నిచ్చుచున్నది. “తస్మా త్తస్యాం సమజని, తయో రభూన్నిర్భృంధర్త తేజాః” ఇత్యాదులవలెఁ జెప్పవలసియుండఁగాఁ బురుషునిఁ జెప్పక “యస్యాః పుత్త్రః” అని స్త్రీనిమాత్రము చెప్పట సంప్రదాయవిరుద్ధం బగుటయే కాక “భవానీపతేః” అనుచోటఁ గావ్యప్రకాశమునందు వ్రాయఁబడినరీతిగా ననుచితార్థమును గూడ స్ఫురింపఁ జేయును గదా! కాబట్టి బేతిరెడ్డికి బహుభార్య లుండి రనియు నందు నెట్టిక్కకు మల్లనాయుడు పుత్తుం డుండె ననియు నామె తన పుత్రుని మాత్రమే వర్ణించినది కాని సపత్నీ పుత్రులనామములు పేర్కొనినది కా దనియుఁ జెప్పి సమన్వయించిననే కాని పై దోషము ప్రసక్తింపక పోదు. కాబట్టియే యాయూహవ ప్రకరణము 181 పేజీలో “చేచర్ల బేతిరెడ్డికి ఎట్టిక్కసానియందు జనించిన మల్లారెడ్డినిగూర్చి”

అని రావుగారిచే వ్రాయబడినది. వెలుగోటివారిపంశవృక్షమునందు మల్లనాయుడు దామానాయుడు వేర్వేరుగా వ్రాయబడినవారు. ఈవిషయము మాం దింకను విశదీకరింపఁబడును. ఇందువలనఁ బ్రథమ ద్వితీయాక్షేపములు నిలుచునవి కా వనియు బేతిరెడ్డి మూలపురుషుడు కాఁ డనుటను సాధించునవి కా వనియుఁ దేలినది.

కాఁబట్టియే కాఁబోలు, రావుగారు వీనిని వదలి ఎఱ్ఱక్కశాసనమునాటికి మల్లనాయనికి సంతానమే జనింప లేదని యాక్షేపాంతరమునకుఁ బోయిరి. అదియు నిలుచునది కాదు. శాసనమున మల్లనాయఁ డెఱ్ఱక్కపుత్తుఁ డని వ్రాసినందున నామె కతం డొకండ్డే పుత్తుఁ డని వీ రూహించుటకు వీ లున్నను మల్లనాయనికిఁ బుత్తులు లేరని యూహించుటకు వీలు లేదు, పుత్రప్రసక్తిలోఁ బుత్రాంతరవ్యావృత్తి యగునే కాని పౌత్రాదివ్యావృత్తి కాదు కదా! అప్పటి కున్న సంతానము సంతయు వ్రాయుటకునామె ప్రతిజ్ఞ చేసియుండ లేదు. శాసనములలోఁ దనకుఁ గలకుటుంబము సంతయు వ్రాయవలయు నను నియమము కాన రాదు. ఒకవేళ వీ రట్టినవీననియమమును స్వీకరించి నచో బేతిరెడ్డినామిరెడ్డిశాసనములలో నొండొరులనామములు వ్రాయఁబడలే దని వీరు వెనుక 178 పేజీలో వ్రాసి యున్నందువలన బేతిరెడ్డికి నామిరెడ్డియు నామిరెడ్డికి బేతిరెడ్డియు సహూదరులు కాక పోవలసినచ్చును ఇష్టాపత్తి యున్నచో “వీర లిరువురు సహూదరులు” అను తత్రత్యస్వోక్తివిరోధము ప్రసక్తించును. 6 వ తరము అనపోతనాయుడు తనపుత్తులు పౌత్తులు ప్రౌఢులై యుండఁగా వ్రాయించినశాసనములలో వారిపేరులు వ్రాయింపలేదు, తదభావము సిద్ధింపవలె గదా! తత్రచుగ శాసనాదులందు భార్యాపుత్రాదులను వ్రాయుట లేదు, తదభావము సిద్ధింపవలెను గదా! కావున

నీయాక్షేపము నిలుచునది కాదు. బేతిరెడ్డి మూలపురుషుడు కాదనుటకు హేతువును గాజాలదు.

ఇక బేతిరెడ్డి తత్పత్తులు ననపోత మాదానాయకుల శాసనములందును సింగభూపాలీయమునందును వ్రాయబడమిచే వారలు వేంకటగిరి...సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషులు గారనునాక్షేపము నిలిచి యున్నది. ఇయ్యది ప్రకరణాంతమున రావుగారిచే సకలాక్షేపశిరోమణిగా వ్రాయబడినది కాన దీనిసమాధాన మచ్చటన వ్రాయవలసి యున్నను గాలానపేక్షములలో నిది యొకటియై ప్రత్యాసన్నమైనది కాబట్టి యిప్పుడే యేతద్విమర్శము చేయబడుచున్నది. ఈయాక్షేప మవిచారసిద్ధములలో మొదటిదిగా నున్నది. పైవారిశాసనములందును గ్రంథములందును వ్రాయబడనందున బేతిరెడ్డియందత్పత్తులును వేంకటగిరి...సంస్థానాధిపతులకు బూర్వులు గారని వాదించెడువీరభద్రరావుగారి మొక్కటి విచారింపవలసి యున్నది. రీ వతరము వారై నయనపోతానాయకు మాదానాయకు స్థాపించిన శిలాశాసనములలో వర్ణింపబడి సుప్రసిద్ధుండగు వెన్నమనాయని నేడవతరముసింగభూపతి వర్ణింపక వదలి దాచానాయనినుండి వంశాభివర్ణనముచేయుటకు గారణం బేమి? ఒకవేళ వెన్నమనాయుడేమైన వీరి పూర్వుడు కాకపోయి యుండవచ్చునా? అని. దీనిసమాధానక్రమమును వారు చెలిసికొనినచో, నాటవతరమువారు బేతిరెడ్డిని తత్పత్తులను నేల వ్రాయరై రో లంతమాత్రమున వారు పైసంస్థానాధిపతులకు బూర్వులుగా రని నుడువుట యెంతస్లాఘ్యం బగునో వారిమనస్సునకే రాగలదు. వాస్తవస్థితిలో శాసనములందు గాని గ్రంథములందు గాని పూర్వుల నందఱను వర్ణింపవలె ననియు గొందఱను వర్ణింపవలె ననియు బలానాతరమునుండి వర్ణింపవలె ననియు నియమములు లేవు కాబట్టి వారివారికి దోచినపురుషునినుండి వర్ణించుట గలదు, తఱుచుగఁ బితృ

పితౌమహాప్రపితౌమహాత్రయమును బేర్కొనుట శాసనములందును గ్రంథములందును దానప్రతిములందును జూచుచున్నారము. ఇట్లుండఁ బట్టియే రీతరమువారు తమప్రపితౌమఘ్నఁ డగు వెన్నమనాయని నుండియు నేడవతరమువారు తమప్రపితౌమఘ్నం డగుదాచానాయని నుండియు వర్ణించినా రని ఘంటాపథముగాఁ దెలియఁ దగినవిషయము వీరభద్రరావుగా రెఱింగియున్నచో నిట్టి ప్రాద్దువోనికుశంకలు చేయక మానధారణము కలిగి యుండురు. వెన్నమనాయఁ డయెగానిసంభవుఁడు గామిచేఁ దత్పిత్రాదు లుండి తీరవలయు ననియు, నితరులు తత్పిత్రాదు లని యెచ్చటను వ్రాయఁబడనందునఁ బద్మనాయకచరిత్రాదు లందుఁ దత్పిత్రాదు లని వ్రాయఁబడిన దామానాయకప్రభృతులు వెన్నమనాయనిపిత్రాదులు గా రని వట్టిమాటలతో నిరాకరించుట నిలువఁజాలదనియు వ్రాయం బని లేదు. ఇట్లు కాలానపేక్షము లగు హేతువులు నాలుగును ముగిసిసవి.

ఇకఁ గాలాపేక్షములు విమర్శింపఁ దగియున్నవి. అయ్యవి పల్నాటియుద్ధకాలము నిర్ణయించినచో దండాపూపికాన్యాయమున దత్తోత్తరంబులు గాక మానవు. కాబట్టి యిప్పుడు పల్నాటివీరుల యుద్ధకాలనిర్ణయము ప్రాప్తానసరంబు. అయ్యది వీరభద్రరావుగారిచే నిటులు వ్రాయఁబడినది.—

“ఈయుద్ధము క్రీ. శ. 1176-1182 సంవత్సరముల నడుమ జరిగె నని యనేకచరిత్రాంశములను బట్టి నిర్ధారింపఁబడుచున్నది. పల్నాటివీరచరిత్రమునఁ బ్రతాపరుద్రుఁడు నలగామరాజునకు యుద్ధకాలమున వేయిగుఱ్ఱముల నంపె ననియు, ధరణికోటరా జైనభీమరాజునకు పర్తమాన మంపె ననియు, అతనికొడుకు రెండవ కేతరాజు రాయబారము వహించె ననియు, నలగామరాజునకు సాగిపోత

రాజు సాహాయ్యము చేసి ననియుఁ గల్యాణ పురబిజ్జలునికొడుకు వీరసోమేశ్వరుని కూతును మలిదేవరాజున కిచ్చి పెండ్లి చేయఁ బడె ననియుఁ జెప్పఁబడి యున్నది. హిసాసలరాజైన రెండవవీరభల్లూకునినామమును వెలనాటిచోడగొంకరాజునామమును నుదాహరింపఁబడినవి. వీ రందఱును గొంచె మించుమించుగా సమకాలికులై యున్నారు. వీరిలోఁ గోటకేతరాజు 1182 వ సంవత్సరమునఁ బరిపాలనము వహించినాడు. కావునఁ బల్నాటిపీఠల యుద్ధకాలమున నితనితండ్రిభీమరాజు ధరణికోటలోఁ బరిపాలనము చేయుచుండెను. కేతరాజు బ్రహ్మనాయనికడకు రాయబారము గొనిపోయెను. బిజ్జలుని కొడుకు వీరసోమేశ్వరుఁడు మృతినొందినతరువాతనే పల్నాటియుద్ధము జరగె నని చెప్పఁబడినందునను, వీరసోమేశ్వరుఁడు 1176 వ సంవత్సరమువఱకుఁ బరిపాలనము చేసినందునను, పల్నాటియుద్ధము 1176-1182 సంవత్సరముల నడుమ జరిగె ననుట కేసందేహము లేదు. ఇంతయేల? మొదటిప్రతాపరుద్రుఁడు నలగామరాజునకు సైన్యమంపె నని చెప్పఁబడియుండుటచేత 1196 వఱకుఁ బరిపాలనము చేసినప్రతాపరుద్రునితో బ్రహ్మనాయఁడు సమకాలికుఁ డనుట విస్పష్టము గదా ! " అని.

దీనివిమర్శమునకు ముం దీవిచారము కర్తవ్యంబుగా నున్నది. పల్నాటిపీఠచరిత్రమున నొండె, గ్రంథాంతరమున నొండె, నీయుద్ధకాలము వ్రాయఁబడనందునను, పల్నాటియుద్ధములో నాయకప్రతి నాయకు లగునలగామరాజు మలిదేవరాజు మొదలగురాజులయొక్కగాని వారిమంత్రు లగు బ్రహ్మనాయఁడు నాయకురాలు మొదలగువారలయొక్కగాని కాలమును బోధించెడుశాసనాదిప్రమాణములు లేనందునను, నిదివఱకు వారు వారు తమకుఁ బోచినట్లు భిన్నభిన్నప్రకారములుగ నీపల్నాటిపీఠయుద్ధకాలనిర్ణయముచేసి యున్నారు. చూడుఁడు. విల్సన్ దొరగారు 1080 మొదలు 1087 లోపల నీయుద్ధము జరిగిన దని

యు, తెయిలరు మొదలగువారు నాకాలముననే యీ యుద్ధము జరిగినదనియు నూయల్ దొరగారు లోకమునఁ గలవాడుకలోని

క. గజనభగుణచంద్రాదుల

భజనం డాపాశుద్ధపక్షము సందర్భ

విజయనమభాహు బలుఁ డ

క్కజముగఁ బల్నాటివీరగజ మనిఁ బడియె.

అను పద్యమును బట్టి శా. శ. 1308 సంవత్సరమున నీ యుద్ధము జరిగినదనియు నానా ప్రకారములుగ నీ యుద్ధకాలమును గూర్చి వారివారి యాహులు ప్రకటించియున్నారు. ఇట్లుండఁగా నిపుడు వీరభద్రరావుగారు “ప్రథమప్రతాపరుద్రుఁడు నలగామరాజునకు వేయిగుఱ్ఱముల సంపెను, రెండవకేతరాజు బ్రహ్మనాయనికి రాయబారము గొని పోయెను, రెండవ వీరభల్లాణుని నామమును..... నుదాహరింపఁబడినది” అని వ్రాయుచున్నారు. వీరు వ్రాసినట్లు పల్నాటివీరచరిత్రమునఁ జైనామములు పేర్కొనబడియుండినచో నతిసులభముగ యుద్ధకాలనిర్ణయ మగుచుండఁగాఁ బూర్వ లెట్లు నానామార్గములు వట్టుట కేమి కారణ ముండును? ఒకవేళ వారు గ్రంథములో వచ్చెడు వారినామములను బరిశీలింపక యట్లు వ్రాసియుండురా? లేదా, గ్రంథములో నిట్టి నామములు లేకయె యుండినను మనవీరభద్రరావుగారు “మొదటి రెండవ” అని నిర్ధారణముచేసి వ్రాసి యుండురా? యని.

దీనికై యాగ్రంథమునఁ జైనామములను లెట్లు వ్రాయఁబడినవో చూచి నిర్ణయించుకొనుట యావశ్యకమై యున్నది. పల్నాటివీరచరిత్రముయొక్క బాలచంద్రయుద్ధప్రకరణమున—

“ఒకవేయి యశ్వాల నొనరఁ బ్రతాప
రుద్రుఁడు పంపించె రూఢసంగతిని.

కొండయన్నమరాజు గోటకేతుండు.

వీరభల్లాణుండు విక్రమాధ్యక్షుడు. "

అని కేవలప్రతాపరుద్ర గోటకేత వీరభల్లాణశబ్దములే కానవచ్చుచున్నవి కాని "ప్రథమప్రతాపరుద్రుండు రెండవకేతరాజు రెండవవీరభల్లాణుడు" అని రావుగారు వ్రాసినట్లు కానరావు. ఇవిగాక మఱి యొకస్థలమునఁ బైవారినామములు రావుగారు వ్రాసినట్లున్న వేమోయని యెచ్చటఁజూచినం గానరావయ్యెను. ఇది గాక, పల్నాటివీరచరిత్రమును జక్కగాఁ బరిశీలించి యుద్ధకాలమునుగుఱించియు నితరవిషయములను గుఱించియు 30 పేజీలుపోద్ఘాతము వ్రాసిన అక్కిరాజు ఉమాకాంతముగారు పైగ్రంథముయొక్క 34 పేజీలో "ఒకవేయియశ్వాలు" అను దానిక్రింది పుటోట్టులో "ఇతఁడుప్రతాపరుద్రీయకృతి పతియై క్రీ. శ. 1295 మొదలుకొని 1323 వఱకు రాజ్యము చేసి రుద్రదేవికి దాహిత్రుడై ప్రఖ్యాతి పడసినప్రతాపరుద్రుండు కాక, కాకతి ప్రళయని తరువాత రాజ్యము చేసి మొదటిప్రతాపరుద్రుఁ డని చరిత్రములందుఁ బేర్కొనబడిన రుద్రదేవుడై యుండవలయును" అనియు, ఉపోద్ఘాతము 40 పేజీలో "నలగాముండు లేఖలు వ్రాసినవారిలో వీరభల్లాణుండుగూడ నున్నాడు. వీరభల్లాణు లిద్దఱు గలరు. లింగాయతమతము స్థాపింపఁబడినతరువాత నున్నది రెండవవీరభల్లాణుండు కనుకఁ బల్నాటియుద్ధకాలమున నున్న దితఁడే కావలెను" అనియు 37 వ పేజీలో "వీరిలోఁ గోటకేతుండు సుప్రసిద్ధుఁడైనధరణికోటరాజు.....తలంపుతోఁ గోటకేతుండు సంధి కుదుర్చుటకై రాయబారిగఁ బోయి యుండ వచ్చు నని యూహించినచో నసందర్భ మేమి కానరాదు" అనియు నూహగా వ్రాసియున్నారు. దీనివలనఁ బ్రమాణాంతరసహకారమున నితఁడు ప్రథమప్రతాపరుద్రుండు, రెండవకేతరాజు, రెండవవీరభల్లాణుండు అని యేర్పడు నని వారియూతయము కాన

వచ్చుచున్నది. వారియపొద్దుతగ్రంథము పరిశీలింపఁగాఁ బ్రమాణాంతరసహకారముననే ఆయానామముల కర్థనిర్ణయము చేసినట్లు వ్యక్తము కాఁగలదు. అట్లుగాక ప్రత్యక్షముగఁ బ్రథమప్రతాపరుద్రాదినామము లేయుండినచో యుద్ధకాలనిర్ణయమునకై వారంతగాఁ బ్రయాసపడరనుట తెల్లముగాక పోదు.

ఇట్లుండుటనుబట్టి వీరభద్రరావుగారిలేఖనమునకు నాధారము పరిశీలింప వలసి యున్నది. ఒకవేళఁ బ్రమాణాంతరములచే నిర్ణీతం బగుసిద్ధాంతమును వారట్లుపన్యసించినారనుకొన్న ననుకొనవచ్చును గాని యాప్రమాణంబు లెవ్వయో మనము దెలిసికొనుట యత్యంత వశ్యకమై యున్నది.

ప్రతిశబ్దమున కర్థము నిర్ణయించునపు డాశబ్దముయొక్క శక్తి జ్ఞాన మావశ్యకముగా నుండును. అయ్యది

“శక్తిగ్రహణో వ్యాకరణోపమానకోశాస్తవాక్యా ద్వ్యవహారతత్త్వ
వాక్యస్య శేషాద్వివృతేర్వదంతి సాన్నిధ్యత సిద్ధపదస్యవృద్ధాః”

అనుటచే వ్యాకరణాద్యధీనముగానున్నది. ప్రతాపరుద్ర కొటకేత వీరభల్లాణశబ్దములకు వీరు వ్రాసినయర్థమునందు శక్తిగలదని వ్యాకరణకోశాదులం దెచ్చటను వ్రాసి యుండ లేదు. ఆధునికసంకేతశబ్దములు గాఁబట్టి వ్రాసియుండ లేదనుకొన్నను నివి నియతముగఁ జైవారినే బోధింపక యింకఁ గొందఱనుగూడ బోధించుచున్నవి. కాకతివంశమునఁ బ్రతాపరుద్రు లిరువురు గల రనియు, కనిగిరి ప్రతాపరుద్రగజపతి మొదలగువారు కొందఱుండి రనియు వినుచున్నాము. ఇంకను లేరని మన మెట్లు సిద్ధాంతీకరింపవచ్చును. “గణపతి కింకను గూఁతులు లేరని మన మెట్లు సిద్ధాంతీకరింపవచ్చును” అని 307 పేజీలో రావు గారే వ్రాసియున్నారు గదా! కాబట్టి ప్రతాపరుద్రపద మనేకార్థకము.

ఇటులు 2388 పేజీలో « కేతరాజు తనశాసనములోఁ దనపూర్వులఁ గొందఱను బేర్కొనియున్నాఁడు. భీమరాజునకు మొదటి కేతరాజు కేతరాజునకు మొదటి భీమరాజు భీమరాజునకు రెండవ కేతరాజు » అని రావుగారు వ్రాసి యుండుటచేతను అనేకసంస్థానములలోను జగద్గురువీరములలోను నామద్వయవరంపర యగపడుచుండుటచేతను ఇంకఁ గొందఱు కేతరాజులు లే రని సిద్ధాంతీకరింప సాధ్యపడమిచేతను కేతరాజులనేకులు గల రని యొప్పు వలసి యున్నది. వేల్పూరిరామేశ్వరస్వామి యాలయములోని శాసనములో గణపరాజు కోటకేతుని పుత్త్రిఁడుగా నుండినట్లు వ్రాయుట యిందునకు బాధకము గాదు. ఆలెండు కేతనకు భీముం డను పుత్రునకన్న మఱియొకపుత్త్రిఁడై యుండిన నుండవచ్చును గదా ! వీరభల్లాణులు చరిత్రములందు నలువురు గాన వచ్చుచున్నారు. కాన నాపేరిటివా రనేకులు గల రని యొప్పు వలయు. మొదటిప్రతాపరుద్రుఁడు రెండవ కేతరాజు రెండవవీరభల్లాణుఁడు అని సంఖ్యానిర్దేశముగ వారు వ్రాయుటచేతనే యీ పేర్లు గలవా రనేకులున్నా రని తేటపడుచున్నది. ఇట్లగునపు డిది నానార్థకశబ్దములని యేర్పడఁగలదు. నానార్థకహర్యాదిశబ్దము లేకార్థమును బోధించుటకు సంయోగాదినహకారు లవశ్య ముండవలయు. అయ్యవి

శ్లో. సంయోగో విప్రయోగశ్చ సాహచర్యం విరోధితా

అర్థః ప్రకరణం లింగం శబ్ద స్వాన్వయస్య సన్నిధిః

సామర్థ్య మాచితీ దేశః కాలో వ్యక్తిస్వరాదయః

శబ్దార్థ స్వానవచ్ఛేదే విశేషస్తత్త్వతిహేతవః.

అని కావ్యప్రకాశమున వ్రాయఁబడినవి. ఇచ్చటఁ బ్రతాపరుద్రశబ్దాదులకు రావుగారు చేసిన విశేషార్థనిర్ణయము నేముటకు సహకారిగా నోరుగంటి కాకత్యాదిశబ్దములు లేవు. కాకతిప్రథమప్రతాపరుద్రుఁడు ఓరుగంటిప్రథమప్రతాపరుద్రుఁడు అని యుండినచో సన్యశబ్ద

సాన్నిధ్యమునంజేసి తదితర ప్రతాపరుద్రవ్యావృత్తి యగును. అని లేవు. ఇతఁ గాలము సహకారిగాఁ దీసికొనఁ దగియున్నది. ఇటులైనం గాక తిలకములో నిద్దఱు ప్రతాపరుద్రులు ప్రసిద్ధులు గలరు. వారిరువురకుఁ గాలభేదమును గలదు. ఇట్టిస్థితిలో నెవనికాలమును బట్టి వీని యర్థమును మనము నిశ్చయింపవచ్చునో నిర్ధారింప నలవి గాక యున్నది. ఒకవేళ యుద్ధకాలమునుబట్టి అసఁగా యుద్ధకాలమున నున్నప్రతాప రుద్రుఁడు ప్రథమప్రతాపరుద్రుఁడు గాన దానింబట్టి యితఁడు ప్రథమ ప్రతాపరుద్రుం డని యనుకొంద మన్నచో యుద్ధకాల మెద్దియో తెలియ దయ్యెను. ఆకాలము తెలియకయే కదా వీరిపేర్లను బట్టుకొని పెనంగులాడుచున్నారు. అది దెలిసి యున్నచో నీప్రయాస మున కవసరమే యుండదు. కాబట్టి యీశబ్దార్థములను బట్టియే యుద్ధకాలము నిర్ణయింపఁదగియున్నది. ఈశబ్దములు పలానావారిని బోధించు నని నిర్ణయించుటకు మార్గాంతరము లేనందున యుద్ధకాల మును బట్టియే వీనియర్థనిర్ణయము చేయఁదగి యున్నది. ఇట్లుగుచోఁ దత్కాలిక కాకతీయేతరప్రతాపరుద్రవ్యావృత్తికాక పోవుటయే కాక యన్యోన్యాశ్రయదోషము దొందుకొని పరస్పరాపేక్షచే నేయర్థము గాక యట్టే నిలిచి పోవును. ఇట్లు ప్రమాణములు లే వనుట స్పష్టము. ఇట్టిస్థితిలో రావుగారు “ఇంతయేలకీ మొగటిప్రతాపరుద్రుఁడు నలగామ రాజునకు సైన్యము నంపె నని చెప్పఁబడియుండుటచేత 1196 వఱకు పరిపాలనము చేసినప్రతాపరుద్రునితో బ్రహ్మనాయఁడు సమకాలికుఁ డనుట స్పష్టము గదా!” యని యేయాధారమున నిర్ధారించి వ్రాసిరో తోఁపక యున్నది. రుద్రదేవునిశాసనములందుఁ గాని గ్రంథములందుఁ గాని యీవిషయము గానరాదు. “చెప్పఁబడియుండుటచేత” అని వ్రాసినారు కాని ఎచ్చటఁ జెప్పఁబడినదో వివరింపరైరి. అంత ఘంటాఘోష

ముగఁ జెప్పఁబడి యుండినచోఁ బై పండితు లనేకవిధములుగఁ యుద్ధ కాలమునకై చర్చ లొనరించుట నిరుపయుక్తంబు కాక పోదు గదా !

ఈ న్యాయమును బట్టియే కోటకేతుండు భీమరాజుకుమారుడై ధరణికోట నేలిన రెండవకేతరా జనుసిద్ధాంతము భంగపడఁ గలదు. పల్నాటివీరచరితములో భీమరాజుకుమారుఁ డని గాని ధరణి కోటపురాధీశ్వరుఁ డని గాని వ్రాయఁబడలేదు. కాఁబట్టి యాగృహ నామము గల మఱియొకకేతరా జయియుండిన నుండ వచ్చును. యుద్ధకాలమున నున్నవాఁ డతఁడె యనునిర్ణయ మన్యోన్యాయశ్రయ దోషముచేతను, దత్కాలికు లైన యితరకేతరాజులకు వ్యావృత్తిగాక పోవుటచేతను, నిలువఁ జాల దని వ్రాయఁబడియెను. తత్కాలము నందుఁ గోటశబ్దము గృహనామముగాఁ గలకేతరాజు లింకఁ గొందఱు లే రని చెప్పటకు సాధ్యపడదు గదా ! కేతరాజునకుఁ గోటపడము ధరణికోటశబ్దకైదేశము గా దనియుఁ దన్నివాసమునఁ గలిగినది కా దనియుఁ దరువాత విస్తరముగ నిరూపింపఁగలను. అమరావతిశాసన మును బట్టి యితఁడు రెండవకోటకేతుండే యని సిద్ధాంతీకరింప వలను గాదు. ఆశాసనములో నట్లు లేదు. గ్రంథములో వానిని బోధించునట్లు వ్రాయఁబడలేదు. అంత సుప్రసిద్ధునిఁ బేర్కొనునపుడు వానిఘనతను దెలుపుశబ్దములను బ్రయోగింపక యనామధేయునివ్రాసినట్లులు కోట కేతుండని వ్రాయఁదగదు కదా ! అతఁడే యీతండయి యుండినచోఁ దాను బల్నాటియుద్ధమునఁ జేసినట్టిప్రసిద్ధకృత్యమును దసశాసనము లందు వేనియందునువ్రాయక మానధారణముగలిగియుండుటకుఁ గారణ మేమి ? శాసనములలో వ్రాయఁబడలే దని బేతిరెడ్డి గణపతివలన నమ్మానింపఁబడుట లో నగు విషయములను విశ్వసింప మన్న వీరభద్ర రావుగారు శాసనానుదాహృత మైనకేతరాజువృత్తాంతమును విశ్వసిం

చుటకు వినిగమకము లేదు. అదిలేక యితఁడే యాకేతరాజో మఱియొకఁడో యని సంశయము జనించునపుడు వారియిష్టసిద్ధి కా నేరదు.

ఇట్లు వీరభల్లాణుండు ద్వారసముద్రాధిపతి యైన రెండవవీరభల్లాణుఁ డను సిద్ధాంతము గూడ నిరస్తం బగును. నలువురు వీరభల్లాణులు చరితములందుఁ జూపట్టుచున్నారు. పలానా వీరభల్లాణుఁ డని గ్రంథమున లేదు. యుద్ధకాలమును బట్టి చూత మన్న నన్యోన్య్యాశ్రయఁబుఁ దత్కాలికవీరభల్లాణాంతరావ్యావృత్తియఁ జూపెట్టియున్నవి. ఆకాలమందు వీరభల్లాణనామము గలవా రితరులు లేరని చెప్పటకు సాధ్యపడదు గదా ! రెండవవీరభల్లాణుండు తనశాసనములం దెచ్చటను దాను జతురంగసైన్యముతోఁ బల్నాటియుద్ధమునకుఁ బోయినట్లు వ్రాయుట లేదు. ఇట్టి ప్రసిద్ధకృత్యము వ్రాయమికిఁ గారణ మేమి ? రావుగారికి శాసనానుదాహృతవిషయము విశ్వాసపాత్రము గా దయ్యెను. కావున నతఁడు రెండవవీరభల్లాణుఁ డను సిద్ధాంతము నిరస్తం బగుచున్నది.

ఇ దంతయుఁ బరిశీలింపఁగాఁ బ్రతాపరుద్రకోటకేతవీరభల్లాణ శబ్దములకు స్వేచ్ఛార్థమును గల్పించుకొని యందువలనఁ బల్నాటివీర యుద్ధకాలనిర్ణయముఁ జేసికొని తన్మూలమున “ ఇంత యేల ? ప్రథమ ప్రతాపరుద్రుండు నలగామరాజునకు.....స్వప్తము గదా ! ” అనియు, “ పల్నాటివీరులకాలమును దెలిపెనుచరిత్రాంశము లెఱుంగమిచేతనో ” అనియు మున్నుగా వీరభద్రరావుగారు వ్రాయుట యవిచారసిద్ధ మని యేర్పడుచున్నది.

ఇదిగాక యీప్రతాపరుద్రుండు కాకతీయుఁ డని చెప్పటకు వీలే లేదు. ఎందుకనఁగా నలగామరాజు యుద్ధాహ్వనపత్రిక లంపునపుడు కర్ణాటమూలవసుళయాళప్రముఖదేశాధీశుల కందఱకు నంపినట్లు వ్రాసిన

కవి కాకతీవారికి యుద్ధాహ్వనపత్రిక సంపెనని వ్రాయలేడు. కనుడు, పలునాటివీరచరిత్రమున నలగామరా జాయారాజులకు యుద్ధాహ్వన పత్రిక లంపినాఁ డను సందర్భములో వాక్యములు క్రిందివిధముగఁ జూపట్టుచున్నవి. —

“వ్రాయించె లేఖలు వసుధేశ్వరతికి
 బ్రహ్మనాయనివద్ద బలు వైనకుంత
 మున్నది యని భీతి నుర్వీశు లెల్ల
 నప్పనా లిచ్చినా రడిగినయట్లు
 లేనును మీరలు నేకమై యిపుడు
 పటువిక్రమస్ఫూర్తి ప్రకటంబుగాను
 బ్రహ్మనాయనిగర్వఁజేసి మూలించి
 మనసులో నరమరల్ మానియు మనము
 పోరాడి శత్రులం బారిగొనియెడము
 శ్రీగిరీశునియాన చెన్నునియాన
 అని బాసపత్రిక లపుడు వ్రాయించి
 మామగండమఱోట మనుజేశునకును (1)
 ధరణికోటపురికి దక్షుడై నట్టి
 భీమదేవుం డనుపృథ్వీశునకును (2)
 గోలంకిభర్తకు (3) ఘూర్జరపతికి (4)
 నురగ సేనుం డనునర్వీశ్వరునకు (5)
 నేడుమూడెము లేలు నెఱుకుకామునికి (6)
 బొన్నాళ్ళభూపతి (7) పొదిలెరాజులకు (8)
 గటకాధిపతికిని (9) గల్వరాయనికి (10)
 దేవాద్ర నేలెడు తెలుగుబిడ్డలకు (11)

బెడ బాహుభూపతి (12) భీమసేనులకు (13)
 నూర్యకుమారాఖ్యచోళరాజునకు (14)
 సంగ్రామవిజయుఁ డౌ జయ దేవునకును (15)
 జయసింగునృపతికిఁ (16) జంద్రాద్రిపతికి (17)
 ధీరవిక్రముఁ డైన తిరునాళ్ళపతికి (18)
 వీరభక్త్యాంబుండు విక్రమాధ్యక్షునకు (19)
 నరపసింగాళ్ళున (20) కర్ణమావతికి (21)
 బంగాళపతికిని (22) బాండ్యేశునకును (23)
 మళయాళ (24) కర్ణాట (25) మాళవేంద్రులకు (26)
 వ్రాయించి పంపిన వా రెల్లఁ గూడి
 చింతించి రీరీతిఁ జిత్తంబులోన
 నలగామరాజును నాయనివారు
 పగ వెట్టుకొని పోరఁ బైన మైనారు
 తనకు సహాయులై తరలి రండంచు
 నయలేఖ లంపెను నలగామరాజు
 సవతిపుత్తుల కిట్లు సమకూరెఁ బోరు
 తీర దెవ్వారలో తెగటారుదనుకఁ
 గాముఁడు శెల్పిసఁ గలయప్పసములు
 లే వని పంపెను లేఖలు మనకుఁ
 గదలుద మిప్పడు కామునికడకు ॥

అని. ఇట్లేవరెవరికో యూరును బేరును చెలియని దేశకాలవిప్రకృ
 ప్తల కాహ్వానపత్రికల సంపిన నలగామరాజు దనరాష్ట్రముతోఁ గలిసి
 యున్న యేకశిలానగరసామ్రాజ్యము నేలుచు ఘనతః గాంచియున్న
 కాకతివారి కాహ్వానపత్రిక సంపకుండినపు డనాహూతుండైన ప్రతాపరు

ద్రుండు పిలువని పేరంటముగ నలగామునకు వేయియశ్వముల సంపె ననుట విశ్వసనీయము కాదు. కాన నితఁడు కాకతీయుఁడు గాక మఱి యొక ప్రతాపరుద్రుండు అనఁగాఁ జేరులేక యుద్ధమున కాహూతులలో « కటకాధిపతికిని గల్వరాయనికి » ఇత్యాదిగాఁ జెప్పఁ బడిననరపతులలో నొక్కఁడై యుండనోవు. కాకతివారికి దక్క నితరుల కెవ్వరికిని ప్రతాపరుద్రనామ ముండ దని చెప్పట సాధ్యపడదు గదా !

ఒకవేళ రుద్రదేవుండు నలగామరాజుచే నాహూతుండు గాక పోయినను నలగామరాజుననుగ్రహమును గోరి తదింగిత మెరింగి నైస్యము సంపెనని యనుకొనుటకును వీలులేదు. నలగామరాజు సంతతి సామంత మహీకాంతుల సంతతుల కిరీటరత్న కాంతులచే నీరాజితాంఘ్రియుగళుండగురుద్రదేవుండు నలగామరాజుననుగ్రహముఁ గోరినాఁడనువిషయ మెంతమాత్రమును విశ్వాసపాత్రంబు గాదు గదా ! ఏ రిరువురకు రూఢసంగతి యుండె ననుట గూడ నిందుచేతనే సంభావితము కా దని తేటపడఁగలదు.

ఇది గాక, నలగామునిచే నాహూతు లైనట్లు కవిచేఁ గఠోక్తముగఁ జెప్పఁబడినకోటకేత వీరభల్లాణులు గూడఁ బైని వీరభద్రరావు గారు వ్రాసినవారు గాక మఱియెవరో ఆపేరిటివారై యుండవలె నని స్పష్టముగ నుడువ వచ్చును. దీనికై నలగామరాజుస్థితి యెట్టిదో పైవారలస్థితి యెట్టిదో చూడ వలసియున్నది. నలగామరాజు చేదిదేశము నుండి రాజ్యభ్రష్టుండయి వచ్చినతనతండ్రి యగుననుగురాజునకుఁ జందనమ్రాలురాజు దనకూతు నిచ్చునపుడు హరణముగా నిచ్చినయొక పల్నాటితాలూకా నేలుచున్నవాఁడు. కోటకేతమహారాజు పితృ పితామహాదిపరంపరగా వచ్చినధరికికోటరాజ్య మనుభవించుచు ఘనత కెక్కి యమరావతిశాసనములో వ్రాయఁబడిన

“స్వస్తిశ్రీచతుస్సముద్రముదితనసుంధరాపరిపాలక శ్రీమత్త్రిణ
యసపల్లవప్రసాదాసాదితకృష్ణవేణీదక్షిణ పట్నహస్రావనీవల్లభ భయ
లోభదుర్లభ చోళచాళుక్యసామంతఘదానేకపమ్మగేంద్ర విభవామ
రేంద్ర.....శ్రీమన్మహామండలేశ్వర ప్రతాపలంకేశ్వర ”

అని మొదలగుబిరుదములను వహించి యాకాలమున సుప్రసిద్ధుం
డయి యుండె ననుటకు నందియము లేదు. మఱియు నితఁడు రాజమ
హేంద్రవరము మొదలుకొని కాళహస్తివఱకుఁ గలయాంధ్రదేశమును
బాలించినగాంకరాజునకు మేనల్లుఁడుగా నుండెను. అనుగురా జీదేశ
మునకు వచ్చునప్పటికిఁ జందనవోలురాజ్యము కోటకేతునిమేనమామ
యగుగాంకరాజునధీనముగానే యుండె నండ్రు. ఇంక రెండవవీరభల్లా
ణుండు ద్వారసముద్రము రాజధానిగాఁ గృష్ణానదివఱకుఁగలకర్ణాటదేశ
మంతయు నుద్దామముగఁ బరిపాలించుచుఁ గల్యాణపురాధిపతులగు
కాలచూరులను జయించి రాజాధిరాజయి జగత్ప్రసిద్ధి గాంచి యక్కా
లపురాజకోటిలో మేటియై యుండినవాఁ డనువిషయమును జరిత్ర
ములు చాటుచున్నవి. ఇట్టివారలకు నలగామరాజు యుద్ధాహ్వన
పత్రిక లంపె ననియు, వీరు చతురంగసైన్యములతో యుద్ధమునకు
వచ్చి యుండి రనియు, వ్రాయుట యెంతమాత్రము విశ్వాసపాత్రము
గా దనుట తెల్లము గదా! కాఁబట్టి పైవారు రెండవకోటకేతుఁడు
రెండవవీరభల్లాణుండు గాక యావేటివారెవరో యై యుందురని
నిశ్చయముగ నుడువ వచ్చును.

ఇంతియకాదు మఱియొకవిధమునఁ గూడ వీరు పైవారు కా
రని నిశ్చయింప వచ్చును. చూడుఁడు. యుద్ధాహ్వన పత్రిక లంపు
మని నాయకురాలు నలగామునకుఁ జెప్పనప్పుడు

“మన కిప్పనము పెట్టుమన్నెవారలకుఁ

బంపించి లేఖలు బలములఁ గూర్చి

పగతుల శిరముల బలిమిని గొట్టి "

అని చెప్పె ననియు నాచిత్రిక లందినతరువాత వారెల్లఁ గూడి

“ కాముఁడు గెల్చినఁ గలయప్పనములు

లే వని యంపెను లేఖలు మనకు ”

అని యనుకొనిరినియుఁ బైసందర్భమున వ్రాయఁబడి యున్నది. గెల్చినఁ (మనము) జయించినచో కలయప్పనములు మనకు ఉండిన—అనఁగా మనమియ్యనలసినకప్పములు లేవు అని కాముఁడు మనకు లేఖలు అంపెను అని యన్వయము. ఇందువలన నలగామునిచే నాహూతు లగు నరేంద్రు లతనికిఁ గప్పము లిచ్చుచున్నట్లును యుద్ధమున గెల్చినచో వారికివి మాఫీ చేయఁబడునని నలగాముఁడు వ్రాయించినట్లును దాత్పర్య మగుచున్నది గదా ! వీరభల్లాణునియుఁ గోటకేతునియుఁ జరిత్రములు పూర్తిగఁ జదివినవారు రాజ్యభ్రష్టుండయి స్త్రీమూలక మగు స్వల్ప మయినపల్నాటిరాజ్యమునకుఁ బాలుపడిన నలగామునకు రాజాధిరాజు లగు పయివా రప్పనము లిచ్చుచుండి రనుటయు నవి మాఫీ చేయించు కొనుకొరిగితో వారు యుద్ధమునకు వచ్చి యుండి రనుటయు నంత మాత్రము విశ్వసింపఁగలరో యిట్టి యసంభావితార్థమునకయి నేను విస్తరించి వ్రాయఁబనిలేదు. యుద్ధాహూతులలోఁ గోటకేతుండు లేఁడు కాఁబట్టి యతనియం దిది యన్వయింప దని యనుకొనుటకు వీలులేదు. అతనితండ్రి యగుధరణికోటభీమరా జప్పనము నిచ్చువాఁ డయినపుడు తత్పత్నీం డగుకోటకేతుండిచ్చువాఁడు కాఁ డనుటకు వీలుండదు కదా ! మఱియుఁ గోటకేతుండు దనమేనమామ యయి చక్రవర్తిగా నున్న గొంకరాజున కొకవేళఁ గప్పము కట్టినం గట్టును గాని వారివలనఁ దిరిపెముగ రాజ్యము నొందిననలగామరాజునకుఁ

గట్టఁడు గదా! కాబట్టి ధరణికోట రెండవకేతరాజు ద్వారసముద్రపు రెండవవీరభల్లాణుడు కాక మఱియెవరో ఆపేరిటివారు పల్నాటి యుద్ధమునకు వచ్చి యుండినవా రనుట స్పష్టము.

ఇందువలననే బంగాళ మళయాళ మాళవ ఘూర్జర కర్ణాట పాండ్యచోళ ప్రభృతిదేశాధీశులు గూడఁ బల్నాటియుద్ధమునకు వచ్చి నవారు కా రని యర్థసిద్ధ మగుచున్నది. ఆయాదేశముల నేకచ్చత్రాధిపతులుగా నేలుచుఁ బ్రసిద్ధిగన్న రాజేంద్రులు స్వల్పరాష్ట్రాధిపతీ కష్టము లిచ్చుచుండి రనుటయుఁ దానంజేసితదాజ్ఞను శిరసావహించి యుద్ధములు మాఫీ యగు ననుపెద్దకొర్కితో యుద్ధమున కేతెంచి యుండి రనుటయు మిక్కిలి యసంభావితములు కదా! ఇట్లుండఁగా ప్రథమప్రతాపరుద్రుడు సలగామునకు గవ్వము గట్టుచుండి యందు వలన యుద్ధమునకు సాహాయ్యముఁ జేసెననునది స్మరింపను గూడఁ దగినది కా దని తేటపడక పోదు.

ఇ దంతయుఁ బరిశీలించఁగా శ్రీనాథకవి తనచరిత్రము చదువు వారివీనులవిందుగా నాయాదేశాధీశులు యుద్ధమునకు వచ్చి యుండి రని కల్పించి యైన నుండవలె. లేదా పల్నాటికిఁ జేరువ నున్నపాలెగాం ద్రకుఁ బ్రతాపరుద్రుడు వీరభల్లాణుడు బంగాళపతి మాళవేంద్రుడు పాండ్యేశుడు అని మున్నగునవి నామములై యైన నుండవలె. ఇంతి యేకాని వేఱుగా నుండ నోపదు.

ఇట్టిస్థితిలో వీరభద్రరావుగాను ప్రథమప్రతాపరుద్రుడు సల గామరాజునకు వేయిగుఱ్ఱము లంపె ననియు రెండవకేతరాజు బ్రహ్మ నాయనికడకు రాయశూరిము కొనిపోయె ననియు రెండవవీరభల్లాణుని నామము.....యున్నది అనియు వ్రాయుట వింతగా నున్నది.

ఇం కొకటి. పల్నాటియుద్ధమునకుఁ బైరాజులు వచ్చినా రనుట మిక్కిలి యసంభావిత మని ప్రకారాంతరమునఁ గూడ సిద్ధించు

చున్నది. దీనికై సలగామరాజు వారి కాహ్వానపత్రము తెచ్చడంపెనో వార తెచ్చి డేరీతిగ పచ్చిరో విచారించవలసియున్నది. పల్నాటివీరచరిత్ర ములో మలిదేవరాజు బ్రహ్మనాయుడు యుద్ధసన్నద్ధులయి ససైన్యముగఁ గార్యమపూడియుద్ధరంగము ప్రవేశించి తమరాజనీతి న్నాయానువర్తిత్వము ప్రకటించుటకయి సలగామునెద్దకు బట్టుమూర్తిని సంధికై పంపి రనియు నాతఁడు సంధి కొడంబడక మలిదేవరాజుబ్రహ్మనాయకాదులపౌరుషపరాక్రమములను దృఢీకరించి బ్రతుకం గోరి యుండినచో వచ్చినత్రోవ పట్టుకొని వెడలుట శ్రేయం బనియుఁ గాని చో రణబలి గావించెద ననియుఁ జెప్పు మని బట్టునకుఁ జెప్పిపంపి, తరువాతఁ దాను యుద్ధసన్నద్ధుండయి వెడలునపుడు నాయకురాలి యాలోచనవలనఁ దన కప్పనము లిచ్చునట్టి యాయారాజులకు యుద్ధాహ్వానపత్రిక లంపి ససైన్యఁడయి కార్యమపూడి చేరె ననియు, నావల నాయారాజులు వచ్చి సలగామరాజును జేరి రనియు వ్రాయఁబడి యున్నది. ఈయాంధ్రులచరిత్రముయొక్క యేడవప్రకరణమున 216 వ పేజీలో వీరభద్రరావుగారు కూడఁ బై కథాసందర్భము నిటులు వ్రాసి యున్నారు. —

“దూతను వచ్చినదారిని బంపి వైచెను. పిమ్మట సలగామరాజును నాయకురాలును తమకు సాహాయ్యము చేయవలసినదిగా నానా దేశరాజులకును తేఖలను బంపించిరి.....సలగాముడును వీరపురుషోచితము లయినకర్తముల నెల్ల నాచరించి గజారోహణం బొనర్చి నిజ సైన్యంబులతోడ బయలుదేటి కార్యమపూడికి వచ్చెను. మహారాజులనేకు లసంఖ్యాకము లయినసైన్యంబులతోడ వచ్చి యుద్ధభూమిని సలగామరాజును గలసిఖాన్నట్లుగా వీరచరిత్రమున మిక్కిలి యతిశయోక్తులతోఁ గూడివవర్ణనములతోఁ జెప్పఁబడియెను.” అని.

యద్ధాహూతు లయినరాజులరాక పల్నాటిపీఠచరితమునఁ
గ్రిందివిధముగఁ జూపట్టుచున్నది.

“లలి మీఱ వీరభల్లాఁడు (1) వచ్చె
బటువిక్రమాధ్యులు పండ్రెండువేలు
కడలవా రొకవేయి గజచయ మమర
బొన్నా శృవిభుఁడు (2) సముద్యోతివచ్చె
బడినూఱువేలకా ల్బలములతోడఁ
గూడి ముప్పదివేల కుంజరావళులఁ
గదిసె మాళవపతి (3) కామభూవిభునిఁ
గడఁగి తొమ్మిదివేల కాలరిబంట్లు
నమ్మఁదగినయట్టి నాయకచయము
నొకవేయి యశ్వాల నొనరఁ బ్రతాప
రుద్రుఁడు (4) పంపించె రూఢసంగతిని
బదివేలకాలరిబలములతోడ
ముదమునఁ బ్రాచిదే * పుండును (5) గలసె
నీలితెక్కెంబుల నేతైనబంట్లు
వెంట రా (6) బంగాళవిభుఁడును గలసె
గజములు పదివేలు ఘన మైనబలము
నిరువదివేలతో నేతెంచె నొడ్డ
భువి నేలుబలదేవపురుషోత్తముండు (7)
పదివేలతురగముల్ బంట్లొకలక్ష
కూడి రాఁ గల్యాణ (8) ఘూర్జరపతులు (9)
కామునిఁ గదిసిరి శౌరవ మెసఁగ
ధనరథాస్యుఁడు (10) వచ్చె దర్పంబు మీఱ
మహిదేవిదాసుఁడు (11) మదకరుల్ వేయి

ఆంధ్ర చరిత్ర విమర్శము.

శకటసహస్రముల్ చనువునఁ గొలువ
 నేతెంచె సాహస మెల్లవా రెఱుంగఁ
 బదిలక్షలబల ము * త్సవమునఁ రాఁగ
 ద్రావిడ (12) కేరళ (13) ధరణీశవరులు (14)
 వచ్చిరి నలగామపసుధేశుకడకుఁ
 బద్ధ సేనుండునుఁ (15) బరువడి వచ్చె
 గురుసహస్రద్వయఘోటకయుతుఁడు
 గుండమదేవుఁడు (16) గొబ్బూరిరాజు (17)
 మొదలయిన రాజులు ముఖ్యు లౌబంట్లు
 నేనూఱుతోఁగూడ నెనుబదిమీఁద
 నెనుబదివేలతో నేతెంచి రపుడు
 తక్కినరాజులు తమతమబలము
 లెసఁగఁగ నేతెంచి రివ్వధంబునను " అని.

ఈరాజులయాగమనవిషయము సావధానముగఁ బరిశీలించఁ
 దగియున్నది. పల్నాటి దేశమునకు ద్వారసముద్రము దేవాది మొద
 లగుకర్ణాటదేశములు, మళయాళము పాండ్యరాజ్యము ము న్నగు
 దక్షిణదేశములు, కల్యాణము ఘూర్జరము ము న్నగుపశ్చిమదేశ
 ములు, బంగాళము కటకము మొదలగునుత్తర దేశములు మిక్కిలిదూర
 మున నున్న వనుట తెల్లము. ఇప్పటివలె గాక యక్కాలమున మార్గ
 ములు సరిగా లేకయు మార్గమధ్యమున నాయారాష్ట్రాధిపతు లగు
 వీరులు కయ్యమునకు సడ్డము వచ్చి యిబ్బందులు గలుగఁ జేయుటయు
 ము న్నగునీతిబాధలు వాచామగోచరములయి యుండె ననునది సుప్ర
 సిద్ధము. ఏనిర్బంధములు లేక వచ్చినను గాల్పడకగా వచ్చువారలు
 నెలలపై ని వత్తురు గాని దినములలో రా నేర రనుట లోకు లెఱుంగు
 దురు. ఇట్టిసీతిలోఁ బైఁ బేర్కొనఁబడినవిధముగ రాజులు గజరధ

హయవదాతివర్గముతో వచ్చుట కెంతో కాలము పట్టును గదా! పల్నాటినుండి యాహ్వానపత్రములు గొనిపోయినవా రచ్చటఁ జేరుట కును వారిచ్చటికి సపరివారముగ నేత్రెంచుటకును గొన్ని నెలలు పట్టు నని నిస్సంశయముగ నుడువ వచ్చును. మరియు నాహ్వానపత్రక లందినతరువాత

“వ్రాయించి పంపిన వా రెల్లఁ గూడి

చింతించి రీరీతిఁ జిత్తంబులోన”

అనుటచే నాయాగాజు లెల్లఁ గూడి కొంతవట్టు చింతించి యావల బయలుదేరినట్లు వ్రాయఁబడినది. దూరదూరదేశములం నుండినవారు గూఢుటకు మరల స్వరాష్ట్రములు చేరియో యచ్చటనుండియో వెడలి వచ్చుటకు నింకఁ గొంత తడవు గాక మానదు. దీర్ఘమైరము గలరాజులు సంధి కొడంబడక యుద్ధసన్నద్ధులయి రణరంగమును బ్రవేశించిన తరువాత యుద్ధమునకుఁ దడవు నేయుదు రనుట యవిశ్వసనీయం బని వ్రాయుం బనిలేదు. సలగామరాజు గురిజాలనుండి 20 మైళ్లు దూరమున నున్న కార్యముపూడికిఁ జేరిననెంబడి అనఁగా నొకటిరెండుదినములలోపల బంగాళమళయాళాది దేశాధీశులు తమతమదేశముల నుండి యెన్నియో యోజనములు దూరముననున్న కార్యమపూడిఁ జేరుట సంభావితము గాదు. సలగామరాజు “మాకు సహాయులైన రాజులు వచ్చువఱకు యుద్ధమున కారంభింపఁ గూడ” దని ప్రతిపక్షులకు నియోగించుటయు వారు వల్లే యని మిన్న కుండుటయు సంభవింప దని చదువరు లెఱుంగఁ గలరు. కాబట్టి పల్నాటియుద్ధమునకుఁ బైరాజులు వచ్చియుండి రనుట మిక్కిలి యసంభావితము.

మఱియు వార లిటుకు రావలసినంత ఘనకార్యము గూడఁజూపట్టదు. కనుఁచు, వీరభల్లాణుఁడు లెక్కకు మీరినగజములు పదుమూఁడువేలు భటజనులు గల పైన్యముతోను బొన్నాళ్ళ

విభుడు లక్షకాల్బలము గల సైన్యముతోను మాళవపతి ముప్పదివేలు కుంజరావళులు గల సైన్యముతోను గూడి వచ్చినట్లును ప్రతాపరుద్రుడు తొమ్మిదివేలు కాల్బలము సమకమైన సంఖ్యలేనట్టి నాయకసమూహము వేయి యశ్వములు గలసైన్యము సంపినట్లును ప్రాచీదేవుండు పదివేలుకాల్బలముతోను బంగాళపతి లెక్కలేనిబంట్లతోను బలదేవపురుషోత్తముండు పదివేలు గజములు ఇరువదివేలు బంట్లు గలసైన్యముతోను గల్యాణపతియు ఘూర్జరపతియుఁ బదివేలు గుట్టిములు లక్షబంట్లు గలసైన్యముతోను మహిదేవిదాసుండు వేయి గజములు వేయిబండ్లు గలసైన్యముతోను ద్రావిడకేరళధరణిపతులు పదిలక్షలబలముతోను పద్మసేనుండు రెండువేల పెద్దగుట్టిములతోను గుండమదేవుండు గొబ్బూరిరాజు మున్నగువార లెనుబదివేల యేనూట యెనుబది మందిబంట్లతోను తక్కినరాజు లివ్విధంబున అనగా నెనుబదివేల యేనూటయెనుబది సంఖ్యగల సైన్యముతోను వచ్చినట్లును జెప్పఁబడినది. ఈసంఖ్య చూడ నిరుపదిలక్షలకు మించియున్నది. ఇచ్చటఁ బదునేఱు రాజులు మాత్రమే వ్రాయఁబడిరి. యుద్ధాహ్వన పత్రికలో వ్రాయఁబడిన తక్కిన తొమ్మండుగురురాజుల సైన్యము యొక్కయు నిందు లెక్కలేక చెప్పిన సమూహవాచకశబ్దములచేఁ జెలియఁ దగిన సైన్యముయొక్కయు సంఖ్యను మన మూహించినచో నగోచర మగును. కాఁబట్టియే కవి

“వచ్చినబలముల వరుస గణించ

బుద్ధిమంతుల కైనఁ బొందదు నేర్పు”

అని వ్రాసెను, ఇట్లు సంఖ్యాతీతమైన సైన్యముతో రాజాధిరాజులు వచ్చునంతవని పల్నాటిపాశెగాండ్ర యుద్ధమున నేమియుఁ గానరాదు. తుదకు వచ్చినసైన్యమువిడిదికైనం బల్నాటిదేశము చాలదు. శ్రీకైలా రణ్యము చేరువ నున్నది కాఁబట్టి యది విడిదిగాఁ జేసినను వచ్చినవారి

యన్నోదకములకుఁ బన్నాటిదేశము విక్రయించినను జాలదు. కోడి పందెములో వచ్చినపగవలన జరిగినయీ చిన్నభూస్వాముల తగవు వాస్తవమునఁ గవిచెప్పినంత జరిగియుండినచో వారివారి శాసనాదులందుఁ దప్పక వ్రాయఁబడి యుండును. అట్లేచ్చటను గానరాదు, ఈ వచ్చినవా రెల్ల నోడుట వాస్తవమే యయినయెడ బ్రహ్మనాయఁడు మలిదేవరాజును సార్వభౌమునిఁగాఁ జేసి యుండును.

కాఁబట్టి కవి కేవలవాగాటోపమున యుద్ధము నింత పెంచి పెద్ద చేసిన వాఁడే కాని వాస్తవమున నింత జరిగి యుండదు గాన దీనికై లక్షలకొలది సైన్యముతోఁ బైరాజులు రావలసినంత పని గలిగియుండు నని నమ్ముటకు వీలులేదు. కావుననే వీరభద్రరావుగారు «మిక్కిలి యతిశయోక్తులతోఁ జేరిన వర్ణనములతోఁ జెప్పఁబడినది» అని వ్రాసిరి. ఇంక నీవాక్యములలోఁ జెప్పఁబడిన రాజులనామముల విషయములో ననేకాసందర్భములు కానవచ్చుచున్నవి. విస్తరభీతిచే వ్రాయ నైతిని. ఇదంతయుఁ బరిశీలింపఁగా విల్సన్ దొరగారు «బ్రహ్మనాయఁడు మఱి పన్నిద్దఱు భూస్వాములు పశువులమేపరులు గలిసి పన్నాటిదేశములోని మాచెర్ల గురిజాల అను రెండుపట్టణములమీఁద యుద్ధము చేసిరి» అని వ్రాసినవిషయమే వాస్తవ మని నమ్మఁదగి యున్నది. ఇందువలనఁ గవి యల్పవిషయములఁ బెంచి వ్రాసినాఁడనియు నందుచే నివి యవాస్తవము లనియు నందుచే నమ్మఁదగవనియుఁ దేలును. రావుగా రతిశయోక్తులతోఁ జేరినవర్ణనము లన్ని మాటకుఁ గూడ నిదే తాత్పర్యము. లేని యర్థము నున్నట్లు వర్ణించుట గదా యతిశయోక్తి. అట్టివర్ణనములు వాస్తవములు గా వనుట తెల్లము. అవాస్తవము లని తెలిసియు నందున్న ప్రతాపరుద్రాది శబ్దములను బట్టి కాలనిర్ణయము చేసికొని దానిచే మమ్ము వారు మాటుట తగదు.

ఇక సంతటి శ్రీనాథమహాకవి యింత యసంభావితార్థమును వ్రాయునా? యని యనుకొనరాదు. కవులు తమకావ్యోత్కర్షమునకు యిట్లు వర్ణించువా రనుట “శవీనా ముచ్చా”యి సౌందర్య గుణా మృషోద్ధ్యాః । కవే రాహర్య వర్ణ సమ్ ” ఇత్యాదివచనముల వలనను అనుభవమువలనను, విశ్వవిఖ్యాతంబై యున్నయది. అటులుగాక యసర్వజ్ఞుడుగా నున్న పండితమాత్రం బగు శ్రీనాథకవియైనను రెండు మూడు వందల సంవత్సరములకు వెనుక జరిగి యున్న పల్నాటివీరుల యుద్ధవృత్తాంతమును జరిగినవాస్తవస్థితి వదలకుండ వ్రాయుట కెటులు సమర్థుండు కాఁ గలండు? వాదనిర్వాహమునకై నే నీకవియందు దోషసమర్థనము చేయుచున్నా నని తలంప రాదు, ఇంతకన్న ససంభావితార్థముల నెన్నింటినో యిక్కవివరుండు వక్కాణించినవాడు.

ఉమాకాంతముగారు పల్నాటిచరిత్రోపోద్ఘాతమున సనేక స్థలములలో నీ కవియొక్క పొరపాటులను నిరూపించి వ్రాసి యున్నారు. స్థావరపులాకన్యాయమున నించుక వ్రాయుచున్నాను. ఆయుపోద్ఘాతము 44 వ పేజీలో,

“గ్రంథములో ననుగురాజు కార్తవీర్యుని కేడవతరము వాడు గాఁ జెప్పబడిన దని యిదివఱకే తెల్పియుంటిని. రావణుడు సర్పదాతీరమున శివపూజ చేయుచుండఁ గార్తవీర్యార్జునుడు సర్పజలో జలక్రీడలు సల్పుటయు, సతని వేయిచేతులచేత నడ్డగింపఁబడిన జలప్రవాహ మెగదట్టి రావణునిపై దొట్టుటయు, వారిద్దఱు కలహించుటయు, బురాణప్రసిద్ధ విషయంబులు గానఁ గార్తవీర్యుడు రావణునికి సమకాలీనుడై యుండ వలయును. రావణుడు రాముడు నేకకాలమం దుండినవారు. రామాయణకాలము క్రీ. పూ. 18 వ శతాబ్దమునకు ముందేకాని తరువాత నై యుండ దని రమేశచంద్రదత్తు మొదలగుపండితులు వ్రాసియున్నారు.

అనగా నిప్పటికి మూడువేల రెండువందలసంవత్సరములకుఁ బూర్వమున నగును. కార్తవీర్యుడు రామాయణకాలమున నుండినవాఁడగుటచే నతఁడును మూడువేల సంవత్సరములక్రిందనే యుండి తీరవలయును. అనుగురాజు కార్తవీర్యుని కేడవతరము వాఁడై యైనయెడలఁ దరమునకుఁ బూర్తిగ నూతేండ్లప్రకారము చూచినను సుమారు రెండువేలసంవత్సరముల క్రిందట ననుగురాజుండినవాఁడగును. ఈరుజ్జేత్రయుద్ధము జరిగినపునాది నాఱువందలసంవత్సరములకో యేడువందలసంవత్సరములకో పల్నాటియుద్ధము జరిగియుండును. ఇదియే నిజమైనచో వీరభల్లాణుని భీమదేవుని నాకాలమునకు నెట్టి శాసనములు రద్దపఱచి హిందూదేశచరిత్రము తలక్రిందు చేయవలసి యుండును. కావున ననుగురాజు కార్తవీర్యుని కేడవతరము వాఁడని వ్రాసిన వ్రాత నిరాధారపువ్రాత యని స్పష్టము కాక మానదు ” అనియు, 45 వ పేజీలో “ అనుగురాజు చేడిదేశమును విడిచి పల్నాటి కేలవచ్చెనో చూతము. కార్తవీర్యుడు చేసినపాపములు బాధింపఁగా బ్రాహ్మణుల యాలోచనవలన జీడినూనెగుడ్డలు ధరించి ససైన్యుడు సామాన్యుడు నకుటుంబుడై రాజ్యమును వదలి యిలవేలు పైన చెన్నకేశవుని వెంటఁ బెట్టికొని తీర్థయాత్రకు వెడలి వచ్చి వచ్చి కృష్ణానదీసానము చేసినప్పుడు తాము ధరించిననల్లగుడ్డలు తెల్లనాయె ననియు నంతలఁ బాపవిముక్తులైరనియుఁ జందనవోలులో నపుడున్న రాజనుగు భూపాలునకుఁ గూతు నొసఁగి పలనాడు హరణ మిచ్చెననియుఁ గార్తవీర్యుడు చేసినపాపములు పట్టణము నంటి యుండుటవలనఁ దిరిగి స్వదేశమునకుఁ బోవుట కిలవేల్పయిన చెన్నకేశవుఁ డిష్టపడలే దనియు, నందుచేఁ బలనాటిలోనే స్థిరపడి రనియు గ్రంథములోఁ జెప్పబడినది. ఎన్నిసంవత్సరములక్రిందటనో కార్తవీర్యుడు చేసినపాపము లతనిపూర్వుల నెవరిని బాధింపక యనుగురాజునే యేల బాధించెనో తెలియ

రాదు, తీర్థయాత్రకు వెడలినచో రాజ్యమున దమప్రతినిధి నెవ్వరినో యుంచి బయలుదేలుదురు గాని దేశము సరాజకము చేసి యిలవేల్పునుగూడఁ బెఱికికొని కట్టగట్టుక యందఱు నొక్కసారి బయలువెడలి యుండరు. చెన్నకేశవుఁడు నోరుచేసికొని మానుషభాషణంబుల స్వదేశమునకుఁ బోవలదని చెప్పెనట. పరమ భక్తులు గనుక నట్లు చెప్పె ననుకొన్నను జేదిరాజ్యమునంటి రాజ్యమునుండి తొలగిందు నంతటి కరుణ భక్తులపైఁ జెన్నకేశవునికిఁ బుట్టుట చిత్రమే. కార్తవీర్యుఁడు చేసినపాపములు చేదిదేశము నంటికొని వదలకయుండుట దుర్లభము. ఏదియెట్లున్నను దాను దేశము విడిచి పోవలసినచ్చిన పుడు తనపూర్వజుడైనకార్తవీర్యుఁడు చేసినపాపము లనుగురాజునకు జ్ఞప్తికి వచ్చియుండుట వాస్తవము.....మహమ్మదీయులతొందరలవలననో స్థిత్తుదొరగారు చెప్పినట్లు రీవాభగేలులవలననో లేక యన్యశత్రుల వలననో యనుగురాజు రాజ్యమును గోలుపోయి సస్సైన్యముగఁ బలనాటికి వచ్చియుండును.....ఇట్టికష్ట కాలమున ననుగురాజు దన దురదృష్టమునకుఁ గారణము కార్తవీర్యార్జునుండు చేసినపాపములే యని భావించుట యొకవింత గాదు "

అనియు మున్నుగా నెన్నెన్నియో కవియొక్క భ్రమప్రమాదములు చూపినారు. కాబట్టి యీకవి యసంభావితార్థవక్తలలో మొట్టమొదటివాఁడు గా లెక్కింపఁ దగినవాఁడు.

ఇంకొకటి. ఈకవి కేవలము పుక్కిటిపురాణగాథలను విశ్వసించి యీచరిత్రమును వ్రాసినవాఁడు. కాబట్టియే కృష్ణదేవరాయచరిత్రము సదుపమాదవప్రకరణమున "మనదేశములో సత్యవంతులు లగు చరిత్రములను వ్రాయునభ్యాసములేని కారణమునఁ బుక్కిటిపురాణగాథలను బురస్కరించుకొని మనము చరిత్రములను వ్రాయఁబూనినఁ బెక్కుదోషము లుండక మానవు." అని వీరభద్రరావుగారు వ్రాసినవాక్యము

మున కీపల్నాటివీరచరిత్రము విషయ మగు చున్నది. ఈచరిత్రము కేవలము పుక్కిటిపురాణములనే పురస్కరించుకొని శ్రీనాథుడు రచించినట్లు లోకప్రవాదము గలదని యుమాకాంతముగారు తమ పల్నాటివీరచరిత్రోపోద్ఘాతము 78-79 పేజీలలో, శ్రీనాథుడు దేశసంచారము చేయుచు మాచెర్లచేరి నాటికురుపుబాధవలన నచటఁ జెన్నకేశవుని సేవించుచుండ నొకనాడురాత్రి చెన్నకేశవుడు స్వప్నమందు సాక్షాత్కరించి మద్భక్తుండగు ననుగురాజయొక్క చరిత్రమును మదంకితముగఁ జేయుము నీపురోగముక్తుండ వగుదువని చెప్పిన తరువాత,

“శ్రీనాథుడు మేల్కొంచి స్వప్నవృత్తాంతమునకు సంతసించి పల్నాటివారిహృదయసీమలయందుఁ జరకాలవిజృంభణముతో నాటియుండినచరిత్రాంశములఁ జక్కఁగ గ్రహించి గ్రంథరచనకుఁ దొడఁగి చెన్నకేశవునియాలయములోఁ గూర్చుండి చెప్పచు దాదాపుగా భారత మంత పెద్దదిగా నున్న యీగ్రంథమును రెండుమాసములలోఁ బూర్తి గావించె నట. గ్రంథము సమాప్తియగువఱకు పురోగముకూడఁ బూర్తిగఁ గుదిరె నట. గ్రంథము పూర్తి యైనతరువాత నేకారణముననో మనస్సు చలించి తొంటియట్లు విషయప్రవృత్తుండు కాఁగాఁ జెన్నకేశవుడు కోపించి ప్రతిదినము వగలే శ్రీనాథునికిఁ బ్రత్యక్షమగువాఁ డారో జలనికి దర్శన మీక స్వప్నమందగపడి నీపు పతితుండ నైతివి గాన నీగ్రంథము నేను గ్రహింపఁజాల నది మాలమాదిగలపాఠాఁగాక యనివాక్రుచ్చి యదృశ్యుండయ్యెనట. మఱునాఁడుశ్రీనాథుండు మేల్కొంచి యశుభస్వప్నంబునకువగచి యెంతయో శప్తముతో రచించిన యిమ్మహాగ్రంథము భగవంతుడు చేకొననిచో దాన ఫల మేమి యని దుఃఖావేశంబుతోఁ జేత నున్నతాళవ్రత సంపుటము చింపి చిందఱవందఱగాఁ బాఱ వేసెనట. మాలలు మాది

ఆంధ్ర చరిత్ర విమర్శము.

గలు మొదలై సవా రెనాకి చొరికిన ప్రములు నా శోకింపరట. ఈ కథ మొక్కిరిచిన జనులు లెన్నెను గ్రంథ మొకచోటను సంపూర్ణముగ లేక శకలములు గా నొకరివద్ద గొంత మఱియొకరివద్ద గొంతగజాల మున్నకు. విద్యకుంటలు మూలలు మొదలును విద్య బాతుల యాధీనము లోనే యున్నమాట నా సవము. అని మొదలుగా వ్రాసియున్నాను. ఇటులు లోక ప్రవాదమునకు సనుభవము నున్నందున నింతియే దీని వాస్తవ మగు యుండనోపు ఇట్లు ప్రక్రియ రాణముల మూల పై సది కావుననే యీ గ్రంథము దోషములపాలై యున్నదని శోచెడిని.

కొంతలు — పల్నాటి విగుల చరిత్రమును గవి మహాభారతమున కనురూపముగ రచియింప నెంచి యనేక విషయములను దోచివెట్లు కల్పించినాడు. సలగామరాజమలి దేవి రాజాదులను గుగుపాండవులకుద్ది చేసి వాణ్యుద్ధమునకు ద్యూతమునలె వీరి యుద్ధమునకుఁ గోడిపండ్లము కారణముగాఁ జేసి యోటువడినవారల కరిగ్యవాసాదులు దెచ్చి పెట్టి విరాటసగరమున గోగ్రహణముమాడ్కి మందాడినగరమున గోగ్రహణమును మలిదేవరాజుదులు సమయబద్ధులై శ్రీశైలములో నేడుసంవత్సరములు గడిపినతరువాత రాయబారుల సంపుటను నావల యుద్ధోద్యోగ రాజాహ్వనాదులను గొంచెమించుమించుగాఁగల్పించి తునకుఁ గార్యనిపుణుని గురుక్షేత్రము గావించి శాలచంద్రనాయని నభిషేచ్య నిఁగాను బ్రహ్మనాయనిఁ గల్పింపఁగాను జేసి కథాశీరీషము నెంతయుఁ జెంచి పెద్దఁ జేసినవాడు. సర్వలయతిశయమునకై యనుగురాజు కార్తవీర్యార్జునున కేవలతరమువాఁడనియుఁ బుణ్యశ్రమంజైన యయోధ్యాదేశమునుండి (పరాజితుఁడై పాటి గాక) తీర్థయాత్రకము వెడలి వచ్చి వివ్రతమైన పల్నాటిదేశమున వసింబడినాఁడనియుఁ జెన్నకేశవుని సాక్షాత్కరముగలవాఁడనియు నేమియేమియో కల్పించినాడు. వాస్తవమున బాలమాచావురియనునది పాలమాచలను వాంధ్రభాషా

శబ్దములతోఁ జేరిననామము గలిగియుండినందునను జంబనాపురి యను నామాంతరముగూడ జంబన్న (జంబస) అనునాంధ్రపదముతోఁ జేరియున్నందునను నీ హేతుదైవమువేరు గూడ చెప్పి యనునాంధ్రపదముతో నున్నందునను ననుగుశబ్దంబు నట్టిదిగానే చూపట్టుచున్నందునను వీరాంధ్రదేశశాభిజనులుగా నిన్నిదిగి యున్నారు. వీరిమంత్రులకుఁ గల రేచర్ల గోత్రము వెలమకులము వేతినాయుడు దొడ్డనాయుడు పెద్దన్న అని మొదలయిన నామములును దీనిని బలపఱచుచున్నవి. రేచర్ల యనుగ్రామమున పనించుటను బట్టి వారి కాగోత్రముకలిగియుండుటయు నాగ్రామ మేకశిలానగరప్రాంతమునాంధ్రదేశమున నుండుటయు శ్రీనాథభీమఖండాదులచేతను ననుభవముచేతను వెలమపదము మసయాంధ్ర దేశములో నున్న నాలనజాతివారిలో నొక తెగవారియందు కూఁపగుటయునాయుఁడు దొడ్డ పెద్దలన్న మొదలగునవి యాంధ్రభాషాపదములగుటయునుప్రసిద్ధంబు. దీనిం బట్టియె “బ్రహ్మనాయనితండ్రి మున్నగువారు పశ్చిమ సీమనుండి కృష్ణానది దాటి పల్నాటికి వచ్చినవారు” అని యచటిపెద్దలు చెప్పుచున్నారు. అపుడా దేశమును బిల్లలమట్టి రాచకొండ రాజధానులుగాఁ రేచర్ల బేతినెడ్డివంశజులే పాలించుచుండిరి గావున నీబ్రహ్మనాయకాదులు వారికుటుంబములోని వారే యయి యుండవలె. కవియేమో యతిశయమునకై వీరికి వారికిఁ గలసంబంధమును మఱుగుపఱచి యార్యావర్తమునుండి వీరనుగురాజువెంట వచ్చినవారని వర్ణించి యున్నవాడు కాని వేఱు కాదని వాక్రుచ్చుచున్నారు.

మఱికొందఱు.—ఈకవి యాంధ్రవైషధాదికృతికర్తయై ప్రసిద్ధిగన్న శ్రీనాథకవి గాఁడు. అక్కవీరాజై యుండినచో నింత యసంభావితార్థములను జెప్పెడు. తదీయకవితాసుధారణమును గ్రోలి తత్సాధుర్యాదుల ననుభవించినవార లీవిషయము నెఱుంగఁగలరు. మఱియు నాతండు పుక్కిటిపురాణములను బురస్కరించుకొని యిట్టికావ్యరచ

నము నెప్పటికీ జేయుదు. చేయవలసి వచ్చినచో నడైనసంధ్యములను సంస్కరించి సంభావితం బగునట్లే చేయును. కావున నిది యథా శ్రుతగ్రాహి యైన యాపేరిటిమణియొక్క యప్రగల్భకవిచే గూర్పబడి యైన నుండవలెను. లేదా, యెవఁడో తా నేర్చినకొలంది వ్రాసి తన గ్రంథమునకు మహాత్వము రాఁ గోరి ప్రసిద్ధశ్రీనాథమహాకవి రచియించినట్లు వ్రాసియైన నుండవలెను. ఇంతియ కాని జేఱుగానోపదు. కాబట్టియే యీ గ్రంథమునందుఁ బెక్కులు శబ్ద దోషములు చూపట్టుచున్న వని యుండు.

దీనం జేసినయే రావుగా రీ యాంధ్రులచరిత్రముయొక్క యపోహతమున 26 పేజీలో “ఉమాకాంతముగారు ప్రకటించినభాగము శ్రీనాథకవిరచితగ్రంథములోనిది యేనా యని యొక గొప్పసందేహము గలుగుచున్నది. ప్రాచ్యలిఖితపుస్తకభాండాగారములోని ప్రతు లయోమయావస్థలో నున్నవి” అనియు, ఏడవప్రకరణము 196 వ పేజీపుటోటులో “ఈశ్రీనాథుఁడు శృంగారనైషధాది మహాకావ్యములను రచించిన కవిసార్వభౌముఁడే యని చెప్పుచున్నారుగాని, యీ గ్రంథములోని వ్యాకరణదోషములను వీక్షించినప్పు డీ గ్రంథ మామహాకవిరచితము కా దేమో యని సందియము కలుగుచున్నది” అనియు వ్రాసినా రని యెంచెదను.

ఈకవి యెవఁ డైన నగుం గాక, గ్రంథములో నున్నప్రతాపరుద్రాదిశబ్దములు ప్రథమప్రతాపరుద్రాదులను బోధింపమి మున్నగువానిచే రావుగారిసిద్ధాంతము నిలువకపోవుటయే మాకోరినపని. అది పైవిమర్శమువలన సిద్ధించినది. అయినను బైసంధ్యము లన్నియు నెఱింగినరావుగా రాభాగములోని “ఒకవేయియశ్వాల” నని మొదలగువాక్యములను బట్టి వాస్తవమును విచారింపక ఇంతయేల యని మొదలుగా వెలుగోటివారి వంశచరిత్రమును దూఱవచ్చుట యుచితంబుగాఁ దోఁపదు.

ఇదినటికు నుమాకాంతముగారు ప్రకటించిన బాలచంద్రయ్యుద్ధ ప్రకరణమున నున్నవాక్యముల నెత్తి విమర్శించితిని. ఇప్పుడు, మదరాసు విఖతపుస్తక భాండాగారములో లెక్క-క్కుమీటి యున్నప్రతులలో నెం. 14-3-15. 12-2-34. 14-4-32 గలప్రతులలోని కొన్ని విశేషముల సుదాహరించుచున్నాఁడను. అందు యుద్ధాహ్వానప్రకరణమున.—

“ ఉరగేశుఁ డనునట్టి యొడ్డభూపతికి
 దేవాద్రి నేలెడు తెలుగుబిడ్డలుకు
 నూర్యకుమారుకుఁ జోళభూపతికి
 వీరభల్లాణికి (భల్లాణుకు) విక్రమపతికి
 అరవసింగాళున కణ్ణామపతికి

(అణ్ణామపతి తిరువణ్ణామలై పతియై యుండనోపు.)

బంగళపతికిని బంచపాండులకు
 మతియు దేశాధీశ మండలేశులకు ”

అనియు, అగమనప్రకరణమున

“ పరఁగంగ శ్రీవీరభల్లాణి వచ్చె
 అశ్వంబు లొక వేయి యమితప్రశాస
 రుద్రుఁడు పంపించె రూఢసంగతిని
 బాచిదేవుఁడు వచ్చి పన్నుగాఁ గడిసె

(బాచియనునది సంద్యాలసమీపమున నుండు బాచిపల్లియను గ్రామ మని గ్రహింప నగు.)

ఇరువదివేలతో నేతెంచె నుద్ది
 భూ మేలుబలదేవపురుషోత్తముండు
 ధనదాసుఁడు పంప ధరణీశ్వరుండు
 ఉజ్జయినీపురి నొప్పుగా నేలు

ఆంధ్ర చరిత్ర విమర్శము

మహాదేవదాసుఁడు మదకరుల్ వేయి

వదిలక్షబలములు పన్నుగాఁ గొలువ

దక్షిణజలనిధి ధాన్య నున్న

పేరైనరాజులు పృథివి కంపింప

సింధునదీతీరశివకీర్తిఘనుఁడు

గట్టుభూముల నేలుఘను లైనపతులు

గురుసహస్రద్యయఘోటకసహితు

లగుతురుఘ్నలు వచ్చి యవసీతుఁ గనిరి

సాని (గి) పోతరాజు సత్యాఖ్య ప్రెగడ"

అనియు భేదము లగవడుచున్నవి. వీరల సైన్యములను గుఱించి వ్రాయఁ బడిన వాక్యములలో నెన్నో భేదములు గలవు. ఇం దాహ్వానప్రకరణమునఁ గ్రొత్తవారు, ఒడ్డెభూపతి తెలుగుబిజ్జలుఁడు సూర్యకుమారుఁడు విక్రమపతి అణ్ణామపతి పంచపాండులు దేశాధీశులు మండలేశ్వరులు. ఆగమనప్రకరణమునఁ గ్రొత్తవారు, పేరైనరాజులు శివకీర్తిఘనుఁడు గట్టుభూముల నేలురాజులు తురుఘ్నలు సాని (గి) పోతరాజు సత్య ప్రెగడ. పై లిఖితపుస్తకములలో ముద్రితవతి నున్న పాఠములకన్న నిండుక భేదముతో వ్రాయఁబడినవారు—వీరభల్లాణి, అమితప్రతాప రుద్రుఁడు, ధనదదాసుఁడు, మహాదేవదాసుఁడు.

ఇట్లు భిన్న నామములు గలరాజులును ఆహ్వానకాలములో లేక యాగమనకాలములో వచ్చియున్న రాజులును ననేకులు గలరు వారి వారికిఁ గాలభేదము గూడ నగవడుచున్నది. వీనిలో వాస్తవ మెద్దియో అవాస్తవ మెద్దియో నిశ్చయించుట దుశ్కర మైయున్నది. ఇదంతయు ననుభవించియే కాఁబోలు "ప్రాచ్యలిఖిత పుస్తకభాండాగారములోని ప్రతులయొకమయావస్థలో నున్నవి" అని వీరభద్రరావుగారు వ్రాసి యుండురు. ఇట్టివానిని బట్టి కాలనిర్ణయంబు వారెటులు చేసిరో

ఆంధ్ర చరిత్ర విమర్శము

యున్నది. ఒకవేళ అనేకప్రతులను పరిశీలించి ముద్రింపఁబడిన శ్వసింపఁదగిన దని యనఁజూతురు. అది తగదు, మన మెద్ది గా నుండునో దానినే గ్రహింపవలయు. గాని యెట్లుండి ద్రితప్రతి యని గ్రహించుట తగదు గదా! ముద్రితప్రతి కములకన్న లిఖితప్రతులలోని పాఠములే కొన్నిసమీచినములు చున్నవి.

“ మొదమునఁ బ్రాచీ దేవుండును గలసె.

పదిలక్షలబల ముత్సవమున రాఁగ ”

అను ముద్రితపుస్తకపాఠములలో యతిదోషములు కాన వచ్చుచున్నవి.

ప్రాచీ దేవుండు నచ్చి పన్నుగాఁ గలసె

పదిలక్షలములు పన్నుగాఁ గొలున

అని లిఖితపుస్తకములందుఁ గలపాఠములలో నవి లేక యున్నవి. ఇది గాక. —

“ వీరభల్లాణుండు విక్రమాభ్యుపకు ”

అను ముద్రితపాఠ్యములో విశేష్యపదమును ప్రథమాంతముగఁ జెప్పట శాస్త్రీయము కాదు. వీరభల్లాణికి (భల్లాణుకు) అనులిఖితపుస్తక పాఠము సరిగాఁ దోఁచెను. ఇదిగాక ముద్రితప్రతిలో, “ తెనుఁగుబిడ్డలకు కర్ణమాచికి కడలవా రొక వేయి ధనరధాన్యుఁడు ” అని మొదలుగాను, లిఖితపుస్తకములలో, “ తెనుఁగుబిడ్డలుకు, అణ్ణామపతికి, పండ్లెండు వేలు, కడలవారొక వేయి, ధనదదాసుఁడు ” అని మొదలుగాను జూపఁబడుచున్నవి. వీనిలోఁ గలభేదము స్పష్టము. కాబట్టి లిఖితపుస్తకములలోని పాఠము లప్రశస్తము లని తీసివేయ వలను లేదు. ఇది గాక అనేకప్రతులలో నేకరూపముగా నున్న పాఠములను లిఖితప్రతులలో నున్నవని యెట్లు తీసి వేయవచ్చును ? ఇట్లుగనవుడు బిడ్డలుఁడు వీర

భల్లాణి పంచపాండ్యులు రుద్రుడు మున్నగువారలు రావుగారు కని పెట్టినవారు గాక యా నామములు గలయితర రాజులు గావచ్చును. దేవాద్రీయన దేవరకొండ. మాదానాయనియుమామ హేశ్వర శాసన మున “ దేవనగదక్షిణాపాంతంబున ” అని వ్రాయబడినది. బిజ్జల సంశీయులు కాపువా రాంధ్ర దేశమున నైజాముచో జమీన్ దారులు ప్రసిద్ధులు. వీరభల్లాణి యనువాడు నొక్కఁ డుండవచ్చు. పంచ పాండ్యులు మధురానాథులు సుప్రసిద్ధులు. రుద్రులనువా రెండఱో కలరు. అమితప్రతాపము గలరుద్రుఁ డనునర్థ మగునే కాని ప్రతాప రుద్రుఁ డనునర్థము కాదు. ఈవిషయము ముందు వివరింపబడ గలదు. ఇట్లున్న వీనిం బట్టి వేతూకయ్యధికాలము గూడ సిద్ధాంతపడ వచ్చును. ఇట్లగుచో “ మొదటిప్రతాపరుద్రుడు నలగామరాజునకు ” అని మొదలుగా రావుగారు చేసినసిద్ధాంతము నిలువజాలదు. పరస్పర విరోధములవలన నాకాలము స్థిరపడ దన్నచో రావుగారు నిర్ధారించిన యుద్ధ కాలము గూడ నిలువకపోవును.

ఇట్లు శ్రీనాథకవి రచితగ్రంథ ప్రతులలోనే యిన్ని విరోధ ములు కానవచ్చుచున్నవి. ఇంక నీచరిత్రము మల్లయ రామసెట్టి వీర భద్రయ్య మున్నగు పెక్కుండు కవులచే వేర్వేరుభంగుల రచియింపబడినది. వానిలోఁ గలపరస్పరవిరోధములు వాచామగోచరములు. పల్నాటివీరచరిత్రవిమర్శము వేఱుగ వ్రాయ నుపక్రమించినాఁడఁ గాన వానినెల్ల నిట వ్రాయును. ఇట్టి పరస్పరవిరోధముచేఁ గాలనిర్ణయము కాకపోవుట యట్లుండఁ జరిత్రాప్రామాణ్యతకంక గూడ వచ్చుచున్నది. ఈచరిత్రము శాసనానుభవమును గాదు. కాబట్టి పరస్పరవిరోధముల చేతను శాసనములం దుదాహృతములు గామిచేతను జెవిరెడ్డి గాథలు విశ్వాసపాత్రములు గావని వక్కాణించుచున్న రావుగారు పరస్పరవిరుద్ధములై శాసనానుదాహృతములై యున్న పల్నాటివీరచరితములలోని విష

యములను నమ్ముటకు వీలు లేదు. అట్లగునపుడు రావుగారు ప్రతాప రుద్రాదిశబ్దములకుఁ దమయిష్టప్రకారము మొదటిప్రతాపరుద్రుఁడు రెండవ కేతరాజు రెండవవీరభల్లూఁడు అని యర్థము నల్లికొని చదువరుల కాగ్రంథములో నిట్లే యున్న దని నమ్మకము గలుగఁజేయుటకు “చెప్పఁబడియున్నది” అని మొదలుగా వ్రాసి శీతరెడ్డిమూలపురుషుఁడనువిషయమును నెట్టివేయ మాటొప్పుట మిక్కిలి యవిచారసిద్ధమని యేర్పడుచున్నది.

ఇక రావుగారు రాయారాజులకాలమునుబట్టి పల్నాటివీరుల యుద్ధకాలము నెటులు నిర్ధారించిరో తద్విచారము చేయఁబడుచున్నది. వీరు పల్నాటియుద్ధము క్రీ. శ. 1176 పైనను 1182 లోపలను జరిగిన దని సిద్ధాంతము చేసి యున్నారు. కొమ్మరాజుతండ్రి వీరసోమేశ్వరుఁడు మృతినొందినతరువాత నీయుద్ధము జరిగిన దని చెప్పఁబడియుండుట చేతను సోమేశ్వరుఁడు 1176 వఱకుఁ బరిపాలనము చేసినందుచేతను 1176 సంవత్సరమునకుఁ బూర్వము జరుగ లేదనియు, కోటకేతుఁడు సింహాసనము నధిరోహించుటకు మున్నే యీ యుద్ధము జరిగిన దని యేర్పడియుండుటచేతను కేతరాజు 1182 వ సంవత్సరమున సింహాసనము నధిరోహించి యుండుటచేతను, 1182 సంవత్సరమునకుఁ దరువాత జరిగి యుండదనియు, నీరెండు పైసిద్ధాంతమునకు ముఖ్యాధారములని చాటుచున్నారు. కోటకేతమహారాజు 1182 వ సంవత్సరమున సింహాసనమెక్కినాఁడనుట కమరావతిలోనియాతేనిశాసనము ప్రమాణం బని చరిత్రకారుల నిశ్చయము. ఆశాసన మివ్విధంబుగ నున్నది.

“అస్తిత్రీధాన్యకటకం పురంసురపురా ద్వరమ్ | యత్రా మరే శ్వర శృంభు రమరేశ్వరపూజితః | శాకాబ్దే యుగభేదు రూపగణితే మాఘే దశమ్యాం తిథౌ | శుక్లాయాం గురువాసరే శుభః

దినే సంప్రాప్తరాజ్యోన్నతిః । శ్రీమత్కేతన్యన స్సమస్తగురవే గ్రా
మాన్ పరేణ్యా స్పహూన్ । సంప్రాదా త్సుగతేశ్వరాయ విపులశ్రీ
బ్రహ్మసంపద్యతః॥ స్వస్తి శ్రీచతుస్సముద్రముదితనిఖలవసుంధరాపరిపా
లక శ్రీమత్త్రిసయసపల్లవప్రసాదాసాదితకృష్ణ వేణీనదీరక్షిణ పట్న
హస్రావసీవల్లభ భయలోభదుగ్ధభ చోళచాళుక్యసామంతమదానేకప
మృగేంద్ర విభవామరేంద్ర శ్రీమదమరేశ్వరదేవదివ్యశ్రీపాదపద్మరా
ధక పరబలసాధక శ్రీధాన్యకటకపురవరాధీశ్వర ప్రతాపలంకేశ్వర...
శ్రీమన్నహమండలేశ్వర కోటకేతనుహారాజులు శివవర్షంబులు 1104
అగు నేటిమాఘశుద్ధ 10 గురువారం నాడు శ్రీమద్బుద్ధదేవరకు నాచం
ద్రతారారంగం గా నిచ్చిన యూభృకండవాటిలోని కంటేరు కొండపడ
మటిలోని మేడికొండూరు డోకిపల్లు. ఈధర్మం నడపనివారు పంచ
మహాపాతకములు చేసినవారు “స్వదత్తాంపరదత్తాంవా యోహారేత
వసుంధరామ్ । పప్టివర్షసహస్రాణి విస్తాయాం జాయతే క్రియః”
అని.

“ఈశానప్రకారము కోటకేతుడు శ్రీ. శ. 1182 వ సంవత్స
రమునకు సరి యైన శా. శ. 1104 వ సం. మాఘశుద్ధదశమినాడు
రాజ్యమునకు వచ్చెను.” అని యుమాకాంతముగారు వ్రాసినారు.
అదియే మనరావుగారికి జీవాతు వని యెంచెద. అయినను గాకున్నను
నీశ్లోకమువలన నీయర్థము రా నేరదు. ఎందుకనగా, శుభదినే, అను
సప్తమికి సంప్రాప్త అనుచోటి ప్రాప్తిక్రియయం దన్వయ మైనచో
గదా యది ఘటిల్లును. అప్పు డిది రాజ్యప్రాప్తిబోధకశాసనం బగును.
కేవల రాజ్యప్రాప్తిని బోధించుటకై శాసనము లెవ్వరును స్థాపించుట
కానము. కేతరాజొకవేళ నూతనముగ నట్లు స్థాపించియుండు నను
కొందమన్నచో గ్రామదానమునకుఁ గాలము లేకపోవును. తా మొన
రించినధర్మములు తత్కాలము తెలుపుటకు శాసనములు వ్రాయుం

చుచుఁ దద్యాజమునఁ దమపౌరుషపరాక్రమాదులు దెలుపుట కనుచున్నారము. ఇది దానముఁ బొందినవారికి శాశ్వతాధారముగా నుండుననియు దీనిం గనినవా రిట్టిసత్కార్యము లొనరింతు రనియు నందువలన ధర్మసంస్థాపనం బగు ననియు స్థాపకులతాత్పర్యము. రాజ్యప్రాప్తిబోధనమువలన ఫలితార్థ మెద్దియు లేదు. కాఁబట్టి సంప్రదాత్ అనుక్రియయందే శుభదినే అనుచానికన్వయము గా నోపు.

ఇంక శ్లోక మీయర్థమునే బోధించుననుటయందు నియామకము లేదు కాఁబట్టి యిది నిలువఁ జాల దన్నచో, శాబ్దబోధయందు వక్రతాత్పర్యజ్ఞానము సహకారికారణము కాఁబట్టి యిచ్చట శాసనస్థాపకునితాత్పర్య మేయర్థమునందుఁ గలదో ఆయర్థమే యీశ్లోకమునకుఁ జెప్పవలయు. అందుకై శాసనమున నీశ్లోకార్థ మెటులు వ్రాయఁబడినదో చూడ వలసి యున్నది. ఆయ్యది యిట్లు వ్రాయఁబడినది.

“కోటకేతమహారాజులు శకవర్షంబులు 1104 అగునేటి మాఘ శు 10 గురువారమునాడు శ్రీమద్బుద్ధదేవరకు నాచంద్రతారార్కంగా నిచ్చినయూళ్ళు...ఛాయ జే క్రిమిః” అని.

ఇందుఁ గేవలముభూదానమును గూర్చియే వ్రాయఁబడినది గాని రాజ్యప్రాప్తిపేరే యెత్త లేదు. “స్వదత్తాం పరదత్తాంవా” అనునుపసంహారవాక్యము కూడ దానమే యందు ముఖ్యమని తెలుపుచున్నది. ఇది రాజ్యప్రాప్తిబోధకమై యుండినచో “కోటకేతమహారాజులు శకవర్షంబులు 1104 అగునేటి మాఘ శు 10 గురువారమునాడు రాజ్యము నుండిరి.” అని వ్రాయవలసి యుండెను. అటులు లేక “గురువారమునాడు శ్రీమద్బుద్ధదేవర కిచ్చినయూళ్ళు” అని మొదలుగ వ్రాయఁబడినది. ఇందువలన, సంప్రదాప్తరాజ్యోన్నతిః శ్రీమత్కేతనృపః గురువాసరే శుభదినే సుగతేశ్వరాయ బహూగ్రామ్యా సంప్రదాత్” అని యన్వయము చేయవలసి యుండును. కాఁబట్టి దాన క్రియాన్వయమునందే వక్రతాత్పర్యము కేటవడుచున్నది.

ఒకవేళ శుభదినే యనుదానికిఁ బ్రాప్తిక్రియయందును దానక్రియయందును సన్దయము చెప్పఁగల మందు లేమా. అట్లగుచో “కోటకేతమహారాజులు...గురువాసరమునాడు సంప్రాప్తరాజ్యోన్నతియై బుద్ధదేవరకిచ్చినయూళ్ళు” అని వ్రాయవలసి యుండెను. అట్లు వ్రాయలేదు. ఇంత యేల? సంప్రాప్తరాజ్యోన్నతికి, అను పదము యొక్కయర్థానువాద మైనను జేసి యుండ లేదు. ఇది గాక ప్రాప్తిక్రియకు రాజ్యోన్నత్యమే కర్తముగాని రాజ్యము కాదు. అట్లగుచో సంప్రాప్తరాజ్యస్య ఉన్నతికి యస్య అని వ్యధికరణసమాసము చెప్పవలసివచ్చును. అయ్యది “సంభవతి సామానాధికరణ్యే” అను న్యాయమునకు విరుద్ధము. తద్విధియు లేదు. కాన నెన్నఁచో రాజ్యము నొంది యుప్పుడు తదాన్నత్యము గలవాఁడని చెప్పవలయును. అట్లగునపుడు “ఈశానసప్రకారము కోటకేతుఁడు శ్రీ. శ. 1182 సంవత్సరము...రాజ్యమునకు వచ్చెను” అను లేఖనము నిరాధార మగును. అట్లగునపుడు “కోటకేతరాజు 1182 సంవత్సరమునఁ బరిపాలనము వహించినాఁడు...పల్నాటియుద్ధము 1176-1182 సంవత్సరములనడుమ జరిగిన దనుట కేమిసంశయము లేదు” అనురావుగారివ్రాత నిరాలంబమై నిలువఁ జాలక పోవును. ఇట్లుకాఁగా 1182 లోపలనే పల్నాటియుద్ధము జరిగిన దని యుద్ధమునకుఁ బెట్టినయడ్డు దీక్షింపది. అందువలన “ప్రతాపరుద్రునితో సమకాలికుఁడైనతనతాత యైన బేతినాయనితోఁ బ్రహ్లాదాయఁ డెట్లు సమకాలికుఁడయ్యెను...దురవస్థ పట్టినదిగదా” అని మొదలైనరావుగారిపరితాపము పరిహృతము గాఁగలదు. ఇది గాక, యీకోటకేతసింహాసనాధిరోహణకాలనిర్బంధము వదలినపుడు ప్రధానమల్లనిబర్హణన్యాయమున నకలోపద్రవములు అనఁగాఁ బరిపాలనముమాత్రము వదలుకొని బ్రతికి యుండిన నుండఁదగినవీరసోముని

చావు కల్పించుటయు 1199 సంవత్సరపు నాగిపోతరాజును 1182 సంవత్సరమున కీడ్చుటయు మొదలగునవి శమింపఁ గలవు.

ఇఁక నీయాక్షేపము చేయ వచ్చును. కోటకేతుఁడు 1182 సంవత్సరమునఁ గాక యంతకుఁ బూర్వమే సింహాసన మెక్కి యుండునన్నచో నతనితండ్రి యగుభీమరాజు రాజ్యకాల మడ్డము వచ్చును. 1182 నకుఁ బూర్వము భీమరాజు గదా రాజ్యము చేయుచున్నవాఁడు అని.

ఇది నిలువదు. భీమరాజు 1181 వఱకు రాజ్యము చేయుచున్నట్లు శాసనములలో వ్రాయలేదు. కోటకేతుని శాసనమునుబట్టి యూహించెద మన్నచో సన్యోన్యాశ్రయదోషము ప్రసక్తించి యేకాలనిర్ణయము గాక పోవును. 1181లో భీమరాజు రాజ్యము చేయుచున్నందునఁ గోటకేతుఁడు 1182 సంవత్సరముననే సింహాసన మెక్కి నాఁ డనియుఁ గోటకేతుఁడు నాఁడే సింహాసన మెక్కినందున సంతవఱకు భీమరాజు రాజ్యము చేయుచుండె ననియు నూహించినచో సన్యోన్యాశ్రయదోషము తప్పదుగదా! ఒకవేళ నీభీమరాజు 1127 మొ. 1158 వఱకు రాజ్యము చేసిన గొంకరాజుసోదరిని వివాహ మాడినవాఁడు కావున నితఁడు శ్రీ. శ. 1140 వ సంవత్సరముననో లేక యాచ్రాంతముననో రాజ్యమున కారంభించి శ్రీ. శ. 1182 వఱకుఁ జాలించి యుండును అని యుమాకాంతముగారి తేజనమును బట్టి యాభీమునిరాజ్యకాలనిర్ణయము కాదగు నన్నచో నాపక్షమున గొంకరాజు రాజ్యకాలమున కన్యూనానతిరిక్తముగ 1127 నుండి 1158 వఱకే భీమునిరాజ్యకాలమని చెప్పట యుక్తిమంత మగును గాని గొంకరాజుకాలమునకు న్యూనాధికభావముగఁ జెప్పట యుక్తిమంతము గాదు. ఇట్లనిర్ణీత మగుభీమదేవుని రాజ్యకాలమును బట్టి కోటకేతరాజు సింహాసనాధిరోహణకాలమును నిర్ణయించుటకు ఏలు లేదు. అమరావతిశాసనము తిన్నిర్ణాయకము కా దని నిరూపింపఁబడి యెను.

ఇదిగాక పల్నాటివీరచరిత్రమున భీమరాజును జెప్పనపుడు కేతరాజుతండ్రి యని గాని కేతరాజును జెప్పనపుడు భీమరాజుపుత్రుడని గాని లేనందున నీభీమరాజు కేతరాజుతండ్రి గాక మఱియొక ధరణికోట భీమరాజయియో, యీ కేతరాజు భీమరాజుకుమారుడుగాక మఱియొక కేతరాజయియో, యింక నేమో యని సంశయము ప్రబలుచున్నది. కోటగండభూపతి మొదలగుకోటతెగవాఁరింకఁ గొందఁజున్నారు గదా! కోటరాజ్యము కొంత విభజించుకొని వారును బాలించుచుండిన నుండవచ్చును గదా! ఇంతకు “ధరణికోటపురికి దక్షుఁడైనట్టి” అనుచోటి దక్షపదము సమర్థుఁ డన్న యర్థమునే బోధించును గాని రాజును సర్థమును బోధింపదు. ఇందువలన నా పురిలో సమర్థుం డయిన భీమదేవునికి, అని యర్థ మగును. దానంజేసి కేతరాజుతండ్రి గాక వారికుటుంబములోవాఁడు మఱి యొకభీముఁడు ధరణికోటలో నుండిన నుండ వచ్చును. లేక పుత్రుఁడగు కేతరాజునందు రాజ్యభార ముంచి సమర్థుఁడైన భీమరాజు జీవించి యైన నుండవచ్చును. భీమరాజునందు రాజ్యభార ముంచి కేతరాజు నూరక యుంచి నవారు కేతరాజునందు రాజ్యభార ముంచి భీమరాజు నూరక యుంపవచ్చును గదా! లేదా, యీ ధరణికోట సత్తెవల్లితాలూకాలోని ధరణికోటయై యీ భీమరాజు జక్కడివాఁడై యుండిన నుండవచ్చును. ఇవన్నియుఁ జూడఁగా “ధరణికోటపతికి” అని పాతము నూహించుటయే యుక్తమని తోచెడిని. ధరణికోటపతి కేతరాజును కాన నతని కాహ్వానము పంపినట్లు గును. భీమదేవుండు “పెదబాహుభూపతికి భీమసేనునకు” అనుచోటి భీమసేనునివలె సెవ్వఁడో యయి యుండ నోపు. కాఁబట్టి భీమరాజు రాజ్యకాలమును బట్టి కేతరాజు రాజ్యారంభ కాలమును నిర్ణయించుట సాధ్యపడదు.

ఇదిగాక కోటకేతరాజునకు ధరణికోటభీమరాజునకు సంబంధమే లేదు. ఎందుకనిన.—ఈకోటపదము ధరణికోటపదమునుండి వచ్చినది కాదు. అట్లగుచో “ధరణికోటపురికి దక్షుఁడైనట్టి” అని భీమరాజును గుఱించి చెప్పనప్పుడు పూర్తిగా ధరణికోటపదము వ్రాసినట్లు “కొండయన్నమరాజు కోటకేతుండు” అని కేతరాజును గుఱించి చెప్పనప్పుడును బూర్తిగా ధరణికోటకేతరాజు అని వ్రాయవలసి యుండెను. అట్లుగాక యసంపూర్తిగఁ జెప్పటకుఁ గారణ మేమి? ఛందోబద్ధవాక్యము కాఁబట్టి సందర్భోచితముగ నట్లు వ్రాయఁబడినదన్నచో నమరావతిశాసనములో “కోటకేతమహారాజు” అని యసంపూర్తిగ వ్రాయుటకుఁ గారణ మేమి? ఇయ్యది ఛందోబద్ధమైన వాక్యము కాదు కాఁబట్టి యథేచ్ఛముగఁ బూర్ణనామము ప్రయోగింపవచ్చును గదా! కాన నిది ధరణికోటపదమునుండి వచ్చినది కాదు.

ఒకవేళ నీవంశస్థులకు ధరణికోటవారనియుఁ గోటవారనియు రెండువిధముల వ్యవహార మున్నది కాఁబట్టి యెటులు చెప్పినను జెప్పవచ్చునన్నచో నిట్లు విచారించెదను. ఈమతమున కోటవారనునదియుఁ ధరణికోటవారనునదియు సమానార్థకములే గదా! అగుచో కోటవారనుదానికి ధరణికోటవారనియే యర్థ మగును. ఇట్లగునపుడు పై శాసనములో “ధాన్యకటకపురవరాధీశ్వరకోటకేతమహారాజులు” అని చెప్పట తల శిరోభార మన్నట్లు పునరుక్తం బగును చూడుడు. ధాన్యకటకము ధరణికోటయు నొక్కటియే కాన ధాన్యకటకపురవరాధీశ్వరుం డనగా ధరణికోట పురాధీశ్వరుండగును కోటకేతుమహారాజునగా ధరణికోటపురాధీశ్వరుం డగుకేతరాజును. ఇట్లగునపుడు ధరణికోటపురాధీశ్వరుం డైన ధరణికోటపురాధీశ్వరుండు అని పునరుక్తము కావలసి వచ్చును. కాన నీకోటపదము ధరణికోట పురవాసమున వచ్చినది గాక యెచ్చటనో కోట యనుగ్రామ

మున వీరిపూర్వులుండినందునఁ గలిగిన గృహనామ మని యంగీకరించి తీర వలయును. కోట యనునది స్లొనిజిల్లాలో నున్నది. అయ్యది జైనులరాజధానియై యుండినట్లచ్చటి ప్రతిమామలవలనఁ దెలియ నగును. కానఁ దద్వాసముననో యట్టి నామము గల మఱియొక గ్రామమునందు వాసముననో వీరికిఁ గోటవా రని యుపనామము గలిగి యుండవలె. కానిచో నిటఁ బునరుక్తంబుగా «కొండయన్నమరాజు కోటకేతుండు, విని కోటకేతుండు వివరించి చెప్పె » అని మొదలుగాఁ బలుతావులఁ గోటపదమునే చెప్పటకుఁ గారణముండదు. ఇందువలనఁ గోటకేతరాజునకు ధరణికోట భీమరాజునకు సంబంధము లేదు.

ఇక వీరసోమేశ్వరుడు 1176 వఱకుఁ బరిపాలనము చేసినందున సంతకుఁడరువాతనే యుద్ధముజరిగినదనుట విమర్శింపఁబడు 1182లోపల వీరసోముని మరణమునకుఁ బ్రమాణము లేదు. తత్పరిపాలన ములఁడు మరణించినతరువాత యుద్ధము జరిగిన దన్నదానికి సాధకముఁ గాఁ జాలదు. నాటి కతండు మరణించినట్లు శాసనమున్నచో సాధక మగును. పుత్రునియందు రాజ్యభార ముంచి 1176 సంవత్సరమునకుఁ జైనిగూడ జీవించియుండ వచ్చును గదా ! పల్నాటియుద్ధము 1182 లోపల జరిగి యుండుటను ఆయుద్ధములోపల వీరసోమేశ్వరుడు మృతి నొందినట్లు పై చరిత్రములో నుండుటనుబట్టి 1176-1182 మధ్యకాలమున వీరసోమేశ్వరుని మృతి నూహించెద మన్నచో, నూహింపవచ్చును గాని యాయుద్ధ మీమధ్యను జరిగినట్లు ప్రబలప్రమాణముండవలయు. కోటకేతుని యమరావతిశాసనము సాధకము గా దని వెనుక నిరూపింపఁబడియెను. కాబట్టి కోటకేతరాజు 1182 సంవత్సరమునకుఁ గొంతకాలము ముందే రాజ్యమునకు వచ్చి యుండ వచ్చును. వీరసోమేశ్వరుడు రాజ్యముఁ జాలించుకొని కొన్ని సంవత్సరములు జీవించి యుండిన నుండవచ్చును.

ఇట్టిస్థితిలో యుద్ధము పలానాకాలమున జరిగిన దని నిర్ధారణము లేనందున 1176 నాటికే యుద్ధము జరిగిందని యుండే సని యెటులు నిర్ధారించగలుగుదురు ?

ఇది గాక యీసోమేశ్వరుడు 1176 పైని జీవించలే దనియు, కలచూరివంశస్థుడైన బిజ్జలునికుమారుడు డనియు గదాపీరు చెప్పుచున్నారు ! ఉమాకాంతముగారు పల్నాటివీరచరిత్రము యొక్క 36 పేజీలో “చాళుక్యుల డగునాల్గవ వీరసోమేశ్వరుని ప్రస్తావమున తెలిపునివద్దనుండి యన్యాయకాంతమైన కల్యాణపురము నితఁడు క్రీ. శ. 1182 వ సంవత్సరములో స్వాధీనము చేసికొని చాళుక్యరాజ్యము పునరుద్ధారము చేసెను. బిజ్జలుడు నతని కుమారుడు బసవేశ్వరునిలింగాయతమతకిలహములలోఁ జిక్కి యుండుటచే సోమేశ్వరుని కింతగా నాటంకము లేనట్లు తెలియవచ్చుచున్నది.” అని వ్రాసియున్నారు. దానియభిప్రాయము చూడఁగా 1182 సంవత్సరమునఁ జాళుక్యుడైన నాల్గవసోమేశ్వరుడు కలచూరిబిజ్జలుని నతనిపుత్రుడు డగు సోమేశ్వరుని బాటదోలి స్వరాజ్యమును గల్పకొన్నట్లు తేలుచున్నది. 1176 పైని కలచూరిసోమేశ్వరుడు జీవించుననియెడ 1182 వ సంవత్సరమునాటికిఁ జాళుక్యవీరసోమేశ్వరుడు స్వరాజ్యము సాధించునప్పటికి బిజ్జలుడు నతనికుమారుడు సోమేశ్వరుడు లింగాయతమతములోఁ జిక్కువడి యుండుట సంభవింపదు.

ఇదిగాక యీవీరసోముడు కలచూరిబిజ్జలునికుమారుడు డని రావుగారు చెప్పుటకు వీలు లేదు. ఏడవప్రకరణము 198 వ పేజీలోఁ (బల్నాడు పాలించిన కలచూరి) “చాళిచేతరాజునకే అనుగురా జను నామాంతరము గలదేమో యని సంశయము కలుగుచున్నది. అయినను గాకపోయినను శాసనములోని చాళివారికుటుంబమునారే యీ యనుగురాజు మొదలగువారని మనము నిస్సంశయముగా విశ్వ

సింపవచ్చును" అని వ్రాసినారు. అట్లయినపుడు కలచురివిజ్ఞుని మనుమరాలిని కలచురి యనుగురాజుపుత్రుడు మలిదేవరాజు వివాహమాడుట సంభవింపదు. కాన విజ్ఞునికొడు కగు వీరిసోమేశ్వరుని దీసికొనుట రావుగారిమతమున ఘట్టిల్లుదు.

ఇది గాక మఱియుఁగీతీగాఁ జూచినను నితఁడు విజ్ఞునికొడు కనుటకు వీలు లేదు. ఇతనికిమూడు డగు కొమ్మరాజు యుద్ధమునకుఁ బోవునపుడు అతని ననుసరించియున్న యంకాళశక్తి బ్రహ్మనాయనితో

“మావారు కల్యాణముందున నుండి

ఘనరాజ్యసంపదల్ కడకుఁ బోదోలి

పాలుపొందఁగా విష్ణుపారు కందఱము

లోనయి పచ్చట లోకంబు తెలుగు”

అని మొదలుగా విలపించినట్లు పల్నాటివీరచరిత్రమునఁ జెప్పఁబడినది. ఉమాకాంతముగారు “కల్యాణపట్టణములోఁ దన్నాదరించువారు లేరనియుఁ బలనాటిలో నున్న కొమ్మరాజుకొక్కఁడు యుద్ధరంగమునకుఁ బోవుచున్నాఁ డనియుఁ దన కింక నాధారము లేదనియు సంకాళశక్తి విలపించినట్లు పై నుదాహరింపఁబడిన ద్విపదపంక్తులవలన స్పష్టము కాగలదు. దీనిని బట్టి చూడఁ బల్నాటి యుద్ధకాలమునఁ గొమ్మరాజు వంశమువారికిఁ గల్యాణపట్టణములో నధికారము క్షీణించిన దని జేలుచున్నది” అని 43 పేజీలో వ్రాసినారు. సుయల్దొరగారు తమ శాసనపుస్తకము 2 వాల్యములో 182 పేజీలో విజ్ఞునిపుత్రులు సోమేశ్వరుడు 1167 మొదలు 1175 వఱకు, శింకముఁడు 1175 మొదలు 1180 వఱకు, ఆహవమల్లుఁడు 1176 మొదలు 1188 వఱకు, శింఘుఁడు 1183 వఱకు రాజ్యము చేసి రని వ్రాసిరి. ఇట్లు చరిత్రకారులు విజ్ఞునికొడు కగు సోమేశ్వరుని తరువాత సతనితమ్ములు శింకముఁడు, ఆహవమల్లుఁడు, శింఘుఁడు అనువారు కలిసి కొంతకాల

మారాజ్య మేలిరనియు, 1188 వఱకు నాహవమల్లుడు పరిపాలనముఁ జేసి ననియు వ్రాసియున్నారు. ఈ వీరసోమేశ్వరుడు బిజ్జలుని కొమరుం డైనచో యుద్ధకాలమునకుఁ దనపినతండ్రులు రాజ్యము చేయుచుండఁగా గొమ్మరాజు వంశమువారు కల్యాణరాజ్యభ్రష్టులగుటయు సంతాపశక్తి విలపించుటయు సంభవింపవు. వెనుక రాజగమన ప్రకరణమున నున్న “ కూడిరాగల్యాణఘూర్జరపతులు ” అనునది గూడ దీనిం బోషించుచున్నది. కల్యాణపతి యైనగొమ్మరాజు మలి దేవరాజనొద్ద నుండఁగా నలగామరాజుపక్షమున వచ్చినకల్యాణాధిపతి యన్యుడై యుండవలెను గదా! కాబట్టి యీతండు బిజ్జలునికొడు కని చెప్పటకు వీలు లేదు.

ఇదిగాక యింకొకరికిఁగఁ జూచినను నీవీరసోముండు బిజ్జలుని కుమారుఁ డని చెప్పటకు వీలు లేదు. బిజ్జలునికుమారులలో వీరసోమేశ్వరుండుజ్యేష్ఠుండై యుండెను. అతనిరాజ్యావసానకాలమునకుఁ గొమ్మరాజు 30 సంవత్సరములవయస్సు గలపుత్రుండు కలవాఁ డగుటచే నేఁబది సంవత్సరములకు మీఱినవయస్సు గలవాడై పీరుడై యుండెను. అక్కాలమున కాఱుసంవత్సరములలోపల జరిగిన యుద్ధమునకుఁ బూర్వమే గొమ్మరాజుకొడు కైన యలరాజు రాయబారిగా నలగామరాజు నొద్దకుఁ బోయినందున నప్పటి కలరాజు ప్రాధుడై యుండె ననుట తెల్లంబేకదా! అట్టి యతనితండ్రి గొమ్మరాజు బిజ్జలునికుమారులలో జ్యేష్ఠుం డగుసోమేశ్వరుని పుత్రుండై యుండినచో దండ్రారాజ్య మీతనికే సంక్రమింప వలసియుండెను. అట్లు గాక ఆహవమల్లుడులు రాజ్యము చేసినందున నితఁ డాసోమేశ్వరునికుమారుండు కాఁ డనియు, నాసోమేశ్వరుఁ డపుత్రుండై యుండె ననియు నూహింపఁ దగి యున్నది. కాబట్టి గొమ్మరాజు తండ్రియైన సోమేశ్వరుండు బిజ్జలుని కొడు కని చెప్పటకు వీలు లేదు. అట్లు చరిత్రకారు లెవ్వరును

వ్రాయ లేదు. ఇతడు బిజ్జలుని కొమరుండయై యుండినచో నిరసికఁ గొమ్మరాజు కొడుకై యుండినచోఁ జరిత్రకారు లెవ్వరును వ్రాయమికిఁ గారణ మేమి? కావున నీసోమేశ్వరుఁడు బిజ్జలుని కొడుకు కాఁడని నిర్ధారింపవలసి యున్నది.

ఇదిగాక మఱియొకరీతిగాఁ జూచినను కొమ్మరాజుతండ్రి వీర సోముఁడు బిజ్జలునికొడు కని చెప్పటకు వీలులేదు. పల్నాటివీరచరిత్ర ములో వీరసోమునితమ్ములు అల్లాణరాజు, బల్లాణరాజు, నందిసోముఁడు, నాగసోముఁడు, కంచుసోముఁడు, పెంచుసోముఁడు, జలములకర్తన యని యేస్థులు చెప్పఁబడి యున్నారు. పైచరిత్రములలో బిజ్జలుని కుమారుఁ డైనవీరసోమునకు శంకముఁడు ఆహవముల్లుఁడు శింఘుఁడు అని మువ్వురే తమ్ములు వ్రాయఁబడి యున్నారు. కొమ్మరాజుతండ్రి సోమేశ్వరుఁడు బిజ్జలునికొడుకై యుండినచో సుయల్ మొదలగుచరిత్ర కారులు పైయేస్థులు నీసోమేశ్వరునితమ్ములని వ్రాసి యుందురు. లేదా, బిజ్జలునికొడు కైనసోమేశ్వరుఁడు కొమ్మరాజుతండ్రియై యుండినచో బిజ్జలునికొడుకు లగుతక్కినపై మువ్వురను పల్నాటివీరచరిత్రకారులు సోమేశ్వరునితమ్ములనుగా వ్రాసియుందురు. అట్లేవ్వరును వ్రాయలేదు. ఇంతమాత్రమే కాదు. పల్నాటివీరచరిత్రములో వచ్చెడు సోమేశ్వరుని కుటుంబము వారలకు కంచుసోముఁడు పెంచుసోముఁడు కొమ్మరాజు రాచముల్లుఁడు అని మొదలుగా నాంధ్రభాషానామములు బిజ్జలుని కొడు కగుసోమేశ్వరుని కుటుంబములోనివారలకు భాషాంతరనామ ములు కానవచ్చుచున్నవి. కానఁ గొమ్మరాజు తండ్రియ బిజ్జలునికొడు కును నొక్క వీరసోమేశ్వరుఁడే యని చెప్పటకు వీలు లేదు.

ఇదిగాక మఱియొకవిధముగఁ జూచిన నీవీరసోమేశ్వరుఁడు బిజ్జలునికుమారుఁ డని చెప్పటకు వీలు లేదు. ఈయాంధ్రచరిత్రము మొదటిప్రకరణమున 26 పేజీలో

“ బిజ్జలునితరువాతివారు 1182 వ సంవత్సరమువఱకును గల్యాణ పురమును బరిపాలించిరి. బిజ్జలునితరువాత సోమేశ్వరుడు సంకాముడు ఆహవమల్లుడు ననుకాలచ్యురరాజులు మూపురు పరిపాలించి నట్లు కన్పట్టుచున్నది. శా. శ. 1104 (క్రీ. శ. 1182) వ సంవత్సరమున బళ్ళిమచాళుక్యరాజగు నాలుగవసోమేశ్వరుడు కాలచ్యులనుండి తనపూర్వులు గోల్పోయిన భాగములను మరల స్వాధీనము గావించుకొనియెను. మఱికొన్ని భాగములను దేవగిరియాదవులును గాకతీయాంధ్రులును నాక్రమించుకొనగా బిజ్జలునివంశ మంతరించినది ” అని రావుగారు వ్రాసియున్నారు. ఇందు 1182 వఱకు బిజ్జలుని కుమారులు కల్యాణమును బాలించుచుండి రనుటవలన 1176 పైని 1881 టొపల జరిగిన యుద్ధమునాటికిఁ గొమ్మరాజువంశమువారు రాజ్యభిన్నులగుటయు సంకాళిత క్రి. విలపించుటయు సంభవింపవు. మఱియు బిజ్జలునికుమారులలో బల్లాటివీర చరిత్రమున వ్రాయఁబడిన సోమేశ్వరునియొక్క సోదరులు వ్రాయఁబడనందునను ఈగొమ్మరాజు అలరాజు వ్రాయఁబడనందునను వారికిని గొమ్మరాజునకును సంబంధము లేదని తేటపడుచున్నది. ఇట్లు స్వకీయ లేఖనమువలననే యుద్ధమునాటికి బిజ్జలునివంశీయులకుఁ గల్యాణాధికారముండె ననియు సల్లాణరాజు బల్లాణరాజు మొదలగువా రాసోమేశ్వరునితమ్ములు గా రనియు, గొమ్మరాజు తత్పుత్రుడు గాఁ డనియు, దేటపడుచుండగా బిజ్జలునికొడుకు వీర సోమేశ్వరుడు గొమ్మరాజుతండ్రి యని వ్రాయుట వింతగా నున్నది.

ఇట్లుండ జేతాళనాయనియు జేతినాయనియుఁ బుత్రులకుఁ జరిత్రములలో నామభేదము చూపట్టుచున్నందున వారికి భేదము సాధింపఁజూచిన మన వీరభద్రరావుగారు వీరసోమేశ్వరునినామము గాంచి ఇమిడియో కలచురివంశములో నుత్పత్తి ధం డయిన వీరసోముడు గొమ్మరాజుతండ్రియేయై యుండు నన్న సంపూర్ణ

విశ్వాసముచేతనో కలచురి సోమేశ్వరుని వంశశ్రమముం దెలి పెడి చరిత్రాంశము లెఱుంగమిచేతనో మఱి యేకాగ్రముచేతనో కలచురి సోమేశ్వరునివంశమును బల్నాటి సోమేశ్వరునివంశమును నొక్కటిగఁ జేసి ఆసోమేశ్వరుఁడే యీసోమేశ్వరుం డని హేత్వాభాస ములతో సిద్ధాంతపఱచినారు. పైవిమర్శమువలనఁ గోటకేతుని బట్టి కాలనిర్ణయము చేయుటకు వీలులేనపుడు సోమేశ్వరుని బట్టి తన్నిర్ణయము చేయవలసి యుండును. సోమేశ్వరు లనేకులు గలరు గాన యుద్ధకాలమును బట్టి విజ్ఞునికుమారుఁడైన సోమేశ్వరునిఁ దీసికొనవలసి యుండును. ఇట్లుగుచో సన్యన్యాశ్రయదోషము సిద్ధముగఁ జూపెట్టి యుండఁగలదు. కొన్నిరాజులందఱి సోమేశ్వరుఁ డెవ్వఁడో ఇంకను విచారింపవలసి యున్నది.

ఇట్లు పల్నాటియుద్ధకాల నిర్ణయమునకు రావుగారు ముఖ్య సాధనముగా నెత్తికొన్న కోటకేతసోమలకాలవిమర్శము చేయఁబడినది. దీనివలన నెత్తికొనవారికాలవిమర్శము పైతము చేసినట్లుగునని తలంచెద. ప్రతాపరుద్రుఁడు సాగిపోతరాజు వీరభల్లాణుఁడు అనునామములు గలవారనేకులు యుండఁ బట్టి యెవనిని దీసికొనవలెనో నిర్ణయించుకొనుటకు వేఱొందుసాధనములేక యుద్ధకాలమునే తీసికొనవలెను. వీరసోమునిఁ గోటకేతునిబట్టి యుద్ధకాలనిర్ణయము కానపుడు వీరలనామములనుబట్టియే తన్నిర్ణయము చేయవలసి యుండును. ఇట్లుగుచో సన్యన్యాశ్రయదోషము నచ్చును. కాబట్టి కోటకేతసోమేశ్వరకాలాపేక్షులగువారలు తత్కాలవిమర్శమువలననే విమృష్టు లగుదురు. కోటకేతుని బట్టియే భీమరాజుకాలనిర్ణయము చేయఁ దగి యున్నది కానఁ గేతరాజువలననే కాలనిర్ణయ మగుచుండఁగా భీమరాజస్వభాసిద్ధుండు. వెలనాటిచోళగొంకరాజునామము వీరిచరిత్రమునఁ గానరాదు.

గుంటూరు చంద్రికా ముద్రాక్షరశాలలో అభినవసరస్వతి అని పేరితో 1918 పిటనరిలో ప్రచురింపబడిన పత్రికలో బ్ర. ముద్దుల పల్లి గురుబ్రహ్మశాస్త్రిగారు పల్నాటిభీరుల యుద్ధకాలమును గూర్చి వ్రాయునపుడు,

“మాచర్లలోఁ జంద్రవంకనదీతీరమునఁ గల యీదిగువ వ్రాసినయొకచిన్న శాసనమున ‘అన్తంగామరా’ జని పేర్కొనబడినది. ఇతఁ డెవ రైనది తెలియరాదు, ఇతఁడ యనుగురా జైనచో దీనిం బట్టి కూడ 12 వ శతాబ్దముని యెంచ వచ్చును. ఇతఁ డనుగురాజు కొడుకులలో నొక్కఁ డనియే తెలియవచ్చుచున్నది.

స్వస్తి శ్రీశకాబ్దంబులు 1064 అగునటిదుందుభిసంవత్సర శ్రావణశుద్ధ ఏకాదశీగురువారమున శ్రీమన్మహామండలేశ్వర అన్తంగామరాజులు యూరియ కామిసెట్టి శ్రీచెన్న కేశవదేవరకు నిచ్చినతోట దీని నెవ్వరేని విఫలం దలంచినవారు గంగలో కపిలలం బొడిచినవారు “స్వదత్తా పరద త్తంవా యా ప రేతు వసుంధరా । వష్టిర్వర్షనహస్రాణి విష్టాయాం జాయతే క్రిమిః॥ కరణం సూరివ్రాలు.

మఱియు వినుకొండతాలూకా పెడకంచర్లపాటిమీఁద కృష్ణగంధర్వుడు కట్టించిన దని చెప్పబడుభీమేశ్వరాలయము పాడు దిబ్బయొద్ద నుండిన నల్లయ యనువిప్రునిశిలాశాసనమున

ఒక పగుశాకిహామనము లుర్విగజాంబరచంద్రసంఖ్యగా

వజ్జినకన్యసంక్రమణ వాసరనాథదినంబునందుఁ గం

చెఱువులభీమనాథునకుఁ జెల్వగ నిల్పె నఖండదీపముల్

అని శాసనపుజవజభాగమునఁ గన్పట్టుచున్నది. దీనిని బట్టి కృష్ణగంధ ర్వుడును శా. 1081 నాటి కున్నట్లుండినది. కావునఁ బల్నాటిభీరులును క్రీ. 12 వ శతాబ్దమున నుండి రనుట నిస్సంశయము ” అని వ్రాసినారు.

ఆంధ్ర చరిత్ర విమర్శము.

వీనిలోన మొదటిశాసనమున, అన్తంగామరాజులు యూరియ కామిసెట్టి యనువార లిరువురు చెన్నకేకేవునకుఁ దోట నిచ్చినట్లు సామాన్యముగ నర్థము కాగలదు. నలగామరాజు నొకసెట్టియూఁ గూడి యిచ్చుట యసంభావితంబు. యూరియ అనునది కామిసెట్టికి గృహనామముగాఁ గనుపట్టుచున్నది. నేను సంగ్రహించినపాఠమున యలియ యచి యున్నది. అప్పుడు అనుగురాజులయలియ (అల్లుడు) అగు కామిసెట్టి అని యర్థ మగును. రాజుల అని వ్రాయవలసి యుండ నక్కాలపురిపాటి ననుసరించి లు అనునక్షరము వ్రాయఁబడిన దనియు అన్తంగామనియుంపుడుస్త్రీల యందుఁ గలిగినకేశ్యు బెండ్లాడిన సెట్టి యెవ్వఁడో యొకం డయి యుండు ననియు భావింపవలయును. మిక్కిలి ప్రసిద్ధమైన పైశాసనాంతిమశ్లోకమున నున్నయవశబ్దములు దీనిపైఁ కుఁడు రాజుగాక సెట్టియేయై యుండు నని తోఁపించుచున్నవి.

నిజ మెట్లున్నను బూర్వపాఠమున దానకాలమున నలగామరా జుండిన ట్లగును. ఈపాఠమున నతఁడుండిన నుండవచ్చును లేకపోయినను లేక పోవచ్చును. అయ్యది సరిపడునట్లు కాన్పింపదు. శాసనకాలము క్రీ. 1142 సంవత్సర మగుచున్నది. ఆకాల మనుగురాజుయొక్క రాజ్యకాలమై యున్నది. అప్పుడు నలగామరా జొక్కఁడు దానశాస నము వ్రాయించుట గాని సెట్టియూఁ దానును గలిసి వ్రాయించుట గాని యతని కల్లుఁడుగా నొక్కఁ డుండుట గాని సంగతములు గావు. ఎందుకనిన, మందాడివలసనాటికి 40 సంవత్సరములు అనుగురాజు 13 సంవత్సరములు నలగామరాజును రాజ్య మేలిరని తచ్చరిత్రముననున్నది. వలసతరువాత 7 సంవత్సరములకు యుద్ధము జరిగి యున్నందున 1160 సంవత్సరమున నలగామరాజురాజ్యమున కారంభించి యుండవలెను. “అనుగురాజు చని పోవునపుడు కొడుకుల నందఱును బ్రహ్మనాయని కప్పగించెను” అని యమాకాంతముగారిలేఖనమును దద్దరింప నందర్ప

మును జూడఁగా నలగాముడు రాజ్యమునకు వచ్చునఱకు 20 సంవత్సరములవయస్సు గలవాఁడై యుండ వలయును. ఇట్లగునపుడు శాసనకాలమునకు నలగామరాజు జన్మించియుండిన శిశువై యుండఁగలడు. కాన నతఁడు స్థాపింప లేడు. అతఁడే స్థాపించినాఁడను కొన్నిచో నతఁడు శాసనస్థాపనకాలమునకు 20 సంవత్సరములవాఁడై యైన నుండుట యుచితము. అప్పటికి కనుగురాజునకు వివాహమే యయియో కాకయో యుండును. ఇట్లు కాలాసంవర్ధమువలనను, తండ్రి రాజ్యము చేయుచుండఁగాఁ గుమారుడు శాసనము స్థాపించుట సంప్రదాయవిరుద్ధం బగుటవలనను, 1182 సంవత్సరములోవల యుద్ధము జరిగిన దన్న వారితమున కీ శాసన మనుకూలము గానోపదు.

ఇది రెండవశాసన మైనను విశ్వసించుటకు వీలు లేదు. అయ్యది కృష్ణగంధర్వుడు స్థాపించినది కాదు. నల్లయ యైనను శాసనస్థాపనము నాటికిఁ గృష్ణగంధర్వుఁ డుండినట్లు వ్రాసినవాఁడు కాఁడు. ఆయాల యము లోకప్రతీతిప్రకారము కృష్ణగంధర్వుడు కట్టించిన డగుట సత్యమై యుండినచో నీ శాసనస్థాపనమునకుఁ గృష్ణగంధర్వుడు పూర్వుఁడో సమకాలికుఁడో యై యుండు నని మాత్ర మూహ కలుగవచ్చును. అగ్రిమనిగ్ధయమువలన యుద్ధకాల మింకొకయబ్దశతము మాత్రవలసి యుండును గాఁబట్టి యపు డీ శాసనములు మన మనుకొన్న నలగామ కృష్ణగంధర్వులను గాక వారితాతలను బోధింపవలసి యుండును. నలగామరాజుతాత వీరకామేంద్రుఁడై యై యున్నాఁడు. ఆతనిపేరే నలగామరాజుని కుంపఁబడినది. ఇతనికి వీరకామేంద్రుఁ డని నామాతరమున్న ట్లుమాకాంతిముగారు గూడ వ్రాసి యున్నారు. కాఁబట్టి శాసనమునందుఁ జూపఁబెట్టెడు కామరాజు నలగామరాజుతాతయో యీ పేరిటివాఁడు మఱియొకఁడో యై యుండనోవు. అనుగురాజు తననాడే యీ దేశమునకు వచ్చినాఁ డగుట యంత విశ్వసనీయముగ లేదు. వీర

ఆంధ్ర చరిత్ర విమర్శము.

భద్రకవి వీరు మొదలనుండి, మాచర్ల రాజధానిగా నీరాజ్యమును బాలించుచుండి రనియే వ్రాసినాడు. వీరభద్రరావుగా నీయాంధ్ర చరిత్రముయొక్క 14-19వ పేజీలలో వ్రాసిన చాగి బేత రాజవృత్తాంతము గూడ దీనిని బలపఱచుచున్నది. ఈవిషయము స్థలాంతరమున విమర్శింపఁబడును. పైపత్రికలో “యుద్ధము క్రీ. 1080 - 1089 మధ్య జరిగి యుండునని విల్క్ దొరవారు వ్రాసినట్లు మొకంటేదొరవారు వ్రాసిరి. ఇది యింతపూర్వము కాదనియు క్రీ. 1160 వ సంవత్సరమున జరిగి యుండుననియు బ్రౌడొరవారు తమ నిఘంటువున వ్రాసిరి. కార్యమ పూడిలో వీరులపేరఁ గట్టిన మంటపమునఁగల శాసనమును, బ్రహ్మ నాయుడు కట్టినదని చెప్పఁబడు మాచర్ల చెన్నకేశవాలయమును బాగు చేయించినట్లు వ్రాయించిన తదాలయములోని శాసనములును 14 వ శతాబ్దములోనివై యున్నవి.” అని యాశాస్త్రిగారే కొండఱు చేసిన యుద్ధకాలనిర్ణయముల నుపేక్షించినారు. ఇట్లు పరోపదర్శిత యుద్ధకాలముల విమర్శము ముగిసినది.

ఇఁక నీయుద్ధకాలనిర్ణయము సరిగాక పోయినను బోవును గాక. పైరాజు లుండఁదగిన మఱియొక కాల మైన యుద్ధకాలమై యుండవలెను గదా! అక్కాలం బెద్దియో నిరూపించుట మీ కవశ్యకర్తవ్యం బని యందులేని, అన వచ్చును గాని తన్నిరూపణంబు కాకదంతపరీక్షా తుల్యంబు. ఇదిగాక మావ్రాసిన వెలుగోటివారి సంశ్చరిత్రమునందుఁ బరోద్భావితంబు లగునాక్షేపములను సహేతుకముగ నిరాకరించుటయే మాకుఁ గావలసినపని. అయ్యది పైవిమర్శమువలన నైనది. అయినను బూర్వవృత్తాంత పరిజ్ఞానమునకై తత్తద్ధర్మనిర్ణయము సేయుట చరిత్రగ్రంథకారులకు ధర్మముకదా! యని, వాదనమ్మతము లయిన ప్రమాణములనే యనుసరించి తన్నిరూపణంబు సేయఁగలను. అభ్యుపగమపాదమునఁ బూర్వాక్షేపములు ప్రసరింపఁగూడదు.

ఇప్పుడిది విచారించెదను. పై రాజులుండఁదగిన కాల మనఁగాఁ యుద్ధాహ్వానమునందును రాజాగమనమునందును గానవచ్చుచున్న వారెల్లరు నుండఁదగిన కాల మనియా? యుక్తముగఁ దోచిన కొందఱుండఁదగిన కాల మనియా? యభిప్రాయము. మొదటిపక్షమున రావు గారు మళయాళ కర్ణాట మాళవేంద్రులు లేవేటివారలో వారు యుద్ధమున నుండినట్లు శాసనాదిప్రమాణము లెచ్చటనున్నవో చూపవలసియుండును. అది సాధ్యపడమిచే రెండవపక్షమునే యవలంబించుచోఁ జాలము. ప్రథమప్రతాపరుద్రుఁడు ధరణికోటభీమ రాజు రెండవ కోటకేతరాజు సాగిపోతరాజు బిజ్జలునిగుమారుఁడగు వీర సోమేశ్వరుఁడు రెండవవీరభల్లూఁడు వెలనాటిచోళగొంకరాజు, అను నీసప్తరులతోఁ గద వారు కాలనిర్ణయము చేసినారు. ఎట్లుండి నను వారలతోనే కాలనిర్ణయము చేయవలయు నను నిర్బంధము లేదు కాబట్టి యితరులనుగూడ గ్రహింపవచ్చును గదా! అట్లగుచో రావుగారు వీరసోమునికాలము నాధారము చేసికొనినట్లు బేతిరెడ్డి కాలము నాధారము చేసికొని బేతిరెడ్డికి బ్రహ్మనాయుఁడు మను ముఁడు కాబట్టి బేతిరెడ్డికిఁ దరువాతనే యుద్ధము జరిగినదిగాని పూర్వము జరుగ లేదని చెప్పఁగలను.

ఇదిగాక సలగామరాజు పంచపాండ్యులకు యుద్ధాహ్వానపత్రిక సంపిసటులు

“ బంగాళపతికిని బంచపాండ్యులకు

(పాఠాంతరమున.)

బంగాళపతి పంచపాండ్యేశులకును ”

అను వాక్యమువలనఁ దెలియవచ్చుచున్నది. పంచపాండ్యులు వీర పాండ్య విక్రమపాండ్య మందరపాండ్య కులశేఖరపాండ్య వరాక్రమ పాండ్యులు లేవురు సహూదరులు, వీరలు ఘనబాహువిక్రములై

పంచపాండవులవలెఁ బ్రబలి పంచపాండ్యు లని ప్రసిద్ధిగన్న మధురా పురాధీశ్వరులు. ద్వితీయప్రతాపరుద్రుని నియోగమున దాచా నాయఁడు యుద్ధమునకుఁ జొచ్చి వీరలను జయించియే “పంచ పాండ్యశలఁఫాల” అనువిరుదము నొందినవాఁడు. ఈవిషయము 863-864 వేజీలలో రావుగారుగూడవ్రాసియున్నారు. వీరలు 1292 సంవత్సరమున మార్కోపోలో మనదేశమునకు వచ్చినపుడు మధురాపురాధీశులై యుండిరిని యాతఁడు వ్రాసిపట్టు సుయల్ గారు తమశాసనముల పుస్తకము రెండవవాల్యమున 222 వ పేజీలో వ్రాసియున్నారు. మద్రాసులోని లిఖితపుస్తకభాండాగారములో నున్న శ్రీనాథకవిరచితమగు పల్నాటివీరచరిత్రపుస్తకముయొక్క ప్రతులలో నొక్కదానిలో “పంచ పాండ్యశులకును” అనియుఁ దక్కినయన్నింటిలో “బంచపాండ్యులకును” అనియు నే యున్నందునఁ బంచపాండ్యులకు నలగామరా జాహ్వస్వప్రతిక సంపియుండె ననియు పంచపాండ్యపదము వీరపాండ్యాది సోదంపంచ కమునందే రూఢమగుటచే వారు 13 శతాబ్దమునంతమునందు 14 శతాబ్దమునాదియందు మధురాపురి నేలుచున్న వీరపాండ్యాదులే యనియుఁ దేలుచున్నది. బేతిరెడ్డికాలముగూడ దీనికి సహకారి యగుచున్నది. “బంగాళపతికిని బాండ్యశునకును” అను ముద్రితపుస్తకపాఠముపై యోరియంటగ్ లైబ్రరీలో నేప్రతియందును వ్రాయఁబడినదికాదు. వలయువా రచ్చటఁ జూడవచ్చును. కావున నది విశ్వసింపఁదగినది కాదు. 41 పేజీలో నుమాంకాంతముగారిచే మందపోటుకథలోనిదిగా నుదాహరింపఁబడిన “భల్లాణదేవుండు పంచపాండ్యులును” అను వాక్యము గూడ సక్కలమునఁ బంచపాండ్యులుండి రనుటను బలపఱచుచున్నది. పంచపాండ్యుండు, అను నేకవచనము ప్రామాదికము. పంచశబ్దముమీఁద నేకవచనము పుట్టదు. ఆపేరిటివాఁ డుండు ననుట యప్రమాణము. పూర్వవాక్యా ననుగుణంబును. కాబట్టి ద్రసిద్ధపంచ

పాండులకాలములోనే యుద్ధముజరిగినది కాని యంతకుఁ బూర్వము గాని పరము గాని జరిగినది కాదు. ఇట్లు బేతినాయుడు పంచపాండులు యుద్ధకాలనిరూపకు లని ఫలిత మేర్పడినది.

ఇట్లుగునపుడు బేతిరెడ్డికి ముని మనుమఁ డగు బాలచంద్రుఁడు ప్రౌఢుడై యుండఁదగిన కాలం బెద్దియో యయ్యది యుద్ధకాలమగును. మల్లనాయుఁ డను దొడ్డనాయునికి రావుగారి మతప్రకార మెఱ్ఱక్కళాసనము నాటికి సంతానము లేనందునఁ దరువాతఁ గలిగినదిని యంగీకరించి చూచినచో, దొడ్డనాయుని రెండవకుమారుఁ డగు బ్రహ్మనాయుఁడు 1220 పైని గలిగినాఁడనుట కేమియు నాక్షేప ముండదు. తరువాత 1260 లోపల బాలచంద్రుఁడు గలిగి 1280 వఱకుఁ బ్రౌఢుండు గావచ్చును. మల్లనాయుఁడు దొడ్డనాయుఁడు కాఁడను వాఁతిమతమును బట్టి చూచినచో 1208 పైని దొడ్డనాయుఁడు గలిగియుండఁ దగును. అతనికి 1230 పైని బ్రహ్మనాయుఁ డుదయింపవచ్చును. అతనికి 1260 పైని బాలచంద్రుఁ డుద్భవించి 1290 వఱకుఁ ప్రౌఢుండు గావచ్చును. కావున నాప్రాంతకాలమున యుద్ధము జరిగియుండ నోవు.

ఇదిగాక పల్నాటియుద్ధమునకు రెండువేలపెద్దగుఱ్ఱములతోఁ దురుష్కులు వచ్చినట్లు తచ్చరిత్రములోని

“ గురుసహస్రద్వయ ఘోటకిసహితం

లగుతురుష్కులు వచ్చి యవనీశుఁ గనిరి ”

అనువాక్యమువలనఁ దెలియవచ్చుచున్నది. ఈవాక్యము మద్రాసులోని గవర్నమెంటు లిఖితపుస్తకభాండాగారములో నున్నశ్రీనాథకవిరచిత మైనపల్నాటివీరచరిత్రము ప్రతులలోనన్నింటిలో నేకయావముగఁ గానవచ్చుచున్నది. కాబట్టి యిది సర్వసంప్రతిపన్నపాత మనుటకు సంశయంబేమియు నుండదు. కాన నిది ప్రమాణముగఁ దీసికొనఁ దగియున్నది.

ఘోటకములందు గురుత్వవిశేషణస్వరసమును బట్టి యాఘోటకము లరబహ్లా మున్నగు యవనరాజ్యములనుండి వచ్చినవియే యై యందు నని తోచుచున్నది. ఇందువలనఁ దురుఘ్నులు దక్షిణహిందూస్థానము నకు రాసాగినతరువాత నె యీపల్నాటియుద్ధముజరిగినది కాని యంతకుఁ బూర్వము జరుగ లేదని చెప్పువలసి యున్నది. 1294వ సంవత్సరమున అల్లావుద్దీన్ గొప్ప సేనతో దేవాద్రమిఁదికి యుద్ధమునకు వచ్చియుండె నని చరిత్రములు చాటుచున్నవి. కాన నాతరువాత నే యీ యుద్ధము జరిగి యుండఁగలదు. “పద్మసేనుండును బరువడి పచ్చె గురుసహస్ర ద్వయ ఘోటకయుతుఁడు” అను ముద్రితప్రతిలోని పాఠము పైమ ద్రాసునోరియంటల్ లైబ్రరీలోని ప్రతులలో నెందును గానరానందున నాపాఠము సంప్రతిపన్నముగా గ్రహింప నర్హము గాదు. పండితులు పరిశీలింప నభ్యర్థితులు.

ఇదిగాక పైచరిత్రమున రాజాగమనప్రకరణములో

“అశ్వంబు లొక వేయి యమితప్రతాప

రుద్రుఁడు పంపించె రూఢసంఘతిన”

అనుశాఙ్కము కానవచ్చుచున్నది. ఇం దమితప్రతాపము గలరుద్రుఁడు రుద్రదేవి యై యుండనోపు. రుద్రుఁ డని పురుషనామముతో న్యచహారము రుద్రాంబికాయం దుండుట సుప్రసిద్ధమైనవిషయము. అమె 1295 వఱకు రాజ్యము చేసినది కావున నామె కాలముననే యుద్ధము జరిగి యుండవలెను. అమితపదముండఁబట్టి ప్రతాపపదము విశేషణకుఁజేరినది కావున విశేష్యంబు రుద్రపదమేయైనది. ఇట్లుగుసపుడు విశేష్య మైన ప్రతాపరుద్రపదము లేనందున ద్వితీయప్రతాపరుద్రుని దీసికొనుట సందర్భింపదు. ప్రథమప్రతాపరుద్రుండు తురుఘ్నుప్రవేశ పంచపాండ్యసమకాలికుఁడు కాఁడు. అమితప్రతాపవిశేషణస్వరసమువలన నీరుద్రుఁడు రుద్రదేవితో యైయుండునని తోచెడిది. యవనసంఘపాండ్య

కాలసహకారమున నితరదోషములకుఁ బ్రసక్తి గలుగదు. కాబట్టి రుద్రాంబిక కాలములోఁ బైచారలుండఁగ నీయుద్ధము జరగి యుండఁ గలదు. ఈవాక్యము మద్రాసులోని పై భాండాగారములోనున్న నెం. 14-3-15. 12-2-34. 14-4-12 14-3-4 గలప్రతులలో నుక్కటేవిధముగ నున్నది. నేను స్వయముగ వానిం జదివి వ్రాసి తెచ్చినాఁడను. కాబట్టి యీపాఠమే సర్వసంప్రతిపన్న మని గ్రహింపఁదగినది. “ఒకవేయియశ్వాల నెనరఁబ్రతాప” అను పాఠము పై పుస్తకభాండాగారమున నుక్కటప్రతియందును వ్రాయఁ బడలేదు. కాన నది క్వాచితకపాఠమే కాని సర్వసమ్మతంబు గాదు.

ఈపాఠములందు వాస్తవము దెలియఁ గోరువారు పై లైబ్రరీలోఁ దెలియనగు. ఇట్లు యుద్ధకాలము జేతిరెడ్డి యనంతరకాల మని సామాన్యరూపముగను రుద్రయనసపంచపాండ్యసమావేశకాల మని విశేషరూపముగను నిరూపింపఁబడినది. అక్కాలము 1294-1295 సంవత్సరములకాలం బగును, మఱికొందఱు రాజులు గూడ నీయుద్ధకాలమునకు ఘట్టించున్నారు.

పల్నాటియుద్ధమునకు పీఠభల్లాణుడు వచ్చినట్లు తచ్చరిత్రమున నున్నది. ద్వారసముద్రపుభల్లాణులలో మూడవవాడు 1276 మొదలుకొని 1310 వఱకు నుండినవాడు. అతఁడు 1290 పైని జరిగినయీయుద్ధకాలమున నుండి వచ్చును. చాగిపోతరాజు 1199 లో నున్నవాఁడని రావుగాను తలంచినవారు. అతనితరువాతివాఁడగు పోతరాజో యెఱపోతరాజో యై యుండు నని నాయభిప్రాయము. రామవిలాసములో నేనుఁగులక్షణకవి చాగిపోతరాజునకు నరిసింహరాజు అతనికి పోతరాజు మాచరాజు వారిలో మాచరాజునకు నెఱపోతరాజు జన్మించినట్లు వ్రాసియున్నాడు. చాగిపదము వారికి గృహనామము. రెండవకేతరాజుపుత్రుడు కేతన శ్రీ. శ. 1240 లో జేల్వారి

ఆంధ్ర చరిత్ర విమర్శము.

రామేశ్వరాలయములో “గణపయదేవరచివ్య శ్రీపాదపంకజభక్తిపరాయణుండైన కేతనబాలుండు” అని శాసనము స్థాపించినవాఁ డీయద్ధ కాలమునఁజుకు నుండఁగలడు. ఇదిగాక మణిఁదెం సోమేశ్వరాలయమున గరుడస్తంభముమీఁద నున్న కోటకేతుని మఱియొక శాసనములో “శాకాబ్దే రామబాణక్షీతిశశిగుణితే ... దొడ్డకేతవీరీశః” అనియు “స్వస్థిచతుస్సుగ్ర ... శ్రీమన్మహామండలేశ్వర కోట దొడ్డనామాది సమస్తప్రశస్తిసహితం కేతరాజులు” అనియు, నున్నది. ఇది మనరెండవకేతరాజునకుఁ బుత్రుండు చినకేతరాజు పుట్టినతరువాత వచ్చిననామముగా నున్నది. ఎట్లైనను మఱియొక చిన్న కేతరాజున్న నే యీదొడ్డపదము సార్థకమగును. ఆకేతరాజెవ్వఁడో వాఁడే యీయద్ధకాలమున వచ్చియుండును. దొడ్డకేతునియద్దామస్థితిని నతనిమామ లగు పూర్వచాళుక్యుల సామ్రాజ్యమును బరిశీలించినచో మాన్యులవీరరెడ్డిచింతపల్లిరెడ్డును వెంటఁ బెట్టుకొని నాయకురాలిపనుపున బ్రహ్మనాయనికడకు సంధికిఁ బోయినవాఁడు ఆదొడ్డకేతరాజుగాక సామాన్యస్థితి గల మఱియొకకేతన యని తెలియఁ గలదు. ఇతఁడు లిఖితపుస్తకములలో “కోటకేతన్న కేతన” యనియే వ్రాయఁ బడినవాఁడు.

ఇక ధరణికోటభీమరాజు వీరసోముండు వెలనాటిచోడగొంకరాజు శేషించి యున్నారు. సరిపడినను సరిపడకపోయినను వారు వ్రాసినవారల నెల్లరను వ్రాయవలె నను నియమము లే దని వెనుక వ్రాసితిని. వారు లేకపోయినంతమాత్రమున నిర్ణీతమగు యద్ధకాలమునకు భంగము రాదు. అక్కలమున మఱియొక ధరణికోటలో దక్షుండై సభీమరాజుండిన నుండవచ్చును. కేతరాజు ధరణికోటపురాధికారము లేక కోటగృహనామము గల మఱియొక్కఁడై యుండిన నుండవచ్చును. కాన నేకకాలమున వారిద్దఱిసమావేశము విరుద్ధము గాదు.

వెలనాటి చోడగొంక రాజునామము పల్నాటిచరిత్రమునఁ గాన రాను. అప్పటికి వారిస్వాతంత్ర్యమే శమించినది. కావుననే సమీప బంధువు లగు ప్రాచ్యచాళుక్యుల కాశ్చాన్యము గాని యుద్ధమున వారి ప్రచారము గాని లేదు. “మామగురమగొంక మహిపాలునకును” అనుపాఠము కాలవిరుద్ధము. 1127 మొ 1158 వఱకే యతనిపరిపాలనము కానవచ్చుచున్నది. ఆతనిపుత్త్రిఁ డగురాజేంద్రచోళున కానామ మున్నను సతఁడు సలగామునకు మామగఁడు. అనుగుహజన్మకాలికుఁడును గాడు. “వెలనాటిచోడుండు విక్రమాధ్వండు” అనుచోట నున్న వెలనాటిచోడుఁడు కుళోత్తుంగచోడగొంకరాజు పుత్త్రిఁడైన రాజేంద్రచోడుఁ డనియు, సతనికిఁ గుళోత్తుంగచోడగొంకరాజుని నామాంతర మున్న దనియు, వ్రాసినయమాకాంతము గారు వెలనాటిచోడుఁడు కుళోత్తుంగచోడగొంకరాజును జతుర్థకులజు లన వ్రాసి యింక నీవిషయము విచారణీయ మని వ్రాసిరి. కాబట్టి వెలనాటిచోడుఁడను వాఁడు సలగామునిమామ యైనగొంకరాజుకొడు. ఇకఁవాఁ డెవ్వఁడైన సగుంకాక. ఆపేరిటివాఁడు యుద్ధకాలమున నుండుటయే మాకు ముఖ్యమన్నచో కృష్ణాతల్లి తలగడదీవిలోని శాసనమునందు వెలనాటిచోడయ్య అనువాడు 1343 లో నుండె నని వ్రాయఁబడినట్లు నుయల్ గారు వ్రాసినారు. కాబట్టి యాతండ్రి యతనిపూర్వుఁడో యుద్ధకాలమున నుండవచ్చు నని తలంప వచ్చును.

ఇందువలన రావుగారు 191 పేజీలో “వెలుగోటివారి వంశ వృక్షమునం జెప్పఁబడినపురుషులయొక్క కాలనిర్ణయాదివిషయములను బట్టి చూచినను బేతరెడ్డి ... మూలపురుషుడను సిద్ధాంతము నిలువఁజాలదు.” అని మొదలిడి వ్రాసినయాక్షేపగ్రంథ మంతయు దత్తొత్తరం బైనది. తమచే నిర్ధారించఁబడిన పల్నాటియుద్ధకాలవిరోధమేకదా వారిప్రబలాక్షేపము. అది పరిస్పృతంబైనదనుట

యీవిమర్శము చూచినవారికి విశదంబు గాకపోదు. ఇదిగాక 188 పేజీలో “బేతిరెడ్డి బేతాళనాయుడు కాఁడని సహేతుకముగ నిరూపింపబోవుచున్నాను” అని ప్రతిజ్ఞ చేసి రావుగారు వ్రాసిన (2) గుర్తుగల సహేతుగంధము నాఁడే నిరస్తంబయ్యెను. ఇట్లుగునపుడు పై సిద్ధాంతము నిలువఁ జాల దన్నమాట నిలువఁ జాల దనుట తెల్లంబు. మఱియు సీయుద్ధకాలప్రతిబంధముననే రావుగారు పదవ ప్రకరణములో “అయినను వీరిని బ్రహ్మనాయనిష్ఠాతి కోటిగోని వారి గా నంగీకరింపవచ్చు” ననియుఁ బల్నాటిచరిత్ర యుద్ధాంతము 41 పేజీలో నుమాకాంతముగారు చెవిరెడ్డి బ్రహ్మనాయని వంశమున నతనితరువాతి వాఁడనియు నంగీకరించినారు. ఈ ప్రతిబంధము నివర్తించినపుడు వారు బ్రహ్మనాయనిని బేతాళనాయనియనుమనిగ నంగీకరింపమికి గారణములేదు. ఇంకొకటి. చాగి బేతరాజునకు ననుగురాజునకు నామభేదము సంతానభేదము పితాదినంబంధిభేదము మున్నగునవి యెన్నియో యుండినను రావుగారు 7 వ ప్రకరణమున చాగి బేతరాజు ప్రసక్తియందు “పల్నాటిలోని శాసనములో బేర్కొనబడిన చాగి బేతరాజునకే యనుగురాజు నామాంతరము గలదేమో యని సందేహము కలుగుచున్నది” అని వారిసప్రరకు సభేదముఁ జెప్పఁ జూచినవారు పైభేదములు లేనిబేతిరెడ్డిబేతాళనాయక బేతినాయకులకు భేదము సాధింపబహుభంగులఁ బరాక్రమించుట వింతగా నున్నయది.

ఇక నేమైన దేశవిరోధ మున్నదని యెంతురేమో అదియుఁ జాతము. పిల్లలమఱ్ఱి బేతిరెడ్డికిఁ బిల్లలమఱ్ఱి బేతాళనాయనికిఁ దేవైక్యము పిల్లలమఱ్ఱిశబ్దముచేతనే వ్యాఖ్యాతంబు గదా! బేతిరెడ్డికి బేతినాయనికి నగపడెడు దేశభేదము బేతినాయుడు ఆంధ్రదేశము వాఁడా? ఆర్యావర్తదేశమువాఁడా? అని విమర్శించి నిర్ణయించినచోఁ దొలంగును. మొదటిపక్షమునఁ బల్నాటిచరిత్రములోనార్యా

సర్తమునుండి యనుగురాజువెంట దొడ్డనాయుడు వచ్చినాఁ డని వ్రాయుట విరోధించును, రెండవపక్షము నవలంబించినచోఁ గులగోత్ర నామవిరోధములువచ్చుచున్నవి పల్నాటిపీఠచరిత్రమునదేతినాయుడు వెలమకులమువాఁడని చెప్పబడినది. వెలమ కమ్మ కాపు అనునవి మన యాంధ్రదేశస్థునాలవజాతివారిలోఁ గలతెగలవారలయందు రూఢము లనుట శ్రీనాథభీమఖండారులవలనను అనుభవమునలనను దెలిసినవిషయమే కదా! ఇట్టి నామము గలతెగ యాంధ్రదేశముననే ప్రసిద్ధంబుగాని యార్యానర్తమునఁ గాదు. కేచర్లగోత్రము తగ్గ్రామవాసమునఁ గలిగిన దని “ఏయూర నుండిన యాయూరిగోత్రంబు” అని మొదలుగాఁ బర్తనాయకచరిత్రాదులందు వ్రాయఁబడినది. అగ్రామ మాంధ్రదేశమున నుండుటయు నాశబ్దము తేఁడుచెఱువు శబ్దములచే నిష్పన్నం బగుటయు సుప్రసిద్ధంబు. కాఁబట్టియే అనపోతానాయని అయ్యనప్రాలిశాసనమున జ్ఞో. తస్య గోత్రా ణ్యనేకాని ప్రసిద్ధాన్యాంధ్రమండలే” అని వ్రాయఁబడినది. కాన వీరిగోత్ర మాంధ్రదేశముననే ప్రసిద్ధంబు కాని యార్యానర్తమునఁ గాదు. బేతినాయుడు దొడ్డనాయుడు పెద్దన్న అని మొదలగుశబ్దము లాంధ్రభాషాశబ్దములే కాని హిందుస్థానిభాషాశబ్దములు గావు.

కాఁబట్టి వీరు తొలుతనుండి యాదేశమువారే యను రెండవ పక్షము నవలంబించినచో నీ కులగోత్రనామములు విరోధించును. అందువలన నీదేశమునుండి యాదేశమునకు నేతద్వంశీయు లెవరోఁ బోయి యుండవలెను. ప్రథమప్రతాపరుద్రుడు వెలమలగోత్రనిర్ణయము బేతరెడ్డినాయుడు చేసినట్లు పర్తనాయక చరిత్రాదులవలనఁ దెలియుచున్నది. కాన నాశనితరువాతివారే యార్యానర్తమునకుఁ బోయి యుండవలయు.

పరిశీలింప దామానాయుఁడే తొలుత నార్యానర్తమునకుఁ బోయి నవాడని యెంచవలెను. బేతినాయుఁడు మున్నగువారు కాకతివారి యొద్ద నైనాపత్యాదులలో నుండుఁగాఁ దత్పుత్రుండు హైహయఁడగు పల్నాటియనుగురాజునొద్ద సమాత్యండుగా నుండవచ్చును. అగేక దృష్టాంతములవలన దామానాయుఁడె యిచ్చటనుండి యనుగు రాజునొద్దకుఁ బోయినవాడని యేర్పడును. చెవిరెడ్డి బేతిరెడ్డి బేతినా యకులపుత్రులలోఁ గలనామభేదమునుగుఱించియు నితరవిషయములను గుఱించియు విస్తరముగ నెనుకన్త్రావయంబజియెను. యుద్ధకాలముమాఱుటవలనఁ గాలాపేక్షములగు నాక్షేపము లన్నియు దూరాపస్తము లైనవి.

ఒక్కటిమాత్రము శేషించినది. రావుగారు మల్లనాయనికి నెట్టిక్కశాసనమునాటికి సంతానమే జనింపలేదని సంతానాభావ పక్షమును దొలుత నెత్తికొని తరువాత “ఒకవేళఁ బుట్టినా రనుకొన్నను” అని సంతానసద్భావపక్షమును దీసికొని దోషము లీయ నాగి “మల్లనాయనికి సంతానమే లేక యుండఁగాఁ బ్రతాపరుద్రునితో ... సమకాలికుఁ డయ్యెను” అని మరలసంతానాభావ పక్షమునే యుపసంహారవాక్యమున సవరించి దోషము లిచ్చి యున్నారు. ఇదిప్రమాదజనితమో మతియెద్దియో పోషక యున్నది.

ఏతదాక్షేపమధ్యమున “ప్రపితామహుండు పితామహుండు మనుమడు వయస్సువచ్చినమునిమనుమడు నేక కాలమున నున్నవారని చెప్పవలసి వచ్చును. ఇది యెంతయు ససందర్భముగా నున్నది కదా” యని వ్రాసినారు. ఏలవ్రాసిరో పోషకుడు. లోకములో వయస్సువచ్చినమునిమనుమనితో సమకాలికు లగువార లెందఁగో విషయబడుచున్నారు కనఁబడుచున్నారు. మనముచూచుటకై నను నిరుపదిసంవత్సరములమీఁదఁ బుత్రుండు నలువదిసంవత్సరములమీఁదఁ బౌత్రుండు

నఱువది సంవత్సరములమీఁదఁ బ్రహేత్రుండును బుట్టినవారికి నెనుబడి సంవత్సరములమీఁద వయసువచ్చినమునిమనుమనితో సమకాలికులై యుండుట వింతగాఁ దోఁపదు.

ఇదంతయుఁ బరిశీలించినపండితోత్తములకు 194 వ పేజీలో రావుగారు “కాబట్టి తేలిసపర్యవసాన మేమనఁగా వెలుగోటివారి వంశచరిత్రమును తద్వంశవృక్షమును చరిత్రమునకు విరుద్ధముగాఁ గూర్పఁబడిన వనియు వానిని సంస్కరించుకోవలసి యున్న దనియు స్పష్ట మగుచున్నది” అని వ్రాసినవాఁత భేర్యాదిధ్వనివలె నిరర్థకం బనియు సీవాశ్రమమునకు విచారలేశము లేక వ్రాసినరావుగారి గ్రంథమునందే సమన్వయము కాఁదగియున్న దనియుఁ దేటపడకపోదు. విస్తరభీతిచే వివరింపఁ జాలకయున్నాఁడను.

ఇది యాఱవప్రకరణవిమర్శము.

ఆక్షేపసమాధాన సంగ్రహము.

(1) ఆక్షేపము. బేతిరెడ్డి జ్యేష్ఠుండు, నామిరెడ్డి క నిష్ఠుండు.

సమాధానము. ఇది నిరాధారము. 1195 వ. సంవత్సరమున నామిరెడ్డిబిరుదములను వహింపకుండుట బేతిరెడ్డిజ్యేష్ఠులకుఁ గారణము కాఁజాలదు. బిరుదములను వహించుటయు వహింపమియు వారివారి యిచ్చాధీనములు కాని యితరాధీనములుకావు. పేజీ 5 మొ. 8 పటకు.

(2) ఆ. 1199 వ సంవత్సరమున బేతిరెడ్డి మరణించినాఁడు.

స. దీనికిఁ బ్రమాణము లేదు. 1202 వ సంవత్సరమున నామిరెడ్డి బిరుదములను వహించుట బేతిరెడ్డి మరణమునకుఁ గారణము కాదు. 1208 వ సంవత్సరమున బేతిరెడ్డి జీవించియున్నట్లును ఎఱ్ఱకొనువాసినీచిహ్నములు ధరించియున్నట్లును నామేశాసనమున వ్రాయఁబడినది.

8-20

(3) ఆ. బేతిరెడ్డికిఁగూర్చి బట్టలచే నశత్రుయు శ్రేణయనేకగాథలు కల్పింపఁబడినవి. వెలుగోటివారివంశచరిత్రకారులు చెప్పినట్టి గొప్పతనలన గౌరవింపఁబడినాఁడని మొదలయిన విషయములు బట్టలపోగడ్డలను నమ్మి వ్రాసినారు. పద్మశాయకచరిత్రాదులయందు బేతిరెడ్డియే బేతారానాయఁడని చూపినచోగువులు పరస్పరవిరుద్ధములు. ఈగ్రంథములలో నశత్రుయులు సంబంధియులు వైఃభీషణయు లేనియో గలవు.

స. ఇ దంతయు వంధ్యప్రతిజ్ఞయే కాదు. పరిహించునది కాదు.

21-38

(4) ఆ. బేతిరెడ్డికి చెవ్విరెడ్డియని నామము లేదు. ఎఱ్ఱకొనువాసనములో చెవ్విరెడ్డిపేరు వ్రాయక బేతిరెడ్డిపేరే వ్రాయఁబడియున్నది.

స. శాసనములలో జన్మనామమే నామము. ఇందు చనునియమము లేదు. కాకతిరుద్రదేవునిశాసనములోఁ గాకల బేతిరెడ్డి అక్షేపము

శ్రీధునినమల్లగా అని బిరుదనామము చేతనే వేర్కొనబడినాడు కాన బేతిరెడ్డికి చెవిరెడ్డియనునాచును కలదు. 39—43

(5) ఆ. బేతిరెడ్డి వేంకటగిరి మొదలగు సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుడు కాదు. దాని హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములు.

స. దీని కివి హేతువులని యెవరును వ్రాయలేదు. అట్లు తలంచుట భ్రమము. ఇప్తసంపాదకమును గాదు. 44—8

(1) హేతువు. వెంగుగోటివారినింశచరిత్రకారులు చెవిరెడ్డిగఢను పూర్వగ్రంథములకు విరుద్ధముగాఁ గల్పించినారు.

సమాధానము. ఆగ్రంథకర్తలిటులు కల్పించియుండినచోవారి గ్రంథ మవిశ్వసనీయం బైనఁ గానచ్చును గాని యందువలన బేతిరెడ్డి మూలపురుషుడు కాఁడనుట నిర్వహింపదు. 45—9

(2) హే. పూర్వగ్రంథములలో వేనిలో లేనట్టి హేమాద్రిరెడ్డిపేరు నూతనగ్రంథకారులు కల్పించినారు.

స. ఉపోద్ఘాతము 4 పేజీలో బేతాళచరిత్ర మనుగ్రంథములో హేమాద్రిరెడ్డినామ మున్నదని స్పష్టముగ వ్రాసియున్నారు. ఆగ్రంథము నామాలాగ్రముగఁ బఠించితి నని వ్రాసిరిగాని పఠించినవారు కాదు. ఇది బేతిరెడ్డి మూలపురుషుడు కాఁడనుటకు హేతువును గాదు. 51—52

(3) హే. చెవిరెడ్డివృత్తాంతము వారువారు వేర్వేరుభంగుల వ్రాసినారు.

స. ఆవృత్తాంతమెటులు వ్రాయఁబడినను బేతిరెడ్డిమూలపురుషుడు కాఁడనుట నిర్వహింపదు. 53

(4) హే. లేచఁడు మూడు పరములు గోరినట్లు పూర్వగ్రంథములలో నుండఁగా నూతనగ్రంథములో నొకవరుమే వ్రాయఁబడినది.

స. శాసనాది ప్రమాణములను బట్టి నూతనగ్రంథమున నొకవరుమే స్థాపింపఁబడినది. 54—55

(6) హే. చెవ్వరెడ్డిని గణపతి సమ్మానించినతరువాతఁ గల్లులు వేడుకతో బేతాళుఁడని పిలిచింట్లు చెప్పఁబడియుండఁగా నూతనగ్రంథమునఁ జెవిరెడ్డికి గణపతి బేతాళుఁడని పొందునామ మిచ్చినట్లు వ్రాయఁబడినది.

స. “నాఁ డాదిగ సుకీపీంద్రులు

వేసుక బేతాళుఁడంచు వేములు దిశలన్”

అనుముక్కను మాత్రమే చూచినారు దానియగ్గ మేమో దాని పూర్వోత్తరసందర్భ మేమో పరిశీలించినవారు కారు. ఇది బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁ డనుటకు సాధకమును గాదు. 55-63

(6) హే. పూర్వగ్రంథములలో మూలపురుషుఁడు అదిజగన్నాథకావు యొద్దొక్కఁడని చెప్పి యుండఁగా నూతనగ్రంథమున హేమాద్రిరెడ్డి యని వ్రాయఁబడినది. నామిరెడ్డి ఎఱ్ఱక్కసాని శాసనములలో నీ పేర్లు లేవు.

స. బేతిరెడ్డికిఁ బూర్వులు ప్రోలిరెడ్డిమొదలగువా రున్నమాత్రమున బేతిరెడ్డి మూలపురుషతకు భంగము లేదు. పై యుపోద్ఘాతము నాలవవేటి చూచియున్న నీయాశ్లేషము చేయరు. చేసిన నది ప్రతిజ్ఞాతాంశనిర్వాహకమును గాదు. 63-65

(7) హే. ఎఱ్ఱక్కసాని శాసనములో బేతిరెడ్డి గణపతివలన గౌరవింపఁబడినట్లు వ్రాయలేదు. బేతిరెడ్డి కిరీటాశీసత్వము వర్ణింపలేదు.

స. ఆ శాసనార్థము పరిశీలించినచో నీయాశ్లేషమున కవకాశముండదు. ప్రతివిషయము శాసనములో వ్రాయవలె నని నియమము లేదు. శాసనానుదాహృతవిషయముల నెన్నింటినో వీరు వ్రాసిరి. 65-80

(5) ఆ. వీని నన్నింటిని జూడఁగా చెవ్వరెడ్డిగాధ విశ్వాసపాత్రము గాదని తేటపడఁగలను.

స. బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁడని సాధింప నుపక్రమించి యిట్లుపసంహారము చేయుట శాస్త్రసంప్రదాయవిరుద్ధము. 81

(6) ఆ. బేతిరెడ్డి పై సంస్థావాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డనుసిద్ధాంతము నిలువఁజాలదు.

స. దీనికై వీరుచూపిన హేతువులు నిరర్థకములు. 82-83

(1) హే. వెలుగోటివారి వంశచరిత్రములో బేతారనాయనికి దామా నాయఁడు మొదలగునారు పుత్రులని వ్రాయఁబడినది. పల్నాటివీరచరిత్రములో బేతారనాయనికి దొడ్డనాయఁడు పుత్రుఁడని వ్రాయఁబడినది.

స. ఇది బేతారెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁడనుట నెట్లు చూచిన సాధింపదు. దామానాయని కది నామాంతరము. 83-87

(2) హే. దామానాయనికి దొడ్డనాయఁడనియు మల్లనాయఁడనియు నామాంతరములను కల్పించియున్నారు.

స. దామానాయని కెన్ని నామములు కల్పించినను నది బేతారెడ్డి మూలపురుషతకు భంజకముకాదు. చరిత్రమూలం దొక్కొకనికి నెన్నెన్నియో నామము లగపడుచున్నవి. 90

(3) హే. దామానాయనికి మల్లనాయఁడని నామాంతర హంగీకరించినను ఎట్టక్కడవి కాననమునాటికి మల్లనాయనికి సంతానమే జనింప లేదు.

స. శాసనములలో వ్రాయఁబడిన తదభావము సిద్ధింపదు. 94

(4) హే. పుట్టిసారముకొన్నను శిశువువై యుండురు. అట్టివారు 1182 లోపల జరిగిన యుద్ధమునాటికిఁ బ్రాధులై యుండుట యసంభావితము.

స. ఆయుధము 1182 లోపల జరిగిన దనుసిద్ధాంత మనేక యుక్తిప్రమాణములచే నిరసింపఁబడి 1295 లోపలజరిగిన దని బహు ప్రమాణములచేతను యుక్తులచేతను స్థాపింపఁబడినది. 96-152

(5) హే. 1203 నాటికి జీవించియున్న దొడ్డనాయఁడ నెడుమల్లనాయఁడు 1182 లోపలనే మృతివొందవలసినదుగన నట్టిపడినది.

స. యుద్ధకాలము మాఱుటచే నీదురవస్థ లేదు. 155

(6) హే. అవసోతమాదానాయకులు పన్నియనాయని నుండియు సింగభూపతి దాచానాయని నుండియుఁ దమశాసనగ్రంథములలోపఁ జాభివర్ణనము చేసినందున బేతారెడ్డియుఁ దత్పుత్రులునుఁ బైసంస్థానాధిపతులపూర్వులు కారు.

స. వారలు తమప్రపితామహునినుండి పురుషత్రయమునే వర్ణించి యున్నారు. వీనిలో నెద్దియుఁ బ్రతిజ్ఞాతసాధకముగాదు. 95-96

ఇది యాక్షేపసమాధానసంగ్రహము.

ఆంధ్రచరిత్ర దేశమప్రకరణ విమర్శము.

చిలువూరు వీరభద్రరావుగారు పదవప్రకరణమును వెలమవీరుల చరిత్ర మనునామముతో నుపక్రమించి 285 పేజీలో “ పద్మనాయకుల జన్మ కథన మెట్టిదైనను ” అనువఱకు 16 పేజీలు వెలమవారికులముగ్గఁ గొన్ని దోషము లున్నట్లు ప్రకటించినారు. ఉపక్రమమున “ వెలమ వీరుల చరిత్ర ” మని వెలమసామాన్యచరిత్రముగాఁ జూపినను, నుపసం హారమున “ పద్మనాయకుల జన్మ కథన మెట్టిదైనను ” అని విశేష పర్యవసానము చేసినందునను జివఱకు పద్మనాయకు లగుదామానాయక ప్రభృతులచరిత్రము వ్రాసినందునను నింకఁ గొన్ని సందర్భములవలనను నీచరిత్రము పద్మనాయక వెలమచరిత్రమే కాని వెలమసామాన్యచరిత్రము గా దని తేటపడఁగలదు. కావున నిందు వ్రాయఁబడు దోష ములకుఁ బద్మనాయక వెలమలే లక్ష్యములుగా నుండఁగలరు.

ఇందుఁ గొన్ని దోషములు వారలయందుఁ బ్రయోగింపఁబడు చున్న వెలమ పద్మజ పద్మనాయకాది శబ్దములను బురస్కరించుకొని వ్రాయఁబడినవియుఁ గొన్ని వారలం గూర్చిప్రవర్తించియున్న పద్మనాయకచరిత్రాదులను బురస్కరించుకొని వ్రాయఁబడినవియుఁ గొన్ని స్వమతిపరిణామమాత్రమును బురస్కరించుకొని వ్రాయఁబడినవియై యున్నవి. వీనిలోఁ బ్రథమాక్షేపము క్రిందివిధముగ నున్నది.—

“ వెలమలు సంస్కారశూన్యులై శూద్రప్రాయులైన క్షత్రియ సంతతివారమనియు సచ్చాదులమనియు చెప్పుకొను తెగలవారిలో నొక్కరుగ నున్నారు. ఈ తెగవానిని గూర్చినచరిత్రము సాంతముగ నిం దుఁదెలుపుటకు సాధ్యపడక పోయినను గొంతవఱ కైనను వివరించుట యావశ్యకముగఁ గానరంబుచున్నది. వెలమశబ్దము వెల్లెన్నే శబ్దము

నుండి పుట్టిన దని కొందఱు చెప్పుచున్నారు. వెళ్ళానై యనఁగా నీరు గట్టువారు వ్యవసాయకులు అని యర్థము. వర్తశబ్దభవము వెలమశబ్దమని చెన్నపురి రాజకీయకలాశాలయందు సంస్కృతోపన్యాసకులుగా నుండి కీర్తిశేషులైన యం, శేషగిరిశాస్త్రిలవారు శబ్దశాస్త్ర మనుతమగ్రంథమందు వ్రాసియున్నారు. దక్షిణహిందూస్థానములో వర్తశబ్దము నామములతుదను జెప్పుకొన్నవారు పల్లవులు కదంబులు చాళుక్యులు మొదలగువారుగ నున్నారు. పై కలాశాలయందు శేషగిరిశాస్త్రిలవారికిఁ బూర్వ మాపనియందే యుండిన ఆపర్థుగారు పల్లవులే వెలమ అని వ్రాసియున్నారు” అని.

దీనిపై నిది విచారింపవలసియున్నది. వెలమశబ్ద మెన్నింటివలనఁ బుట్టినను ఎన్నియర్థములను బోధించినను వర్తశబ్దభవ మనుటను పద్మనాయకబోధకం బగుటను నేమైన నాటంకపఱచునా? ఆటంకపఱచునన్నచోఁ దత్ప్రకారం బెద్దియో యగపఱచుట యావశ్యకంబు. కానిచోనేలయూన్మథాశ్రమము? వర్తశబ్దభవ మగు వెలమశబ్దము పద్మనాయకబోధక మగుటను వెళ్ళానై శబ్దభవ మగునది స్వాభిమతార్థబోధక మగుటను వారంగీకరించిన యట్లే కదా? అని.

ఇదిగాక శబ్దములు కొన్ని సమానానుపూర్వ్యులై యుండినను భిన్నభిన్నధాతునిష్పన్నంబులై యుండును. ద అనుశబ్దము దాధాతువునుండియు వోధాతువునుండియు నిష్పన్నం బగును. కృత్ అనుశబ్దము కృధ్ ధాతువునుండియు క్కౌధాతువునుండియు నిష్పన్నం బగును. దానంజేసి వాని కర్థభేదము గూడఁ గలదు. అయినను బ్రకరణాదిసందర్భోచిత మగునర్థమే గ్రహింపఁ బడుచుండును కాని యప్రకృతానుచితార్థము గ్రహింపఁబడదు. విష్ణుసహస్రనామములలోని శ్రీదః అనుదానికి శ్రీని భంగపఱచువాఁ డనియు ప్రియకృత్ అనుదానికిఁ ప్రీతిని భంగపఱచువాఁ డనియు నర్థము చేయుట హరిశబ్ద మనేకార్థక

మని హరివంశే అనుచోట కప్పను కోతిని గ్రహించిన ట్లనుచితం బగును కదా! అట్లు వెలమశబ్ద మనేకాళక మని పద్మనాయకుల ప్రస్తావనన నీరుగట్టువా రినునర్థముఁ దీసికొనుట యచుచితం బగు ననుట తెల్లము. లేనియర్థము పానగింపఁ జూతమన్నఁ బొసంగదు. ప్రత్యక్షప్రమాణవిరుద్ధం బగుప్రమాణాంతరము దుర్బలము. ఏనాఁడో యెవఁడో యట్టివాఁ డుండు నని యూహించుట నిలువఁ జాలనిదియునతి ప్రసక్తంబును. కావున వెలమశబ్దమున కపార్థముకల్పించి పద్మనాయ కకులమునందుఁ గళంకమారోపించుటకు వలనులేదు. ఈషక్షము నిర్వహింపదనియే కాబోలు రావుగారు దీనిని విడనాడి మార్గాంతరము ననుసరించిరి. ఆమార్గ మిటు లున్నది.—

“శబ్దవృత్తియెటులుండినను వెలమవారును కన్తువారివలెమి శ్రేణులైవారిని చరిత్రము వేనోళ్ళఁ జాటుచున్నది. చరిత్రమునందు రెడ్లకును కన్తువారికిని వెలమవారికిని సంబంధములు గానంబడుచున్నవి. ఇంతమాత్రముచేత నీమూడు తెగలవారు నొక్కతెగలో నుండి యేర్పడినారని చెప్పటకును సాధ్యపడదు. ఈమూడు తెగలకు జన్మస్థానములు గొల్లజాతులును పల్లెజాతులును వై యున్న వని చరిత్రమందు దృష్టాంతము లనేకములు గానం బడుచున్నవి. ఆంధ్రసామ్రాజ్య విజృంభణకాలమున యదున్మస్తి భోజాంధకు లనెడుగొల్లజాతివారికిని యవనశకపన్థావారులకును గలిగినసమ్మేళనమున నూత్నరక్త మీజాతులయందుఁ బ్రవహింపఁగా వీరలు విజృంభించి గంగాతీరము మొదలు తొని కన్యాకుమారివఱకుఁ గలదేశములను వేర్వేలుకాలములందు వేర్వేలుగృహనామములతోఁ బాలించుచు వచ్చిరని చరిత్రము సాక్ష్య మిచ్చుచున్నది ” అని.

రావుగారు మొదటియాక్షేపమును స్థాపింపక జాతి వచ్చుటయు నీయాక్షేపమునఁ బేరు నూరును చెప్పక “చరిత్రము వేనోళ్ళఁజాటుచు

న్నది. చరిత్రమునందు... గానం బడుచున్నది. చరిత్రమునందు దృష్టాంతము లనేకములు కానంబడుచున్నవి. చరిత్రము సాక్ష్యమిచ్చుచున్నది” అనిచరిత్రపదమును బేర్కొనుటయుఁ బాడ “విషం భవతు వా మావా ఫటాటోపో భయంకరః” అనున్యాయము ననుసరించి ప్రమాణము సున్నయైనను నెన్నియో ప్రమాణము లున్నట్లు సామరజనమనోవ్యామోహము గాఁ జరిత్రపదము నలుమాఁ జూపుత్తి పెట్టి మనసున నున్న మాలిన్యమును బయలు పఱచి రని తోఁపించుచున్నది. కాదేని దానిపే రెద్దియో యేపండితునిచేత వ్రాయఁబడినదో యేప్రమాణము ననుసరించి వ్రాయఁబడినదో యింనుకైనను వ్రాయదురు. ఒకవేళ గ్రంథవిస్తరభీతితో వ్రాయ నవకాశము లేమినో వ్రాయుట యనావశ్యక మని తోచియో వ్రాసినారు కా రనుకొంద మన్నను, అట్లను కొనుటకు వీలు లేదు. శ్రీనాథుఁడు మొదలగు పెక్కుండుకవులచే వేలు వేలు గ్రంథములమూలమున విశ్వవిఖ్యాతంబు గావింపఁబడిన పల్నాటివీరచరిత్ర మంతయు నోపికతో నొకప్రకరణముగ వ్రాసిన మహానుభావులకుఁ జరిత్రము పేరు వ్రాయుటయందు గ్రంథవిస్తర భీతి గాని య దేవనిగఁ గూర్చుండినవారి కవకాశము లేమి గాని యడ్డములైయుండు సన్న విషయ మెవరును విశ్వసింపరు. ప్రసిద్ధులందు దోషారోపము సేయ సమకట్టినప్పుడు దానికిఁ గావలసిన సాధనసామగ్రి ప్రదర్శించుట యత్యంతావశ్యక మనుట లోకవిదితము. కాన ననావశ్యక మని యెంచ నవకాశమును లేదు. ఇట్టిస్థితిలో వీరు మానధారణము చేయుట పైన్యాయమునే స్మరింపఁ జేయుచున్నది.

ఇప్పటిచరిత్రగ్రంథకారులకుఁ గొందఱకు నేనాడో మరణించి మట్టిలోఁ గలసిపోయినవారిని లేవనెత్తి యశ్రుత దృష్టపూర్వములగు శౌర్యధైర్యాదిలోకోత్తర గుణరత్నములతో వారల నలంకరించుటయు

నుత్తమ స్థితిలో నున్న యిప్పటివారిని వినని కనని దూషణములచే నధః కరించుటయు నై జంబై కనుపట్టుచున్నది.

ఇంక వెనుక పేజీలో “ఈశ్వరగారిని గూర్చి చరిత్రము సాంతముగ నిందుఁ దెలుపుటకు సాధ్యపడక పోయినను గొంతవఱకైనను వినఁించుట యావశ్యకముగఁ గానం బడుచున్నది” అని వ్రాసిసగ్రంథముచే వారు ప్రమాణములు దెలుపుటకు సాధ్యపడకపోయినను దోషము లారోపించుట యావశ్యకముగ నున్నది అని స్వాభిప్రాయమును దేటపఱచినారు. ఇదిగాక యీ పేజీ ఫుట్నోటులో “వీరిని గుఱించి సాంఘిక చరిత్రము (ఎన్నఁడో తీరిక కలిగినపుడు) వ్రాయఁబడు” నని వ్రాసినారు. కాఁబట్టి పై యాక్షేపములు చేయుట సరి గా దని యనవత్తురు. అట్లనరాదు. కేవలము పరహృదయానందసంధాయకులగునజ్జనుల కిది ముఖ్యధర్మంబై యైన నుపపత్తిప్రదర్శనమున కవకాశమెప్పుడు గలుగునో అప్పుడే యీపనికిఁ బూనుట సముచితంబుగదా!

ఇప్పుడు వారి మనసునఁ బెట్టుకొన్న చరిత్రం బెద్దియై యుండునో మనము కొంచె మరసి చూతము.

చరిత్రములు మహర్షి ప్రణీతములు మహాకవినిబద్ధములు దేశ సామాన్యచరిత్రములు స్థానికచరిత్రములు మొదలుగా ననేకరూపములై యున్నవి. వీనిలో స్థానికచరిత్రములు శాసనాది ప్రమాణసహకారమున్ననే గ్రాహ్యంబులు. దేశచరిత్రంబులు నింతియే. వీరభద్రరావుగారు గూడ 12 వ ప్రకరణము మొదటిపేజీలో “స్థానికచరిత్రములోని విషయము లన్నియు పరమసత్యములను గా మనమెంత మాత్రమును భావింప రాదు. అయ్యవి యవిమర్శపూర్వకముగాఁ బ్రజలచేఁ జెప్పుకొనఁబడునట్టిగాధలను బురస్కరించుకొని వ్రాయఁబడినవి.” అని వాని కగ్రహ్యతం జెప్పినారు. కాన వానివిషయ మెత్తఁ

బనిలేను. వెలమవారలను గుఱించి ఘహర్షిప్రణీత పురాణేతిహాసాది ప్రమాణములు దుర్లభంబు లని తోచెడిని. ఇక మహాకవినిబద్ధప్రబంధములు శత్రుని ప్రామాణికతనుబట్టి విస్వసింపఁబడు. వానియందీపద్మనాయక వెలమలవృత్తాంతి వెట్లు చెప్పఁబడినదో చూడవలసియున్నది. శాస్త్రోపాస్యవేత్త యై జగత్ప్రసిద్ధి గన్న శ్రీనాథమహాకవి తనభీమఖండమున.—

“ఉ. తైటభద్రై త్వవైరిపదకంజమునం దుదయంబు నొందె మి

న్నేటికి భూతధాత్రీకిని నెంతయు నచ్చినతోడఁబుట్టునై .

హాటకగర్భముఖ్యనిఖిలామరమాళిమహామణిప్రభా

పాటలవర్ణ మైసయొక పావనవర్ణ ముద్గీర్ణసంపదకం .”

“వ. అప్పణ్యవంశంబునఁ గంసాసురివిధ్వంసిచరణవల్లవంబు దనకుఁ బుట్టినిల్లుగావునఁ గారిణగుణసంక్రమంబునఁ బోలె జామరతోమరచ్చత్రధనుఃఖిన్బాదిచిహ్నోపశోభితంబై చదలేటిసీటివలని సోదరీయన్నేపాలభంబులుంబోని పావనత్వశుచిత్యగాంభీర్యమాధుర్యంబులు చరితమనస్వభావచనంబుల ధరియించి పైదోడుం బాదివి విశ్వవిశ్వంభరాక్రీడంబు తనకు విద్యిసపరమతాంతి యంతరంగంబున సంతరించి నిఖిలప్రపంచమునకు నాధారంబై ప్రవర్తింజె. అందుఁ బద్మనాయకులను వెలమ లనఁ గమ్మ లన సరిస గ్లనఁ బంట గ్లన బహుశ్రకారశాఖోపశాఖాభిన్నంబు లయినమార్గంబులఁ ద్రిమార్గగంగాప్రవాహంబునుం బోలె గోత్రంబు లెన్నియేనియు జగత్ప్రవీత్రంబు లై ప్రవహించుచుండ పంటమహాన్వయంబు” అని వ్రాయఁ బడినది.

ఇందు “పావనపంశము అప్పణ్యవంశంబున జగత్ప్రవీత్రంబులై” అని వ్రాయఁబడియుండుటవలనఁ బై శాఖలవారియందు రావుగారారోపించినకళంకమున కవకాశంబు లేదని తేటపడుచున్నది. వా స

వమునఁ బద్మనాయకకులము నానాజాతిసంకీర్ణ మును యుండినచో నక్కవిరాజుల్లేల యసత్యములు వ్రాయును? కవులెంతటివారలైనను ద్రవ్యలోభమున నట్లులు వర్ణించుట స్వాభావిక మని యనుకొనుటకు వీలులేదు. పంటవారి కంకితముగాఁ జేయుచున్న కవి యొక వేళ వారివలన ధనము నాశించి యుండు ననుకొన్న ననుకొనవచ్చును గాని యవస్థలగుపద్మనాయకులవలన నపేక్షించినాఁ డనుకొనుటకు వీలులేదు కదా! ఇట్లగునపుడు వస్థలగు పంటవారిని క్రిందుపఱచి యవస్థలగు పద్మనాయకులను మొదటఁ జెప్పటచే వారియం దభ్యర్థితత్వం బపరిహాస్య మని వేటఁపడగలదు. ఇందువలన శ్రీనాథకవిరాజు వారివీరివలె ద్రవ్యైకాభిలాషియై యసత్యవాది కాక సత్యమునే పురస్కరించి వర్ణించువాఁ డని స్ఫుట మగుచున్నది. ఇదిగాక రెడ్లకుఁ బద్మనాయకులకుఁ బ్రబలనైర మని రావుగారు బలుతావుల వ్రాసిరి. పంటవారి యాస్థానమున నున్న శ్రీనాథకవి వారికి విరోధులగు పద్మనాయకుల సభాకరింపక ముందు వర్ణించినందునఁ బద్మనాయకులు కమ్మ మొదలగు నితరశాఖలవారికన్న నుత్కృష్టు లని యీ గ్రంథకారునియభిప్రాయము గ్రహింపఁదగి యున్నది. వీరభద్రరావుగారు తమకృష్ణరాయలచరిత్రము 13 వ ప్రకరణము 121 వ పేజీని కృష్ణరాయఁడు దాసీపుత్రిఁడు కాఁ డని స్థాపించునపుడు “ ఇంతియగాక కృష్ణరాయాస్థానకవులలో నొక్కఁ డగునందితిమ్మన తనపారిజాతాపహరణగ్రంథము ప్రథమాశ్వాసమున,

క. ఆనరసమహీమహిళా

జానికిఁ గులసతులు పుణ్యచరితలు తిప్పెం

బానాగాంబిక లిరువురు

దానవదమనునకు రమయు ♦ ధరణియుఁ బోలెనా.

...నాగాంబిక దాసీయువతియే యైనయెడలఁ గులాంగన యనియుఁ బవిత్రచరిత్రము గలదనియుఁ దిన్నరావ్యుఁ డే యసత్యోక్తులు పలుకును" అని వ్రాసి యున్నారు. అట్లు పద్మనాయకులు పలుజాతుల నుండి గలిగిన తెగవారై యై యుండినయెడలఁ బావనవర్ణ మనియుఁ బుణ్యవంశ మనియు జగత్పవిత్రగోత్రము లనియు శ్రీనాథమహాకవియేల యసత్యోక్తులు పలుకును? అని పై న్యాయసామ్యమును బట్టి మనము నిర్ధారించుకొనఁ దగియున్నది. ఇదిగాక యింకొక విశేషము. తిమ్మనామాత్యుఁడు రాయలవారి యాస్థానకవియని రావుగారే వ్రాసియున్నారు. అట్టివాఁ డొకవేళఁ బోషకప్రభువులందుఁ భక్తిచేతనో వ్యతిరేకముగఁజెప్పినచో జీవనభంగము కలుగునన్న భయముచేతనో యట్లు చెప్పియుండు నని యనుకొనుటకు వీలున్నది. అట్లయినను రావుగారి కక్కవి చెప్పినవాక్యముగూడఁ బ్రమాణమైనపు డట్టివెవ్వియు లేని శ్రీనాథమహాకవి పద్మనాయకులను బైవిధముగఁ జెప్పియుండుట ప్రమాణ మగుననుటకు సంశయ ముండదు గదా!

ఇదిగాక రావుగారిచేఁ బ్రమాణముగా నెన్నఁబడుచున్నపల్నాటివీరచరితమునఁ గార్తవీర్యునిసంతతివాఁడయి ట్త్రీయుఁ డయినయ నుగురాజు తనమంత్రియై వెలమయైన రేచర్లదొడ్డనాయనికుమారునిఁ బెద్దనను దత్తపుత్రునిగా స్వీకరించె నని నుడవం బడినది. ఇందు వలన వారు ట్త్రీయసంబంధసముచితప్రాశస్త్యము గలవారై యుండి రని యెట్టివానికిని దోషకపోదు. ఒకవేళ వర్ణ్యులప్రాశస్త్యమునకై కవి ట్త్రీయుఁడు కాకుండినయనుఁగురాజును ట్త్రీయుఁ డనియో యాతనిచే స్వీకరింపఁ బడనిపెద్దనను స్వీకరింపఁబడినాఁ డనియో వర్ణించి యుండు ననుకొందమన్నచో యుద్ధమున కాయారాజులు వచ్చియుండి రనువిషయముగూడ ప్రశంసావాదమైయే యుండవలసివచ్చును. ప్రతాపరుద్రవీరభల్లనాదులచే యుద్ధకాలనిర్ణయము చేసినమన రావుగారపుడు

మానధారణము గలిగి యుండువలసి వచ్చును. కాన నాచారి ననున రింతుట తగదు.

ఇదిగాక సోమదేవరాజ్యములోఁ బ్రతాపరుద్రుడు సభాస దులను గూర్చి పలికినట్లుగా నీక్రిందివాక్యములు వ్రాయఁబడినవి. “ఆరాజు హర్షించి మనంబున విచారించి యిట్లనియె. గణపతిమహారాజు నానావర్ణంబులవారికి నాయకత్వ మిచ్చుటంజేసి బహునాయకం బై యున్నయది. బహునాయకంబు సనాయకంబు నెక్కసరియే కావున నాయకత్వంబున కుత్తమవంశజాతులే కాని యితరజాతులవారర్హులు కారు. మఱియు నెక్కమాటఁ జెప్పెద. మానధనులును నీతివివేక సంపన్నులును గాంభీర్యసముద్రులును మంత్రవివేకదక్షులును స్వామిహితానుచరులును సచ్చాంద్రులును నైపథ్య నాయకులు నాయకత్వంబునకుఁ దగుదు రని సభాసమంతోఁ బ్రశ్నిన వారు రాజు వివేకంబునకు హర్షించి ” అని.

ఇందు “నానావర్ణంబులవారికి నాయకత్వంబు లిచ్చుటం జేసి” అనుటవలనఁ బూర్వమున్న నాయకులు నానావర్ణములవా రనియఁ దద్వ్యతిరేకముగఁ బద్మనాయకు లేకజాతీయులనియు “ఉత్తమవంశ జాతులే కాని యితరజాతులవారర్హులు కారు ” అనుటవలనఁ బూర్వమున్న నాయకు లుత్తమవంశమువారు కారనియుఁ బద్మనాయకు లుత్తమవంశజు లనియు నేర్పడుచున్నది. ఇదంతయు సచ్చాంద్రులయినపద్మనాయకు లనుటచే బలపఱుపఁ బడినది. ప్రతాపరుద్రుఁ డప్పటిపద్మనాయకులస్థితిని జక్కగఁ దెలిసియుండి కదా యట్లు చెప్పి యుండును. శాస్త్రజ్ఞులగు తత్సభాసదులు పద్మనాయకులయందంతమును జక్కగఁ దెలిసియుండి కదా పద్మనాయకుల కుల్లప్రాశస్త్యమును గని పెట్టిపలికినరాజువివేకమునకు హర్షించియుండును. ఇప్పటివారికన్న వారి కీవిషయము చక్కగఁ దెలిసియుండుననుటకు సందేహముండదు కదా.

ఇట్లు భీమేశ్వరపురాణము పల్నాటివీరచరిత్రము సోమదేవరాజీయము పద్మనాయకులు సత్కులీను లని చాటుచున్నవి. ఈకృతి కర్తలు పద్మనాయకులయాస్థానకవులు గాని వారిప్రేరణమున గ్రంథములు వ్రాసినవారు కాని వారినలనఁ బ్రతిఫలమును గోరి ప్రశంసించినవారు కాని కారనుట తెల్లము. రాయలవారియాశ్రితులైన కవులు వారిప్రేరణమున వ్రాసినగ్రంథములు ప్రమాణము లైనపు డివి కాక పోవు గదా ! ఇట్టిమహాకవుల గ్రంథములసంవాదంబును బడసి పద్మనాయకులయాస్థానకవులచే వ్రాయఁబడిన భానుమతీపరిణయవాసవిదత్తాపరిణయాదిగ్రంథములు ప్రమాణము లగునన్న విషయము వ్రాయుట యనావశ్యకము. ఇంతియకాదు. రావుగారు కృష్ణరాయలు దాసీపుత్రుఁడు కాఁడని సాధించునపుడు తత్సహోదగుండగు నమృతిదేవరాయలు వ్రాయించినశాసనములోని “తిప్పజీనాగలాదేవ్యోః కాపల్యాశ్రీసుమిత్రయోః” అనువాక్యమును బ్రమాణముగా నెత్తికొన్నారు. అట్లు వీరిపూర్వులైన పండితప్రభువులు రచించినగ్రంథములు వ్రాయించినశాసనములు నెన్నియో ఏతద్వంశప్రాశస్త్యముఁ దెలుపుచున్నవనుట లోకవిదితము. సర్వజ్ఞసింగభూపతి తన రసార్థననుధాకరమున, “తస్య పాదాంబుజా జ్ఞాతో వర్ణో విగతకల్తమః” అనియు నామిరెడ్డి తనశాసనమున “శ్రీమత్పద్మజపాదపద్మయుగళాల్లోకత్రయాభ్యర్చితాదుద్భూతే విపులేకులే” అనియు, ఎఱ్ఱక్క-తనశాసనములో “నిత్యస్తుత్యాచ్చరణకమలా ద్వేదవిద్భి ర్తహద్భిః తుర్యం వర్యం సమజని కులమ్” అనియు మాదానాయఁడు తనశాసనములో “విష్ణో స్తచ్చరణాద్విజిష్ణు రుదభూ ద్వర్ణో గుణార్ణోనిధిః” అనియు వ్రాయించియున్నారు. ఇయ్యవి వీరికుల ప్రాశస్త్యమును జెప్పుచున్న వనుట వివరింపఁబనిలేదు. ఇట్లు రేచర్లమాధవరాయాది ప్రణీతములగు చంద్రికాపరిణయము మున్నగుగ్రంథములును రేచర్లగోత్రులు గాక తక్కిన

దెబ్బదియాఱుగోత్రములపద్మనాథులు రచియింపించినయందుమఠీ పరిణయాదిగ్రంథములును బద్మనాథులు పవిత్రాస్వయు లని నుడువుచున్న వనియుఁ బైఁ బేర్కొనఁ బడినశ్రీనాథాదిమహాకవిగ్రంథసంవాదబునం జేసి యవి ప్రమాణకొటి నధిరోహించు ననియుఁ జెప్పటకు సంశయ మెట్టివాడిని గలుగదు.

ఇట్లుండఁగా రావుగారు “ చరిత్రము వేనోళ్లఁ జాటుచున్నది చరిత్రము సాక్ష్య మిచ్చుచున్నది ” అని మొదలుగాఁ జెప్పినచరిత్ర మెద్ది యైయుండు నన్న సంశయము మఱింత ప్రబలుచున్నది.

ఇక నేమైనఁ బుక్కిటిపురాణములను నమ్మియుంటులు వ్రాసి యుందురేమో యని విచారింపఁగా నవియుఁ దీసికొన వీలులేదు. వీరు తమకృష్ణరాయవిజయములో 13 వ ప్రకరణమున 119 వ పేజీలో “ శ్రీకృష్ణ దేవరాయఁ డుత్తమక్షత్రియుఁడు గాక దాసీపుత్రుఁ డను నుద్దేశ్యముతోఁ దదనుగుణ్యము లగుకథలు గల్పింపఁబడి సత్యత్వమును దెలిసికొనెనునందర్భమునఁ జరిత్రకారులకు వేసటం బుట్టించుచున్నవి. మనదేశములో సత్యవంతము లగుచరిత్రములను వ్రాయు నభ్యాసము లేనికారణమునఁ బుక్కిటిపురాణగాధలను బురస్కరించుకొని మనము చరిత్రమును వ్రాయఁ బూనినఁ బెక్కుదోషములుండక మాన ” వనియు “ గ్రంథస్థనిదర్శనము లుండఁగా నయ్యవి విశ్వ సింహక పుక్కిటిపురాణగాధలతోఁ బెనఁగులాడుట యెల్ల నఱచేటె లోనివెన్నముద్దను విడచి మోచేయినాకుటవంటిది కాదే ” యనియు వ్రాసియున్నారు. కానఁ బుక్కిటిపురాణములను నమ్మి యిటులు వ్రాసి నారనుకొనుటకు వీలులేదు.

ఒక వేళ కృష్ణ దేవరాయలవిషయములో పారివంశీయులు వ్రాసింపిన శాసనములు తదాస్థానకవులు వ్రాసినగ్రంథములు వానికి సంవాదములుగా నున్నకొన్నిచరిత్రములు ప్రమాణములుగా నెత్తి

కొని తద్విరుద్ధముగా బ్రకటించినచరిత్రములు పుక్కిటిపురాణగాధల ననుసరించిన వని నిరసించినవీరభద్రరావుగారు పద్మనాయకుల విషయములో నుదాసీను లగుశ్రీనాథాదిమహాకవులచే స్వతంత్రముగా వ్రాయఁబడినభీమఖండము మొదలగువానిలో నొక్కదాని నైన నెత్తికొనక యేతద్వంశీయులచే వ్రాయఁబడినశిలాశాసనములను గ్రంథములను జూడక ఏతదాస్థానకవులచే వ్రాయఁబడిన వానపదత్రాపణియాదులను జదువక పుక్కిటిపురాణములను నమ్మియే “యీమూఁడుతెగలవారికి జన్మస్థానములు గొల్లజాతులు పల్లెజాతులునై యున్న ” వని వ్రాసియుండినచో “గ్రంథస్థవిదర్శనములుండఁగా...మోచేయిపాకుట వంటిది కాదే ! ” అని వారిచే వ్రాయఁబడినన్యాయము వారిమెడను బడక తీరదు కాఁబట్టి రహస్యముగ వారిచెవికిమాత్రము సోఁగునట్లు వేనోళ్లఁ జాలుచు నాక్షుమిచ్చుచున్న (పేరులేని) చరిత్రమెద్దియో యెంతచూచినను గోచరింపక యున్నది. వీరంతగుట్టుగఁ జెప్పికొన్న చరిత్రము పేరు తెలియక పోయినను అది యప్రామాణిక మని నిశ్చయింప నొకిదారిమాత్ర మగపడుచున్నది. అదియెద్దియన. వీరాచరిత్రమున “యదువృష్టిభోజాంధకు లనియెడు గొల్లజాతివారికిని యవనశకఁ ఘ్లావాదులకును గలిగిన సమ్మేళనమున ” అని యుండినట్లు వ్రాసినారు. యదువృష్టిభోజాంధకులు గొల్లజాతి వారిని యెచ్చటను గానంబడదు. మఱి యేమనిన భాగవతసవమస్కంధమునఁ జంద్రవంశము రాజులను చెప్పనవుడు,

“శ్లో. యయాతే జ్యేష్ఠపుత్రస్య యదో ర్వంశం సర్వభ
 న్దయామి మహాపుణ్యం సర్వపాపహరిం సృగామ్
 యదో సుహస్రజి త్కోష్ఠ ర్నలో రిపు రితి శ్రుతాః
 చత్వార స్సూసవ స్తత్ర శతజి త్సృధమాత్మజః
 ...తస్య పుత్రీకతం త్వాసీ ద్వృష్టిజ్యేష్ఠం యతః కులమ్

మాధవా వృష్ణయో రాజా యాదవా శ్చైతే సంజ్ఞితమ్
...భజమానో భజద్ధివ్యో వృష్ణిద్ధేవావృధోం భఃః
సాత్వతస్య సుతా సప్త మహాభోజ శ్చ మారిష
మహాభోజోఽతిధర్మాత్తా భోజా ఆసం స్తదన్వయే
అంధకస్య సుతా రాజా చత్వారః పృథువిక్రమాః
కుకురో భజమాన శ్చ శుచిః కంబళబద్ధిషః.

అని మొదలుగాఁ జెప్పఁబడినది. తద్వ్యాఖ్యలం దీక్షపటి శ్లోకము క్రింద “అంధకా ఏతే వృష్ణయ ఇత్యపివ్యవహృతాః ” అనివ్రాయఁ బడినది. శ్రీవిష్ణుపురాణాదులందు నిట్లే చూపట్టుచున్నది. కాని యొక చోటనైనను యదువృష్ణిభోజాంధకులు గొల్లజాతివా రని కానం బడదు.

ఇట్లుండఁగా యదువృష్ణాదులు గొల్లజాతివా రని యేపండి తుఁడు వ్రాసెనో సోద్రమాణము సనుసరించి వ్రాసెనో పురాణేతిహా సాదివిరోధము నెట్లు పరిహరింప నెంచెనో తోచక యున్నది. ఒక వేళఁ బామరులగు కొందఱు గొల్లలు శ్రీకృష్ణుండు గొల్లవారియిండ్లలో వసి యించుటం జేసి మేము యాదవుల మని చెప్పుకొనుచుందురు. అట్టి వాని నేమైన నమ్మి యాచరిత్రమున నట్లు వ్రాయఁబడి యుండునోమో? అటులైతచోఁ బైని పేర్కొనం బడిన మహాకవిప్రబంధ శిలాశాసనా దుల నెల్ల దిగఁగ్రోచి యంత విమర్శములేక వ్రాసినచరిత్రమును బురస్కరించుకొని రావుగా రిట్లు వ్రాయుట “గ్రంథస్థములగు నిదర్శనము లుండఁగా ... మోచేయి నాగుటవంటిది కాదే? ” అనుస్వోక్తవ్యాయము సనుసరింపక తీరదు. ఇందువలననే 3-4 ఆక్షేపములు నిరస్తంబు లగును.

మూఁడవయాక్షేపము. “వెలమవాగు కమ్మవారు నామాం తములను రెడ్డి యనుబిరుదవాచక పదము చేర్చుకొని వ్యవహరింపఁ

బడుచు వచ్చినను, రెడ్లకుఁ బ్రతిస్పర్థలుగ నుండుచు వచ్చిరి. కమ్మనా రికిని గొంతుపీటి రెడ్లకును బద్ధనాయక వెలమలకును జరిగిన యుద్ధములు చరిత్రమూస సుప్రసిద్ధములుగా నున్నవి. దుర్జయవంశజులు పల్లవులయ నట్లు రాజరాజయొక్క శాసనములో “రెడ్డికులకాలపల్లవరాయ ఇతి ప్రాపయశో ఖ్యాః” అని రెడ్డికులమునకు యమునివంటివాఁ డయిన పల్లవరాయఁ డని చెప్పఁబడి యుండుటచేత స్పష్ట మగుచున్నది. ఆరాజరాజయొక్క పై శాసనములో “ధాత్రీపతిత్వం భువిదుర్జ యత్వం వర్తాంతనామాపి సరేంద్రచిహ్నమ్” అని సరేంద్రచిహ్న మైన వర్తబిరుదమును వహించెడివా డని చెప్పియుండుటచేతఁ బైనిఁ బేర్కొనఁబడిన పండితుల యభిప్రాయములు సరియైన వేమో యని తోచకపోదు. మఱియు నామాంతమున వర్తశబ్దము గలవారు శూద్రక్షత్రియు లని పై స్లోకము వేనోళ్ళఁ జూటుచున్నది. అని వ్రాయఁ బడియున్నది.

ఈయాక్షేపమునకుఁ బ్రస్తుతం లగు వెలమవీరులం దస్వయము క్రిందిరీతిగ నున్నది. రాజరాజశాసనమున రెడ్డికులమునకు యముని వంటివాఁ డైన పల్లవరాయఁ డుండె నని చెప్పినందున రెడ్లకు విరోధులు పల్లవులని యేర్పడుచున్నది. వెలమలు రెడ్లకుఁ బ్రతిస్పర్థలై యుండిరని చరిత్రములలో నుండినందున ఆపద్భూతు పల్లవులే వెలమ లని చెప్పట సరియైన దగుచున్నది. ఇట్లు పై శాసనమున దుర్జయునివంశ జులు నామాంతముల వర్తబిరుదమును బెట్టుకొన్నవా రని చెప్పఁ బడినది కూడ వర్తశబ్దభవము వెలమశబ్ద మని శేషగిరిశాస్త్రుల వారు చెప్పటకు నిదర్శనమగుచున్నది. అని. ఇందువలన వెలమలు పల్లవులనియు వర్తశబ్దము నామాంతమునఁ బెట్టుకొన్న శూద్రక్షత్రి యులనియు ఫలితార్థము తేలగలదు. ఈకల్పనము సాహసైకశరణము గా నున్నది దుర్జయవంశజులలో నెవఁడో రెడ్డికులవిరోధి

యగు పల్లవరాయుడు కలఁ దన్నమాత్రమున నావంశజులు పల్లవులగుటయు వెలమవారు రెడ్డికులమునకు విరోధులు గానుండి రనుటను బట్టి వారు పల్లవులలో జేరుటయు దురూహముగ నున్నది. కమ్మవారును రెడ్డికుల బ్రతిస్పర్ధులై యుండి రని వారేవాసి యున్నారు కదా ! అట్టికమ్మవా రీప్రత్యభిజ్ఞకు విషయము గాక వెలమవారు మాత్రమే యెటులై గో తోచక యున్నది.

ఇట్లు దుర్జయవంశజులు నామాంశమున వర్తశబ్దముఁ దెచ్చి పెట్టుకొని యుండి గని చెప్పటచేత వారే వెలమ లని ప్రత్యభిజ్ఞ చేసి యున్నారు. చాళుక్యులు కదంబులు నామాంశమున వర్తశబ్దమును పెట్టుకొన్నవా రని చెప్పినరావుగారు వా రీప్రత్యభిజ్ఞకు విషయము కాకుండ నెట్లుచేసిరో తోచకయున్నది. ఇదియొకటి. వెలమశబ్దమునకుఁ బ్రకృతియైన వర్తశబ్దము జాతిక్షత్రియుల నామాంతముల శాస్త్ర సిద్ధమైయున్నది గాక పల్లవులు మధ్యను దెచ్చి పెట్టుకొన్న వర్తశబ్దమే యని నిశ్చయించినారు. దీనికిఁ బ్రమాణము చూపజాలరు. శాఖముఖ్యము లగు వర్తశబ్దములు రెం దున్నపుడు ముఖ్యమును పదలియముఖ్యము నాశ్రయించుట శాస్త్రయుక్తులకు దూరముగదా !

ఇదిగాక యీశాసనమునుబట్టి దుర్జయవంశజులు పల్లవులై వారు వెలమలై యుండిరని వీరియూహ సరియైయుండనేని రాజరాజనాటికి వెలమలు వర్తాంతనామములు గలిగియే యుండిరనలయు. అట్లగునపు డక్కాలపు వెలమలు సంతకుఁ బూర్వపు వెలమలు వర్తాంతనామములతో వ్యవహరింపఁబడుచుండవలెను. అట్లులేదు. రాజరాజపదునొకండవశతాబ్దమువాడు. నామిరెడ్డి బేతిరెడ్డి ప్రవీతామహుడగు ముంజరాజు తద్వంశ మూలపురుషుఁ డగు భీమరాజు బేతాళనాయని నుండి హేమాద్రి రెడ్డి వఱకుఁ బదితరములవారు శాసనగ్రంథములందు వర్తాంతనామములు గలవారుగాఁ జూపట్టరు. అట్లగునపుడు వారే

వీరనువ్రత్యభిజ్ఞ యెటులు గలుగును? కాన నీకల్పనంబు సాహసైక శరణం బని వక్కాణించెదను.

ఇంకొకవిశేషము. నామాంధమున వర్తకబద్ధము గలవారు శూద్రక్షత్రియులని పై శ్లోకము వేనోళ్ళ జాటుచున్నదట. ధర్మ శాస్త్రములం దట్టివారు క్షత్రియు లనియే యున్నది కాని శూద్ర క్షత్రియు లని లేదు. పైశ్లోక మీయర్థమును బోధించునేమో వారు మఱియొకసారి పరిశీలింపవలసి యున్నది. ఇదిగాక శూద్రక్షత్రియు లనుట యుపపన్నంబు గాదు. శూద్రత్వము క్షత్రియత్వము విప్రతి షిద్ధధర్మంబులు. అయ్యవి యొక్కచోట నుండవు. తత్త్వచంద్రికలో చిదచిద్విశిష్టబ్రహ్మమనకీకత్వము చెప్పెడువారిమతముపై “నాద్యః ఏక త్వాసిద్ధేః సహివిశేషగావిశేష్య తత్సంబంధానాం త్రయాణా మేకత్వం సంభవతి శూద్రో యం బ్రాహ్మణ ఇతివ ద్విప్రతిషేధాత్ ” అని వ్రాయఁబడినది. అట్లు శూద్రత్వక్షత్రియత్వములు గూడ విప్రతిషిద్ధ ధర్మంబు లగుటం జేసి యొకవ్యక్తియం దుండఁజాలవు కదా !

నాల్గవయాశ్లేషము. “ప్రాచీనశాసనముల వెలమశబ్ద మెచ్చట నైనఁ గలదా యని విచారింపఁగా మొదటి కుళోత్తుంగ చోడచక్రవర్తి కుమారుఁ డైన రాజరాజచోడగంగుచే వ్రాయంపఁ బడిన ‘శ్రీకేశాసన ములో (వెలమనూళ్ళు) లను నొకతెగవారు తెలికతెగవారిలోఁ గల రని కనుపట్టుచున్నది. తాము సహస్రశాఖాన్వయగోత్రుల మనియు మనుకులక్షత్రియుల మనియుఁ దమశాసనములలోఁ దెలికతెగవారు చెప్పఁకొనుచున్నారు. ఏది యెట్లు లున్నను వెలమవారెల్లరు నొక్క తెగలోనివారు కారు. ఇట్లే రెడ్లుకూడ నొకతెగలోనివారు కారు ” అని వ్రాయఁబడినది.

ఇయ్యది చూడ శకుంతలావగ్యశబ్దము విని భరతుడు శకుంత లను స్మరించినయట్టు వెలమనూళ్లు అనుశబ్దమును విని రావుగారు

వెలమలను స్మరించినయెట్టు ఖున్నది. దృఢతరసంస్కార ముద్బోధక సమవధానమున విషయస్థారకము గాక మానదు కదా! వెలమ నూళ్లుశబ్దగతవెలమశబ్దము నిరర్థక మని తోచకయే కాఁబోలు నేమో ప్రబలాధార మబ్బె నని తెలికెతెగలోఁ గూడ వెలమలు గలరనియుఁ దన్ములమున వెలమవార లెల్ల నొక్కతెగలోనివారు కారనియు వ్రాయుచున్నారు. ఇదిగాక యీశాసనప్రకారము రాజరాజచోడ గంగునాటికి వెలమలు వెలమనూళ్ళని వ్యవహరింపఁబడుచుండినట్లుదా హరణ మగపఱచిననే రావుగారియాయూహ నిలుచును. అటు లగపఱు పఁ జాలరు.

“ఒక వేళ నేదియెట్టులున్నను” అనుటచేత దీనియందు దౌర్బల్య మును వారే యగపఱచి యుండఁగాఁ దన్ములమున వెలమవా రెల్లరు నొక్కతెగలోనివారు కారని వ్రాసినట్లు భావించుట తప్పని యందు రేని “ఏదియెట్టులున్నను” అనుటచేత నీయాహయందును “శబ్ద వ్యుత్పత్తియెటులుండినను” అనుటచే వెలమశబ్దనిర్వచనమునందును పేరు వ్రాయమిచేత వెలమవారు మిశ్రజాతివారని చాటుచున్నచరిత్రము నందును దౌర్బల్యము తమయంతరంగమునకే తోచియున్నచో వెలమ వారలెల్ల నొక్కతెగలోనివారు కారని వ్రాయుట యుచితం బని యెవ రైనం జెప్పగలరా! ఇట్టివారు ప్రమాణప్రదర్శనప్రయాసము వెట్టు కొనక నూరక తోచినదూషణము లన్నియు గణపాఠముగ వ్రాసి ఇది వెలమవీరులచరిత్రము అని వ్రాసియున్న నీతంటాలెవ్వియుఁ బ్రసక్తింప కుండును.

ఇప్పుడొక్కటి తెలియఁదగినది. అగ్రిమగ్రంథమున కుపక్రమ వాక్యము “పద్మనాయకులు” అని చూపట్టుచున్నది. అయ్యది యింత కుఁ బూర్వము పద్మనాయకేతరులచరిత్ర మనియు నిది మొదలు పద్మ నాయకచరిత్ర మనియు బోధించు నని సామాన్యదృష్టికిఁ దోచును.

ఇదివాస్తవ మైనచో వెనుకఁ బద్ధనాయకప్రస్తావము లేక యుండవలెను గదా! అట్లు లేదు. మఱిమన్న “కొండపీటిరెడ్డికును పద్దనాయకులకును జరిగినయుద్ధములు చరిత్రములందు సుప్రసిద్ధములు” అని వారికివారికి విరోధము చూపి, “రెడ్డికులకాలపల్లవరాయః” అనుదానితోఁ బద్ధనాయకులకు సంబంధము కలిసి, పై పండితుల యభిప్రాయముతో నైకకంఠ్యము నుపపాదించినారు. దీనింబట్టి చూడఁగా వెనుకవ్రాసినదంతయుఁ బద్ధనాయకులను గూర్చియే యనవలసి వచ్చును. ప్రకరణాదిని “వెలమవీరులు కొండలు” అని మొదలుగ వ్రాసినవాక్యము గూడ నీయర్థమునే బలపఱచుచున్నది. కాదేని పద్ధనాయకేతరు లగువెలమలు కాకతీయులయొద్దఁ బ్రసిద్ధికెక్కినయట్లు చరిత్రములలోఁ జూపవలసి యుండును. కాబట్టి యీప్రకరణమంతయుఁ బద్ధనాయకులను గుఱించియే వ్రాయఁబడిన దని యెన్నం దగియున్నది.

ఇఁకఁ బద్ధనాయకులచరిత్ర మఁట. రావుగా రిదివఱకుఁ బ్రమాణోపన్యాసప్రయాసమును బుచ్చుకొని యుండిరి. ఇప్పుడు శాసనకు వచ్చిరి. చూడఁడు “వెలమలలో నొకతెగవారని చెప్పంబడెడి పద్ధనెలమలే పద్ధనాయకుల మని చెప్పుకొనుచున్నారు. సత్తైక్యకదృష్టితోడను నిష్పక్షపాతబుద్ధితోడను విమర్శించి చూచినపక్షమునఁ బద్ధనాయకులు కేవలము వెలమలలోనుండి యేర్పడినవారుగాఁ గనుపట్టరు.” అని వ్రాయుచున్నారు. ఇందుఁ బ్రమాణములప్రస్తావమొత్తికొనకయే “సత్తైక్యకదృష్టితోడను నిష్పక్షపాతబుద్ధితోడను” అని వ్రాయుచున్నారు.

ఒకవేళఁ దరువాతఁ బ్రమాణములను జూపఁగల రథ్నచోముం దీవిషయము విమర్శింపవలసి యున్నది. దీనిం గూర్చి వా రేయే ప్రమాణములను జూపఁగలరో అయ్యవి పైఁ బేర్కొనబడిన శ్రీనాథ

భీమఖండదులకన్నను శిలాశాసనాదులకన్నను బ్రబలము లై యుండి ననె వారియిష్టసిద్ధి కాగలదు. వానికి సమబలము లై యుండెనేని అపుడు పరస్పరవిరోధమునఁ బ్రయత్నముసిద్ధి కానేరదు. దుర్బలము లై యుండెనేని అవి ప్రదర్శించుట నిరర్థక మని వ్రాయం బనిలేదు. వాస్తవస్థితిలో వారగపఱచెడుప్రమాణములు నే నుదాహరించిన ప్రమాణములకన్నఁ బ్రబలములు కాని సమబలములుకాని యై యుండ వని నానిశ్చయము. ఎందుకనిన. శ్రుతిస్మృతీతిహాసపురాణములలో శ్రుతికి శ్రుతియు స్మృతికి స్మృతియు ఇతిహాసంబున కితిహాసంబును పురాణమునకుఁ బురాణంబును సమబలంబులుగా నుండును గాని శ్రుతికి స్మృతియు స్మృతికిఁ బురాణంబును మొదలుగా సమబలంబులుగావు. ఇయ్యది “శ్రుతిస్మృతివిరోధేతు శ్రుతి రేవ బలీయసీ” ఇత్యాది ప్రమాణంబువలనఁ జెలియం దగును. అట్లు ప్రసిద్ధమహాకవినిబద్ధ గ్రంథముల కట్టిగ్రంథములును శాసనములకు శాసనములను సమబలములు కాగలవు. కాని యనామధేయపురుషప్రణీతములును బుక్కిటి పురాణములును గైఢీయతులును స్వకపోలకల్పితములును సమబలములు కాజాలవు. కాబట్టి వారగపఱచెడుప్రమాణము లెవ్వఁడొఁ రెంతమాత్రము విశ్వసనీయములో విచారించిన నది తేటపడఁ గలదు. వారు వ్రాసినప్రథమప్రమాణ మిట్లున్నది —

“వెలుగోటివారి వంశచరిత్రమునందు వీరు నాల్గవవర్ణములో నత్యుత్తమ మైన పద్మనాయకకులమువారు. ఇందుఁ బద్మనాయకుం డనఁగాఁ బద్మబాంధవుం డగుసూర్యుఁడు. అని వ్రాయఁబడియుండియు, ఏకారణముచేతనో—లేదా పద్మనాయకుం డనఁగా పద్మపతియను రాజు... ఇట్లు కాఁగా వారు పద్మపతివలనఁ బహుకాలము జాత్యుచిత సంస్కారశూన్యులై యొకతెగవారుగా నేర్పడి శూద్రప్రాయు లై యున్నందున నేకులమువారనియుఁ జెప్పటకు వీలులేక పద్మనాయక

కులమువా రని వ్యవహరింపఁబడుచు నచ్చిరి... పద్మనాయకకులము యొక్క యుదంత మెఱుంగకయే నాల్గవర్ణములో నత్యుత్తమమైన దని వ్రాయుటయు వింతగ నున్నది. చతుర్థవర్ణములో జేరిన తక్కిన శాఖలపారికంట నెట్లు శ్తమమైనదో ప్రమాణములు చూపింపకపోవుట వలన నందెద్దియో విశేష ముండెనని బోధపడక పోదు. రావునం శీయచరిత్రమునందు— ఏకులమువా రనియుఁ జెప్పటకు వీలులేక పద్మనాయకకులమువా రని వ్యవహరింపఁ బడుచునచ్చి రని తేటతెల్లము సేయుచుండ వేఱుగ వ్యాఖ్యాన మేల ? ” అనువఱకుఁ గలగ్రంథము.

ఇదంతయుఁ బ్రమాణభ్రాంతిగో వ్రాసినవ్రాతయ కానిప్రమాణము గాదు. ఇందు “ ఏకులమువా రనియుఁ జెప్పటకు వీలులేక పద్మనాయకకులమువా రని వ్యవహరింపఁ బడుచునచ్చిరి ” అనునది వీరికి ముఖ్యప్రమాణముగఁ దోచినది. కాఁబట్టియే క్రిందగీరగీసి చూపినారు. దీని పూర్వోత్తరసందర్భముఁ బరిశీలించి యుండినచో నిట్లు వ్రాయరు. దీనికిఁ బూర్వసందర్భమున “ అతఁడు (మహాపద్మపతి) మూర్యచంద్ర పంశజు లగురాజులను... కారాగృహమున నుంచె ... ఇట్లు కాఁగా వారు పద్మపతివలన బహుకాలము జాత్యుచితసంస్కారహీనులై యొకతెగవారుగా నేర్పడి శూద్రప్రాయులై యున్నందున ” అని వెలుగోటివారి వంశచరిత్రలోను,

“ కారాగృహే వర్తమానా స్స్విదార పరివర్జితాః
క్షత్రివేషవిహీనాశ్చ శస్త్రాస్త్రపరివర్జితాః
స్నానసంధ్యావిహీనాశ్చ హేమామకర్తవివర్జితాః
వేదోక్తాచారహీనాశ్చ శూద్రాచారైకతత్పరాః
శూద్రానీతోదకం సమ్యగ్గృహ్యమాణాశ్చ భూమిపాః
మత్స్యమాంసాదనా శ్చైవ శూద్రా ఇవ శిఖావృతాః
... సంధిస్యచ సమస్కారం కృత్వాముక్తాశ్చ తేనవై

నియోజితాశ్చ తేనైవ సంజేనైవ దురాత్మనా
...వింధ్యస్యదక్షిణేభాగే సముద్రప్రాంతమండితా
కలింగాంధ్రవిదర్భాంగదేశా నాగత్యభూమిపాః
తదాదిభూమిపాలాశ్చ సూర్యసోమసముద్భవాః
పూర్వోక్తేన ప్రకారేణ భవిష్యంతి న సంశయః ॥

అని రావువంశీయచరిత్రలోను వ్రాయఁబడియున్నది.

మార్కండేయ పురాణవచనములు వీనింబట్టి పద్మపతివలనఁ బరాభుతులై స్వకర్మపరిభ్రష్టులై యప్పటి సందర్భమును బట్టి పద్మనాయకకులము వా రని న్యవహరింపఁబడుచు వచ్చినవారు సూర్యచంద్రవంశజు లగు ఊత్త్రీయు అని యెట్టివారికిని బోధ పడకపోదు. అట్లుండినవారెవరోవారు సూర్యచంద్రవంశపురాజులై సం దునవారే యీపద్మనాయకులని చెప్పినపుడు వీరిజాతి కేమియవకర్ష రాఁ గలదు? ఊత్త్రీయత్వరూపవస్తుస్థితికి భంగము లేదుకదా ! ఇంతమాత్ర మున రావుగారు పద్మనాయకకులమున కెద్దియో యవకర్ష ఘటిల్లున ట్లెంచి యీవాక్యమును దెచ్చి క్రింద గీరగీసి చూపుట పూర్వోత్తర సందర్భార్థపరిజ్ఞానము లేక యని స్పష్టము గాక మానదు.

ఇంకొకవింత. రావువంశీయచరిత్రమునందు “ ఏకులమువా రనియుం జెప్పటకు వీలులేక...వచ్చి రని తేట తెల్లము నేయుచుండ వేఱుగ వ్యాఖ్యాన మేల ॥ అని వ్రాసినారు. ఈవాక్యమాగ్రంథములో నే లేదు. ఇట్టిదాని నాగ్రంథస్థముగా నెట్లు వ్రాసిరో తోఁపక యున్నది. వెలుగోటివారివంశచరిత్రమునందు అని వ్రాయఁబూని పొర పాటున నిట్లు వ్రాసిరో ముద్రణప్రమాదమో తెలియరాదు.

ఇంతకన్న నింకొకవింత. రావువంశీయచరిత్రమున మార్కం డేయపురాణస్థములుగా వ్రాయఁబడినపద్మపతికి సంబంధించిన పైశ్లోక ముల నన్నింటిని వ్రాసి తరువాత “దీనిసంతయుఁ జదివినపిమ్మట శూద్ర

వేషధారులగు క్షత్రియులు కొందఱున్నట్లుగా గ్రహింపఁ గలరు. అట్టివా రాంధ్రాదిదేశములలోనే స్థిరపడినట్లుండుటంబట్టి వారీపద్మనాయకులను నామమున నుండినశాఖవారుగా ననుమానింపఁ బడుదును. అట్లుకా రనువా రట్టివారు మఱియొక రున్నారని చెప్పఁగల "రేమో యోచించి చెప్పఁగోరెదము" అని గునుజాడ శ్రీరామమూర్తిగారు వ్రాసియున్నారు. "దానింజూచి రావుగారు "రావువంశీయ చరిత్రకారునకుఁ గూడ సంశయముతోచి స్పష్టముగఁ చెప్పఁజాలక... అనుమానింపఁబడుదురు. అని వ్రాసినా" రని క్రింద గీరగీసి చూపినారు.

ఈవ్రాత ఆపదమునకుఁగలపూర్వోత్తరసందర్భము లెవ్వియోదాని నిట గ్రంథకర్త యేయభిప్రాయమున వ్రాసియున్నాఁడో యెట్లు నమన్వయించునో అనునవి విచారింపక వ్రాసినట్లు తెల్లం బగుచున్నది. వారు వ్రాసినపూర్వోత్తరసందర్భములను బట్టి చూడఁగా, అట్టిశూద్ర వేషధారులైనక్షత్రియులారాంధ్రాదిదేశములలోనే స్థిరపడినట్లుండుట వలనను అట్టివారీపద్మనాయకులు గాక మఱియొకరు లేకపోవుటవలనను ఈపద్మనాయకనామముగలవారే పై పురాణములోఁ జెప్పఁబడిన శూద్రవేషధారులగుక్షత్రియులని యనుమానింపఁ బడుదురు. అనఁగా అనుమానప్రమాణముచే వీరుగానే స్థిరపడుచున్నారు అనునర్థమగుచున్నది. కాబట్టి యిట ననుమానమనునది "ప్రత్యక్షానుమానోపమానశబ్దాః ప్రమాణమ్" అనుసూత్రోక్తములగునాటగు ప్రమాణములలో నొక్కటి. ప్రమాణ మనఁగాఁ బ్రమాణరణము. ప్రమయనఁగా యథార్థజ్ఞానము. శ్రీరామమూర్తిపంతులుగారు శాస్త్రసిద్ధాంతము నెఱింగియే యిట ననుమానింపఁబడుదురు అని వ్రాసినారు. దీనికిట్టి యర్థముండఁగా వీ. రావుగారు "రావువంశీయచరిత్రకారునకుఁ గూడ సందియమతోచి స్పష్టము గఁ జెప్పఁజాలక" అని వ్రాయుట చూడ నీయర్థము బోధపడక వ్రాసినట్లు తెల్లము గాకపోదు. అగ్రంథకర్తకు

సంశయార్థమే యభిమతమై యుండినచోఁ “ అట్లు కాదనువారు అట్టి వారు మఱియొక రున్నారని చెప్పఁగలరేమో యోచించి చెప్పఁ గోరెదము ” అని యుత్తరవాక్యమును వ్రాయరు. ఇట్లు వ్రాసిన శ్రీరామమూర్తిగారికి అట్టివా రీపద్దనాయకులే కాని యన్యులు గారని నిశ్చయ మున్నట్లు తెలుపడుచున్నది. కాని వారో మఱియొకరో అని వారికి సంశయ మున్న జ్ఞాంతమాత్ర మేర్పడదు. కాబట్టి యంత మాత్రము పూర్వోత్తరసందర్భములను గనిపెట్టి గ్రంథకర్తయభిప్రాయ మిటు బుండునని నిర్ధారించక “రావు...సంశయము తోచి స్పష్టముగఁ జెప్పఁజాలక ” అని వ్రాయుట యెంతో వింతగా నున్నది.

ఇదిగాక సంశయమునకు నిశ్చయమునకు నెంతో భేదము గలదు. సంశయమనునది విరుద్ధకోటిద్వయానగాహిజ్ఞానము. స్థానవా పురుషుఁడా అనుచోటఁ బరిస్పరివిరుద్ధంబు లగు (ఒకటి యుండిన చోట మఱియొక్కటి యుండనట్టి) స్థానత్వము పురుషత్వము చేరి యుండుటను బట్టి యది సంశయంబునఁ బరఁగు. ఇట్లగునపుడు శ్రీరామమూర్తిగారివాక్యములు వారికి సంశయ మున్నట్లు తెలుపునా? నిశ్చయ మున్నట్లు తెలుపునా? అని విచారించినచో నెట్లేర్పడఁ గలదో కొంచెము చూచి యావల రావుగారివ్రాత యోగుబాగుల నిర్ధారితము. శ్రీరామమూర్తిగారివాక్యము లిటులున్నవి. “ అట్టివా రాంధ్రాదిదేశములలోనే స్థిరపడి యుండినట్లు చెప్పినందున వా రీపద్దనాయకనామమున నున్నవారు గా ననుమానింపఁబడుదురు ” అని.

ఇందుఁ బద్దనాయకులు గా ననుమానింపఁ బడుదు రని యేక కోటియే యున్నది కాని పద్దనాయకులూ మఱియొకరా యని కోటిద్వయము లేదు. దీనిపేతువాక్యము చూచిన నేకకోటిసాధక ముగనే యున్నది. అయ్యది ఆంధ్రాదిదేశములో వసించి శూద్రవేషము ధరించి పద్దనాయకపదముతో వ్యవహరింపఁ బడుట యనునది. ఇవి

రెండు హేతువులు గా నెంచినను విరుద్ధకోటిసాధకములు గావు. దీని యనంతరము “అట్లు కా దన్నవా రట్టివారు మఱియెవరైనఁ గల రేమో యోచించి చెప్పఁ గోరెదము,” అని వ్రాయఁబడినవాక్యము చూచినను నిశ్చయమునే స్థిరపఱచుచున్నది. సంశయ మున్నవారు “ఇట్టివారు మఱియొక రుండిన నుండవచ్చు” నని కదా వ్రాయుదురు. వీని నన్నింటిని బట్టి చూడఁగా రావువంశీయులచరిత్రగంధకర్తలు పైవాక్యము తమనిశ్చయము దెలుపుటకై వ్రాసినవారే కాని సంశయమును దెలుపుటకుఁ గా దని ప్రాజ్ఞు లెఱుంగఁగలరు.

ఇట్లుండఁగా మనరావుగారు “రావువంశీచరిత్రకారునికిఁ గూడ సందియముఁజూచి స్పష్టముగఁ జెప్పఁజాలక యనుమానింపఁబడుదురు అని వ్రాసినా” రని క్రింద గీర గీసి వ్రాయుట స్వాజ్ఞానప్రకటనమునకే గాని వేఱు గాఁ దోఁపదు. ఇట్టియపార్థములను అనదర్శములను బ్రోవు చేసికొని వెలుగోటివారివంశీచరిత్రము రావువంశీయచరిత్రములలోని కొన్నివాక్యములు స్వాభీప్రము నీడేర్చునన్న సంపూర్ణవిశ్వాసముతో “సత్యైకదృష్టితోడను నిష్పక్షపాతబుద్ధితోడను... గనుపట్టదు” అని నిశ్చయముగాఁ బ్రకటించుట వీరిపాండిత్యప్రతిభలను ధైర్యసాహసములను గ్రంథరచనోచితజ్ఞతను వేనోళ్ళు బాటుచున్నదని వేఱుగ వ్రాయ నక్కఱలేదు. ఇందువలన “పద్మనాయకు లొకప్పుడు” అని మొదలు 275 పేజీలో “లేశమాత్రము సంశయము లేదు” అనువఱకుఁ గలరావు గారిద్వితీయ ప్రమాణగ్రంథము దత్తజలాంజలి యైనది.

ఈమూఁడుపేజీలమధ్యను నిరసంపఁ దగినవిషయములు కొన్ని గలవు. అయ్యవి “పద్మనాయకుఁ డనఁగాఁ బద్మబాంధవుఁ డగుసూర్యుడు అని వ్రాసియు, నేకారణముచేతనో, లేదా పద్మనాయకుఁ డనఁగాఁ బద్మపతియనురాజు అని వ్రాసినా” రనియు “పద్మనాయకుఁ డనుఁ వాడెవ్వఁడో వీరికి బోధపడలే దని పైవాక్యములను బట్టి తెలి

యుచున్నది. అనియు “వెలమకులమువారికందఱకుఁ బద్మనాయకుఁడు మూలపురుషుఁ డని చెప్పటకుం గతియాధార మెయ్యదియుఁ గానంబడదు” అనియు “పద్మనాయకకులముయొక్క యుదంత మెఱుంగకయే నాల్గవవర్ణములో నత్యుత్తమ మైనదని వ్రాయుటయు వింతగా నున్నది” అనియు “చతుర్థవర్ణములోఁ జేర్చినతక్కినశాఖలవారికంటె నెట్లధిక మైనదో ప్రమాణములుచూపింపకపోవుట వలన నం దెద్దియో విశేష ముండె ననిబోధపడక పోదు” అనియు, “పద్మనాయకులొక వ్వుడు క్షత్రియులుగా నుండిశూద్రు లైపోయి రని తెలుపుచు నందులకుఁ బ్రమాణముగా ననేకక్షత్రియులు శూద్రు లైపోయి రని పురాణములలోనికొన్ని వాక్యములనుబ్రకటించిరి. అయ్యవి... వసిష్ఠకౌండిన్య ధనంజయ కాశ్యపగోత్రజాతులైన రాచవారినిగూర్చి చెప్పఁబడినవాక్యములు గాని పద్మనాయకులనుగూర్చి చెప్పినవికావు” అనియు, “ఇట్టి వలిశూద్రులు క్షత్రియులై రనుటకుఁ గారణము వర్ణాశ్రమధర్మములోఁ జేర్చినకులముచేతఁ గాక క్షాత్రిమును దాల్చి భూమిని జయించి పాలించుటయని చెప్పవచ్చును. అట్టివారు పదునెనిమిదిజాతులలోను గూడ నుండి రనుటకు లేకమాత్రము సంశయము లేదు” అనియు నేడు విషయములు గలవు.

ఇందు “వ్రాసియుండియు నేకారణముననో” అనుమొదటి విషయము విమర్శింపఁ బడుచున్నది. ఇట్లు రావుగారు వ్రాయుట కేమి కారణమో తెలియదు. ఒకవేళఁ బ్రకారాంతరావలంబనమున నర్థభేదమున్నచోఁ బూర్వార్థము పొసంగదని కారణాలు వారే ప్రకారాంతరము నవలంబించినా రని వ్రాసినను వ్రాయవచ్చును. అట్లు లేదు. పక్షద్వయమునను బద్మనాయకులు తొలుత క్షత్రియు లనువివక్షి తార్థమునకు భంగ మేమియు లేదు. “తదాది భూమిపాలాశ్చ సూర్యసోమసమద్భవాః” అనికదా తత్ప్రకరణసమార్కంజేయపురా

ణవాక్యమున్నది. భిన్నార్థములందు, బోలె సమానార్థములందును ప్యుత్పత్తిభేదాశ్రయణము సంప్రదాయసిద్ధముగనున్నది. కాన “నేకా రణముచేతనో” యని వ్రాయుట కవ్యకాశము లేదు. దీనిపైఁ బూర్వ సమాసమున సూర్యవంశక్షత్రియులనియు నుత్తరసమాసమున సూర్య చంద్రవంశక్షత్రియు లనియు నర్థభేదము కల దన్నయాక్షేపము లోచును. అటులైనను క్షత్రియు లనుమాయుద్దేశ్యమునకు భంగము లేదు. ఇదిగాక ద్వితీయసమాసమున సూర్యచంద్రవంశజు లని యర్థ మైనను ప్రథమసమాసానుగుణముగ నందలి సూర్యవంశక్షత్రియు లనునర్థమును గ్రహించుటయం దేమియు విరోధ ముండదు. నానా ర్థకస్థలములోఁ బ్రకరణానుగుణం బగునర్థమును గ్రహించుట శాస్త్రస మ్మతం బైయున్నది. కాబట్టి రావుగా రట్లు వ్రాయుట యుచితంబు గాదు.

ఇఁక “పద్మనాయకుఁ డనునాతఁడెవ్వఁడో వీరికిఁ బోధపడలే” దనునది విమర్శింపఁ బడును. వెలుగోటివారి వంశచరిత్రములో “పద్మ నాయకుఁ డనగాఁ బద్మబాంధవుఁ డగుసూర్యుడు. లేదా పద్మపతి యనురాజు” అనువాక్యములు పద్మనాయకుఁడు సూర్యుఁడో పద్మపతి యనురాజో కాఁడగు నని తెలుపుచుండఁగా రావుగారిట్లు వ్రాయుట యనుచితంబు. ఒకవేళ నాపదమున కాయుర్థములు కావని నిశ్చయ మున్నయెడల నెటులు కావో తత్ప్రకారము నిరూపించి యిందువలన వీరికిఁ బద్మనాయకుఁ డనువాఁడెవ్వఁడో బోధపడలే దనివ్రాయుట సముచితంబుగా నుండె. అట్లు నిరూపించినవారు కాదైరి. ఒకవేళ 285 పేజీలో పద్మఁ డనగాఁ బద్మనాయనియన్నయగు బాదన్న. అతఁడు నాయకుఁడుగాఁ గలవారు పద్మనాయకు లని వ్రాయఁబోవుచున్నారు. ఆధర్మసూక్తము వీరికి బోధపడలేదని యాశయ ముండును కాబోలు. అయ్యది యవిచారసిద్ధ మని తరువాత నిరూపింపఁగలను.

ఇంక “వెలమకులమువారి కందఱుల బద్దనాయకులు మూల పురుషుఁ డని చెప్పటకుం గలయాధార మెయ్యదియుఁ గానంబడ న దనునది విమర్శింపఁబడును. స్థూలదృష్టి కీయాక్షేపముతోఁ దినను విమర్శించి చూచిన దీని కవకాశము కాసరాదు. ఎందుకనిన. సామాన్య వాచకశబ్దములకుఁ బ్రకరణాదులను బట్టి కొన్నిచోటుల విశేషపర్యవసానము చూపబ్బుచున్నది. ఉద్యాప్రదేశమున నుండి వృక్షము లన్నియుఁ గడు శోభిల్లుచున్న నని ప్రయోగించినపుడు వప్రదేశము ననుసరించి యీవనమున నున్నవృక్షము లన్నియు నని సామాన్య వాచక మగువృక్షశబ్దమునకు నన్నిశబ్దమునకును విశేషపర్యవసాన మనుభవసిద్ధమై యున్నది. అట్లు వెలుగోటివారిచరిత్ర మనుప్రకరణమును బట్టి వెలమలందఱునుచోటి సామాన్యవాచకమగువెలమపదము లందఱు అనుసర్వనామపదము పద్దనాయక వెలమలందఱు అని విశేషపర్యవసాయి యగుచున్నది. ఇదిగాక “కులమువా రందఱు పద్దనాయకకులమువా రని వ్యవహరింపఁ బడుచున్నారు” అను నుత్తరవాక్య సందర్భమును బట్టి యెవరు పద్దనాయకకులమువా రని వ్యవహరింపఁ బడుచున్నారో ఆకులమువా రందఱు ఆవెలమవా రందఱు అనియుద్ధము సిద్ధ మగుచున్నది. ఇయ్యది ఛాగపతున్యాయసిద్ధ మగువిషయము. ఇందువలనఁ బైదోషము ప్రసక్తింపదు.

ఇంక “పద్దనాయకులయొక్క యుదంత మెఱుంగకయే నాల్గవర్ణములో నత్తుత్తమ మైనదని వ్రాయట వింతగా నున్నది. చతుర్థవర్ణములో... ఖోధపడక పోదు.” అనునవి విమర్శింపఁ బడును.

వీనిగూర్చి మొదలది తెలియఁ దగియున్నది. ఇప్పుడు రావుగారు పద్దనాయకులు చతుర్థవర్ణమువా రనుటను గూర్చియు ఆవర్ణములో వీరత్తుత్తము లనుటను గూర్చియు విప్రతిపన్ను బైనట్లుతోఁచెడి.

మొదటిపక్షమునకు వెనుక నుదాహరింపఁబడిన గ్రంథములు శాసనములు మొదలగునవి యే చాలినంతసమాధానము లగుచున్నవి. రెండవ దానికిఁ బంటవారిని వర్ణింపఁబూని తద్విరుద్ధకోటిలో నున్న పద్మనాయకుల నాదియందుఁ జెప్పిన శ్రీనాథమహాకవి యే సమాధానము చెప్పఁగలఁడు. శూద్రులలో నుత్తములు గా గణింపఁ బడుచున్న కమ్మ కావు మొదలగు తెగలవారలలో సగ్రగణ్యులు గఁ బద్మనాయక వెలమలను జెప్పినందున వారలయం దెద్దియో విశేష ముండునని బోధపడక పోదు కదా! అయ్యది కిక్కిన శాఖలవారికన్న సత్పుత్రమత్సవే కాఁదగి యున్నది. మఱియుఁ జతుర్థవర్ణములో వీరత్యుత్తములనుట కింకొకనిదర్శనమున్నది. వీరలయందుఁ బద్మ జశబ్దము ప్రయోగింపఁ బడుచున్నది. అయ్యది వీరు భగవత్పాదపద్మమున జన్మించుటం జేసికలిగినది. శూద్రులందఱును హరిపాదపద్మజులయి యుండినను వారలయం దాశబ్దము ప్రయోగింపఁబడక వీరియందే ప్రయోగింపఁబడుటవలన వీరలయందెద్దియో విశేష ముండునని బోధపడకపోదు. అదియే వీరుత్తములనుటకుఁ సిదర్శనము.

ఈవిషయములో రావుగారు 278 వ పేజీలోఁ గ్రిందివిధముగ నాక్షేపించినారు. “విష్ణువుయొక్క పాదపద్మమునందు జన్మించుటచేతనే వీరికిఁ బద్మజు లనిపేరు గలిగిన దనియు నందువలననే పద్మనాయకు లనునామము వహించి రనియుఁ జెప్పట సయ్యక్తికముగాఁ గనుపట్టదు. ఎందుకనిన. విష్ణుపాదోద్భవసంభవులమని కమ్మవారు పంటరెడ్లు మొదలగు తెగలవారెల్లరును జెప్పుకొనుచున్నవారయినను వారలకుఁ బద్మనాయకులనుపేరు గ్రంథములను వినంబడదు.” అని. ఇది శబ్దశక్తిస్వభావమును దెలియక ప్రాసిన ప్రాతగా నున్నది. శబ్దశక్తి, యోగము రూఢి యోగరూఢి అని ముత్యైఱుంగులై తన్మూలమున శబ్దములు యోగికములు రూఢములు యోగరూఢములు అనిత్రే

ధాభిన్నములై యుండును. అందుకాగిములు పాచకాదిశబ్దములు. రూఢములు డిత్తాదిశబ్దములు. యోగరూఢములు పంకజాదిశబ్దములు. యోగమనఁగా నవయవశక్తి హృథియనఁగా సముదాయశక్తి, కాబట్టి యారెంటితోఁగూడినపంకజాదిశబ్దములు తదుభయార్థములను జెప్పను. అనఁగాఁ బంకజశబ్దమునకుఁ బంకజనికర్తృత్వము పద్మత్వము రెండును బ్రవృత్తినిమిత్తము లగుచున్నవి. అందువలనఁ బంకజనికర్తృమైనపద్మము అనునర్థము వచ్చుచున్నది. దీనింబట్టి మత్స్యమండూకాదులు జలజములు పంకజములు నైనను వానియందుఁ బద్మత్వము లేమింజేసి జలజపంకజశబ్దము లందుఁ బ్రయోగింపఁ బడక తదుభయముగల పద్మమునందే ప్రయోగింపఁ బడుచున్నవి. అట్లు పద్మజపదము యోగరూఢము. ఇందు యోగార్థము హరిపాదపద్మజనికర్తృత్వము రూఢ్యర్థము పద్మనాయకత్వము, ఏతదుభయము పద్మనాయకులయందే యున్నది కాబట్టి పద్మజశబ్దము వారలయందే ప్రయోగింపఁబడుచున్నది. ఇదియు మండూకాదులకన్నఁ బద్మమునందుఁ బోలే నితరులకన్నఁ బద్మజులందుఁ బ్రాశస్త్యమును బట్టి రూఢంబై యుండఁగలదు కానఁ బై యాక్షేపమున కవకాశము లేదు.

ఇదంతయు వీరభద్రరావుగా రెఱింగియున్నచో “పద్మనాయకులయుదంత మెఱుంగకయే నాల్గవనర్థములొ సత్యుత్తమమైన” అని మొదలుగాఁ దమయెఱుంగమిసి బరులయొ దారోపింపరు.

ఇక నైదవవిషయము విమర్శింపఁబడును. అది యిట్లులున్నది. “పద్మనాయకు లొకప్పుడు క్షత్రియులుగా నుండి శూద్రులై పోయి రనుటకుఁ బ్రమాణముగ ననేకక్షత్రియులు శూద్రులై పోయి రని పురాణములలో నుండి కొన్నివాక్యములను బ్రకటించి యుండిరి. అయ్యవి వీరిని గుఱించి వ్రాయఁబడినవి కావు.

“పసిష్ఠకౌండిన్యధనంజయూనాం

గోత్రోద్భవాః కాశ్యపగోత్రజాతాః

శూద్రా ఇవాత్యంతగృహీతవేషాః

చూసా భవిష్యంతి కలౌ యుగేహి ”

అని పసిష్ఠకౌండిన్యధనంజయకాశ్యపగోత్రులగు రాచవారిని గూర్చి చెప్పబడిన వాక్యములు గాని పద్మనాయకులను గూర్చి చెప్పబడినవి కావున అవి.

ఇది నిరాధారము, పై శ్లోకమేదీని కాధారమున్న నది సందర్భ వశమున, బద్ధపతిపరాభూతు లై సయీగోత్రములరాజులు కలిలో శూద్రప్రాయు లగుదురని యే బోధించుచున్నది. పద్మనాయకు లట్టివారు కారనిగాని రాచవారే యట్టివారనిగాని బోధింపదు. “ఇట్లగునపుడు వీ రీవిషయములనుగూర్చి ప్రమాణము వ్రాయకపోవుటవలన సిందెద్దియో విశేష ముండెనని బోధపడకపోదు ” అని స్వాక్తి కవకాశము గలుగఁ గలదు. కాబట్టి యీశ్లోకము పద్మనాయకులను గూర్చి చెప్పబడి నది కాదనుటకును రాచవారిని గూర్చి చెప్పబడిన దనుటకును రావు గారు ప్రమాణప్రదర్శనము చేయుట యావశ్యకంబు.

ఇదిగోక నిందు “ అనేకక్షత్రియులు శూద్రులై పోయి రని పురాణములలో నుండి కొన్ని వాక్యములను బ్రకటించిరి ” అను నుపక్ర మవాక్యమును “ అయ్యవి... రాచవారిని గూర్చి చెప్పబడిన వాక్యము లు ” అను నుపసంహారవాక్యమునుజూడఁగా క్షత్రియులు కలిలో జాత్యంతరములలోఁ జేరిరిని చెప్పెడు పురాణవచనము లన్నియు రాచవారినిగూర్చియే ప్రవర్తించినట్లు రావుగారిసమన్వయము కానవచ్చుచు న్నది. ఇట్లగుచో బ్రాహ్మణాదివర్ణములలో క్షత్రియులు చేరిరనుభాగ వతాదివచనములు విరోధిగఁగలివు.

ఒకవేళ రాచవారిలోను దడితరులలోను ప్రవేశించి రన్నచో నాయితరులు పద్మనాయకులు గూడఁ గావచ్చును గదా! అపుడు రావుగారికి స్వప్రతిజ్ఞానోనియు, స్వానిష్టప్రాప్తియు ఘటిల్లును.

ఇదిగాక యావచ్చము లన్నియు ససిష్టాదిగోత్ర చతుష్టయము గలరాచవారిని గూర్చినవే యన్నచో ఊత్తియు లండఱు నీనాలుగు గోత్రములవారే యై యుండి రని యేర్పడఁగలదు. అట్లైయులు కలిలో రాచవారిగుఱచుడు పూర్వగోత్రములతోడనే యై యుండవలెఁ గదా! కానిచోఁ బూర్వగోత్రపరిత్యాగమునకు నూతనగోత్ర స్వీకార మునకుఁ బ్రమాణము చూపనలసి వచ్చును. మఱియు నాఊత్తియు లే యీరాచవారిని ప్రత్యభిజ్ఞ చేయుటకు గోత్రములు గాక యితర ములు హేతువులు గావలసినవచ్చును. కాఁబట్టి పూర్వగోత్రముల తోడనే రాచవారి వైరనవలయు. అట్లగునపుడు సూర్యచంద్రవంశజులైనఊత్తియు లండఱు నీనాల్గుగోత్రములు గలవారే యని యేర్పడఁగలదు.

“ఇహ్మకూడా మయం వంశ స్సమిత్రాంతో భవిష్యతి
సోమవంశం కలౌ సప్తం కృతాదౌ ఘోషయిష్యతి
సందాంతం ఊత్తియకులం వేదవైదిక సంయుతమ్ ”

ఇత్యాదివచనములు కలిలో సూర్యసోమవంశజు లండఱు ఊత్తియులు జాత్యంతరు లగుదు రని చెప్పుచున్నవి కదా! ఇట్లగునపు డితరగోత్ర ఊత్తియతోధకవచోవిరోధము గూడ వచ్చును.

ఇదిగాక యిందువలనరాచవారిరెల్లరు నీనాలుగుగోత్రములవారే యని యేర్పడఁగలదు. ఇట్లయిననే కదా వైనాలుగుగోత్రముల ఊత్తియులే యీరాచవారినుప్రత్యభిజ్ఞ నిలుచును. పూర్వము ఊత్తియులగోత్రములువేఱు, ఇప్పుడురాచవారిగోత్రములు వేఱు అయినచో

నీప్రత్యభిజ్ఞకు జీవాతు నెద్దియులేకపోవును. కాన రాచవారు నాలుగు గోత్రములవారే యని యొప్పక దప్పదు. అట్లుగునపుడు ప్రత్యక్షవిరోధము ఘటిల్లును. రాచవారీ నాలుగుగోత్రములవారు కాక యనేకగోత్రములవారగుపడుచున్నారు కదా!

ఇదిగాక యీవచనమున “శూద్రా ఇవాత్యంతగృహీతవేషాః” అని చెప్పినందునఁ బైనాలుగు గోత్రములక్షత్రియులు కలిలో మిక్కిలి శూద్రవేషమును ధరించి యుండఁగలరని తెలుచున్నది. వారివారియనుష్ఠానక్రమ మెటులున్నను బూర్వకాలమున నేమి యిప్పటికాలమున నేమి ద్వితీయములగు యజ్ఞోపవీతము ముఖ్యమైనగుర్తు గానున్నది. కువలయానందమున “విశ్వప్రసిద్ధతరవిశ్రుతులప్రసూతే ర్యజ్ఞోపవీతవహనం హి నఖిల్వపేక్ష్యమ్” అనునది గూడ ద్వితీయకాలమున యజ్ఞోపవీతము గొప్పగుర్తుని తెలుపుచున్నది కాని వేషముకాదు. సాధారణముగ లోకమునఁ బగలువేషకాండ కూడ ద్వితీయవేషమును దాల్చునపుడు యజ్ఞోపవీతమును ధరించి వచ్చును. కాబట్టి శూద్రవేషధారణమునకు యజ్ఞోపవీత ముండఁగూడదు. రాచవారు యజ్ఞోపవీతములను ధరించి వైదికమంత్రములతోఁ గర్తవ్యములు జరుపుకొనుచు నిప్పటికి క్షత్రియు లని ప్రసిద్ధి గని యున్నారు. అట్టి వారు “శూద్రా ఇవాత్యంతగృహీతవేషాః” అనునీవచనమునకు లక్ష్యము లెటులు కాఁగలరు? కాన నీయూహ నిలువఁ జాలదు.

ఇదిగాక రాచవారు పద్మపతికి సంబంధించినక్షత్రియు లని చెప్పినచో మఱియొకయనగ్ధము ఘటిల్లుచున్నది. చూడుఁడు. వీరీపదవప్రకరణమున 284 - 285 వ పేజీలలో “బ్రహ్మనాయనియన్న బాదన్న యని పల్నాటివీర చరితమున వ్యవహరింపఁ బడినది. బాదన్న యనునది పద్మన్న యనుపేరికి వాడుకగా వ్యవహరింపఁ

బడిననామము, కాబట్టి బ్రహ్మనాయని యన్నయగు పద్మడు నాయకుడు గా గల కులమని చెప్పవచ్చును. కాని మార్కు డగుపద్మడు నాయకుఁ డని చెప్పినచో బౌద్ధసంగనేరదు. ఆ పద్మడు పద్మసాలె కులమునకు సంబంధించినవాఁడుగఁ గన్పట్టుచున్నాఁడు”

అనివ్రాసినారు. అయ్యది దీనికి విరోధించును. ఒకచోటఁ బద్మ పతి రాచవారికి సంబంధించినాఁ డనియు నొకచోటఁ బద్మసాలెకు సంబంధించినాఁ డనియుఁ జెప్పినచో విరోధము తప్పదు కదా! మఱి యుభాదన్నకుఁ బద్మన్న యనుపేరుండె ననుట నిరాధారము. పల్నాటిచరితములోఁ గాని మఱి యెచ్చోటఁ గాని భాదన్న కానామమున్నట్లు చూపకయె “వాడుకగా వ్యవహరింపఁబడుచున్న నామము” అని వ్రాయుట వింతగా నున్నది. ప్రమాణము లేనట్టి వీరియూహ నిలువ దని వ్రాయఁ బనిలేదు. ఇదిగాక బ్రహ్మనాయఁడు పైచరితములో విష్ణ్వంశసంభూతుం డని వ్రాయఁబడి లోకోత్తరకృత్యము లొనర్చి యిప్పటికిని బూజింపఁబడుచున్నవాఁడు. అట్టి ప్రసిద్ధపురుషుఁ డొకవేళ కులపతి యై యుండు నని చెప్పినం జెప్పవచ్చును గాని యేప్రసిద్ధి లేక యగస్త్యభ్రాత యనునట్లు బ్రహ్మనాయనియన్న యని ననే తెలియఁదగినభాదన్న కులపతి యని యెల్లచెప్పవచ్చును? కాన నీకల్పనము నిస్సారము.

ఇదిగాక వీరు 278 పేజీలో “శ్రీనాథకవి తనభీమఖండములో వెలమలు గమ్మలు ఒంటరులు మొదలగువారల నెల్లరను పద్మనాయకు లని చెప్పినట్లుగా నాకడ నున్నముద్రితప్రతిలో నున్నది.” అని వ్రాసినారు. వీరిమతములోఁ బద్మడు పై భాదన్న యేకదా! అతఁడు కమ్మవారికిఁ బంటవారికి సరిసర్లకు నాయకుఁడు (కులపతి) అని చెప్పవలసి వచ్చును. వారలు వేర్వేరుతెగలవారగుట ప్రసిద్ధము. పెద్దకు వెలమలు ప్రబలవైన లని వారే వ్రాసియున్నారు. ఇట్టిస్థితిలో

బాదన్న పైతేగలవారి కెల్ల నాయకుఁ డెట్లగునో తోపక యున్నది.

ఇంతేగాక రావువంశీయచరితము46 పేజీలో శ్రీరామమూర్తిగారు “తద్వంశమునకు (అప్పారావుగారి వంశమునకు) మూలపురుషుఁడగు బసవన్నయనునతఁడు కాకతిప్రతాపరుద్రునకు పైదాటువండలసంపత్సరములు పూర్వం డగు కరికాలచోడునివలన ననేకబహుమానము లందినవాఁడు. అప్పటికిఁ గూడ పద్మనాయకు లనుపేటిటనే యీ వంశపుసచ్చాంద్రులు వ్యవహరింపఁబడుచున్నట్లు విస్పష్ట మగుచున్నది.” అని వ్రాసినారు. పైబాదన్న ప్రథమప్రతాపరుద్రునికాలమున నున్నట్లు రావుగారిసిద్ధాంతము. ఇట్లగునపుడు బాదన్నకుఁ బూర్వం లైన పైవారికి మఱియొకపద్మన్న నాయకుఁడై యుండె నని చెప్పవలసి వచ్చును. కాబట్టి మూర్ఖుఁడగుపద్మపతిని బట్టియే వీరి కీసమాఖ్య వచ్చిన దనుట సమంజసము.

నిజ మిట్లుండఁగా దీని నపలపించి యేప్రమాణమును జూపక “ఆపద్దుఁడు పద్మసాలెవారికి సంబంధించినవాఁడుగాఁ గనపట్టుచున్నాఁడు” అని వీరు చెప్పటకు స్వకీయ శ్రీనూక్తియే ప్రమాణముగా నున్నది. అనాపు లగు వీరివచనము ప్రమాణాంతరసహకారము లేక యంగీకరింపఁ బడదు. ఇంతియే కాక ప్రమాణములు చూప నందున నందెద్దియో విశేష ముండె ననుస్వవాక్యము స్మృతిపథారూఢము కాఁగలదు.

ఒకవేళఁ బద్మసాలెలు పద్మపదాంకితు లగుటం జేసి పద్మపతికి సంబంధించినవా రని యెంచి యుందురేమో? ఒకపద్మపదమును బట్టియే యట్లుఁహించినవారు పద్మజులు పద్మనాయకులు పద్మనాయక కులమువారు అని మూఁడుపద్మపదములుగల పద్మవెలములు పద్మపతికి సంబంధించి యున్నవా రను నూహను నిరసించుట యనుచితంబు గదా! ఇంతే కాదు, పద్మజులు పద్మపతిని బూర్తిగ బోధించెనుపద్మ

నాయకపదము గలవారై యున్నారు. పద్మసాలె లట్లుబోధింపని పద్మ పదము మాత్రము గలవారై యున్నారు. కాబట్టి పద్మనాయకులు పద్మపతికి సంబంధించినవారు కా రనుటకును పద్మసాలెలే అట్టివారనుటకును నీలు లేదు.

ఇదిగాక పద్మసాలె వారు భావనామహర్షిసంతతివారైనట్లు మార్కండేయపురాణాంతగత మైనభావనామహర్షిమాహాత్మ్యమున సప్తమా ధ్యాయమునందు భావనామహర్షియొక్కయుఁ బంచపుటి యొక్కయు సుత్పత్తిప్రకారమును విష్ణుమూర్తి వారల కుపదేశించిన ప్రకారమును జెప్పి కొన్నిశ్లోకముల తరువాత

“ఇతి దత్వా తమోర్విష్ణు రనుజ్ఞాం కృపయా పుసః
ఉవాచ పరమవ్రీహో లోకానుగ్రహకాంక్షయా
సర్వేషాం మానరతౌగం యత్నః కార్యః కథంచన
యువాభ్యాం వత్త్రనిర్మాణం క్రియతా మితి చా బ్రవీత్ .

అని చెప్పఁగా వారలు

“త్వన్నాభికమలోద్భూతః బ్రహ్మ లోకపితామహః
త్వదాజ్ఞయా జగత్సర్వం సృష్టవా స్వయ మేవ సః
తేషాం హి వత్త్రనిర్మాణే భవనే నాస్తి కేశవ
తస్మి తంతుర్ వినా నైవ భవేదే తన్నసంశయః
భవత త్తంతుహరణ మావాం యాచామహే హరే
తత్ర ప్రసీద దేవేశ తంతుసంధాయకో భవ
ఇ త్యుక్తః పరమవ్రీహో హరి రాలోక్య వై తదా
స్వనాభిపద్మనాళస్య తంతుర్ తాభ్యాం దదౌ తత్,
...మన్నాభిపద్మనాళోత్థ తంతుసంపూర్ణకోశకాః
తతస్తే పద్మశాలీయాః సర్వలోకేషు ఏశ్రుతాః ”

అని మొదలుగాఁ జెప్పఁబడినది. అట్టి మహర్షిసంతతివారై యజ్ఞోప

వీతాదులు ధరించుచుండునట్టి పద్మశాలీయులు శూద్రస్త్రీగర్భమున
క్షత్రియుబీజముచే నుదయించి యుగ్రజాతివాఁడైన పద్మపతికి
సంబంధించినవా రని రావుగారు వ్రాయుట మిక్కిలి యనుచితంబు.

రావుగారిట్లు పద్మశాలులు పద్మపతికి సంబంధించినవా
రని వ్రాయుటయు “వసిష్ఠ కాండిన్య ధనంజయనాం” అని
మార్కండేయపురాణమునం జెప్పినవచనము రాచవారిని గూర్చి
వ్రాయఁబడిన దని వ్రాయుటయు “ఇటీవలి శూద్రులు క్షత్రియు
లై రనుటకు ... సంశయము లేశమాత్రము లేదు” అని
వ్రాయుటయుఁ దాము పద్మనాయకులు పద్మపతికి సంబంధించిన
క్షత్రియులు కా రను సిద్ధాంతము స్థాపించువారు కాఁబట్టి “అట్టి
వారు మఱియొకరు గలరేమో యోచించి చెప్పం గోరెదము” అని
వ్రాసినశ్రీరామమూర్తిగారికి నట్టివారు వీరని నిర్ధారించి చూపుటకై
పడినప్రయాసమై యున్నది. ఎన్నియేని చేసి యట్టివారిని జూపుభారము
తమపై నుంచుకొన్న మహానుభావులు కదా!

ఇక నేడవవిషయము విమర్శింపఁ బడును. అయ్యది యిటు
లున్నది. “ఇటీవలిశూద్రులు క్షత్రియు లై రనుటకుఁ గారణము
వల్లశ్రమధర్మములోఁ జేరినకులముచేతఁ గాక తాత్త్రిమును దాల్చి
భూమిని జయించి పాలించుట యని చెప్పవచ్చును. అట్టివారు పదు
నానిమిదిజాతులలోను గూడ నుండి రనుటకు లేశమాత్రము సంశయము
లేదు” అని.

శ్రీరామమూర్తిగారి యాశయఃమను గుర్తింపక వీరిటులు
వ్రాయుచున్నారు. వారు కేవలము తాత్త్రిమును దాల్చి భూమిని
జయించి పరిపాలించుట క్షత్రియత్వానుమాపక మని యెంచినవారు
కారు. మఱేమన్న శూద్రవేషధారణము ఆంధ్రాదిదేశవాసము పద్మ
నాయకనామవహనము అను వానితోఁ జేరిన తాత్త్రికులు పద్మపతి

సంబంధి త్న త్రియత్వానుమాపకము లని యెంచినవారు. చూడుడు.
 “వీని నన్నింటిని జదివినపిమ్మట పాఠకులు శూద్రవేషధారు లగు త్న త్రి
 యులు కొందఱున్నారని తెలియఁగలదు. అట్టివా రీయాంధ్రాదిదేశము
 లలోనే స్థిరపడిన స్థిరదుటవలన వా రీపద్మనాయకనామమున నుండు
 వారు గానే యనుమానింపఁ బడుదురు ” అని వ్రాసియున్నారు.
 ఇందువలనఁ బైయర్థమే కదా తేటపడఁగలదు. కాబట్టియే “అట్టి
 వారు మఱియెవ్వరైనఁ గలరేమో యోచించి చెప్పఁ గోరెదము ”
 అని వ్రాసినారు. పదునెనిమిదిజాతులలోఁ బైనాఱుగుగుర్తులు గలవా
 రున్నారా యని చూడఁగాఁ గొందఱకు శూద్రవేషధారణము
 కొందఱకుఁ బద్మపతినామవహనము లేదని తాత్పర్యము. కావున
 రావుగారు శ్రీరామమూర్తిగారి యాశయము నెఱింగినవారు కార
 నియుఁ బద్మపతికి సంబంధించిన త్న త్రియులు పైగుర్తులు గలపద్మజలే
 కాని యితరులు కారనియుఁ దేటపడఁగలదు. ఇట మూఁడంశములు
 విచారింపవలసి యున్నవి. “ఇటీవలి శూద్రులు ” అని వ్రాసినారు.
 అనఁగాఁ బూర్వము శూద్రులుగాక యిటీవల శూద్రులైనవారు అని
 యర్థ మగును. ఇందువలనఁ బైగ్రంథములందుఁ బద్మనాయకులు
 తొలుత త్న త్రియులుగా నుండి తరువాత శూద్రు లై రని వ్రాసిన
 వారిని దూఱుట యనుచితం బని తేట పడఁగలదు. పద్మజలువెనుక
 త్న త్రియు లై యుండి యిటీవల శూద్రు లని చెప్పఁ బడుచున్నారని
 యేకదా పైవారియభిప్రాయము. తామును వారట్టివా రయినట్లొప్పి
 దూఱుట కవకాశ ముండదు కదా! “శూద్రులు త్న త్రియు లైరను
 టకు ” అని వ్రాసినారు. ఇందువలనఁ దొలుత శూద్రులుగా నుండి
 తరువాత త్న త్రియు లైనట్లర్థ మగును. అట్లదివఱ కెవ్వరును
 వ్రాయలేదు. ఇదిగాక “వర్ణాశ్రమధర్మములలోఁ జేరినకులముచేతఁ
 గాక ” అని వ్రాసినారు. దీనియర్థము పరిశీలింపఁగా వర్ణభేదము అశ్ర

మధేదము గలిగినట్టి ద్వీజుల కులముచేతఁ గాక అని యగుచున్నది. ఈవిశేషణములకు శ్వాసర్త్యమును “గారణ” మనుదాసిలోఁ “గులముచేత” అనుదాసి కస్వయమును రావుగారు చెప్పంజాలరు. కులము గాక అని మాత్రమే వ్రాయుందగి యుండఁగా నిట్టి యసందర్భపు వాక్యము నే, వ్రాసిరో వారికే తెలియవలయు.

ఇట్లు రావుగారు “పద్మనాయకులు కేవలము వెలమలలో నుండి యేర్పడినవారు గాఁ గనుపట్టను” అను ప్రతిష్ఠాతాథమునకు వెలుగోటివారి వంశచరిత్ర రావువంశ చరిత్రములలో నందఱకుఁ దెలియఁదగి సామాన్యము లైనప్రమాణముల నగపఱచి యపుడు ప్రబలప్రమాణమును బ్రదర్శించుచున్నారు.—

“కాబట్టి పద్మనాయకులనిజస్థితి దెలిసికొనుటకుఁ బ్రయత్నిం తము. ఈ వెలుగోటివారివంశములోనివారి ప్రేరణముననే వ్రాయఁ బడిన పద్మనాయకచరిత్రమునందు నేమివ్రాయఁబడినదో విచారిం తము అందు వెలమలజన్మవృత్తాంతమును గూర్చి యీక్రిందిరీతిగ నున్నది.

“క. శూరుల జన్మస్థానము

నారసి నియమింపఁ గూడ దది యెట్లెన్నఁ

వీరులు పుట్టుభిమారులు

సూరిజనులఁ బోల మిగులఁ జోద్యం బగుచున్”

ఉ. కొందఱు రెడ్డినాయకులు గోప్యము నందిరి మానుషవంతుల
కొందఱు లక్కనాయకులు కుంభిని షీరజలోక్తి బొల్పిరా
కొందఱు కొంకణోద్భవులు ఘోరపరాక్రమలీలఁ గ్రాలఁ గా
నందఱు నేకమై ధరను నద్భుతలీలఁ జెలంగి రెంతయున్.”

అని శూరులజన్మస్థానము నియమింపఁ గూడ దనియు మానుషవంతులుగు పరాక్రమవంతులునైన కొందఱు రెడ్డినాయకులును, కొందఱు

లక్కనాయకులను కొండలు శ్రాంకణోద్భవులను, ఏకమై యద్భుత
లీల విహరించి రని నుడివియున్నాడు. మరియు నాగ్రంథముననే
యనేక విధములుగా నాకాలమ్మనాటి గాథలను బురస్కరించుకొని
వచించి యున్నాడు

“గీ. శ్రాంకణాదిక సేతువు కుంభినులను

నాంధ్రద్రవిడాదిదేశంబులందు వెలమ

పేరు ప్రఖ్యాతి నొంది విస్తార మగుచుఁ

గరము బహుముఖనర్ణసంగతులఁ దనరి ”

“క. లోహము తామము సిద్ధుఁడు

సాహసమునఁ జేయు రజతస్వర్ణము భంగిన్

యాహతమైన కులంబున

నూహం బ్రబలించె నృపతి యుద్విపు లెన్నన్. ”

“క. ముద్భుత ఒలకణ సంతతి

ముద్రిత వరశుక్తి పతిత మూర్తము భంగిన్

శూద్రాభావం బయ్యును

రుద్రక్షీతిపాలు హక్యహృథిఁ జెలంగెన్ ”

“గీ. ఊరివరద నీగు నురకిసరయుఁ జేరి

తీర్థయోగ్య మైన తెరగు గాదె

కాలచోదితమునఁ గాక తీర్థముఁ గొల్చి

కాపు లెల్ల వెలమ కమ్మ లైరి. ”

పద్మనాయక చరిత్రములో నుదాహరింపఁబడిన పైపద్యములను
బట్టి శ్రాంకణాది దేశములనుండి వచ్చిన కుంభినులు మొదలగు వారిని
తక్కిన తెగల వారలు వెలమలుగ భావించి తమకన్నఁ దక్కువగఁ
జూచుచున్నటులను వారలు శూద్రులు గాక పోయినను బ్రతాపరుద్ర
క్షీతిపాలునిచే గౌరవింపఁబడి రనియు వెలమవారిలోను కమ్మవారిలోను

గూడ నూత్నరక్తము ప్రవహించుచుండె ననియు భావము సూచింపఁ బడుచున్నది గదా, అప్పటికివాడుకలోనుండు గాధలను బురస్కరించు కొని పద్మనాయకచరిత్రకారుఁ డట్లు వ్రాసియుండు ననుటకు సంది యము లేదు. అని "

పై ప్రతిజ్ఞాతాంశసాధనమున కిది ప్రబలాధార మని వ్రాసితిని. కాబట్టి ప్రథానమల్లనిబ్బాణన్యాయమున దీనిం బరిమార్జించినచో నింక నెవ్వయు నడ్డగింపఁ జాలవని నమ్మి దీనిని శిథిలీకరింప యత్నించు చున్నాఁడను. మొదలది విచారింపఁదగియున్నది. వెనుక నాచే నుదాహరింపఁబడిన శ్రీనాథాద్రిగ్రంథములకన్న నిది ప్రబలమా? లేక వానికి సమబలమా? లేక దుర్బలమా? యశి.

అనేకగ్రంథములకుఁ బరస్పరసంవాదంబును శాసనాదిప్రమాణ సహకారంబును సమృద్ధం బైయుండినందున నాచే నుదాహరింపఁ బడిన ప్రమాణములే ప్రబలము లనియు అట్టివానిని వీరు కనఁబఱపక కేవలము పద్మనాయక చరిత్రమునే వ్రాసినందున నిది దుర్బలమని యు సామాన్యముగఁ దోచెడిని. అయినను మూలప్రమాణములను సంవాదములను జూచి మన మీమాట యనఁదగి యున్నది. పద్మనాయకచరిత్రకారుఁడు పె ప్రకారము పద్యములు వ్రాయుటకు నాధారం బేమైన నుండునా? అని విచారింపఁగా నొక్కటి యగపడుచున్నది. రావుగారు 277 వ పేజీలో "అప్పటికి వాడుకలో నుండు గాధలును బురస్కరించుకొని పద్మనాయకచరిత్రకారుఁ డట్లు వ్రాసి యుండుననుటకు సందియము లేదు." అని వ్రాసి యున్నారు. దీనిం బట్టి మన మప్పటిగాధ లెవ్వ మైయుండు నని విచారింపఁగా మహాకవి నిబద్ధచరిత్రములు శాసనాదులు దుర్లభంబు లగుటండేసి పుక్కిటి పురాణగాధలే యని తెలియఁ దగియున్నది. అట్టివానిని బురస్కరించుకొని వ్రాసినచరిత్రముల మహిమను కృష్ణరాయచరిత్రము 119 వ

పేజీలో రావుగారు క్రిందివిధముగ వ్రాసియున్నారు. “పుక్కిటిపురాణ గాథలను బురస్కరించుకొని మనము చరిత్రములు వ్రాయుఁ బూనినఁ జెక్కుదోషము లుండక మానవు ” అని.

ఇందువలనఁ బద్మనాయకచరిత్రముయొక్క మూలప్రమాణములును వానివలన దానికిఁ గలిగినగుణాతీతయమును రావుగారే తేల్చి పఱచినవారైరి. ఇట్టిగ్రంథమువలనఁబ్రమేయసిద్ధిని గోరినవారిమహిమయువారిచేతనే “గ్రంథస్థపీడర్థనము లుండఁగా...మోచేయినాకుట పంటిదికాదె ” అని ప్రకటింపఁ బడినది. ఇయ్యది గ్రంథప్రమాణములను వదలి పుక్కిటిపురాణముల నవలంబించి చరిత్రము వ్రాసినయొక్క వికివ్యాపించునాక్షేపముగఁ దోచును. అప్పు డట్లు మోచేయినాకుకవి వాక్యమును బురస్కరించుకొని పెనంగులాడ నచ్చిన మనరావుగారు నామాటకుఁ బాత్రులు గాఁ గలరు గదా !

ఇక నాచరిత్రము వ్రాయునాటికి గ్రంథప్రమాణము లున్న నేకదా యక్కవియుం దీదోషములు ప్రసక్తించును. పద్మనాయకుల చరిత్రమునకుఁ బ్రథమప్రవర్తకుం డాతఁడే కాబట్టి యాతనినాడు గ్రంథము లెవ్వియు లేనందున నప్పటికి వ్యాపించి యున్న గాథల ననుసరించి గ్రంథమును వ్రాసినవాఁడు అని యనవత్తురు.

దీనికై యక్కవికాలం బెద్దియో విచారించవలసి యున్నది. అయ్యది గ్రంథమున వ్రాయఁబడక పోయిన నక్కవి సర్వజ్ఞసింగభూపతిని నర్ణించియున్నాఁడు. కావున సింగమనీనియనంతరమేయీగ్రంథము రచింపఁబడినట్లు స్థిరపడుచున్నది. ఇదివఱకు పంశచరిత్రములు వ్రాయువారందఱును సింగభూపతి పదవతరమువాఁ డనియే వ్రాసినారు. కాబట్టి యీచరిత్రకారునిచే నర్ణింపఁబడిన సింగభూపతి యాతం డేయై యుండనోపు. ఆభూపతి క్రీస్తుశకము 15 శతాబ్దమున నున్నవాఁడు.

అప్పటికినామిరెడ్డి యెఱ్ఱక్కడేవి అనపోతానాయకుడు మాదానాయకు లిరువురు వ్రాయించినశిలాశాసనములు సర్వజ్ఞసింగభూపతిచే రచియింపఁ బడినరసార్ణవసూరధాకరము శ్రీనాథునిభీమఖండము మున్నగు నాధారములు పుష్కలముగ నుండినవి. కవి యట్టివానిని వేని ననుసరింపక పుక్కిటిపురాణములనే పురస్కరించుకొని చరిత్రము వ్రాసి యున్నాఁడు కాఁబట్టి రావుగారు వర్ణించినదోషముల కిక్కవియు నీతని కావ్యమును విషయము గాక మానదు. మూలశైథిల్యమున సికతా కూపమువలె మూలప్రమాణశైథిల్యమున నిలువఁ జాలక కూలి పోవుచున్న యీచరిత్రమును బ్రబలాధారముగ నెఱుఁగి “సత్యైకదృష్టితోడను నిష్పక్షపాతబుద్ధితోడను విమర్శించి చూచినపక్షమునఁ బద్మనాయకులు కేసలము వెలమలలోనుండి యేర్పడినవారు గాఁ గనుపట్టరు ” అని వ్రాయుట యజ్ఞానవిజృంభితం బని తేటపడఁ గలదు.

ఒక వేళ, మూలప్రమాణశైథిల్యమునఁ బద్మనాయకచరిత్రమప్రమాణ మయినపుడు శ్రీనాథగ్రంథము గూడ సప్రమాణంబే కావలసి వచ్చును. దానికిని మూలప్రమాణంబు మృగ్యంబే కదా యన్నచో నట్లనఁ గూడదు. శ్రీనాథునకుఁ బైవారి శిలాశాసనములు మూలప్రమాణంబు లగుచున్నవి. అయ్యవి పద్మనాయకులు పవిత్రాన్వయులని చాటుచుండుట తత్పరశీలనమువలనఁ దేటపడఁగలదు. ఇదిగాక శ్రీనాథగ్రంథమునకు గ్రంథాంతరసంవాదంబును బుష్కలంబుగఁ గలదు. పద్మనాయక చరిత్రమునకో శాసనాధారములు గాని గ్రంథసంవాదములు గాని లేకపోవుటయే కాక మఱియొక్క పెద్దపిడుగు చూపెట్టి యున్నది. ఆగ్రంథకారుఁడు తరువాతి గ్రంథమునఁ బద్మనాయకుల కులప్రాదుర్భావ ప్రాశస్త్య వృత్తాంతములను గ్రొదిలివిధముగఁ జెప్పినాఁడు.

“గీ. దైత్యవిధ్వంసిపాదపద్మజు లటంచు
వేదములు వల్కుఁ గావున విదిలేముగను
శూద్రకులజులు నొట సంసూచితముగఁ
బద్మజభ్యాతి నియమించి పల్కి రపుడు.

గీ. తారకలలోన గ్రహరాజు వేతె యైన
భాతి దశవిధ వెలమలఁ బాయఁ ద్రోచి
సప్తసప్తపద్మజనముదయంబు
బద్మనాయకు లనఁగను బ్రబలె జగతి.” అని.

ఇందువలనఁ బూర్వాపర స్వగ్రంథవిరోధము జాగరూక మగు
చున్నది. మూలప్రమాణములఁ లేక సంవాదములు లేక పోవుటయే
కాక స్వగ్రంథవిరోధమును గూడ జాగరూక మైనచో

“అంతచ్ఛిద్రాణి భూయాంసి కంటకా బహుప్రా బహిః
కథం కమలనాళస్య మాభూవత్ భంగురా గుణాః ”

అనున్యాయమున నాగ్రంథము భంగురంబు గాఁ గలదనియు దానిని
ప్రమాణముగఁ జేకొని వచ్చిన రావుగారి యాక్షేప మవిచారవిలసితం
బైనదనియుఁ దేటపడఁగలదు. ఇట్లుండియు రావుగారు పద్మనాయక
చరిత్రకారుఁడు స్వనచనవ్యాహతముగాఁ బద్మనాయకులను బ్రశం
సించినాఁ డని యీపద్యములను దీసి వేసినారు.

ఇప్పు డిది విచారింపవలసి యున్నది. ఈవ్యాహతిదోష మను
నది పద్మనాయకప్రశంసావాక్యములకు మాత్రమే సంభవించునా ?
తా ముదాహరించిన దూషణవాక్యములకుఁ గూడ సంభవించునా ?
అని. ప్రశంసావాక్యములకే యున్నచో వైషమ్యముతోఁ బ్రమాణము
లేదు. ఉభయసమంబన్నచో సీవాక్యములవలన స్వోదాహృతవాక్యము
లువ్యాహతంబులే కదా! అయినపు డవి ప్రమాణములగునని గ్రహిం

చుటయు వీనిని దీసివేయుటయు యుక్తి ప్రమాణములకు దూరం బని వ్రాయం బనిలేదు. ఇంతియే కాక పరస్పరప్రతిబంధమున నేయర్థము నిర్ధారించుటకును వీలులేక పోవును. ఇట్టిస్థితిలో రావుగారు దూషణ గ్రంథమును బ్రమాణముగ నెత్తికొని భూషణగ్రంథమును దూరీకరించుట తగదు. మేమో ప్రబలప్రమాణసంవాదమున దూషణపద్యముల దూరీకరించుచున్నాము.

ఇంతేకాదు. రావుగారు తమ కిప్పట్టున మాతృకయైనరావు వంశీయచరిత్రమును బరిశీలించినవా రయ్యును నాగ్రంథమునఁ బ్రమాణోపన్యాసపూర్వకముగ నిరాకరింపఁ బడిన పద్మనాయకదూషణ పద్యములను బ్రమాణముగ నెత్తికొని యందుఁ బ్రమాణముగా నెత్తికొన్న పద్మనాయకభూషణపద్యముల నప్రమాణములుగ నిరాకరించి నాట. మఱియు నందుఁ బద్మనాయకప్రశంసాపద్యములకు మూల ప్రమాణములుగా వ్రాయఁబడిన శ్రీనాథభీమఖండసోమ దేవరాజీయాదు లవే రెత్తినవారు కారు. తాము ప్రమాణముగాఁ దీసికొన్నదూషణ వాక్యములకు మూలప్రమాణములను జూపినవారు కారు. ఇట్లు దున్న ప్రమాణవచనములను మూసి పెట్టుటకును అందు నిరసింపఁబడినవచనములనెత్తికొని వాస్తవస్థితి నింత యపలాపము చేయుటకును నెద్దియో విశేష ముండక దీటదు. అయినను దా మాంధ్రులపూర్వవృత్తాంతమును వాస్తవముగ శాసనాది ప్రమాణముల ననుసరించి తెలిపెదమని లోకులను నమ్మించి గ్రంథకర్త లయి యుండియు గ్రంథకారు లిది వఱకు నిర్ణయించినయర్థములను నందునకుఁ బ్రమాణము లగు శాసనాదులను మఱుఁగువఱచి వాస్తవమును దలక్రిందుగాఁజేసి తమపుస్తకములు చదువుచున్నవారికి బుద్ధిభేదమును గలుగఁజేయుట వీరిదుస్సాహసంబునకు ఘంటాఘోషం బగుచున్న దనుట తేటతెల్లము.

ఇక వినిగమనావిరహమున స్వదాహృతదూషణపద్యములే ప్రమాణము లేకాదగవు? అని వాదము చెత్తురు. ఇప్పుడు బలా బలవిచారము చేయవలసి యున్నది.

నాయుదాహృతభూషణపద్యములకు భీమఖండము సోమదేవ రాజీయము పల్నాటిపీఠచరితము సింగభూపాలీయము చంద్రికాపరిణయము వానవదత్తాపరిణయము భానుమతీపరిణయము ఇందుమతీపరిణయము మున్నగుగ్రంథములు, నామిరెడ్డి యెఱ్ఱకవి అనవోతమాదా నాయకులు స్థాపించిన శాసనములు మున్నగువి ప్రమాణములు. రావుగా రుదాహరించినదూషణపద్యములకుఁ బుక్కిటిపురాణములు పేరును బ్రకాశింప వీలు లేనిచరిత్రములు నూతనముగ వారు కనిపెట్టిన యసందర్భవిషయములు ప్రమాణములు. వీనిస్వరూపము వెనుక వివరింపఁబడియెను. శేషించినది తరువాత విమర్శింపఁబడును. ఇట్లుండ నేతదుభయపద్యగణములో నేది గ్రాహ్యంబో యేది యగ్రాహ్యంబో పదార్థనిర్ణయపాండితీమండితు లగు పరీక్షకశిరోమణు లెఱుంగఁగలరు.

ఇకఁ బద్మనాయకచరిత్రకారుఁ డిట్లు స్వవాక్యవ్యాఖ్యాతముగ వ్రాయుటకుఁ గతం బేమనిన, ముం దీవిషయము దెలియఁదగి యున్నది.

ఈచరిత్రము పద్మనాయకులచేరణముననే వ్రాయఁబడిన దనుటయు, పద్మనాయకులవృత్తాంతమును దెలుపుటకు వ్రాయఁబడినదనుటయు నిర్వివాదాంశములే కదా! లోకమునఁ జరిత్రము వ్రాయువారు నర్జునకు లేనిగుణముల వైసం దెచ్చిపెట్టి వర్ణించుచున్నారు గాని పేరునకు వెలమవీరులచరిత్ర మని ప్రకటించి కేవలము దూషణములే వ్రాసినమనవీరభద్రరావుగారివలె వర్ణ్యులదూషణములు వ్రాయువా

రుండరు కదా! అట్లుగునపుడు పద్మనాయక చరిత్ర మనునది వారిప్రశంసార్థమే ప్రవర్తించినదై యుండవలయు. ఇట్టిగ్రంథములో వారి దూషణములు వ్రాయుట గ్రంథకార్యశైలీవిరుద్ధధర్మము. ఎంతయు ప్రగల్భకవియైనను పర్ణ్యులను నీచకులమువారినిగా వర్ణింపఁడు. ఇట్టి స్థితిలోఁ బద్మనాయకుల జన్మవృత్తాంత మిట్లు కవి చెప్పినాఁ డనువిషయము సంశయింపఁ దగి యున్నది. దానికిఁ దోడుగాఁ నిదితక్కు నితర గ్రంథమంతయు వారిగుణాతిశయమునే యగ్గడించుచున్నది. ఒకవేళఁ గవి ప్రమాదముననో మఱియే కారణముననో గ్రంథముననటులు వ్రాసి యుండు ననుకొనుటకు వీలు లేదు. కృత్రిమేతరుం డగురేచర్ల బ్రహ్మనాయుండు స్వసంశయము సంతసించుముగా వర్ణించుచున్న నెటు లూరక యుండును? సామాన్యజనుం డైనను దనకులమునకుఁ గళంకము చెప్పి నప్పు డోర్వజాల కుండుట కనుచున్నారము. ఘనతఁ గాంచిన రాజ కుటుంబములో నుదయించి తమపూర్వుల వీర్యవిజయాదులను దెలిపెడి శాసనగ్రంథాదుల నెఱింగి తత్ప్రకాశమునకై చరిత్రము వ్రాయించిన బ్రహ్మభూతి తమకులకళంకవార్తల నెటు లోర్చును? ఇట్టి స్థితిలోఁ గవి యిట్లు చెప్పటకుఁ గారణము క్రిందివిధముగఁ దెలియఁ దగి యున్నది.

రావుగా రీప్రకరణమున 271 పేజీలో “కమ్మవారికి పంటమహా స్వయంలయిన కొండవీటిరెడ్లకును పద్మనాయక వేలమలకును జరిగిన యుద్ధములు చరిత్రమున సుప్రసిద్ధములుగ నున్నవి” అనియు 281 పేజీలో (వేలమవారు) “రెడ్లకుఁ బ్రతిఘటించి వేలుపడిన కులము సుద్ధారణము చేసి రని భావ మేర్పడుచున్నది” అనియు, 182 పేజీలో “రేచర్లబ్రహ్మనాయుండు రెడ్డికులమునకు మాతొడ్డి ... గౌరవము దెచ్చినవాఁ డగుటంజేసి” అనియు 284 పేజీలో పద్మనాయకులలోఁ గొందఱు...రెడ్లకుఁ బ్రబలవైరులుగ నుండిరిని వేద్య మగుచున్నది.”

అనియు మొదలుగా వ్రాయుటచే గొండవీటిరెడ్లకుఁ బద్మనాయకులకుఁ బ్రబలవైరముండె ననుటకు సంనియము లేదు గదా! ఈవిరోధమును బురస్కరించుకొని గొండవీటిరెడ్లు వెలమవారు పరమనీచకులమువారుగాఁ గొండవీటిదండకవిలెతో వ్రాయించిరి. దానింగని పద్మనాయకులు కాయలు పరమనీచకులమువారుగాఁ బద్మనాయక చరిత్రమున వ్రాయించిరి. దీనివాస్తవము నెఱుంగఁజాలక గొండవీటి నిజముగాఁ బద్మనాయక దూషణ మనినమ్మి వాచుచువచ్చిరి. వాస్తవము దెలిసినవండ్లితొ లిది. నిజము కాదని పరిహరించుచు వచ్చిరి. ఇంతియ కాని వేఱుకాదు. ఇదియే “గొండలు రెడ్డినాయకులు” అని మొదలుగా “కాయలెల్ల వెలమకమ్మలైరి” అనునటకుఁ గలపద్యముల సమష్టి యభిప్రాయము. పద్యములు లేఖకపరంపరగా ననుద్ధములుగా నేర్పడి యుండినను బరిశీలించినవారి కీయర్థమే కాఁగలదు. చతుర్థ వ్యములో వెలమ లుత్తము లని ప్రసిద్ధి గని యుండఁగాఁ గాయలు కమ్మలును మేము వెలమలము మేము వెలమలము అని ప్రకటించుచుండఁగాఁ బద్మనాయకులు ప్రతాపరుద్రునిసన్నిధిని వాదము నెట్టుకొని శాసనగ్రంథాద్విప్రమాణ ప్రదర్శనపురస్కరముగా 77 గోత్రములవారు మాత్రమే నిజమైనవెలమ లని తీర్మానము నొంది దశవిధవెలమలను (మధ్యను వెలమల మని పేరు నెట్టుకొన్న కాయకమ్మ మొదలగు వారిని) తమలోనుండి పాయఁద్రోచిరి. ఇదియే

“తారకలలోన గ్రహరాజు వేతె యైన

భాతి దశవిధవెలమలఁ బాయఁ ద్రోచి

సప్తసప్తతి పద్మజ సముదయంబు

పద్మనాయకు లనఁగను బ్రబలె జగతి

రెడ్డిసంతతికి మాటొడ్డి ... కులముద్ధరించిరి వెలమవారు ”

అని మొదలుగాఁ పై చరిత్రమునఁ బ్రకటింపఁబడిన దని తెలియునది.

ఇట్లు గాక నాకవి మహాకవిప్రబంధములకు శిలాశాసనములకు స్వగ్రంథమునకు విరుద్ధముగాను కవిసంప్రదాయవిరుద్ధముగాను సర్వములనుదూఱినాఁడని తలంచుట యవిచ్ఛారములమే కాని వేఱుగానోపదు. రావుగా రీషద్యములు నిజముగ వెలమవారిదూషకము లనియేకప్పు యీ యర్థ మింకింపదృశము చేసిన లోకులు దీని నేమిక్కిలి విశ్వసింపఁ గలరని పైపద్యములకింద “వారిని తక్కిన తెగలవారు వెలమలుగ భావించి తమ కన్న దక్కువగఁ జూచుచున్నటులును ... వెలమవారిలోను కమ్మవారిలోను గూడ నూత్నరక్తము ప్రవహించుచుండె” నని లేనియర్థమును వ్రాయుట యెంతో వింతగా నున్నది ఇట్టియర్థ మీషద్యములలో నేది బోధించునో నూత్నరక్త మెవరియందుఁ బ్రవహించినదో చూపుఁ డన్న నేమి చెప్ప నూహించిరో వారికే తెలియవలయును.

ఇట్లు స్వమతమును నెలకొలిపియున్న పరమతసాధకములుగాఁ దమకుఁ దోచినవానిని నిరాకరించుచున్నారు. అయ్యవి పద్మనాయక చరిత్రములో వీరిని బ్రశంసించుట వీరు తొలుత యుత్తేయులుగా నుండి రనుట ప్రతాపరుద్రునితో నేక పంక్తిభోజనము వీరికి ఘటిల్లిన దనుట అని ముత్యైఱుగులు.

అందు మొదటిది. “మఱియు నాతఁడు స్వవచనవ్యాఘాతముగ నాగ్రంథముననే మఱియొకచోట

గీ. తైత్త్యవిధ్వంసిపాదపద్మజులటంచు

పద్మజఖ్యాతి నియమించి పలికి రపుడు.

అని విష్ణువుయొక్క పాదపద్మమునందు జనించుటచేతఁ బద్మజులను సంజ్ఞకలిగిన దని నుడివెను. అదియునుంగాక తక్కిన వెలమతెగలవారిని గ్రందుపఱచుచుఁ బద్మనాయకుల నధికులని చెప్పి

క. తారకలలోని గ్రహరాజు వేటె యైన...

పద్మనాయకులనఁగను బ్రబలె జగతి.

అని పొగడి యున్నాడు. విష్ణుపాదపద్మమునందు జన్మించుటచేతనే వీరికి పద్మజులనుపేరు గలిగిన దనియు అందువలననే పద్మనాయకులనునామము వహించిరనియుఁ జెప్పుట సయుక్తికముగాఁ గనుపట్టుదు. విష్ణుపాదోద్భవసంభవుల మనిపంటరెడ్డు కమ్మవారు మొదలగు తెగలవారెల్లరును జెప్పుకొనుచున్నవారయినను వారిలకు పద్మనాయకు అనుపేరు గ్రంథములను వినబడదు. . . గొంతవఱకు గనుపట్టక మానదు ” అనునది. పద్మజశబ్దవిషయమై వెనుకఁ గొంత వివరించినాడను. ఇప్పుడు “అందువలననే పద్మనాయకులనునామము ” అనునది విమర్శింపఁబడును. ఈయర్థము వైపద్యములలోఁ జెప్పఁబడలేదు. మొదటిపద్యము పద్మజులు అనునామమునకే సాధకముగ నున్నది. రెండవది పద్మజులుదశవిధవెలమల బాయఁద్రోచుటయందు “తారకలలోన గ్రహరాజు వేతెయైన భాతి” యని తారకలకువేతైన సూర్యుని దృష్టాంతము చెప్పి అందువలనఁ దద్వాచక మగుపద్మనాయకశబ్దము వీరికి గలిగిన దని సూచించుచు “పద్మనాయకులనఁగఁ బ్రబలె ” అని చెప్పుచున్నది. కాన “అందువలననే ” అని రావుగారు వ్రాయుట సరికాదు.

ఇంకొకవిశేషము. విష్ణుపాదపద్మమునందు జన్మించుటవలన వీరికిఁ బద్మజులనుపేరు గలిగినదనుట సయుక్తికముగాఁ గనుపట్ట దను ప్రతిజ్ఞాతార్థమును సాధించుటకు విష్ణుపాదోద్భవసంభవులగుకమ్మవారు మొదలగువారలందుఁ బద్మనాయకశబ్దవ్యవహారము లేక పోవుట కారణముగఁ జూపినారు. కార్యకారణములకు సామానాధికరణ్యము నియతము కాబట్టి కారణము లేనిచోటఁ గార్యము జనింప దనుట లోకవిదితము. పద్మజశబ్దప్రవృత్తినిమిత్తమగు పద్మజనికర్తృత్వము హరిపాదపద్మజనికర్తృత్వైవ పద్మనాయకులందుఁ గలదు కాన వారలయందుఁబద్మజశబ్దప్రయోగము, హరిపాదోద్భవసంభవులగుకమ్మకావు

మొదలగువారియందు పద్మజశబ్దప్రవృత్తినిమిత్త మగుహరిపాద పద్మజనికర్తృత్వము లేదు కాబట్టి వారిలయందుఁ బద్మజశబ్దప్రయోగాభావము, న్యాయసిద్ధం బైనది కదా! ఇట్టిసితిలో కష్టము మొదలగువారియం దాశబ్దముయొక్క ప్రయోగము లేదు కాబట్టి పద్మనాయకులయం దాశబ్దమును బ్రయోగించుట సయుక్తికము గాదనుటయే సయుక్తికము గాక యున్నది.

ఇక విష్ణుపాదోద్భవసంభవు లనునది ముద్రణప్రమాద మనుకొంద మన్న నది పొసంగునట్లు లేదు. ఏల యనిన. రావుగారు 8వ ప్రకరణమున 234 పేజీలో కోటవంశమును గూర్చి వ్రాయునపుడు “వీరలు విష్ణుపాదోద్భవసంభవు లనునచతుర్థాశ్వాసయల మని చెప్పుకొని యున్నారు ” అని వ్రాసినారు. కాబట్టి ముద్రణప్రమాదము కాదనియు వీరిమతమున విష్ణుపాదోద్భవసంభవు లను నొకతెగవారు చతుర్థవర్ణములో నుండిరనియు నెంచఁ దగియున్నది. విష్ణుపాదోద్భవమైన చతుర్థవర్ణములో విష్ణుపాదోద్భవసంభవులు గల రనుటకుఁ బ్రమాణము మృగ్యంబుకదా? అని యాశంక తోచును. స్మృతి పురాణాదులయం దున్నకొన్నివిషయములకు మూలప్రమాణములు మనకుఁ గాన రాక యుండినను సర్వజ్ఞు లగుమహర్షులు వానిని గనిపెట్టి చెప్పియుండు రని నమ్మినట్లు దీనిఁ గూడ మూలప్రమాణమును చేనినో రావుగారు కనిపెట్టి వ్రాసియుండు రని నమ్మవలసియున్నది. దీనినిజ మెల్లుండినను సీత్రతిజ్ఞునిలుపుకొనంజాలరు, చూడుడు. పైప్రతిజ్ఞాతాత్థమునకు కష్టము కాపు మొదలగువారియందు పద్మనాయక శబ్దము ప్రయోగింపకుండుట కారణముగా వ్రాసినారు. ఇయ్యది యెవరు హరిపాదోద్భవసంభవులో వారియందుఁ బద్మజశబ్దము ప్రయోగింపబడును అనువ్యాప్తికి భంగప్రదరసరూపముగఁ గానంబడియెడిది.

ఇం దొకయనందశబ్దము. హరిపాదపద్మజత్వమునకుఁ బద్మజశబ్ద ప్రయోగమునకే కదా వ్యాప్తి గల్పించిరి, దీనికి హరిపాదపద్మజత్వమున్నచోటఁ బద్మజశబ్దప్రయోగము లేకపోవుటయే భంజకం బగును గానిపద్మనాయకశబ్దప్రయోగములేకపోవుటయెటులుభంజకంబగును? కానఁ గమ్మవారియందుఁ బద్మనాయకశబ్దప్రయోగము లేనందున వెలమలందుఁ బద్మజశబ్దప్రయోగము చేయుట సయుక్తికము గాఁ గనుపట్టదన్నమాటయే సయుక్తికముగాఁ గనుపట్టదు.

చిహ్నవార రావుగారు, శ్రీరామమూర్తిపంతులుగారు భీమఖండములో “పద్మనాయకులన వెలమలన” అని యుండినట్లు వ్రాసినారనియు నందువలనఁ బద్మవెలమలకుఁ బద్మనాయకు లనునామము గలుగుటకు వేలుకారణ ముండవలయు ననియు వ్రాసినారు. శ్రీరామమూర్తిగారి రెట్తినపాఠములో “కైటభదైత్యవైరి” యనుపద్యమున ఉదయంబునొందె యనుచోట (ఉదయంబునొంది) అనియు “కారణగుణసంక్రమంబున” అనుచోట (కారణసంక్రమంబున) అనియు, సోదరీయన్నేహలబ్ధంబులు బోని పావనత్వ శుచిత్వ అనుచోట (సోదరీయన్నేహలబ్ధంబు లచ్చోనిపాతనత్వ శుచిత్వ) అనియు, చరితమనస్వభావవచనంబుల ధరియించి అనుచోట (భరితమనస్వభావవచనంబులు ధరియించి) అనియు మొదలగుతత్వము విశేషముగఁ జూపట్టుచున్నవి. అట్లు “పద్మనాయకులన వెలమలన” అనివా రెట్తినపాఠము గూడ సరిగామిచే “పద్మనాయకు లనువెలమలన” అనుపాఠ మేస్వీకరింపఁబడును. అందువలనఁ బద్మవెలమలకుఁ బద్మనాయకు లనునామము గలుగుటకు వేలుకారణ ముండవలయు నను రావుగారియూహ నిరస్తంబు కాఁగలదు. ఈపక్షమునఁ గమ్మ పంట మొదలగువారియందుఁ బద్మనాయకపద మన్వయించు నని రావుగారు వ్రాయుట భ్రమమూలకము. “పద్మనాయకులను” అనుచోటి అనుశబ్దము

వెలమపదముతో సమసించినది. కాబట్టి పదాంతరములతో సంబంధించుటకు వీలు లేదు. సమాసఘటకపదములు తదఘటకపదములతో నన్వయించునపుడు సమాసం బసాధునని శాస్త్రము కలదు.

తరువాత “ఎంత మందబుద్ధుల కైనను పద్మనాయకకుల మన్నతోడనే పద్మజుడు నాయకుడుగాఁ గల సమాహ మని యర్థముగాక మానదు.” అని వ్రాసినారు. ఏమి కారణమో తోలుత వెలమలకుఁ బద్మజశబ్దము హరిపాదపద్మమునుండి యుదయించుటచే వచ్చినది కాదని నిరూపింపఁ బూని దానిని మాని కష్టలయందుఁ పద్మనాయకపదము లే దని పద్మనాయకశబ్దమునకుఁ బరుగిడిరి. ఆవల నది వెలమలకు వచ్చినవిషయము విచారించుచు దానిని విడనాడి పద్మనాయకకులశబ్దము నందుకొనిరి. వీరిమతమునఁ బద్మజపద్మనాయకపద్మనాయకకులశబ్దములు సమానప్రవృత్తినిమిత్తకములై యుండు నేమో, ఇట్టి వారు తోలుతనే పద్మనాయకకులనామము వచ్చినదనుటయు సయుక్తికముగాఁ గనుపట్టదు అని పద్మజపద్మనాయకపద్మనాయకకులశబ్దములను మూడింటిని నొక్కచేసారి యావృత్తి పెట్టి యున్న బాగుండును. “చైత్యవిధ్వంసి” అనుపద్యమున పద్మజశబ్దవృత్తిని మాత్రమే చూపియుండఁగా నదియే పద్మనాయకశబ్దవృత్తితికధన మని యెంచినవారు పద్మనాయకకులశబ్దమునకుఁ గూడ నదియే వృత్తితికధనమని యెంచుట యుచితంబే కదా !

ఇక నింతమాత్రముతోఁ బోసిన స్వపాండిత్యము నిటులు ప్రకటించినారు. “ఎంత మందబుద్ధుల కైనను పద్మనాయకకుల మన్నతోడనే పద్మజుడు నాయకుడుగాఁ గలిగినసమాహ మని యర్థముగాక మానదు” అనుదాని తరువాత “అందువలన వేర్వేలు తెగలనుండి యేకారణముచేతనో వేలుపడివచ్చి ప్రత్యేకముగా నొకతెగవా రైరని తెలుపుటకుఁ బద్మనాయక కుల మనునదియే సాక్ష్యముగ నున్నది.

అందులకు గ్రంథములనాధారము లేవైన గలవాయని పరిశీలించినచో, గొంతవఱకుఁ గన్నట్టక మానవు " అని.

రావుగారికిఁ గావ్యకోశ పరామర్శములే దని యీలేఖనమే సాక్ష్య మిచ్చుచున్నది. చూడుడు "సజాతీయైః కులం యూఢమ్, గోత్ర జనసకులా న్యభిజనాన్వయా" అనుకోశములను బట్టి కులపద మేక జాతీయసమూహమును సంతరిని బోధించుటవలనఁ బద్ధనాయక కులపదమునకుఁ బద్ధుడు నాయకుఁడుగాఁ గలయేక జాతీయసమూహమనిగాని పద్ధనాయకునకు సంబంధించిన సజాతీయసమూహమనిగాని పద్ధనాయకుఁడనువానిసంతానమనిగాని, యమృతఞ్చెప్పఁదగియుండుగా, ముఖ్యవృత్తిచేతఁ గులశబ్దమునకు భిన్న జాతీయసమూహమని యర్థము రాక యుండఁగా, "వేర్వేలు తెగలనుండి యేకారణముననో వేలుపడి వచ్చి ప్రత్యేకముగ నొక తెగవా రయిరని తెలుపుటకుఁ బద్ధనాయక కులమనునదే సాక్ష్య మిచ్చుచున్నది " అని వ్రాయుట "అర్థవ్యుత్పత్తి రసర్థహేతుః" అన్నమాటే కదా! పైగా "అందులకు గ్రంథముల నాధారము లేవైన గలవా యనిపరిశీలించినచో, గొంతవఱకుఁ గన్నట్టకమానవు " అని వ్రాసినారు. ఇయ్యది "బహూనాం జన్తనామంతే జ్ఞానవాక్ మాంప్రపద్యతే" అనుభగవదుపదేశముచు బోలి యున్నది. ఆధారములను గోరువారు మార్కొంఁముసంతయాయువు గలిగి ప్రాతకట్టలుదిరుగ వేయుచు వచ్చిన గొంతవఱకు (అసంపూర్తిగా) దొరకవచ్చు నవి దారిచూపినారు. సుప్రసిద్ధమహాకవినిబంధములు శిలా శాసనములు పద్ధనాయకులు పవిత్రాన్వయు లని ఘంటాపథముగ బోధించుచుండఁగా సంతమందిబుద్ధియైనను "తృప్తార్తో నర్హదాతీరే కూపం ఖనతి దుర్జ్జతిః" అనున్యాయము ననుసరించి వీరుపక్షేపించిన ప్రకారము ప్రాతకట్టలు విప్పిముప్పదెచ్చుకొనునా! వింతగా నున్నది.

ఇదిగాక, ప్రాంతకట్టలలో జన్మించిన పీఠాశ్రమస్థానాధారము లెట్టివిగ నుండునో తెలియఁదగి యున్నది. ఇటు సాధారము లనఁగాఁ బ్రమాణములు అయ్యవి క్రత్యక్తాదిశ్చేదభిన్నములు. పద్మనాయకులు నానాజాతులలోనుండి వచ్చి యొకతెగవారుగా నేర్పడినా రనువిషయ మెవరును గనులఁ జూచినవారు కారు. వ్యాప్తిజ్ఞానము సంభవింపని ననుమానము. దుష్టలము. ఉపమానం బతిప్రసక్తము. శాబ్దము శబ్దజన్య బోధము. ఆత్మవాక్యము శబ్దమునాఁ బరఁగు. ఆత్మండు యథార్థవక్త. ఆత్మ లనఁదగునుహాకపులయొక్క వాక్యములు శిలాశాసనాదులు తల క్రిందువడినను వీనికి దొరకవు. పుక్కిటిపురాణములననుసరించినచో నఆ చేతిలోనివెన్నముద్దను వదలి మోచేయి నాకుటఁబటి దగును కాన పీఠాశ్రమస్థానము ఘటిల్లదు.

ఇక్కఱ లైమూఁడువిషయములలో రెండవది విమర్శింపఁబడును. అయ్యది “పద్మనాయకులలో సుప్రసిద్ధు లై వరేచర్లవారు చతుర్థ వర్ణమునందు జనించినవార మని స్పష్టముగఁ దెలుపుకొనియుండఁ దద్వంశజ లయిన వెలుగోటివారు ... రావువారు ప్రకటించినగ్రంథ ములందుఁ బద్మనాయకు లొకప్పుడు క్షత్రియకులమువారుగా నే యుండి తరువాత శూద్రు లయిపోయి రనియు శూద్రజాతులవారి కెవ్వరికి క్షత్రియనామము వర్తింపదనియు వ్రాయఁబడి యున్నది... వింతగా నుండక మానదు ” అని.

శ్రీవెలుగోటివారు “వీరు నాల్గవవర్ణములో నత్యుత్తము మైన పద్మనాయకులమువారు ” అనియే వ్రాయించినారు. కాబట్టి తమ పూర్వులు చతుర్థవర్ణమువార మని వ్రాయించుటచేత విరోధము లేదు. వెలుగోటివారిచరిత్రము నుపాధ్యాయము 25 పేజీలో పైవాక్యము మొదలుకొని 36 పేజీలో “ కాబట్టి యిప్పటివారు క్షత్రియవేషధారణ

ప్రయాసమునొందుట కలిబలముననే గాని శాస్త్రమునఁ గాదు " అను నాకు 11 వేడిలు ఊత్తియత్వమును నింపించి యుండఁగాఁ దట్వపరితముగ రావుగానుభవించుట వింతిగానున్నది. వీరలుతొలుత ఊత్తియులుగా నుండి రని యూహించుట పూర్వము శూద్రుల మని వ్రాసిండునకుఁ గాని ఊత్తియుల మని వ్రాయనందునకుఁ గాని విరుద్ధము కాదు. వారు ఊత్తియత్వపేధమును జేసినవారు కారు. మఱిమన్నఁ దత్కాలస్థితిని మాత్రమే వ్రాసియున్నారు. ప్రమాణబలముచేతఁ బ్రమేయసిద్ధి యగుచుండి యది సత్యక్షమునకు విరుద్ధము గాక యుండఁగాఁ బరిహరించుటకు ఏ లుండదు.

ఇదిగాక, పై వాదతాము పద్మపతికి సంబంధించిన ఊత్తియుల మని మాత్రము వ్రాయించినారు గాని తమకన్న నితరులు ఊత్తియులు కా రని వ్రాయించినవారు కారు. శూద్రవేషధారణము పద్మనాయక పదనివాసము ఆంధ్రదేశవాసము తొత్తియు మున్నగుధర్మముల కూడి కచే మార్కండేయపురాణోక్త మహాపద్మపతివృత్తాంతసమన్వయమును బట్టి యాఊత్తియులే యీపద్మనాయకు లనిప్రత్యభిజ్ఞ కవకాశముగలిగినది. రాచవారు మొదలగువారలందు శూద్రవేషము లేమిని కమ్మకావు మున్నగువారలందుఁ బద్మపతినామవహనము లేమినిబట్టి వారలు పద్మపతికి సంబంధించిన ఊత్తియులు కారని యే వారియభిప్రాయము కాని ఊత్తియులు కారని కాదు. రాచవారు శూద్రులమని చెప్పుకొనుట పద్మనాయకులు తొలుతఊత్తియులనుటకు బాధకము గాదు. అగునన్నచోఁ దత్త్రికారము నిరూపింపనలసి యుండును. ఇనన్నియుఁ దెలియక " రాచవారియొక్క పూర్వులు సయితము వారిశాసములలోఁ జతుర్థకులమువార మని చెప్పుకొని యుండఁగాఁ బెక్కుతెగలలో నుండి వచ్చి యేర్పడిన యీశాఖవారు తాము మాత్రము ఊత్తియసంతతివార మనియుఁ దక్కినవారు కారని వ్రాయుట

వింతగా నున్నది. " అని వ్రాయుట కేవలము జిహ్వదైర్ఘ్యప్రయుక్తమే కాని వేఱుగానుండదు. ప్రమాణములు చూపక యిట్టివృద్ధపువ్రాత వ్రాయుట యంతకన్న నిక నేమి కాగలదు?

ఇంకొక్కటి "పద్మనాయకులలో నుప్రసిద్ధు లగు శేచర్లవారు చతుర్థనర్జునువార మని చెప్పుకొనుచుండగా" నని వ్రాయుటచేతను, "శ్రీనాథకివి తనభీమఖండమునందు...నాకడ నున్నముదితపతిలో నున్నది" అని వ్రాయుటచేతను పద్మనాయకకుల మకళంకమనుటకుఁ గలప్రమాణములను దాము చూచి యున్నవారని తేటపడగలదు. ఇట్టివారయ్యను బ్రమాణములను మఱుఁగుపఱచి పేరులేనిచరిత్రములను బుక్కిటిపురాణములను స్వకపోలకల్పితములను బురస్కరించుకొని యపసిద్ధాంతమును బ్రకటించుట "గుణాయంతే దోషా స్సుజననదనే దుర్జనముభే శుకా దోషాయంతే" అనున్యాయమునఁ దక్క వేఱు గాఁ గానంబడదు. తమ కాసిద్ధాంతము చేయ నుత్సాహ మున్నచో నుభయపక్షసాధకము లగువానిని జేర్చి బలాబలవిచారము చేసి య నభిమతములను యుక్తిప్రమాణములచే నిరసించుట గదా పండిత ధర్మము.

ఇక మూడవది, ప్రతాపరుద్రుఁడు పద్మజులకు సహస్రక్షిభోజన గౌరవ మొసంగినాడనునది. దీనిపై రావుగారిటులు వ్రాయుచున్నారు. "మొదట కాకతీయులు కులముచేత క్షత్రియు లయినప్పుడు గదా యిట్టికార్యముయొక్క ఘనత వెల్లడియగుట కనునై యుండును. కాకతీయులు క్షత్రియుకులమువారు కారనియు చతుర్థకులజులే యనియు నిటీవల దొరికినచెండుశాసనములలో స్పష్టముగఁ గానంబడుచున్నది... కాబట్టి కాకతీయులతోడి సహస్రక్షిభోజనము దొరికినమాత్రముచేత వీరు తక్కిన వెలమున్న శాఖలవారికన్నఁ గులాధిక్యము గలవారని

చెప్పటకుఁ గారణ మగపడదు గదా! పద్మనాయకులు చెప్పకొను గాథను బట్టి వీరలకుఁ బ్రతాపపుష్కనునికిఁ బూర్వము వానితో సహ పంక్తిభోజనము లేదని యర్థ మగుచున్నది కదా? అందునకుఁ గారణ మెద్దియో యుండి యుండక మానదు" అని.

దీనిం జూడ వీరభద్రరావుగారు రాజస్థానములందుఁ గలసంప్ర దాయములు గమనింపనటులు కానం బడియెడిని. రాజులు ప్రతివారి తోడను సహపంక్తిభోజనము చేయువారు కారు. భాత్యపుత్రాదులతోఁ గాక, యితరులతోఁ గలసిభుజించినచో నది పంక్తికివచ్చినవారికి శౌరవ ప్రదానముగ నే యుండును. ఇట్లు రాజులతో నేకాననోపవేశనము సదా సనోపవేశనము పార్శ్వవిశేషోపవేశనము మున్నగునవిగూడ శౌరవము లుగా నున్నవి. ఇట్టిమర్యాదలు రాజస్థానముల నుండువారికిఁ చెలిసి యుండఁగలవు. కాఁబట్టి రాజాధిరాజుగా నున్నప్రతాపపుష్కనునిపంక్తిలా భము శౌరవజనకమని పద్మనాయకులు చెప్పకొనుట తగి యున్నది. ఇపుడు హైందవు లనేకులు కింగుయొక్కయు వైశరాయియొక్కయు బంక్తిభోజనాహ్వానమును బెక్కుభంగులఁ గోరుచున్నారు. అది గొప్ప శౌరవ మనికదా వారితో భోజనము ఘట్టిల్లకపోయిన నాహ్వానం బైనం జాలునని యట్లుత్తమవర్ణమువారు గూడఁ గోరుచున్నారు. ఇందువలన రావుగారు “మొట్టమొదట కాకతీయులు క్షత్రియు లయిననే కదా యిట్టికార్యముయొక్క ఘనత వెల్లడిపఱచుట కనువై యుండును.” అని మొదలుగా వ్రాసినవ్రాత పైమర్యాదల నెఱుంగక వ్రాసినవ్రాతగా నేర్పడుచున్నది. రాజులు దక్కువజాతివారై నను వారిపంక్తిలాభము గొప్పశౌరవ మని యెంచుచుండ నెక్కువ జాతివారై నపు డింకను విశేషశౌరవము గాక మానదు గదా!

ఇకఁ గాకతీయులు క్షత్రియులు కా రనువిషయము శేషించి నది. వారు క్షత్రియు లైనను గాకపోయినను రాజాధిరాజు లగు

టచే వారితో సపంక్తిభోజనము గౌరవాధాయకమనుటకు తీరి లేదు. కానఁ దద్విమర్శము ప్రకృత్యోపయోగి కాదు. అయినను వాది ప్రదర్శితములైనయనుపయ్యక్తవిషయములనువదలిదిప్రాత్రముగ సిద్ధాంతమును దెలిపెదను. కాకతీయులు ఊత్తీయులే కాని తదితరులు కాదు. ఇందులకుఁ బెక్కుప్రబలప్రమాణములు గలవు. ప్రతాపరుద్ర యశోభూషణమున విద్యానాథమహాకవి

“సోమార్కాభిజనం తే దద్య జయతి శ్రీకాకతీయాశ్వయః
పాతీవ్రత్య ముదైతి సాంప్రతి మమీ ష్వస్తాసు విశ్వంభరా
అస్తాభి ద్విజదోఃప్రసూతి మధునా ధన్యా మహా మన్యతే
యల్కర్తవ్యముపాదితత్కులపతిః ప్రేవస్వయంభూస్వయమ్”

అనియు

“ఆమూలా త్ఫలితా ప్రసస్తిలతికా పత్య స్వయంభూప్రభో
రాజ్ఞా ఊత్తీయమామిమండపమతే స్తాతస్య సానుగ్రహః

అనియు మున్నుగాఁ గాకతీయులు ఊత్తీయులని చెప్పియున్నాఁడు. ఇందు మొదటిది నాటకప్రకరణమున రుద్రదేవివాక్యము. దానిప్రకృతిో పయుక్తార్థము.—ఇప్పుడు బ్రహ్మ మాచేత నిజదోఃప్రసూతి యగుఊత్తీ జాతిని గృతకృత్య మైవదానినిగాఁ దలంచుచున్నాఁడని. రెండవదియందు రెండవప్రతాపరుద్రునివాక్యము. దానికి ఊత్తీయశ్రేష్ఠుండగు తండ్రి యొక్క (రుద్రదేవియొక్క) సానుగ్రహమైన యాజ్ఞయని యుపయుక్తార్థము. కాకతివారు ఊత్తీయులు గాకున్న నీయర్థము లన్వయింపవు.

“సాహస్రాంశవ మైందవంచ మహతీ యే ద్వే కుతే నిర్ది శే
తే జాతే లఘునీ గుణై ద్విజయిని శ్రీకాకతీ యాశ్వయే”

అని మొదలగువానియందుఁ గాకతికులమును సూర్యసామంతములకు దిన మెనదానినిగాఁ జెప్పట కాకతీయ ఊత్తీయత్వబాధకంబు

గాదు. సూర్యచంద్రవంశస్యలే. కాక యితరులు గూడ ఊర్త్రీయులు గలరు. లేదా,

“ కాకత్యాః పరశక్తేః కృషియా కూశ్మాండవల్లికా కాచిత్ ”

పుత్త్రీ మసూత తదేత త్కుల మనఘం కాశీయ మభూత్

అని అనితల్లిశాసనములో నున్నది. కాబట్టి అట్టివార్త విద్యానాథుని హృదయారూఢం బై యుండి కాకతీకులము సూర్యసోమాన్వయములకు భిన్న మైన ఊర్త్రీయకుల మని వర్ణించి యైన నుండవచ్చును, కానిచో గాకతీవారు ఊర్త్రీయు అని బోధించెడు పైవాక్యములు విరోధించును. కాబట్టి యది వీరి ఊర్త్రీయత్వమునకు బాధకంబు గాదు.

“ త్సుద్రఊర్త్రీయపక్షిక్షణవిధౌ ప్రాక్షీప్తకాక్షేయకాః ”

అనుటచే వీరు ఊర్త్రీయేతరు అని కొందఱియూహ సరియైనది కాదు. రాజు దుష్టజనశిక్షకుం డనునపుడు రాజునకు జనసామాన్యంతగ్గతి యు దుష్టరాజగజాంకుశ మనునపుడు రాజసామాన్యంతగ్గతియు లేక పోవలసి వచ్చును. కాన విద్యానాథుండు కాకతీయులు ఊర్త్రీయు అని చెప్పినాఁ డనువిషయము నిరపవాదంబు. సిద్ధేశ్వరచరిత్రము సోమ దేవరాజీయము మున్నగాఁ గొన్ని గ్రంథములు గూడఁ గాకతీయులు ఊర్త్రీయు అని నుడువుచున్నట్లు రావుగారుగూడ వ్రాసియున్నారు. విద్యానాథీయసంవాదంబున నవియుఁ బ్రమాణకోటిం జేయచున్నయవి.

ఇవిగాక గణపతిమహారాజులు గుంటూరుజిల్లా మోటుపల్లి శాసనములో, దాము సూర్యవంశజుల మని సూర్యునినుండి తమ వఱకు సంశాపలి వ్రాయించి యున్నారు.

“ ఇచ్ఛాసిద్ధ్యై హిమగిరిసుతాబధవోరాలవాలం

దేనం లంబోదరకరిముఖం వందనై ర్నందయామః

యస్య క్రీడాపరణతిభువో మేరుశ్శృంగస్సులింగా
స్సంధ్యశ్శృంగే దురితతిమిరోత్సారగా కార్యనూర్యాః ”

అని యుపక్రమించి కొన్ని పద్యములతరువాత

“విశ్వైవసాంధతమసాంధ్యనిరాకరిష్ణు
రంభోరుహాం చ హరితాం చ వికాస హేతుః
య స్యేక్షగా జ్జగదశేష మిదం సిస్పయో
రావిర్భూవ భగవా నయ మంశుమాలీ
తతో మను రభూ న్నామ్నా శేఖరో నయదర్శినామ్
విశ్వరాజస్యమార్ధస్యచూడామణి రివాపరః
ఇత్వోక్తు ర్నామ తస్మిన్నభవ దభిజనే
భూభుజాం చక్రవర్తి సాక్షాచ్ఛ్రీవత్సవతా
స్వయ ముదితే ఇవ త్రాతూకామో ధరితీమ్ ”

అని చెప్పదువచ్చి

“అథ నిరవిశ దుర్వీం తత్కులోదన్వదించుః
కిల జలనిధివేలా మేఖలాం ప్రోలరాజః
కనదురుకరవాలః కాలకాలాంబువాహః
భ్యుదయ.....హంసః ” అని.

వారిదండనాయకుఁ డగు బయ్యననాయకుని పుత్త్రిం డగుజగ
దాళ ముమ్మడినాయకుఁడు గణపతి పరిపాలనకాలముననే స్థాపించిన పా
కాల శాసనములో, గాకతీయులు సూర్యవంశజులై నక్షత్రియు అని
వ్రాయించి యున్నాఁడు. ఈవిషయము రావుగారు గూడ సీచరిత్రము
నైదవప్రకరణమున 149 పేజీలో వ్రాసియున్నారు. అయినను “కాకతి
గణపతిరాజు చక్రవర్తిపదమును పొందిన తరువాత నాతనిఘనత
నిరూపించుటకై యతఁడు సూర్యవంశజుఁ డని కల్పింపఁబడి శ్లాఘింపఁ

బడినది" అని జ్ఞాఘక్రింద గణించినారు. అందునకుఁ దృష్టి కరము లైన కారణములు గానరావు. వారియిష్టప్రకార మొకవేళ నాతం డట్లు పొగడి యుండు న్ననుకొందమన్నను గణపతిమహాదాజు వ్రాయించిన శాసనమున కేమి చెప్పవచ్చును? తమకులవిషయమై వారు స్వయముగ వ్రాయించిన శాసనమునకన్న నితరము బలవత్తరము గాదుకదా! పూర్వపురాణాలు సూర్యనంశమువార మనియో చంద్రవంశమువార మనియో వ్రాయించుకొనువాడుక గలదని కొందఱునుచున్నారు. అట్లుహించినపుడు స్వయంతమున వాస్తవక్షత్రియు లెవరో వారియందుఁ గూడ సీతంక కవకాశము గలుగక మానదు. ఇంతకు రాజాధిరాజై వర్ణాశ్రమపరిపాలకుడై ఘనతఁ జెందిన య గ్గణపతిదేవుండు క్షత్రియుల మని యనత్యముగఁ గులముగానికులము వేలవ్రాయించును? అంతటిఘనండు డట్లనత్యము వ్రాయించినచో లోకులు నిందితులుగదా! ఇక గణపతిదేవునకుఁ బూర్వలావంశపురాజులు క్షత్రియుల మని యెవరును వ్రాయుపలే దని యొకశంకను దెచ్చుచున్నారు. పూర్వులు జాత్యంతరులమని వ్రాయించి యున్నచో దీని కది బాధకం బగునుగాని యేకులమువారమనియు వ్రాయించకయుండి నపుడు వారికి క్షత్రియత్వ మనభిమతం బని యూహించుట కవకాశ మించుకైన లేదు.

ఇంకొకటి. కాకతివారి కులగురుపరంపరలోఁ జేరి గుద్రాచారిక కాలమునను ద్వితీయప్రతాపరుద్రునికాలమునను నుండి యపరశివావతార మని పొగడ్త గన్న శివదేవమహాముని గుంటూరుజిల్లా మంగళగిరితాలూకా మల్కాపురములో స్థాపించినదాన శాసనమున

అస్తి స్వస్తిమతీతను ర్భగవతో దేవస్య తస్య స్సుభ్రత
న్నాభీవంకజసంభవస్య భుజతో యే క్షత్రియా జ్జిరే

తేమాం తిగ్గముచిసంతతిభవో యే దుర్జయః క్షత్రియా.

స్తేమా మస్తీ కులం కలంకంహితం శ్రీకాకతీసూధబామ్.

అని వ్రాయించినాడు.

ఈశాసన మెల్లఁ జదివినవారి కీశవదేవమహామునియొక్క సత్య శౌచకమాదులు తేటపడఁ గలవు. ఈమహానుభావుఁడు కాకతీవారిచే నీయఁబడిన మందర మనునగ్రహామును సజ్జనులకుఁ జంచిపెట్టిన వాఁడు కాఁబట్టి స్వసుఖపరుడై పోషకుల పీడినై కల్లులు చెప్పువాఁడు కాఁడనియు, కాకతీవారికులగురునై వారిసామ్రాజ్యకాలమున నున్న వాఁడు కాఁబట్టి వారికులవృత్తాంతము చక్కఁగఁ దెలిసియున్న వాఁడని యు, నిస్సంశయముగఁ జెప్పవచ్చును. ఇంతటివారి శాసనములందుఁ గూడ సంశయించినచో నిక నెన్నియుఁ బ్రమాణపదవి సాధిరోహింపఁ జాలవు. ఇదిగాక దీనిని రావుగారు పదమప్రమాణముగా 12 ప్రకరణ మున రుద్రదేవీచృత్తాంతమున నెఱిగొన్నవారు. తమకుఁ గావలసిన యంశములోఁ బ్రమాణ మని వ్రాసి తమకుఁ బ్రతికూల మైనయంశ ములో నప్రమాణ మని తీసివేయుటకు నలనలేదు. అట్లుగుచో స్వకీయ ప్రామాణికతకు భంగము రాఁగలదు. ఇటులుండఁ గాకతీవారి కుల విషయమై చర్చించునపుడు దీనినిబయలుపరిపక మూసిపెట్టి “కాక తీయులు క్షత్రియకులమువారు కారనియు, చతుర్థకులజాలే యనియు నిటీవల దొరకిన రెండుశాసనములలో స్పష్టముగఁ గానంబడుచున్నది.” అని రావుగారు వ్రాయుటవలన నందెద్దియో విశేష ముండునని బోధప డక పోదు. ఒకవేళ క్షత్రియు లనియొప్పినచో వారిపంక్తిభోజనలాభ మున మాకు ఘనతగలిగినదని పద్మనాయకులు చెప్పుకొనవత్తురు. అది స్వసిద్ధాంతమున కడ్డము వచ్చుననితలంచి యిటులు వ్రాసి రేమో! అట్టి మహానుభావులేకదా! కానిచో గణపతిదేవునియొక్కయు నాతనిగురు పుయ్యొక్కయు నాతనిదండనాథునియొక్కయు శిలాశాసనములు ప్రతా

పదయతో భూషణము నిర్దేశ్యచరిత్రము సోమదేవరాజీయము ముగ్గుగుండములు కాకతివారు త్త్రీయులని ఘంటా ఘోషముగఁ గాటుచుండఁగా నన్నింటిని దీలక్రిందుచేసి యిటులు వ్రాయ సాహసించును. దీనినిజ మెటులుండిన విశ వా రగవతిదిన మల్యాలగుండయ వండనాధునిభాన్య కుప్పమశాసనములు వారిసిద్ధాంతమున కెంతమాత్రము సాధ్యము లగునో వివర్జితము. అంధోక్తి

“తేషా మమేయగుహిమా మహితే వర్ణాశ్రయః
ప్రసవయామి రతిప్రవృత్తః । శుద్ధో భవ త్సమధికం
చతుర్థావశాం దుష్కర్తృ త్పుగుషరత్నగుణై

.....ప్రశస్త మస్తి తత్ప్రాప్తి కాకతీయకులమ్.....”

అని మాత్రమే రావుగారిచే వ్రాయబడినది. ఇంతమాత్రమునఁ గాకతి వారుకూర్చునిచెప్పట కనకాశములేదు. వాఁకులప్రస్తావమేయిందుఁ గానరాదు. దీనిపూర్వోత్తరసంక్షర్యములలో నావిషయ ముండు నందులేమో ! అనుషయ క్త మైదానిని బ్రకటించి యుపయుక్త మైనదానిని సమయము వచ్చినపుడు మునిపెట్టనేల ? అందువలన గారణ మెన్నియో యుండు నని శోధకమానదు కదా ! కాన నిది వారి సిద్ధాంతమునకు సాధ్యము గాజాలదు. అందువలన “ఇటీవల దొరకిన కెందుశాసనములలో” అని వారువ్రాయుట సరిగాదని తేలినది.

ఇక మఱియొకటిమాత్రము కాకతీయులు త్త్రీయులు కారని బోధించుచున్నట్లు కానవచ్చుచున్నది. అందు

“అస్మజ్చ చృతురో వర్ణా ముఖభాషారుపాదతః
అన్యోన్యచ్ఛాపవాదీని భూతాని స్థావరాణిచ
అథ స్వీకృతవర్ణోక్త ధర్మనిర్మలచేతనః
చాతా ద్విభాతయః పశ్చా చృతుగుల ముజ్జ్వలమ్

తత్త్వ) నేకస్వపాలపాలలిఖితాం పీఠాంకవర్ణావళిం
దర్శందర్శ మనగ్గళం సమచర తీవ్రః ప్రతాపానలః
యస్యో దంచిత కాకతీశ్వరకుల తీర్థాభి సంవర్ధన

ప్రాధాన్యాత్మతీచంద్రమా స్సమభవ త్ప్రేలాభిధానోన్మహః ॥

అని యున్నట్లు వ్రాసినారు. ఇయ్యది పూర్వోదాహృతశాసన గ్రంథాది ప్రబలప్రమాణవిరుద్ధం బగుటచే సంశయింపఁ దగియున్నది. దీనివలననే యవి సంశయింపఁదగిన వని యెంచుట కిది యసహాయం బగుటచే వాని కన్న దుర్బలంబై యున్నది. చక్రవర్తియై వర్ణాశ్రమస్థాపకుఁడగు గణపతి దేవుండును ద్రికాలవేత్త యగు నాతని గురువును మహాపండితుఁడగు విద్యానాథుండును వ్రాసినవ్రాతలకన్న నెవరికో దండనాయకుండగు మల్యాల గుండయభార్య కుప్పమ్మ వ్రాయించిన శాసనాక్షర సులు ప్రమాణము అని చెప్పట యెప్పుడు కదా!

ఇదిగాక, దీనియర్థము పరిశీలింపఁదగి యున్నది. తత్త్వ) తీవ్రః ప్రతాపానలః అనగ్గళం సమచరత్ అని యన్వయము, అందు దుస్సహ మైనప్రతాపాగ్ని యర్జము లేకుండ సంచరించెను. అని యర్థము. ఏ రాంకవర్ణావళిని జూచిచూచి సంచరించె ననుటయందేమియు ఏశేషము లేదు గాన దానిని జూచి చూచి (వెనకివెదకి)భక్షించెను నశింపజేసెను అనుట సమంజసము. ఎట్లయిన నగుంగాక, ఉత్తరార్ధమున యస్య అనుదానిచేఁ బ్రతాపాగ్నియే పరామర్శింపఁ బడును. ఏప్రతాపాగ్నికీ బ్రోలరాజు గలిగెనో యని యన్వయము చెప్పవలయును. ప్రతాపాగ్ని నుండి పురుషుఁడదయించె ననుట యసంభావితము. అగ్ని గా నొక పురుషుని న్నించి యుండవచ్చు నన్నచో నపుడు పూర్వ మెవనినో చెప్పి వాఁడు ప్రతాపాగ్నియేయని వానియందు దగ్నిత్వము నారోపించి వానివలనఁ బ్రోలరాజుదయించె నని చెప్పట సంప్రదాయానుగుణము. అటులేమైన నుండునేమో యని సంశయగోరణి ప్రబలుచున్నది.

ఇంతేకాక జాతాః అని యుండఁజగినచోట జాతాః అని యుండుటయు అన్వయము లేక 'ఉచ్చావచాదీని' అని యుండుటయు తేమా మమేయ అనుశ్లోకములో నొకగణము లుత్తమై చ్చూదోభంగ మగపడుచుండుటయు మున్నగువానిచే శాసనమును బ్రగల్భులగువారు పరిశీలించినచో మఱియేరితిగ నుండుచో యన్నసంశయము ప్రబలుచున్నది. కాబట్టి ప్రైప్రబలప్రమాణములకు విరోధము లేకుండ యథోచితముగ దీనియర్థము దీసికొనం దగి యుండును. ఇందువలన నిటీవల దొరకినరెండు శాసనములలోఁ గాకతీయులు క్షత్రియులు కారణయుఁ జతుర్థకులజు అనియు రావుగారు నిర్ధారించుట కవకాశము కానరాదు.

ఇక గణపతిదేవుఁడు తత్సూక్ష్మము చతుర్థాన్వయు లయినకమ్మ నాటివెలనాటివారితో సంబంధముచేయుచుండి రనునది విమర్శింపవలసి యున్నది.

పూర్వయుగములలో ద్విజులకు స్వావరజాతికన్యావివాహము శాస్త్రసిద్ధమేకదా! అయ్యది క్షత్రియులలో విశేషముగ జరుగుచున్నట్లు కానంబడుచున్నది. భీష్ముండు విదురునకు దేవకుఁ డనురాజునకు శూద్రస్త్రీయందుఁ గలిగినకన్యను దెచ్చి పెండ్లిచేసినట్లు మహాభారతాదిపర్వమున 114 అధ్యాయమున

“అథ పారశవీం కన్యాం దేవకస్య మహీపతేః
 రూపయావనసంపన్నాం స శుశ్రా వాపగానుతః
 తతస్తు వరయిత్వా తా మానీయ భరతర్షభః
 వివాహం కారయామాస విదురస్య మహానుతేః ”

అని చెప్పఁబడినది. ఇంక ననేకదృష్టాంతములు సుత్రసిద్ధములు. ఆయా చారము కలితోఁ గూడఁ గొంతవఱ కనువర్తించినది. మహానందియను

రాజు శూద్రస్త్రీని వివాహమాడనియు నామెకు మహాపద్మపతి జనించిననియు మార్కండేయపురాణోత్తరభాగమున

“మహానంది ర్మహారాజో రాజ్యం కుర్వన్మనోల్కటః
స రాజా రాజకన్యాం చ ఏకాం శూద్రకులౌద్యవామ్
కన్యాం గ్రహిష్యతి ముదా పత్నీ త్వే నామ తచ్చుగ్రీవ
మహానందిసుతో రాజా శూద్రాగ్రోభృష్భవో బన్
మహాపద్మపతిః కశ్చిన్నందః క్షత్రివినాశకృత్ ”

అని చెప్పబడినది. ఇటీవలి రాజులు గూడ స్వావరజాతులలోఁ జక్కని కన్యలం జూచి మేము క్షత్రియులము మాకుఁ దక్కుననర్హులలోని కన్యలను బెండ్లియాడుట శాస్త్రసమ్మతం బని తదాచారము ననుష్ఠించుచు వచ్చిరి. చాళుక్యవిష్ణువర్ధనమహారాజు వైశ్యకులమునఁ బుట్టిన కన్యకాంబను బెండ్లియాడ నభిలషించిన విషయమువైశ్యపురాణప్రసిద్ధంబు. ఈవలివారు కొందఱు గాంధ్యవిధిగా స్వీకరించియుంపుడుగత్తెలనుగాఁ జేయ సాగిరి. కృష్ణదేవరాయ కోటకేతరాజులు గూడ నిట్లాచరించినవారనుట చరిత్రశాసనాద్యారూఢము. ఇట్టి స్త్రీలయందుఁ గలిగినవిడ్డలు రాజకుటుంబముతోపాటు గౌరవింపఁబడుట గలదు, ఇట్టి స్త్రీలయం దుదయించిన కన్యలను దదనుఁగూపవరుల కొసంగి విభవముతో వివాహములు చేసి వారలను రాజమర్యాదలతో నుంచుటయు వినుచుఁ గనుచు నున్నారము. ఘోరజెందిన మైసూరుమహారాజుగారు కృష్ణరాజ వొడయవరుగారు తమయుంపుపకత్తెలం దుదయించిన కన్యలను యుక్తవరుల కిచ్చి బహువైభవముగ వివాహములు చేయుటయు వారు విశేషగౌరవస్థితిలో నుండుటయుఁ బ్రత్యక్షసిద్ధము. అట్టివారు మేము మహారాజుగారియల్లుండ్ర మని చెప్పకొనుచుందురు. ఇట్లు గణపతి దేవుండు మున్నగుకాకీతీయులు గూడఁ గన్తునాటి వెఁ

నాటికన్యలను స్వీకరించి యుందురు. వారలయందుఁ గలిగినకన్యలను దజ్జాతీయులకే యిచ్చి వివాహము చేసి వారలను రాష్ట్రాధిపతులను గావించి యుందురు. వారలు కాకతీయుల బంధువుల మని ప్రకటించుకొనుచుందురు. ఇంతమాత్రమునఁ జైప్రమాణముల నన్నింటిని మూలఁబడవైచి కాకతివారు శూద్రకులజలని రావుగారు సిద్ధాంతము చేయుట సరిగాదు.

కొండఱు కవులు కాకతివారు చంద్రనంశమువా రని వర్ణించుట ప్రేశాననగ్రంథాదులప్రామాణ్యమును నిరోధింపఁ జాలదు. వారి కీశాసనాదులు దెలియకుండి యటులు వారు వ్రాసి యుండవచ్చును. మహామహాసాధ్యాయకోలచల మల్లినాథసూరిపుత్రుఁడై ప్రతాపరుద్రీయవ్యాఖ్యాతయగు కుమారస్వామి సోమయాజయే పొరపాటు వడినాఁ డని పండితవైకరణమున రావుగారు వ్రాసియున్నారు కారా! అట్టిమహాపండితుఁడే పొరపాటు నొంది నపుడు సామాన్యకవులు పొందుట యితగోప్పదిగాదు. ఒకవేళ నెవ్వఁ డైనను విరోధముగ వ్రాసియుండినను నది “ నహికస్యచి ధ్గ్రింథ క్యతో వివరీతలేఖనం యుక్తిబలా ద్వస్తుసిద్ధౌ బాధకమ్ ” అనుగదా ధరభట్టాచార్యసూక్తి వలన విరోధించునది కాదు. ఈవిషయము రుద్రదేవీవృత్తాంతముతోడఁ బ్రశ్నేకముగ వ్రాయుచున్నాను. కాన నిట విస్తరభీతిచే విరమించుచున్నాఁడను.

ఇట్లు పరమతసాధకము లనితోచినమూడువిషయములను నిరసించి నట్లెంచి యిపుడు స్వకపోలకల్పితములను వ్రాయుచున్నారు.

“ ఇవిగాక పద్మనాయకచరిత్రములోని వని మఱికొన్ని పద్యములు రావునంశీయులచరిత్రమునందు నుదాహరింపఁబడియున్నవి. అయ్యని సత్యాన్వేషణపరులైనవాఁడిని గమ్యస్థానమునకుంగొనిపోవుటకుం జాలి యున్నది.

సీ. రెడ్డిసంతతికి మాటొడ్డిభేదం బైన
 కుల ముద్ధరించి రీవెలమవారు
 పద్మనాయకమానభంగంబు గాకుండ
 బలియై నెగడి రీవెలమవారు
 గడిదేరి కాకితిగణపతి గొలిచియు
 నిల నేలు ప్రభువు లీవెలమవారు
 కాపులమాటకై కడగి వెలమలందు
 నిలిచినవారు లీవెలమవారు
 సమరగాంగేముపతిమచే జరుపువారు
 మిగుల మానఁబునకుఁ బ్రాణ మిచ్చువారు
 వినయఘుచులైన నెరమన్న వెలమవారు
 పద్మజ్యోతిచే భువీ బరగువారు.

అని పద్మనాయకచరిత్రమునం దొకపద్యము గానంబడుచున్నది. దీని
 లోని “రెడ్డిసంతతికి మాటొడ్డిభేదం బైనకుఁముద్ధరించి రీవెలమవారు”
 అను మొదటిచరణముయొక్క భావమును దెలిసికొనవలసి యున్నది.
 రెడ్లను బ్రజ్ఞుటించి వేటుపడిన కులము నుద్ధారణము చేసి రని
 భావ మేర్పడుచున్నది. ఇందలి భావమును దృఢపఱచునట్టి గాథ
 యెద్దియైనఁ గలదా యని మనము దెలిసికొనవలసియున్నది. అయ్యది
 పల్నాటి వీరచరిత్రమునం గానంబడుచున్నది. అందు బ్రహ్మనాయకు
 నాయకురాలితోఁ జేసినయర్థము కులముపోరిని పలుతావులఁ బేర్కొ
 నఁ బడియున్నది. అందు కులవిచక్షణము లేక బ్రహ్మనాయకు
 మాలులు, మాడిగలు, గొల్లలు, కంసాలులు, కమ్మరులు, కుమ్మరులు,
 రజకులు, రెడ్లు, మొదలగు తెగవారితోఁగలిసి చాఁపకూడుకుడిచె
 నని చెప్పఁబడియున్నది. ” అని.

ఇంక డీవిషయము స్మరింపఁదగి యున్నది. పద్మనాయకచరిత్ర
 మనునది పద్మనాయకుల గుణవర్ణనమునకై వ్రవ్వఁబడినది కాని వారల

యందు దోషముల నారోపించుటకుఁగాదు. ఇట్టి గ్రంథములో నెద్దియేని స్థూలదృష్టికి దోషముగ భాసిల్లినచో విమర్శించి తన్నెల్లయుము చేసి కొనుట యావశ్యకము. కొండలు రెడ్డినాయకులు మేము బద్ధవెలమలమని చెప్పుకొనుచుండఁగాఁ బద్ధనాయకులు కాకతీయరునొద్ద జగడము పెట్టికొని ప్రమాణపఠికలన పురస్కరిముగఁ దామే ముఖ్యముగఁ బద్ధవెలమలని తీర్మానము నొంది దశవిధవెలమలఁ గాయఁ ద్రోచి రని నెనుకవ్రాసియున్నాను. ఆచిత్రమును గ్రంథకారుఁడు నీ. “రెడ్డిసంతటికి మాతొడ్డి భేదం బైన

కుల ముద్ధరించి రీ వెలమవారు ”

అని నర్థించినాఁడు. భేదంబైన అనగా నిశబదశేవిధవెలమకులమునకన్న వేతెయైన అని యర్థము. ఈనాన్నమును బోనాడి రావు గారు రెడ్డిసంతటి కనునది పద్ధనాయకకులమున కేనియో యపకర్షమును జెప్పించునటులు భావించుచు దీనిని దృఢపఱచునట్టి గాధయెద్ది యైతఁ గలదా యని చూడఁగాఁ బల్నాటిపీఠచరిత్రను సహకారమైనట్లభిప్రాయపడుచున్నారు. బ్రహ్మనాయకు నాయకురాలితోఁ జేసిన యుద్ధముకులముపోరనిపలుతావులవ్రాయఁబడినదట. బ్రహ్మనాయకు కులహీనుఁ డని యాక్షేపము రాఁగా నాయన రెడ్డితోఁ బ్రతిఘటించి నానాజాతులలో నుండి వేటువడినకులమును సంపాదించుకొన్నందున “రెడ్డిసంతటికి మాతొడ్డి” యని పైచరిత్రమున వ్రాయఁబడిన దని సమన్వయించినారు. సమస్థులకెద్దియు ససాధ్యం బుండదు. అయినను బల్నాటిపీఠచరిత్రములో బ్రహ్మనాయకు కులమును పాదించుకొనుటకై నాయకురాలితో యుద్ధము జేసినాఁ డని యెచ్చొట్టవైనను వ్రాయఁబడి యుండవలె గదా! ఆచరిత్రము ను ప్రసిద్ధము కాఁ బట్టి దానిని జదివినవారెందఱో యీవిషయము నెఱింగియుండఁ గలరు. వారలకుఁ బల్నాటియుద్ధము జరుగుటకుఁ గారణ మేమో సంపూర్ణముగఁ జెలిసి

యుండకమానము. కాన నేను దాని నిట్ల వివరించుట యునావశ్యకము.

ఇంతయే ? ఈమాంధ్రులచరిత్రముయొక్క యేడవప్రకరణ మంతయుఁ బల్నాటివీరచరిత్రమే కదా ! అందు “నాయకురాలి దుస్తుత్రమాలు” అని మొదలుకొని నాయకురాలు సలగామరాజు మనోరంజనము చేసి యాయనచేతఁ జేరినవిధము తరువాత బ్రహ్మ నాయనిపైఁ గొండెనులు చెప్పి రాజున కాయనమొడఁబ్రీతిలేకుండఁ జేసినవిధము తరువాత బ్రహ్మనాయఁడు మలి దేవరాజులను దీసికొని మాచెర్ల చేరినవిధము తరువాత నాయకురాలు బ్రహ్మనాయనివైభవమును సహింపఁజాలక మాచెర్లదోఁపించుటయుఁ గోడిపండును నెట్టి బ్రహ్మనాయని నోడింకివలసఁపట్టయు వలసపోయి మందాడిలోనున్న బ్రహ్మనాయని యావులమండను మరల్చుటయు నావల మలిదేవరాజు దులను దీసికొని బ్రహ్మనాయఁడు శ్రీశైలముఁ జేరియేడుసంవత్సరములు గడిపి యలరాజును సలగామరాజునొద్దకు రాయబారిగా సంపఁగా నాయకురాలాతనిని జంపించుటయు నావలఁ గార్యమపూడిలోయద్ధము జరుగుటయు రావుగారు తామేవ్రాసియున్నారు. ఇందులోనెచ్చోటనైనను బ్రహ్మనాయఁడు తనకు లేచికులమును సంపాదించుకొనుటకుఁ గలహించినట్లున్నదేమో వారే యాలోచింపవచ్చును.

ఇంకఁ బల్నాటివీరచరిత్రమునఁ గార్తవీర్యునిసంతతివాఁ డగు ననుగురాజు తనకు సంతానములేక బ్రహ్మనాయనియన్నను పెద్దన్నను బుత్రునిగా స్వీకరించి క్షత్రియుండగు కృష్ణగంధర్వనికన్య నిప్పించి వివాహముచేసి ననివ్రాయఁబడియున్నది. పెద్దన్న వాస్తవమున సంత నీచకులమువాఁడై యుండిన సచ్చపుక్షత్రియుఁడగుననుగురాజు పుత్రునిగా నాతని నెట్లు స్వీకరింపఁగలఁడు. స్వీకరింపఁదగినంతకులప్రాశస్త్య ముండిననే కదా స్వీకరించియుండును. కాన నిదంతయు రావుగారియొక్క కల్పనాకాశలంబే కాని వేఱుగాదు.

ఇక్కడ గులముపోరన్న దానినిసాధింప బ్రహ్మనాయుడు కులవిచక్షణము లేక నిమ్మజాతిపాడితో భుజించెనని వ్రాసినారు. “అబ్బనల్లో విచక్షణః” అనుకొశమును బట్టి విచక్షణశబ్దము ధర్మిబోధకముగ నున్నది. అది బ్రహ్మనాయనియందస్వయింపదు. కులము విచక్షణము లేక యనుకొన్నబ్రహ్మనాయుడు అనుప్రథమాంతముతో స్వయింపదు. ఎట్లయిన సగుంగాక. బ్రహ్మనాయనికి గులము విచక్షణము గాక యుండుట పైవారలతో భుజించినతరువాతనా? అంతకు వెనుకనా? చాచకూడు కుడిచినతరువాత నైనచో నట్లాచరించిన యొకబ్రహ్మనాయనికే కులప్రాశస్త్యము లేక పోవును గాని పద్మనాయకుల కెల్ల లేకపోదు. అట్టివారు ప్రతికులములోనునుండవచ్చును అంతమాత్రమున నందఱకు నాదోషము రాగలదు. బ్రహ్మనాయనితో రెడ్లు చాచకూడు కుడిచినట్లు వ్రాసినారుకదా! అందువలన రెడ్లందఱు కులహీనులు కావలసి వచ్చును. చాచకూటికుడుపునకు మున్నే బ్రహ్మనాయనికిల మప్రశస్త మైయుండె నన్నచో దానికి గారణం జెద్దియో యెచ్చట వ్రాయంబడినదో నిరూపించుట యావశ్యకము. ఇదిగాక పల్నాటి వీరచరిత్రమున బ్రహ్మనాయనియన్న బాదన్న యనుగురాజుచే బుత్రుడుగా స్వీకరింపఁబడియుండె నని వ్రాసియున్నాను. పెద్దన్న మొదలగువారలతో ననుగురాజు గలిసి భోజనాదుల నొనరించుచుండె నని చెప్పకలేప్పదు. కులప్రాశస్త్యమున్న నే కాని యది ఘటిల్లిదు. బ్రహ్మనాయుడు ముందే కులహీనుండన్నచో దానివిరోధము పరిహరింపవలసి యుండును.

ఇంతియకాదు. కులప్రాశస్త్యములేనిబ్రహ్మనాయనితో గొల్లలు కంసాలవారు కమ్మరులు కమ్మరులు రెడ్లు చాచకూడు కుడిచి రనుట సంశయింపఁదగి యున్నది. యజ్ఞోపవీతము ధరించి ద్విజులమని చెప్పుకొనెడు కంసాలలు మొదలగువారు, సచ్చాంద్రు లనఁబడుగొల్లలు

శూద్రులలో నుత్తము లగురెట్లు కారణము లేక భుజింపరు కదా ! బ్రహ్మనాయకుడు రెడ్డికులమునకు మాతొడ్డి కులమును సాధింపఁ బోరాడునపుడాతనితో రెడ్లెల్లకలిసి భుజించిరో కోపము. ఇదిగాక యీచాఁడకు కూడుకుడుపునకుఁ గారణములు భిక్షుభిక్షములుగ నున్నవి. ఇచ్చట రావుగారు “వారిలతో భ్రాతృభావము నెరపుటకై చాఁడకుూడు కుడిది” అని వ్రాసినారు. ఇందువలన భ్రాతృభావము నెఱపుట దీని కారణ మగుచున్నది. ముందువీరుదాహరింపఁబోవు “ఇచ్చటభుజి యింది లేక కార్యాన్నిజై” అను కీడాభిరామవాక్యమువలన నేక కార్య సాధనము దీనికారణ మగుచున్నది. ఏడవ ప్రకరణము 239 పేజీలో “వెలమకులమున జన్మము గాంచిన బ్రహ్మనాయకుడు రామానుజులచే బోధింపఁబడిన వైష్ణవమతమును స్వీకరించి తన తాభినివేశపరుడై యామతమును బల్కొంటి” వ్యాపింపఁజేసి ప్రసిద్ధుడయ్యెను. ఇతఁడు కులభేదమును బాటింపక అగ్రవర్ణమువారిని క్షుద్రవర్ణమువారినిగూడ వైష్ణవులను గావించి తనతోడఁ గలుపుకొని సహపంక్తిభోజనముగావించినట్లు వీరచరిత్రమునఁ బలుతావులఁ బేర్కొనబడినవి” అని వ్రాసినారు. అందువలన బ్రహ్మనాయకు మతాభినివేశమున జాత్యంతరములతో భుజించినట్లు తేటపడుచున్నది. ఇట్లు చాఁడకుూడుకుడుపునకుఁ ననేక కారణములు గలిగినవి. ఇందెద్ది వాస్తవమో తెలియదు.

పరిశీలించినచో మతాభినివేశమే సరియైన కారణముగఁ గానంబడుచున్నది. కానిచో సగ్రజన్మమువారుగూడ నాతనితో భుజింపరు. వైష్ణవమతమును స్వీకరించినచో నట్టిమ్యానాధికభావములు లేక భ్రాతృభావముతో నందఱుకలిసి భుజించుట తగియున్నది. వారిమతమున

“నశూద్రా భగవద్భక్తా విషా భాగవతాః స్మృతాః
సర్వవర్ణేషు తే శూద్రా యే హృదభక్తా జన్మానే ”

ఇత్యాదిప్రమాణములచే వైష్ణవత్వమువలన సుత్తమత్వమురూఁగలదు. వైష్ణవులను గావించినతరువాతనే కదా బ్రహ్మనాయకు వారలతోఁ గలసి భుజించినవాడు. కాబట్టి యిదియే వాస్తవమైన కారణము. కులముపో రనునది కులమువానికి (సనతులపిల్లలకు) గలిగిన జగడ మని బోధించును. కానిచో “ఇల పణంబుగ ” అనునది సమన్వయింపదు.

ఇక ద్వితీయకల్పనము.—“పల్నాటిభూమిపతులుగూడ గొల్ల సనతితల్లులబిడ్డ లని స్పష్టముగ క్రీడాభిరామ మనుగ్రంథమున నీక్రింది పద్యముతో వాడుకొనఁబడి యున్నది.

సీ. ఇచ్చోట భుజియించి శేకకార్యాధులై

సామంతిస్పృహతులు చాడకూడు

ఇచ్చోట చింతించె నిచ్చ సుపాయము

సలినాక్షి యార్యైల్లినాయరాలు

నిజ మునుశుద్ధిక్రైస్తవలయోజిగో

నోలాడె నిచ్చోట వీలసాని

యిచ్చోటఁ బోరిరి యిల పణంబుగ గొల్ల

సనతితల్లులబిడ్డ లవనిపతులు

ధీరు లగువార లేవును వీరపురుషు

లై మదోద్ధతి నిచ్చోటఁ నాజిఁ బడిరి

యనుచుఁ జెప్పుదు రైతిహ్య మచట నచట

జనప పెద్దలు పల్లెదేశములయందు.

హైహయవంశజుల మయిన యీ త్రియుల మనిచెప్పుకొనెడి రాచవారు సయితము గొల్లసనతితల్లులబిడ్డ లని పేర్కొనఁ బడుచుండఁగాఁ బద్మ నాయకులు కులమునఁ దక్కినవారలకన్న నెట్లెక్కికు లగుదురో యూ హింప నలవి గాక యున్నది ” అని.

ఇది యేమో వింతగానున్నది. హైహయలు గొల్లసవతితల్లుల బిడ్డలని పేర్కొనం బడినా రని వీరంతకన్నఁ దక్కువవారమని చెప్పకొనవలెనా యేమి? వారికన్న నెక్కువజాతివా రుండఁగూడదా! పద్మనాయకు లితరులకన్న నధికుల మని చెప్పకొన్న వారుకారు. శూద్రులలో నధికుల మని చెప్పకొని యున్నారన్నను హైహయల కన్న నధికుల మని చెప్పకొని యుండలేదు.

ఒక వేళ ననుగురాజు మొదలగు హైహయలయొద్ద వొడ్డనాయఁడు బ్రహ్మనాయఁడు మంత్రులుగా నుండిరి కాబట్టి తమప్రభువులే గొల్లవా రైస్సెట్ట చెప్పఁబడి యుండఁగాఁ దాము శూద్రజాతివారిలో నధికుల మని చెప్పకొనుట తప్పని యెంతురేమో. అది సరిగాదు. పూర్వకాలమున విప్రులే రాజులయొద్ద మంత్రులుగా నుండువారు. యవప్రభువులకుఁ గూడ వీరు మంత్రులుగా నుండువిషయము ప్రసిద్ధము. ఇప్పటికి నమాత్యుభిరుదము నహించువారి కీవిషయము తెలియనిది కాదు. అట్టివారు పై సిద్ధాంతాను సారము వారికన్నఁ దక్కువ వార మని చెప్పకొనవలెఁగదా!

ఇదిగాక క్రీడాభిరామకారుఁడు హైహయలను గొల్లసవతిపిల్లలని చెప్పియున్నాఁ డనుట విశ్వసింపఁదగినది కాదు, అట్లు చెప్పటకుఁ గారణంబెద్దియుఁ గానరాదు. పల్నాటివీరచరిత్రమున వారు హైహయలని శ్రీనాథుఁడు చెప్పియున్నాఁడు. ఈ గ్రంథమున వారలను గొల్లలనుగాఁ జెప్పినచోఁ దద్విరోధము వచ్చును. క్రీడాభిరామమును సతఁజే చేసియున్నాఁ డనుపక్షమున స్వవచనవిరోధము వచ్చును. కాబట్టి ప్రమాణము లేక గ్రంథవిరోధము నెంచక సంవాదం బెద్దియుఁ గనక యాకవి యిటులు చెప్పియుండుననుట విశ్వసింపఁదగదు. గ్రంథములో నట్లు గాన్పించుట లేఖకపరంపరగా నేర్పడినచోషంబుగా నుండును. గొల్లపదము ప్రాసవిశ్రమస్థానములలో లేదు కాబట్టి “అల్లసవతి

తల్లలబిడ్డలు" అని యుండి యిట్లు పరిణమించి యుండవచ్చును. ఇంత మాత్రము విచారింపక యేమో గొప్పయాధార ముద్భింపి రావు గారు క్రిందగీరిగీసిచూపుట సరియైనది గాదు.

ఇక నుచ్చాసచక్రవర్తిలకల్పనములు. అందు మొదటిది.—
“వల్లపుఁ డనఁగా గొల్లవాఁ డని మాత్రమే కాక వంటలవాఁడని యర్థము గూడఁ గలదు. పద్మనాయకులలో వల్లవాదిత్యా వల్లవత్రేణేత్రా వల్లవచక్రవర్తి అనుబిరుదములు గలవారు వల్లపు లనియు వారు 77 గోత్రములలోనివారనియు రావువంశీయచరిత్రమున నున్నది” అని.

పైచరిత్రమున వీరు చూపినట్లు వ్రాయఁబడలేదు. మఱేమన్న 77 గోత్రములవాఁబిరుదములు వ్రాయునపుడు 67 వ దగు వల్లపుల గోత్రముక్రింద “వల్లపులవాదివి వల్లవాదిత్యా వల్లవచక్రవర్తి వల్లవ త్రేణేత్రా” అని మాత్రమే వ్రాయఁబడినది. పద్మనాయకులగోత్రములు గ్రామరామములను బట్టి యేర్పడిన పని వ్రాసితిని. వల్లపుల అను నొక గ్రామము హనుమకొండప్రాంతమున నుండఁ గలదు. కడపజిల్లా ప్రొక్కటూరునకుఁ దూర్పున రీమైళ్లు దూరమునఁ గూడ వల్లపుల, లేక వల్లపుల యని యొక గ్రామము గలదు. “మఱి వల్లపులగోత్ర మరసి చూడ ” అని పద్మనాయక చరిత్రమున నున్నది. అట్టి గ్రామవాస మున “ఏయూరనుండిన నాయూరిగోత్రంబు” అనుటచేవారి కాగోత్ర ముగలిగి వారాబిరుదములను వహించినవారు. లేచర్లగోత్రమువారు లేచర్లవిక్రమాదిత్య అని బిరుదము వహించినవారుగదా! కాన రావు గారు రూపొందినది సరికాదు.

రెండవది.—“పద్మనాయకులలోఁ గొందఱు గోసంగివైదితల గుండుగండా అనుబిరుదమును వహించినవారు గోసంగులనియే యూహింపవలసి యుండును ” అని.

ఇక సరికాదు. నోకములో కఫరకేసి వైరులుగా నున్నవారు వారికి విజాతీయులుగాను మిత్రులుగా నున్నవారు వారికి సజాతీయులుగాను నుండవలసివచ్చినది యమము లేదు. కురు పాండవులు భిన్నజాతీయులుగారు. గుహునితో విభీషణునితో సఖ్యము నుండిన శ్రీరాముండు తజ్జాతీయుండుగాఁడు. విషయమునంతర రాజు శత్రువు వానియనంతరుఁడు మిత్రుని మని బ్రసిద్ధిగలదు. అందువలన స్వరాష్ట్రానంతరుఁడు భిన్నజాతీయుండు వానియనంతరుఁడు సజాతీయుఁడు నయియే యుండవలసి వచ్చును. కాన నానియమము లేదు. ఇట్లుగునపుడు గోసంగులకు వైరులగువారికి వైరులైనపద్మనాయకులు గోసంగులెట్లుగుదురు? శత్రువులచే బీజీతులై యొకవేళ గోసంగులు శరణాగతులై యుండినచో వారిలను గాపాడి యాభిరుదమును పేరు వహించి యుండిన నుండవచ్చును గదా! అంతమాత్రమున వారల కాకులమువచ్చుచో “ గోబ్రాహ్మణ వైశిమదాపహ ” అని బిరుదమువహించినవారు పశుజాతిలో గూడఁ జేరవలసివచ్చును. కాన నీయూహ నిలువదు.

తరువాత “ ఎన్నివిధములుగా నాలోచించినను బ్రహ్మనాయుడైన నానాజాతినాయకుల నొక్కచోటికిఁ జేర్చి రెడ్లతోఁ బ్రతిఘటించి పోరాడినవాఁడు. వానితరువాత నే పద్మనాయకులు కాకితీయులను గొల్చుచు గణపతిచక్రవర్తి రుద్రమదేవి ప్రతాపరుద్రచక్రవర్తి మొదలగువారి పాలనములో గొప్పపదవులను వహించి కాకితీయరాజ్యసంరక్షకులై యొప్పిరి ” అని వ్రాసినారు.

పైదృష్టాంతములవలనఁ బద్మనాయకులు నానాజాతివారిని యేర్పడినట్లు తెలిచి గుటులువ్రాయుచున్నారు. ఇయ్యది వెనుక బహుభంగుల నిరస్తం బైనది కాబట్టి మరిల వ్రాయట యనావశ్యకంబు. నానాజాతులతోఁ గలిసి యున్నచో నొకబ్రహ్మనాయుడైనందువలన గాని యందువలనఁ గులమువా రెల్ల రెల్లు సింద్యులు

కాగల రనునాక్షేపము వచ్చునని “నానితరు నాతనే పద్మనాయకులు కాకతీయులను గొలిచి” అని మొదలుగా వ్రాసినారు. ఇందువలన నాతనినింద్యత కులమువారి కంధఃకుం గలదని వీరితాత్పర్యము.

ఇది యెల్ల స్వనచోవ్యాహతంబు. బ్రహ్మనాయకః బూర్వులు పద్మనాయకులు గణపతికః బూర్వులైన కాకతీయులను నితర రాజులను గొలిచి యున్నట్లు వీరే వ్రాసియున్నారు. 7 వ ప్రకరణ మంతయుఁ బల్నాటిపీఠచరిత్రము వ్రాసినారు. అందు బ్రహ్మనాయని తండ్రి దొడ్డనాయుడు హైహయం డగు ననుగురాజునొద్ద మంత్రియై ప్రసిద్ధి గన్నట్లు స్పష్టము కాగలదు. ఇదిగాక 6 ప్రకరణమున నామిరెడ్డి ప్రథమప్రతాపరుద్రునిసన్నిధి బ్రసిద్ధి గన్నట్లు వ్రాసినారు. నామిరెడ్డిశాసనమున “యః ప్రభ్యతః పృథుభుజబహో రుద్రదేవస్య సైన్యే” ఇత్యాది వచనములు గూడ నీయ్యోమును జాటుచున్నవి. వీరినుగమున గణపతికన్న బ్రహ్మనాయుడు పూర్వుఁ డనుట తల్లము. కాబట్టి బ్రహ్మనాయనికన్నఁ బూర్వుం డగుదొడ్డనాయుడు బ్రహ్మనాయనికి సమకాలికుఁ డగునామిరెడ్డి ప్రసిద్ధి గని యండి రనుట స్పష్టము. ఇంతే కాదు 6 ప్రకరణము 179 పేజీలో

“శ్రీమత్పద్మజ పాదపద్మయుగళాల్లోకత్రయాభ్యర్చితా

దాదృశ్యతే విపులే కులే నరనరో భీమాభిధానోభవత్

యః కాంచీనగరీకవాటహరణం కృత్వా సైచండాహవ

క్రీడ శ్చోదనరాధిపస్య కృతవాక్ మానద్రుమోన్ముల్లసమ్”

అనుశ్లోకము వ్రాసి క్రింద “ఈశ్లోకమును బట్టి యితని (నామిరెడ్డి) పూర్వులు రాజకీయాధికార పదవులయం దుండి యుద్ధములను జేసి ప్రసిద్ధి కెక్కినవా రనియే తలంపవలసి యున్నది” అని వ్రాసినారు. నామిరెడ్డితండ్రితాతముత్తతలలో నీభీమరాజు లేడు. వీరివంశమున నేనాడో ప్రసిద్ధుడుగ నుండినవాడు.

ఇదిగాక రావువంశీయచరిత్రములో 77 గోత్రములవారి విరుదములువ్రాయునపుడు 10 వ గోత్రమువారివిరుదములలో “కాకతిప్రసాదరాజరాజ్యధురంధరా” అనువిరుదము వ్రాయబడినది. 46 వేజీలో అచ్చరావుగారివంశజులలో బూర్వుడు బసవన్న అనురాజు ప్రతాపరుద్రున కై దారుపందలసంసత్సరములకు బూర్వుడైన కరికాలచోడు నివలన గౌరవింపబడినవాడని వ్రాయబడినది. రావుగారి కీరావు వంశీయచరిత్రము కరబదరసదృశము. ఈవిషయము లన్ని దేలిసి యుండియు స్వప్రక్షుసిర్వాహమునకై మఱుగుపఱచి బ్రహ్మనాయనికీ దరువాతనే పద్మనాయకులు ప్రసిద్ధికి వచ్చి రని వ్రాయుట వింతగా నున్నది. ఇందువలన దరువాతివేజీలో “పద్మనాయకులు బ్రహ్మనాయనికాలముననే ప్రఖ్యాతిగాంచి యుండిరి” అనునదియు దత్తొత్తరంబు పద్మజులంతకుమున్న నామధేయులుగనుండిరని వీరియాశయము.

మూడవది.—“విరుదనాయకురాలి రణరంగరాఘవత్రాణ సహస్రబాహు” అనువిరుదమును వహించినవారు బ్రహ్మనాయనికాలములో నాయకత్వమును బొందిన వారనుటకు సందియము కలుగరాదు” అని.

దీనియర్థ మేమో మొదలు రావుగా రాలోచింపవలసి యుండును. పద్మజులు బ్రహ్మనాయనినాడునానాజాతులలోనుండి వచ్చినవారే యని వీరియద్వైతము. ఇయ్యది బ్రహ్మనాయుడే పద్మనాయకసృష్టికర్తయైయుండి తత్పూర్వము పద్మనాయకులున్నట్లు బోధించెడు శాసన గ్రంథాదులు రద్దుపడినచో నిర్వహించును. అది ఘట్టిల్లదు. కాన సంతకు బూర్వుము శాఖోపశాఖలుగా నున్న పద్మనాయకులు కొంఠలు పల్నాటిలో నాయకురాలితో యుద్ధము చేసి యావిరుదము నొందవచ్చును గదా! బ్రహ్మనాయనితాతయగు జేతినాయనికీ పల్నాటిజేతినాయుడని రావుగారే నామకరణము చేసినారు. ఇదిగాక 285

పేజీలో “పద్మనాయకులు మొట్టమొదట రాష్ట్రకూటులకు రాజధానిగా నున్నమాన్యభేటమున నుండుచు వచ్చి యారాజ్య మంతరించిన వెనుక ననేకులు పల్నాటికి వచ్చి చేరిరి” అని వ్రాసినారు. దీని బట్టి పల్నాటిసీమలో బ్రహ్మనాయనిచే స్థాపించబడిననాయకులకుఁ బూర్వ మనేకులు పద్మనాయకు లుండి రని తేటపడుచున్నది. అట్టి పద్మనాయకు లాయుధమున నాయకురాలితోఁబోరాడి యావిరుదము నొందవచ్చును గదా! కాన నావిరుదమును బట్టి వారు క్రొత్తనాయకు లనుటకు వీలు లేదు. వీరిపూర్వ లాయుధమున నుండిరని మాత్రము దీనివలన నూహించవచ్చును. ఇదిగాక బ్రహ్మనాయకుల నాయకులను జేసి పద్మనాయకులలోఁ జేర్చెనని యెచ్చటను లేదు. కొందఱును వైష్ణవులను జేసి వారలతోఁ గలిసిభుజించె నన్నంతమాత్రమున వారెల్లరును 77 గోత్రముల పద్మనాయకులలోఁ జేరి రని చెప్పటకుఁ గల యాధారం బెద్దియో యొక్కచోటనైనను రావుగారు వ్రాయక “బ్రహ్మనాయఁడే నానాజాతులలో నుండి” అని మొదలుగాఁ బలు మాఱు వ్రాయుట వింత యగుచున్నది. ఇందు “రెడ్లతోఁ బ్రతిఘటించి” అనునది దత్తోత్తరం బైనది.

నాలవది.—“పద్మనాయకులలోఁ గొందఱు...“రెడ్డినాయక చాష్టా” అని విరుదము గలిగియుండుటచేత రెడ్లకుఁబ్రబలవైరులుగా నుండి” రని.

అగుదురుగాక. అందువలనఁ బ్రకృతమున కుపయోగ మేమి? ఇదిగాక యీలేఖనము బ్రహ్మనాయకుల రెడ్లతోఁ గలిసి భుజించె నను దానికి 271 పేజీలో “చరిత్రమునందు రెడ్లకు కమ్మవారికి వెలమవారికి సంబంధములు గానంబడుచున్నవి” అనుదానికి విరుద్ధంబుగ నున్నది. బ్రహ్మనాయనికి రెడ్లతోఁ గొందఱితో మాత్రమే విరోధముండె నన్నచో నట్లుండినవిరోధము పద్మనాయకసామాన్యమునకుఁ

దెచ్చిపెట్టి రెడ్లకుఁ బ్రతిఘటించి కులముద్ధరించినా గని వ్రాయుట స్వాక్తివిరుద్ధము. దీని తరువాత “బ్రహ్మనాయనియన్న బాదన్న” అనునది మొదలుకొని “పల్నాటికి వచ్చిచేరి” అనునటకు వ్రాయు బడినది వెనుక సవిస్తరముగ నిరసించఁ బడెను.

అయిదవది—“కొండఱు గిరిదుర్గముల కధిపతులై మన్నె లను ‘పేరితో’ వ్యవహరింపఁబడుచు వచ్చిరి. వీరిలో నశేకులు మారంగులు గోసంగులు నై యుండి రనియు వీరలకు నెఱమన్నెలు సురమన్నెలు అనునామములు గల వనియుఁ జెప్పటకుఁగూడఁ గొన్నిదృష్టాంతముల వలన నవకాశము కలుగుచున్నది” అని.

ఇందుల కేమియు నాధారము నగవఱచినవారు కారు. ఆదృష్టాంతము లెవ్వయో బయలుపఱచినచో మహానిబంధములు శిలాశాసన మాలుమున్నగు ప్రమాణాగణము పెనఁగులాడునపు డట్టిదృష్టాంతములు నిలుచునో నిలువనో చూడవగును. ఒక్కటియుఁ బ్రబలప్రమాణము లేక కేవలము పేగులేని చరిత్రములు పుక్కిటిపురాణములు కపోలకల్పితములు ప్రోవుచేసి యీచరిత్రము నల్లి చదువరులకు నిజ మని నమ్మకము గలుగునటులు చేసిన రావుగారి చాతుర్యమున కెంతయు సంతసింపఁదగి యున్నది. ఇట్లు స్వకపోలకల్పితములు ముగిసినవి.

ఇందువలన స్వసిద్ధాంతము స్థిరపడినట్లు తలంచి ముగింపు చెప్పుచున్నారు “పద్మనాయకుల జన్మకథన మెట్టివైనను” అని.

“శబ్దవృత్తి యెటులుండినను, ఏది యెట్లులుండినను” అని మొదలుగా వ్రాయుటచే దత్తతల్పనములంద నాస్థనూచించినట్లగు సూచించిచేమో?

ఇట్లు పద్మనాయక సామ్రాజ్యచరిత్రము ముగించి స్వాదిష్టమగు లెద్దిశేషచరిత్రమును ‘దామానాయుడు’ అని యుపకమించి

వ్రాయుచున్నారు. చెవిరెడ్డికి మువ్వురు పుత్రులున్నట్లు వ్రాసినతరువాత “పిల్లలమఱ్ఱి రేచర్ల బేతిరేడ్డియు పల్నాటిపేరు డైనరేచర్ల బ్రహ్మనాయనితాత యగు బేతినాయుడును చెవిరెడ్డి యని నామాంతరము గలపిల్లలమఱ్ఱి బేతాళనాయుడే యని శ్రీ వెలుగోటివారి వంశచరిత్రమునందు వక్కానింపఁ బడిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధము లై పొందిక లేక యున్నవని యాచార్యప్రకరణమున సవిస్తరముగఁ జర్చించి యున్నాను” అని వ్రాసినారు.

దీనిసమాధానము వెనుకప్రకరణమున వ్రాసియున్నాను. పై మూఁడునామము లొక్కపురుషునినే బోధించు ననుటకు వెలుగోటివారి వంశచరిత్రమున హేతువు లేవ్వియు వ్రాయలేదు. ఈవిషయములో వారికి సంశయములేదు కాబట్టి దీనిప్రస్తావమే వారల్లేదు. రావుగా రందు హేతువులు వ్రాయఁబడిన ననియు సవి పరస్పరవిరుద్ధములుగ నున్నవనియు సందువలన నాగ్రంథకారుల యభిమతము సిద్ధింప దనియు వ్రాయుట “ఏష వంధ్యాసుతో యాతి” అనున్యాయము ననుసరించి యున్న దని 82 వ పేజీలో వ్రాసి యున్నాను. అందువలన నీనామత్రయ ఘోకపురుషునినే బోధించు ననుట నిరపవాదము.

తరువాత “కాబట్టి యీ బేతాళనాయుడు రేచర్లవారికుటుంబములోఁ జేరిన మఱియొకనాయకుడో లేక వెలుగోటివారిపూర్వులు భ్రమచేత రేచర్ల బేతినాయునినే యీతఁ డని తమవంశమునకు మూలపురుషునిగాఁ జేసికొనిరో యేమో నిర్ధారించుటకును పాలుపోక యున్నది” అని వ్రాసినారు.

ఇది క్రొత్తమాటగా నున్నది. ఇదివఱకు నాచార్యప్రకరణము 182 వ పేజీలో “పిల్లలమఱ్ఱి శాసనములో నుదాహరింపఁ బడిన బేతిరెడ్డియే పైసంస్థానాధిపతుల మూలపురుషుఁ డైన బేతాళనాయుఁ

దని చూపించిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములై యుక్తిని సగ్యమునకును దూరము లైయున్నవి " అనియు 18కి వ పేజీలో "బేతిరెడ్డి వేంకటగిరి ... సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడని చెప్పఁబడుబేతాళనాయఁడు కాఁడని నహేతుకముగ నిరూపింపఁబోవుచున్నాను " అనియు 191 పేజీలో " బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁడని హేత్యాభాసములతో సిద్ధాంతము చేసియున్నారు " అనియు వ్రాయుటచే బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁడని చెప్పట సరిగా దని వెల్లడి చేసినారు. దానినే యిచ్చట ఆటవప్రకరణమునఁ జెప్పించియున్నాను అనుటచే స్పరింపఁ జేసియున్నారు.

ఇట్లగునపుడు, కాబట్టియనుచానికిఁ జైగ్రంథములోని హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధము లని చర్చించితిని గాబట్టియేయనియర్థముచెప్పవలసి యుండును. కావున బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁడని చెప్పట సరిగాదనియే యుత్తరవాక్యము వ్రాయఁ దగియుండును. అటులు గాక " ఈ బేతాళనాయఁడు రేచర్లవారికుటుంబములోని మణియొకనాయకుండు" లేక వెలుగోటివారిపూర్వులు భ్రమచేత బేతినాయఁడే యీతఁడని తమవంశమునకు మూలపురుషునిగాఁ జేసికొనిరో " అని వ్రాయుచున్నాను. ఈవాక్యమువలన చెవిరెడ్డి యనినామాంతరము గల బేతాళనాయఁడు వెలుగోటివారివంశమునకు మూలపురుషుఁడుగాఁడని రావుగారియభిప్రాయము తేటపడుచున్నది. ఇది యొకవేళ నపూర్వకల్పన మనుకొన్నను పూర్వవాక్యార్థమునకు నుత్తరవాక్యార్థమునకును " కాబట్టి " యని కార్యకారణభావము చెప్పట యసంబద్ధం బగుచున్నది. ఆటవప్రకరణమునఁ గాని యిచ్చట " పిల్లలమణి రేచర్ల బేతిరెడ్డియు " అనువాక్యమునఁ గాని బేతాళనాయఁడు పై సంస్థానముల వారికి మూలపురుషుఁడు కాఁడని వ్రాయలేదు కదా! అట్లేచ్చటను వ్రాయక పూర్వోత్తరవాక్యార్థములకు హేతు హేతు మధ్యావమును

బ్రహ్మసంపాదమును « కాబట్టి » అని వ్రాయుట యసంబద్ధ మగును గదా!

ఇదిగాక యిచ్చట « బేతినాయనినే యీతఁ డనితమవంశము నకు మూలపురుషునిగాఁ జేసికొనిరో » అనువాక్యముచేత వీరిమూల పురుషుఁడు బేతినాయఁ డై నట్లును వెలుగోటివారిపూర్వు లాయననే బేతాళనాయనిగా భ్రమించినట్లును దాత్పర్య మగుచున్నది. ఇది యత్యంతవిరుద్ధముగా నున్నది. పైవాక్యమున « పల్నాటిబేతినాయఁ డును, బేతాళనాయఁ డే యని » వ్రాయుటచే బేతినాయఁడు బ్రహ్మ నాయనితాత యనియు నాతఁడు వీరిమూలపురుషుఁ డెప్పటికిని గాఁ డనియు వ్రాసినారు. ఆఆవప్రకరణము 191 పేజీలోఁ గూడ నీయర్థ మునే ప్రకటించినారు. ఇట్లగునపుడు « బేతినాయనినే యీతఁ డని » అని వ్రాయుట చింత్యముగ నున్నది. ఈబేతినాయఁడు మఱి యొకబేతినాయఁడో, లేక యేమియో వ్రాయఁ దలంచి భ్రమచేత నిటులువ్రాసిరో యెన్నివిధముల నాలోచించినను బాలుపోకయున్నది.

తరువాత « బేతాళనాయని మూపురుషుఁడై మొక్క చరిత్ర ముగూడ సందర్భానుసారముగ రచియింపఁ బడి యుండలేదు. వీరిని గూర్చినశాసన మొక్కటియు నింతవఱకుఁగానిపించలేదు. వీరిచరిత్రము నకాధార మంతయుఁ జైవారు ప్రకటించినగ్రంథములే మైయున్నవి. » అని వ్రాసినారు.

ఆఆవప్రకరణము ముగించునపుడు వీరిచరిత్రము వ్రాయుట ప్రసంగసంగతిలబ్ధమై యుండఁగా వదలిపెట్టి యిటుఁ బద్ధనాయక సామ్రాజ్యచరిత్రము ముగించునపుడు సంగతి యెద్దియు లేక దామా నాయకాదులచరిత్రముతామువ్రాయుటయే సందర్భానుసారముగ రచి యింపఁబడక యున్నదికాని వంశచరిత్రమున దామానాయకాదిచరి

తము సందర్భానుసారముగ రచియింపబడక యుండలేదు. మఱియుఁ దైవారల చరిత్రము సందర్భానుసారముగ రచియింపబడలేదు. శాసనములు లేకుండుటయుఁ బైవారిగ్రంథములే యాధారము గుఱయు హేతువులుగా రావుగారు తెలపినట్లేర్పడినది. దీనిని విమర్శింపఁగలము. శాసనములు లేకపోవుట చరిత్ర మసందర్భమునుటకుఁ గారణముగాదు. అట్లేచ్చటను బ్రసిద్ధిలేదు. మహాకవిప్రణీతము లయి లోక ప్రసిద్ధి గన్న చరిత్రములెన్నియో శాసనములు లేకున్నను సందర్భవంతములై యాదరింపఁ బడుచున్నవి. శాసనానుదాహృతము లసందర్భములైనచోఁ బల్నాటిపీఠ చరిత్రము మున్నగునవి యెన్నియో మూలఁ బడవలసి వచ్చును.

ఇక సందర్భానుసారముగ ననుదానికేఁ బ్రమాణానుసారముగ అని యర్థము. అందువలనఁ బైవారిచరిత్రము ప్రమాణానుసారముగ రచియింపఁ బడలే దని తాత్పర్య మున్నచో నాశబ్ద మాయర్థమును బోధించు ననుటకుఁ గోశాది ప్రమాణము లేదు.

ఇక వీరిచరిత్రమున కాధార మంతయుఁ బైవారు ప్రకటించిన గ్రంథములే యనునదియు వీరిచరిత్రము సందర్భానుసారముగ రచియింపఁ బడలే దనుటకుఁ గారణము కాదు. ఇదిగాక పైవారు ప్రకటించిన గ్రంథములే యనునది స్వోక్తివిరుద్ధము. వీరు ప్రకటించిన గ్రంథములే యనుటవలనఁ దదితరగ్రంథములు లేనని యర్థము కాగలదు. ఈ రావుగారు పండ్రెండవ ప్రకరణమునఁ బ్రసాదాదిత్యనాయనియొద్ద నాయనియొద్ద జరిత్రమును వ్రాసియున్నారు. పైవారిగ్రంథములలో నయ్యది వ్రాయఁ బడలేదు. అందువలన వీరిచరిత్రమును దెలిపెడు చరిత్రము లింకఁ గొన్ని యున్నట్లు లేటపడుచున్నది. అట్లగుచో “వీరిచరిత్రమున కాధార మంతయు పైవారు ప్రకటించిన గ్రంథములేయై యున్నవి” అని వ్రాయుట తద్విరుద్ధంబగు

చున్నది. మరియు “పైవారు ప్రకటించినగ్రంథములే” అను లేఖనమువలన నం దవిశ్వాసము నూచింపఁ బడుచున్నది. పరులు ప్రకటించినగ్రంథములే ప్రమాణము లని నియమ మున్నచో గృష్ణ దేవరాయఁడు దాసీపుత్రుఁడు కాఁ డని సాధించునపుడు వారు ప్రకటించిన గ్రంథములనే ప్రమాణములనుగా నెత్తికొని రావుగారు చేసిన సిద్ధాంత మడుగు వట్టును. కానఁ బైవారు ప్రకటించినా రని యవి శ్వాసము నూచింపఁ దగదు.

. దామానాయఁడు ఖడ్గనారాయణాది బిరుదములు వహించి యుండె ననుటకు “చటులఖడ్గఖడ్గి సమరప్రపీణుడై” అను ప్రమాణమును వ్రాసి “ఇట్టిబిరుదముల నాకాలమున ననేకులు వహించుట యాచార మై యుండెను” అనివ్రాసినారు. ఇది దామా నాయనిచరిత్రము సందర్భానుసారముగఁ గూర్చఁ బశలే దనుటకు హేతువు గాదు. ఇట్టిబిరుదములు లనేకులు వహించుటవలన దామా నాయనిబిరుదవహన మయథార్థ మని యేర్పడదు. వారు వహించుట వలన వీరికి గౌరవక్షతియు లేదు. అక్కాలమున నీ బిరుదములను దామానాయఁ డొక్కండే వహించుచుండె నని పైగ్రంథములలో వ్రాయఁబడలేదు.

“ఇంతకన్న వీరిచరిత్రము వ్రాయఁ బడలేదు” అని వ్రాసి నారు. ఇది దామానాయనిచరిత్ర మసందర్భ మనుటకు హేతువు కాదు. వారిచరిత్రము కవులకుఁ బూర్తిగఁ దెలియకయుండి యిటులు వ్రాసియున్నారు. ఈవిషయము స్థలాంతరమున వివరించి యున్నాను.

ఇకఁ బ్రసాదాదిత్యనాయని గూర్చి వ్రాయుచున్నారు.—
“జేతినాయని పుత్రులలో నీతఁడు ప్రసిద్ధుఁడుగాఁ జెప్పఁ బడియెను... గణపతివలనఁ బ్రత్యుత్థానార్థాననాదులను ఇతరు లగు 76 గోత్రము

లనాయకులచే బ్రహ్మము వెట్టించుకొనునట్టి మర్యాదను గాలిపెండేర మనుచిరుదాభరణమును కాకతిరాజపూజిత అనుచిరుదమును శ్వేతచ్ఛత్రధ్వజములను బొందెను అని వ్రాయఁబడియున్నది గాని శత్రులెవ్వరో యెవ్వరిలో వీరు పోరాడిరో తెలిపి యుండలేదు ... ఇంతటిమహాశూరు లనేకు లాతనికొలుపుకూటములో నుండఁగా నెల్ల రకు నవమానకరిముగా నర్థాసన మిచ్చి వారలచే మ్రొక్కింపఁ జేసె ననుట నిరాధారమై పరిహాసాస్పదముగ నున్నది. * అని.

శత్రు లెవ్వరో వీ రెవ్వరిలో పోరాడిరో తెలిపి యుండక పోయినంతమాత్రమునఁ జరిత్ర మసందర్భముగఁ గూర్చఁ బడిన దని వ్రాయ వలనులేదు. పూర్వపూర్వచరిత్రములనుబట్టి సామాన్యకారముగ నెల్లువ్రాయుట సంప్రదాయాగతము. 308 పేజీలోఁ దాము * ఇట్లు మాండలికరాజులు గొండలు చక్రవర్తినియెడఁ గల భయముచే మిన్నకుండినను రాజద్రోహులై దేవగిరి ప్రభువు లైన యాదవులతోడఁ గుట్రలు చేసి తుదకు యాదవులు దండెత్తి వచ్చునటులు చేసిరి ” అని రావుగారు వ్రాసినారు. అదిగూడ ససందర్భమే కావలసి వచ్చును. అందును మాండలికరాజు లెవరో రాజద్రోహు లెవరో వ్రాయలేదుకదా ! కాన నిదిచరిత్ర మసందర్భ మనుటకుఁ గారణము కాదు.

* ఇతనిపరాక్రమమునుమెచ్చి యాగణపతి గౌరవించి యుండునుగాని యితనివంటిమహాశూరు లనేకు లాతనికొలుపులో...పరిహాసాస్పదముగ నున్నది ” అని వ్రాసినారు. అసందర్భమనుట కిదియే ముఖ్య నిదర్శనము.

కావున నిది విమర్శింపఁదగియున్నది. రావుగారి కిచ్చట గౌరవ కదార్థమే తెలియలేదు. ప్రత్యుత్థానార్థాసనాదికమే కదా యిచ్చట

గౌరవపదార్థము. తొలుత యుద్ధప్రాశ్నాహకాలమున గణపతిదేవుడు
 కలిచినచ్చినవారిని బ్రత్యుత్థానార్థాననాదులచే గౌరవించు ననియే
 కదా చెప్పినవాడు. ఉపక్రమమున నట్లు చెప్పి కల్పించినవరువాత
 మఱియుకవిధ మయినగౌరవ మొనరించినచో నదిగౌరవమని యెవ్వరు
 నెంచరు. ఇంకను జక్రవర్తి తొలుతఁ దాను పెరివిచ్చిన గౌరవము
 న కన్నత లేదనియో మఱియేమనియో యెంచి ప్రతిజ్ఞాతగౌరవమును
 కేయక సామాన్యగౌరవము నొనరించె నని యనుకొందురు. అది
 ప్రసాదాదిత్యనాయని కవమానకరముగఁ గూడ నుండును. చక్రవర్తి
 సత్యసంధతయు లోపించును. దీనంజేసి యితరు లిట్టిఘోరరణప్రసక్తి
 యందుఁ జక్రవర్తిప్రాశ్నాహ వాక్యములందు సంపూర్ణవిశ్వాసములేక
 వెనుదీయుదురు. అందువలన వారిసామ్రాజ్యమునకుఁ గీడు మూఁడు
 ను. ఇట్లు బహుపక్షవములు సంఘటిల్లును. తొలుత గణపతిదేవుడు
 చిక్కిరితగౌరవస్వరూపమును బ్రకటింపక యుండినచో వీరియూహ
 కొంతవఱకు నిగ్గును. ప్రకటించియుండుటచే నది కొనసాగక పోవు
 టయే కాక “గౌరవించి యుండును గాని యందఱకు నవమానకర
 ముగ నర్థాననాదు లిచ్చునా?” అని వ్రాయుట యవిచారసిద్ధ మగు
 చున్నది. కాఁబట్టి యర్థాననాదిసత్కారము చేసెననుట పరిహాసా
 న్నద మన్నమాటయే పరిహాసాస్పదంబు. రాజసభలలోఁ బండితులప్రసం
 గములందును మల్లులయుద్ధములందును శత్రురాజుల పోరాటములం
 దును ప్రాశ్నాహమునకై పణముల నుంచుటయు గౌరవవిశేషప్రదాన
 ప్రతిజ్ఞలు సేయుటయు మున్నగునవి యిప్పటికిని బ్రసిద్ధము లై
 యున్నవి. అందువలన నితరుల కవమాన మనియెంచరాదు. ఇంగ్లాం
 దులో లార్డులాబ్స్ బోయరుయుద్ధమున జయించి వచ్చినపుడు చక్ర
 వర్తి జరపినగౌరవము లోకవిదితము. అయ్యది యచ్చటివారి కెల్ల నవ
 మానకర మని యిదివఱకు నెవ్వరు నెంచినవారు కారు.

ఇక “నిరాధారమై పరిహాసాస్పదముగ నున్నది” అనునది విమర్శింపఁ బడును. ఆధారములన నెవ్వరి? గ్రంథములా? శాసనములా? గ్రంథము లన్నచోఁ బద్ధనాయకచరిత్రాదులు పుష్కలముగఁ గలవు. శాసనము లన్నచో నవిలేకయున్న వెన్నియో ప్రసిద్ధక వినిబంధములుమూలఁబడును. యెవ్వయెట్లైనను శాసనములే కావలయుననియున్నచో యిట్లంతము. అనపోతానాయనియొక్క అయ్యనప్రసాదిశాసనమున

“తస్య గోత్రాణ్యనేకాని ప్రసిద్ధా న్యాంధ్రమండలే .

రేచర్లగోత్రం తే ష్యేకం కాకతీయనృపార్చితమ్ ”

అని వ్రాయఁబడిన కాకతీయనృపార్చిత మనునది కాకతిరాజపూజిత అనుబిరుదమునకు మాటుగా శ్లోకమునఁ జేర్పఁబడినది. ఇందు 77 గోత్రముల వెలములలో రేచర్లగోత్రము పూజింపఁబడిన దనఁగాఁ బైబ్రహ్మదాదిత్యునిచరిత్రమే కదా విషయ మగుచున్నది. కాన నీశాసనము పైచరిత్రమున కాధార మని యెంచఁదగి యున్నది. ప్రసాదాదిత్యనాయఁడే యీబిరుదము నార్జించినాఁడా? యని యొకవేళ నందు రేమో. ఎఱ్ఱిక్క శాసనమున బేతిరెడ్డి బిరుదములలో నిది లేక పోవుటయు ననపోతానాయని అయ్యనప్రసాదుల శాసనములలో సోమకుల పరశురామాదిస్వకీయబిరుదములనడుచు వ్రాయక వంశబిరుదముగా వ్రాయుటయు వంశచరిత్రములలోఁ బ్రసాదాదిత్యనాయఁ డార్జించినట్లు వ్రాయుటయు మున్నగువానిచే నాతఁడే యీబిరుదము నార్జించినవాఁడని యొప్పువలసి యున్నది. కాన నీయాక్షేపము రాదు.

ఇదియే ప్రత్యుత్థానాది సకలగౌరవమునకు బోధకము. గణపతి వలన శ్వేతచ్ఛత్రధ్వజముల నీతఁ డార్జించినాఁడు కావుననే యీకుటుంబమువారు వెలిగొడుగురాయవిభు ఁడను బిరుదమును సహించుచున్నారు.

ఇదియే మాచర్లలో వెలుగోటితిమ్మానాయనిభార్య లింగాంబిక దాస శాసనమున “ శ్వేతచ్ఛత్రాధీశ్వరచక్రగోత్ర పవిత్రులైన ” అని వ్రాయఁబడినది. ఇట్లు కాకతిరాజపూజిత శ్వేతచ్ఛత్రాధీశ్వర అనుబిరుదములకు శాసనప్రమాణములు చూపఁబడెను. ఈ శ్వేతచ్ఛత్రబిరుదవిషయము వెలుగోటివారివంశ చరిత్రమున 23-24 తరములవారిచరిత్రములలోఁ జూడఁదగి యున్నది. 76 గోత్రములవారు వీరికి మ్రొక్కులిడుట ప్రసాదాదిత్యుఁ డాజ్ఞించినది మొదల విప్పటివఱకు వీరి కుటుంబమర్యాదగా నుండిన దను విషయము 24 తరమువారి చరిత్రమునఁ దెలియనగు. అందు బంగారుయాచమనాయనిగారి పట్టాభిషేక కాలమునఁ గాళహస్తి ప్రభు నైన బహదర్ వేంకటప్పనాయఁడుగారు మొదలగు 76 గోత్రములవారు గణపతి యొసంగినకులమర్యాదప్రకారము బంగారుయాచమనాయనిగారికి మ్రొక్కు లిడి నిలిది యుండి రనియు నపుడు బహదరు వేంకటప్పనాయఁడుగారికి మాత్రము పట్టాభిషేకమండపమున నాగ్నేయభాగమునఁ గూర్చుండుమర్యాద నిచ్చి రనియుఁ బరంపరగా వంశచరిత్రములందు వ్రాయఁబడుచున్నది. ఇట్లు సంశాసనములయందును జరిత్రగ్రంథములందును శిలాశాసనములందును గానవచ్చుచున్న ప్రసాదాదిత్యనాయని గౌరవవృత్తాంతము నిరాధార మై పరిహాసాస్పద మని రావుగారు వ్రాయుటయే నిరాధార మై పరిహాసాస్పద మగుచున్నది.

“సీ. ఏపున నోగ్గల్లు నేలురుద్రునిచేత

సందెయుఁ బెండెంబు నందినాఁడు.

అనుపద్యము నెత్తి “ అందెయుఁబెండెంబు గణపతి దేవునివలనఁ బొందెనని మైచి చెప్పినదానిక విరుద్ధముగ రుద్రదేవివలనఁ బొందెనని చెప్పఁబడినది ” అని వ్రాసినారు.

పైని గణపతి యందెఱుఁ బెండెంబు నొసంగె నని వ్రాయఁ బడలేదు. « కాలిపెండేర మనుబిరుదాభరణమును » అనుదానికే యాయర్థ మన్నచో దాని కాయర్థము కాదు. అగు నని యనుకొన్నను రుద్రదేవీవలన బిరుదముల నొందుట పై బిరుదముల కెట్లు విరుద్ధము. ఒకతూరి బహుమతిగా నొకరిచే నొసంగఁబడినయది మఱి యొకరిచేతఁగాని వారిచేతనేగాని మరల నొసంగఁబడుట విరుద్ధంబెట్లులగునోతోఁపదు. రుద్రదేవి గణపతిజేవుఁ డిచ్చినదానికన్న వేఱు విధ మై యతిశయమైన యందె నిచ్చి యుండిన నుండవచ్చును గదా !

ఒకవేళ నీప్రసాదాదిత్యుఁడు గణపతికాలముననే యున్నవాఁడైనచో నపు డిది విరుద్ధం బగును. అట్లు కాక యీతండు రుద్రదేవి కాలమునఁ గూడ నున్నవాఁడు. ఈవిషయము రావుగారు గూడ వ్రాసియున్నారు. కావున వారియాక్షేపమున కవకాశము లేదు.

« వెలుగోటివారివంశచరిత్రమునందు గణపతిచక్రవర్తిచేతనర్థాననమును బొంది 76 పద్మనాయకులచేతఁ బ్రణామంబులు పొందె నని చెప్పియుండఁగా రావువంశీయులచరిత్రములో

« సీ. భూరిజయుం డయి యెరుగంటికి రాఁగ

రుద్రమూర్తి ప్రతాపరుద్రవిభుఁడు

ఎదురుగా వచ్చియు హితుఁడవు సీ వంచు

ఘోతఁ బ్రసాదత్యుఁ గొగిలించి

అని చెప్పఁబడి యుండుటచేత రుద్రవిభుఁ డనఁగా రుద్రదేవి యని యర్థము చేసికొనవలసినపక్షమున రుద్రదేవి యంతటిచక్రవర్తిని యెదురుగా వచ్చి ప్రసాదాదిత్యుని గొగిలించుకొన్న దని చెప్పవలసి వచ్చును గదా ! అది యెంతయసహ్యకరముగ నుండఁగలదో వేఱుగఁ జెప్ప నక్కఱలేదు » అని వ్రాసినారు.

ఈపద్యములో రుద్రదేవినిబోధించుపద మున్నచో ససహ్యార్థ మగు పనుట తగును. అది లేదు. “ప్రతాపరుద్రవిభుడు” అనునది రుద్రదేవిని బోధింపదు. వెనుకటిపద్యమున “ఏవున నోస్టి నేలు రుద్రునిచేత” అని రుద్రపదము మాత్రమే యుండుటను బట్టియుఁ బ్రసాదాదిత్యుండు ప్రతాపరుద్రద్వయకాలమున లేక రుద్రదేవికాల మున నుండుటను బట్టియు రుద్రదేవియందు పుదుఁ డనుప్రయోగము ప్రసిద్ధ మగుటనుబట్టియు నారుద్రపదము రుద్రదేవిబోధకమని వ్రాయఁ బడి యుండెను. అందువలన నిట వారు చూపినయనహ్యర్థప్రసక్తిలేదు. ప్రాచీనులు కాలవిచారము చేయక యిట్లు వ్రాసియుండురని యెంచి వెలుగోటివారి వంశచరిత్రకారు లాసీసము నెత్తికొన్నవారు కారు. వారు పిల్లలమఱివేటిచెడ్డి 1208 సంవత్సరమున గణపతిరాజ్య ప్రారంభ కాలమునను దత్పుట్టి) లగుప్రసాదాదిత్యాదులు తద్రాజ్య నుధ్యకాలమునను రుద్రాంబికారాజ్యకాలములోఁ గొంతవఱకును నుండినవారిని సిద్ధాంతముఁ జేసియున్నారు. తద్దర్శింఘోష్ఠాతము 43 వ పేజీలో నీవిషయము తెలియ నగు. ఇట్లు వారు నిర్ణయించి యుండఁగా “వెలుగోటివారి వంశచరిత్రకారు లాప్రతాపరుద్రునికి బదులు గణపతిదేవుడని మార్చిరి. అట్టిమార్పు చేయుటకుఁ బ్రమాణ మేమియుఁ జూపినవారు కారు. కనుకఁ బ్రసాదాదిత్యనాయుండు మొద టిప్రతాపరుద్రునికాలమున నుండెనో రుద్రదేవికాలమున నుండెనో యెవ్వరికిని దెలియదు. ” అని రావుగారు వ్రాయుట యవిచార మూలమని యేర్పడుచున్నది. వారు పైయింఘోష్ఠాతమునఁ బ్రసా దాదిత్యుండు గణపతిరుద్రాంబికలకాలములలో నుండెననియు నందుకుఁ బేతినాయనికాలమును బోధించు నెట్టిక్కశాసనము చరిత్రకులు ప్రమాణము లనియు స్పష్టముగ వ్రాసియుండఁగాఁ బ్రమాణ మేమియుఁ జూపినవారు కారునియు నెవ్వరికిని దెలియ దనియు వ్రా యుట యంతగాక యింక నేమి యగును?

ఇదిగాక “అది కాలనిర్ణయమున కడ్డము వచ్చు నని వెలు టివాగోరివంశచరిత్రకారులు” అని ప్రాయుటచే వారికిఁ గాలనిర్ణయ ప్రబలప్రమాణ మెద్దియో దొరికియుండి యది యడ్డము వచ్చునని ప్రతాపరుద్రపదము ప్రథమప్రతాపరుద్రపరము కాదని వారు తలంచి యుండినట్లు రావుగారే వివరించియు “నెవ్వరికిని దెలియ” దని వ్రాయుట వింతగా నున్నది. తెలియ కుండినచోఁ బ్రతాపరుద్రునకు బదులుగా గణపతిదేవు నేలమార్తురు ?

ఇదిగాక తర్వాతిగంధములో “గణపతిదేవుడు పాండ్యుల తోఁ జేసినయుద్ధములో సీతఁడు నీతనితమ్ముడు రుద్రనాయఁడు” అని మొదలుగా వ్రాయుటచేతను రుద్రాంబికాకాలములో సీతఁ డుండి నట్లువ్రాయుట చేతను బ్రసాదాదిత్యుఁడు గణపతిరుద్రాంబికలకాలము లలో నుండి నని రావుగారికిఁ దెలిసి యున్నట్లే కదా! వెలుగోటి వారి వంశచరిత్రకారులకుఁ దెలిసియున్న స్థితిపటికే స్పష్టము. ఇట్లుండ నెవరికిఁ దెలియ దనువ్రాత మిక్కిలి యవిచారమూలమని తేటపడక పోదు. ఇంతకుఁ బై చరిత్రకారు లీపద్యమునెత్తికొనకయేయుండ నిదం తయు నకాండతాండవముతక్క వేయకాదు.

ఇత రుద్రనాయనిఁ గూర్చి వ్రాయుచున్నారు. “రుద్రనా యఁడు ప్రసిద్ధుఁ డైనవీరశిఖామణియై యుండవలయును. ఇతనికి రాయ పితామహాంక మనుచిరుడము ... పాండ్యగజకేసరి కాకతిరాజ్యప్రతి స్థాపనాచార్యు బిరుదములు కలవని యీక్రిందిపద్యములోఁ జెప్పబడి నది. “వాలనివిక్రమస్ఫురణ...మెచ్చగఁ.” కాకతిరాజ్యప్రతిస్థా పనాచార్యు లైనవా రొకరుద్రనాయఁడు మాత్రమే కాక యనేకులు గలరు” అని.

ఇటు రాయపితామహాంక మనుచిరుడము అని వ్రాసినరావు గారి కంకపదము గూడ చిరుడఘటక మని బోధపడినయట్లున్నది.

ఈ విషయము గలవా రలనకు లున్నా రనుదానికి వెనుక దామా నాయని ప్రస్తావమున సరియైన సమాధానము వ్రాయఁబడియెను. మఱియు “ పద్మనాయకి పేరు లనకులు గణపతిచక్రవర్తికి విశ్వాన పాత్రులై భృత్యులుగనుండి యుద్ధములం దాతి జేటి రణసూరులై కా కతిరాజ్య ప్రతిష్ఠాపకు లన్నభ్యాతిని సంపాదించి రనుటకు సందియము లేదుగాని తక్కిన జాఖిలలోని మహావీరులై న పైన్యాధిపతులకంటె వీరే యగ్రగణ్యు లని కాకతీయచక్రవర్తు లందిటను విడిచి పెట్టి వీరలకే యర్హాసములిచ్చి సమ్మానించి రనుట యెంతమాత్రము విశ్వసింపఁ దగి నదిగాదు ” అని వ్రాసినదియు దీనిచేతనే దశ్యోత్తరంబు గాకపోదు.

ఇదిగాక ప్రసాదాదిత్యనాయని చరితము నీమూపురియం దస్వ యించి వ్రాయుట కెంత చూచినను గారణము గానరాదు. గణపతి యర్హాసములిచ్చి సమ్మానించుట యాతనినే కదా ! తక్కినయిద్దఱి స్వల్ప గణపతి గౌరవించె నని యిదినఱకుఁ జరిత్రకారు లెవ్వరును వ్రాయ లేదు. పై పద్యములలో వీరలను గణపతి గౌరవించినట్లే లేదు. చర్వితచర్వణప్రాయంబై నిస్సారమగు తక్కిన కోలాహలం బంతయు వెనుకవ్రాయఁబడిన గ్రంథముచేతనే సర స్తంబగుటచే నింతట విరమిం చుచున్నాఁడను.

శ్లో. “ ప్రసథం పరకల్పితానదర్శ
ప్రకటాహంకృత్యమార్జనైకదీప్తిః
అయ మస్తు ముదే సదా బుధానాం
కలితః కేవలమేష కౌతుకేన ”

ఇది పదియవప్రకరణముయొక్క విమర్శము.

ఆక్షేపనమాధాన సంగ్రహము.

(1) ఆక్షేపము. వెలమశబ్దము వెళ్ళాన్తే శబ్దము మొదలగువానినుండి పుట్టును, నీరుగట్టెడువారు మున్నగు నీమలను బోధించును.

సమాధానము. ఆ శబ్ద మెన్నింటివలనఁ బుట్టినను నెన్నియర్థములను బోధించినను వర్తశబ్దభవమై పద్మనాయకబోధక మగుటకు బాధకము లేదు. 161-163

(2) ఆ. కమ్మవారివలె వెలమవారును మిశ్రజాతివారు. గొల్లజాతివారియుఁ బల్లెజాతివారియు సమ్మేళనమున వీరు పుట్టినారు.

స. దీనికిఁ బ్రమాణములు చూపినవారుకారు. పేరులేనిచరిత్రములు మహాకవి గ్రంథశాసనములకు నుద్దీయై నిలువఁజాలవు. 163-173

(3) ఆ. పల్లవులు రెడ్లకు విరోధులై వర్తాంతనామము గలవా రని చెప్పఁబడి యుండుటచేత వారే యీపద్మనామములు. వీరును రెడ్లను విరోధు లయి పర్వశబ్దభవ మగువెలమశబ్దము ఏర్పించుచున్నారు.

స. ఈప్రత్యభిజ్ఞ నిరాధారంబై నిలువఁజాలదు. 173-176

(4) ఆ. ఓకేశాసనములో వెలమనూళ్లు అని తెలికతెగలూ నొకతెగవాయండి రని చెప్పటచే వెలమలు వారిలోను జేరియున్నారు.

స. వెలమనూళ్లు అనుశబ్దములో నున్న వెలమ అనునక్షర సామ్యమునుబట్టి యందుఁ గూడ వెలమ లున్నారని యెంచుట సరిగాదు. వెనుక వెలమపదము వర్తశబ్దమునుండియు వెళ్ళాన్తే శబ్దమునుండియు నిష్పన్న మైన దని వ్రాసిన దసంగతం బగును. 176-178

(5) ఆ. పద్మనాయకులు కేవలము వెలమలలోనుండి పుట్టినవారుగాఁ గనుపట్టు. వెలుగోటివారి రావువారి వంశచరిత్రములలో నేమలమవా రనియుఁ జెప్పుటకు వీలులేక అని వ్రాయఁబడినది.

స. దీనియర్థము రావుగారికి బోధపడ లేదు. దీనిపూర్వోత్తర సందర్భములు చూడక యిట్లు వ్రాసినారు. 178-181

(6) ఆ. రావువంశీయచరిత్రకారునకుఁ గూడ సంతయముగోచి స్పష్టముగఁ జెప్పఁ జాలక అనుమానింపఁ బడుదురు అని వ్రాసి యున్నాఁడు.

స. దీనియర్థము రావుగారికి బొత్తిగఁ దెలియలేదు. తెలిసి యున్న నిట ననుమానపడము సంశయాత్మకమని యెంచరు. 181—198

(7) ఆ. పద్మనాయకచరిత్రములోని పద్యములవలన నీ పద్మనాయకులు పలుకె గలలో నుండి యేర్పడినవా రని స్పష్టపడఁ గలదు.

స. ఆపద్యములు పద్మనాయకులనిందకై ప్రవర్తించినవి కావు. కొండవీటిదండకవిలలో వెలములు నీచకులమువా రని యాక్షిప్త ప్రాయించినందునకు వారే నీచకులమువారని చెప్పటకై ప్రవర్తించి నవి.

198—205

(8) ఆ. పద్మనాయకచరిత్రకారుఁడు వీరకులము పవిత్రమని తరువాతిగ్రంథ మన ప్రాయట స్వప్నో వ్యాహతము.

స. వాస్తవమగు పై సమస్యయమును బట్టి వ్యాహతిదోషము రాదు. ప్రబలసమాఖ్యసంవాదముచే నిదియే గ్రాహ్యము. 205—208

(9) ఆ. విష్ణుపాదమునందు జనించుటచేత వీరికి బద్ధజాలనియుఁ బద్మనాయకులనియు పేరుపచ్చిన దనుటతగదు. తక్కినకూర్మలయం దాపదములేదు.

స. పద్మజశబ్దము యోగరూఢము. పద్మనాయకశబ్దార్థ మిట్లా జెప్పలేను. పద్మఁడు నాయకుఁడుగలవా రని తద్దర్శము. 208—2.2

(10) ఆ. ఎంతమందబుద్ధి కైనను పద్మనాయకకుల మన్నలోడనే పద్మఁడు నాయకుఁడుగాఁ గలనానాజాతిసమూహ మని యర్థము కాకపోదు.

స. కులపదమునకర్థము వీరు పరిశీలించినవారుకారు. 212—214

(11) ఆ. పద్మనాయకులలో సుప్రసిద్ధి లైన కీచగ్గవారు చతుర్ముఖులజలమని చెప్పకొని యుండఁగా వెలుగోటివారు రావువారు క్షత్రియులమని చెప్పకొన్నారు.

స. పైవారు శూద్రులలో నత్యుత్తములమనియే ప్రాయించి నారు. తమపూర్వు లేనాఁడో క్షత్రియులుగా నుండి రని యూహించుట దీనికి విరుద్ధము కాదు.

214—216

(12) ఆ. కాకతివారితో సంక్తిభోజనమువలనఁ దమకు గౌరవము గలిగిన దని పద్మనాయకులు చెప్పకొనుటతగదు. వారు క్షత్రియులు కారు. చతుర్ముఖులు.

స. రాజాధిరాజు లేకులమువారలైనను వారిలో సంక్తిభోజన మొక గౌరవము. కాకతివారు క్షత్రియులేకాని చతుర్ముఖుల సంభవులు కారు.

216—227

(13) ఆ. పద్మనాయకచరిత్రమున రెడ్డిసంతతికి మాతృాడ్డి అనుపద్యమునుబట్టి వీరురెడ్లతోఁ గలహించివలయును సంపాదించుకొన్నవారని తేటపడఁగలదు. బ్రహ్మనాయకుని ముఖాభివార్తిలోఁగలసి భుజించినాఁడు.

స. కొందఱురెడ్లు మేము పశ్చిమవెలమల మని చెప్పుకొనుచుండఁ గాకతీశ్వరునొద్దఁ బద్మనాయకులు తామే పద్మవెలమలని తీర్మానము నొందినవిషయము గ్రంథకారుఁ డట్లు వర్ణించినాఁడు. బ్రహ్మనాయకుడు మతవ్యాప్తికై వాఁతతోఁగలిసి భుజించినాఁడు. 228—233

(13) ఆ. శ్మిత్రియులమని చెప్పుకొనెడిరాచవారును గొల్లసవతిత్తులబిడ్డలని చెప్పఁబడి యుండఁగా బద్మనాయకు లధికులమని చెప్పుకొనుట సరిగాదు.

స. వా రట్లుచెప్పుకొన్నారని యితరు లెవ్వరు సధికులమని చెప్పుకొనఁగూడదా? పద్మనాయకులు శూద్రులలో సధికులమని చెప్పుకొన్నారు. హైహయలకన్న సధికుల మనిచెప్పుకొనలేదు. 233—235

(14) ఆ. పద్మనాయకులలో వల్లవాదిత్యా, వల్లనైత్రీశత్రా అనుబిరుదములు కలవారు వల్లవులు. గోసంగి వైరితలగుండుగండా అనుబిరుదము గలవారు గోసంగులు. రెడ్డినాయకచ్చాప్లా అనుబిరుదము గలవారు రెడ్లకుఁ బ్రబలఁదైరులు. వీరిలో ననేకులు మూతంగులు గోసంగులు నెఱుమన్నెలు సుఱుమన్నెలు గలరు.

స. ఇది స్వకపోలకల్పితమే కాని వేఱుగాదు. 235—240

(15) ఆ. చామానాయక ప్రభృతులచరిత్రములు సందర్భానుసారముగ రచియింపఁ బడలేదు. వీరలనుగూర్చి శాసనాదిప్రమాణములులేవు. వైవారు ప్రకటించిన గ్రంథములే యాధారములుగా నున్నవి.

స. వీరివిషయ మూఱవప్రకరణమున వ్రాయఁదగి యుండఁగా తావుగా రిటఁ దెచ్చి వ్రాయుటయే యసందర్భము గాని పై వారిచరిత్రము లసందర్భములు గావు. శాసనములు లేనిచరిత్రము లప్రమాణము లన్నచోఁ బల్నాటివీరచరిత్రాదు లడుగుఁ బట్టును. వారు ప్రకటించినశాసనగ్రంథాదు లవిశ్వసనీయము లన్నచోఁ గృష్ణరాయఁడు శ్మిత్రియుఁ డని తాము చేసినసద్ధాంతము మూలఁబడును. 240—253

ఇది యాక్షేపసమాధానసంగ్రహము.

(13) ఆ. పద్మనాయకచరిత్రమున రెడ్డిసంతతికి మాతాదొడ్డి అనుపద్యమునుబట్టి వీరురెడ్లతోఁ గలహించికులమును సంపాదించుకొన్నవారని తేటపడఁగలదు. బ్రహ్మనాయకుడు నిన్ను జాతివారితోఁగలసి భుజించినాఁడు.

స. కొండఱురెడ్లు మేము పక్షమవెలమల మని చెప్పుకొనుచుండఁ గాకతీశ్వరునొద్దఁ బద్మనాయకులు తామే పద్మవెలమలని తీర్మానము నొందినవిషయము గ్రంథకారుఁ డట్లు వర్ణించినాఁడు. బ్రహ్మనాయకుడు మతవ్యాప్తికై వారితోఁగలిసి భుజించినాఁడు. 228-233

(13) ఆ. క్షత్రియులమని చెప్పుకొనెడిరాచవారును గొల్లసవతిత్తులబిడ్డలని చెప్పఁబడి యుండఁగా బద్మనాయకు లధికులమని చెప్పుకొనుట సరిగాదు.

స. వా రట్లుచెప్పుకొన్నారని యితరు లెవ్వరు నధికులమని చెప్పుకొనఁగూడదా? పద్మనాయకులు శూద్రులలో నధికులమని చెప్పుకొన్నారు. హైహయులకన్న నధికుల మనిచెప్పుకొనలేదు. 233-235

(14) ఆ. పద్మనాయకులలో వల్లవాదిత్యా, వల్లసత్రిశత్రా అనువిరుదములు కలవారు వల్లవులు. గోసంగివైరితలగుండుగండా అనువిరుదము గలవారు గోసంగులు. రెడ్డినాయకచ్చాన్లూ అనువిరుదము గలవారు రెడ్లకుఁ బ్రబలవైరులు. వీరిలో ననేకులు మారంగులు గోసంగులు నెఱుఁపన్నెలు సుఱుపన్నెలు గలరు.

స. ఇది స్వకపోలకల్పితమే కాని వేఱుగాదు. 235-240

(15) ఆ. దామానాయక ప్రభృతులచరిత్రములు సందర్భానుసారముగ రచియింపఁ బడలేదు. వీరలకుగూర్చి శాసనాదిప్రమాణములేవు. వైవారు ప్రకటించిన గ్రంథములే యాధారములుగా నున్నవి.

స. వీరివిషయ మాటప్రకరణమున వ్రాయఁదగి యుండఁగా తావుగా రిటుఁ దెచ్చి వ్రాయుటయే యసందర్భము గాని పై వారిచరిత్రము లసందర్భములు గావు. శాసనములు లేనిచరిత్రము లప్రమాణము లన్నచోఁ బల్నాటివీరచరిత్రాదు లదుగ్గుఁ బట్టును. వారు ప్రకటించినశాసనగ్రంథాదు లవిశ్వసనీయము లన్నచోఁ గృష్ణరాయఁడు క్షత్రియుఁ డని తాము చేసినసీద్ధాంతము మూలఁబడును. 240-253

ఇది యాక్షేపసమాధానసంగ్రహము.

